

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๘ (สามัญสมัยที่สอง)

วันศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๑๓๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งข้อที่ประชุม ไม่มี (นายพิภพ อະสีศิริรัตน์ ไคยกมือขึ้น)

นายพิภพ อະสีศิริรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิบพ อະสีศิริรัตน์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ เวลานี้สถานการณ์บ้านเมือง เป็นอย่างไร ท่านประธานก็คงจะทราบตามเหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้นทุกวันนี้ สำหรับระเบียบวาระแรกนี้เป็นระเบียบวาระกระทู้กระผมเห็นว่า ระบุมันก็สำคัญเหมือนกัน แต่ว่าเมื่อสถานการณ์บ้านเมืองในัจจุบันนี้ มันรู้สึกเป็นวิกฤตการณ์ที่สืบสนยุ่งยากเป็นอย่างยิ่ง กระผมเห็นว่า เรื่องต่าง ๆ ใด ๆ จะได้มีการพิจารณากันรวดเร็วกว่า ระบุมันยังมีอีกมาก เป็นต้นว่า เรื่องร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย ที่รัฐบาลเสนอเข้ามาเป็นการด่วน

หรือญาติตีความของท่านสมาชิกอีกหลายท่าน ที่ได้เสนอต่อท่านประธานสภาไปแล้ว
เป็นต้นว่า เรื่องการรวมรถเมล์ อย่างนี้เป็นต้น กระผมเห็นว่าควรจะมีการเปลี่ยน
ระเบียบวาระการประชุม คือเอากระทู้นี้ไปอยู่ในอันดับหลัง ยกประเด็นอื่นขึ้นมา
พิจารณาากันก่อน จะเอาร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย หรือว่า
จะเอาญาติตีความ เรื่องการรวมรถเมล์หรือญาติอื่น ๆ ของเพื่อนสมาชิกที่เสนอ
เป็นการควนขึ้นมาพิจารณาก่อน ส่วนจะเอาเรื่องใดพิจารณาก่อนนั้น กระผมสุดแท้แต่
ท่านประธาน แต่ขอเอากระทู้นี้เป็นอันดับหลัง กระผมขอเสนออย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ดีกว่า คุณพิภพ คือรวมความ
ว่า ๑. คุณต้องการเปลี่ยนระเบียบวาระ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ใช่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่นี้ ๒. เอาให้ชัดไปเลย จะเอาญาติ
ตีความ ซึ่งผมก็เห็นสมควรที่จะนำเขา จะเอาญาติตีความหรือจะเอาร่างพระราชบัญญัติ
การสื่อสารแห่งประเทศไทยขึ้นก่อน ว่ามาให้ชัดเลย

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : คือกระผมสุดแท้แต่
ท่านประธาน เมื่อท่านประธานถามกระผมนั้น กระผมก็ขอเสนอญาติตีความก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องขอมติต่อที่ประชุม

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ กระผมขอญาติตีความ
ของคุณวีระ มุสิกพงศ์ ครับ

นายโสภณ วีระชัย (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
โสภณ วีระชัย ส.ส. จังหวัดอุตรธานี พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย กระผมขอ
ปรึกษากับท่านประธานครับ สภานี้โดยมากประเด็นก็มีร่างพระราชบัญญัติควน
อยู่เรื่อยครับ ไม่ได้อ่านเลยครับ ไม่รู้ควนอะไร ร่างพระราชบัญญัติควนสำคัญนะ ครับ
มีเยอะแยะอย่างศาลเกษตรอย่างนี้ครับ จะช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาสำคัญมาก
เดี๋ยวนี้ชาวไร่ชาวนา ใครก็บอกว่าชาวไร่ชาวนาแย่เกือบรอน ศาลเกษตรเรื่องสำคัญ

ทำไมไม่เอาเข้ามาสักทีครับ กระผมก็ยังไมรู้อยู่เลยครับว่าสถานที่จะเอาอย่างไรครับ
อย่างทวนวันนั้นก็ทวนอีกทีละครับ ทวนอยู่เรื่อยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโสภณ เข้าใจแล้วครับ คืออย่างนี้ครับ
ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร จะว่าเรื่องนั้นไม่สำคัญ หรือเรื่องนี้สำคัญมาก เรื่องนั้น
สำคัญน้อย พูดไม่ได้ ก็สำคัญด้วยกันทั้งนั้นแหละ

นายโสภณ วีรชัย (อุครธานี) : ครับ ก็สำคัญ แต่ความไม่ได้เอา
ทานประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับ คุณโสภณ เชิญนั่งก่อน
นายโสภณ วีรชัย (อุครธานี) : แบบเมื่อก่อนนี้ครับ ไม่ได้เอาเลยครับ
ใส่เลยครับ อย่างนั้นมันก็แย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ผมเข้าใจแล้ว เชิญนั่งก่อน
นายโสภณ วีรชัย (อุครธานี) : กฎหมายมันต้องให้ดูให้ตรวจดูให้
แน่นอนเสียก่อนซิครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจแล้วครับ เชิญนั่งครับ
นายโสภณ วีรชัย (อุครธานี) : ครับขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันก็อย่างนี้ แล้วก็สำคัญก่อนหลัง ความ
ความแค่นั้น อันนี้จะต้องดูพฤติการณ์รอบ ๆ ทั่ว ๆ ไป แล้วผมคิดว่าทานที่นั่งอยู่ที่
ก็เป็นผู้ที่รอบรู้หูกาก็กว้างขวาง ก็เห็นจะไม่จำเป็นที่ผมจะต้องอธิบายละเอียดลออ
ว่าจะอะไรเป็นอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางศาลรัฐบาลในฝ่ายบริหารย่อมมีความรู้
ในเรื่องสถานการณ์บ้านเมืองที่ว่าอะไรที่มันจำเป็น ไม่จำเป็นแค่นั้น สำหรับเรื่อง
ร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทยนี้ ทานนายกรัฐมนตรีนั่งฟังก็ถึงสภา
ว่าความที่สุด ขอความกรุณาให้เอาเข้าในวันนี้ เพราะเหตุผลอย่างไร ผมคิดว่าผม
ก็ไม่ต้องอธิบาย ที่ประชุมนี้ยอมรับไปแล้ว แล้วส่วนที่ว่าทานมีโอกาสสนอในการ
พิจารณา ผมก็เห็นใจ แต่ว่าความจำเป็นเหตุผลนั้นมันอาจจะคงอยู่เหนือสิ่งอื่นใด

ทั้งนี้ทั้งนั้น ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ยังขาดความรู้ในเรื่องกฎหมายอะไรบ้าง เช่น
กฎหมายการสื่อสารแห่งประเทศไทย เป็นต้น อย่างนี้ก็คอยฟังรัฐบาลที่ท่านจะชี้แจง
อย่างไรนะ มันเป็นอย่างนี้ ส่วนที่คดีพิพาทเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระนั้น ก็ยอมเป็น
สิทธิของท่านสมาชิกยอมเสนอได้ ที่ประชุมนี้จะเอาหรือไม่เอาที่สุดแล้วแต่

นายสัณฐาน สุริยะคำ (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายสัณฐาน สุริยะคำ ส.ส.จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดพรรคพลังใหม่ กระผม
อยากจะสนับสนุนขอเสนอของคุณพิภพ ประทานโทษที่ได้ออกชื่อ เรื่องนี้กระผมก็ควรจะ
ปรึกษาท่านประธานว่า ก่อนที่จะนำมติความเห็น เรื่องใด เรื่องหนึ่งเข้ามาเปลี่ยนใน
วาระการประชุมวันนี้ กระผมก็ควรจะเสนอเสียก่อนว่า เราควรจะมิมิตว่าจะให้เลื่อน
วาระการประชุมไปหลังสุด หมายความว่า อาวาระการประชุมนี้จะครบไปอยู่หลังสุดหรือเปล่า
เสียก่อนแล้วค่อยพิจารณาอีกทีครับ กระผมก็ เสนออย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปลี่ยนการประชุมไปหลังสุดแล้วจะเอาอันไหน
ขึ้นก่อนหลัง คอยว่ากันอีกทีใช้ไหมครับ คุณทรงธรรม

จำลอง เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : กระผม ทรงธรรม
บัญญัติ ส.ส.เชียงใหม่ พรรคชาติไทย กระผมได้พบกับท่านประธานเมื่อวาน
ที่หนึ่งแล้วจากท่านประธานบรรจुर่างพระราชบัญญัติเข้ามา เป็นการเร่งด่วน นี้พวก
กระผมซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ไม่มีโอกาสได้พิจารณา แล้วโดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามาในวันนี้ไม่ ชักความจำเป็นเร่งด่วน ที่จะ
ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงประการใดก็หาไม่ พนักงานไปรษณีย์อยู่กันได้
ตั้งนานแล้วก็ไม่เห็นจะตายกันสักที แต่ชาวไร่ชาวนา เล่ารับกฎหมายสำคัญที่เรา
รอคิวกันอยู่ กฎหมายประนอมหนี้ กฎหมายเกี่ยวกับการเกษตร ขณะนี้ชาวไร่ชาวนา
ถูกจับไม่มีข้าวจะกิน เนื่องจากบุกกรุกป่าสงวนอะไรต่าง ๆ นี้ ปัญหาของคนไทย
ทั้งประเทศกำลังมีอยู่ท่านประธานที่เคารพ ข้าราชการที่เป็นอยู่ครับ ปัจจุบันนี้
เงินเดือนก็ได้กินเข้าขามเย็นขาม ความชั่วไม่มีความดีไม่ปรากฏก็โทษหนึ่งขึ้นไป

ลูกป่วย เมียป่วย เบิกค่ารักษาพยาบาลได้ ค่าเล่าเรียนก็เบิกได้ ขาวนาขาวไรไปเบิก
 ที่ไหน แล้วเรื่องอะไรต้องมาบีบบังคับสภา เรื่องอะไรต้องมาบีบบุแทนที่ว่างชน
 ชาวไทยเลือกมาตั้ง ๘๐ ล้าน มาเป็นตัวแทนของเขายูนิโท หนีมติตามอย่างนี้
 ถ้าหากว่าพวก เราสมาชิกสภาผู้แทนยอมตามอันนี้ไปแล้ว อีกทนายกลุ่มโนนก็จะบีบ
 พวกเรา กลุ่มนี้ก็จะบีบพวกเรา ให้ เราหนีมติตามความต้องการของเขา เพื่อผลประโยชน์
 ของเขา ถ้าหากว่าขาวไร ขาวนาทั่วประเทศ ไตรศัลิกปลุกข้าว เขาจะเอาอะไร
 มากิน นี่แหละปัญหา แรงกดดันที่เราจะต้องช่วยเหลือเขา ไม่มี จะจะต้องยอมตกเป็น
 เครื่องมือของบุคคลกลุ่มหนึ่งสองพันคน ไม่มี ชมชื่นหาชน ไม่มี ี่เป็นความต้องการ
 ของคนทั้งประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ต่อไปนี้จะเสนอญัตติอะไรก็ได้ ขอได้
 ไปรศพิจารณาจากก่อนจะ เสนอร่างพระราชบัญญัติอะไรก็ได้ ขอให้พวกเราซึ่งเป็นผู้แทน
 ประชาชนทั้งประเทศเลือกเข้ามาในไคพิจารณาเสียก่อน เพราะฉะนั้นกระผมจึง
 ไม่เห็นด้วย และถ้าหากวันนั้นสภานี้มีมติพิจารณาเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอชวนพวกเรา
 ทั้งหมดที่ไม่เห็นด้วยวอล์คเอาท์ (walk out) ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียงก่อน ๆ การบรรจุหรือจัดระเบียบ
 วาระนี้ กระผมยอมปัสติขี ประเด็นขอความกรุณาจะครับ ส่วนที่คุตตรงขรรมอภิปราย
 นั้นเหตุผลก็มี ผมก็ไม่ได้เถียงอะไร ผมก็เห็นใจ แต่ว่าก็ผมก็จะจัดอย่างนี้แหละ
 ส่วนจะเปลี่ยนระเบียบวาระแคไหนเพียงไรก็ได้แต่ที่ประชุม คุตส่งสุข

นายส่งสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผมส่งสุข ภัคเกษม พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเชียงใหม่ กระผมใครที่จะ
 ขอเรียนต่อท่านประธาน และเรียนต่อสภาแห่งนี้ว่า การที่ ขพพช นายกรัฐมนตรี
 ใ้แก่นำร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการสื่อสารดังกล่าวนี้ เกี่ยวกับ เรื่องไปรษณีย์
 เข้าสู่สภาในวันนี้ โดยบอกว่าเป็น เรื่องความยากนั้นในทางกระผมก็กระผมมีความเห็น
 ว่า เรื่องความสำคัญและสถานการณ์การเมืองนั้น กระผม เชื่อแน่ว่ารัฐบาลมี
 ความเข้าใจโดยละเอียดอ่อนในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเสมอ เพราะฉะนั้นโดยเหตุผล

ที่รัฐบาลเสนอเข้ามา กระผมก็มีความเข้าใจว่าสภาแห่งนี้คงจะได้ดำเนินการ
 อย่างหนึ่งอย่างใดในการเป็นการตอบสนอง และร่วมพิจารณาเกี่ยวกับรัฐบาลในเรื่องนี้
 สำหรับกระผมนั้นกระผมขอเรียนว่า ในฐานะที่เราเป็นสภา เราเป็นผู้แทนราษฎรนั้น
 ถ้าหากว่าสถานการณ์บ้านเมืองตกอยู่ในวิกฤติการณ์มีเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้นอะไรต่างๆ
 เหล่านั้น สภาจะต้องดำเนินการโดยฉับพลัน ในการที่จะมีโอกาสเข้าร่วมในการ
 คลี่คลายปัญหา กระผมมีความเข้าใจอย่างนี้ ท่านประธานเมื่อดึกคืนนี้เพื่อนสมาชิก
 ร่วมพรรคของกระผม คือคุณพิภพ อะสีตรัตน์ ได้เสนอเป็นญัตติควันทจะขอท่านประธาน
 เลื่อนวาระปกติไปและเพื่อจะเอาญัตติควนเข้านั้น กระผมขอกราบเรียนว่า
 ในความเห็นที่กระผมปรึกษาหารือกันแล้ว ก็ขอให้อยู่ในวินิจฉัยของท่านประธานว่า
 ท่านประธานเห็นว่าเรื่องใหม่มีความจำเป็นก่อนหลัง แต่กระผมเชื่อแน่ว่า
 ท่านประธานก็คงจะได้พิจารณาอนุญาตให้มีการนำร่างพระราชบัญญัติ ฉบับที่รัฐบาล
 จะเสนอเกี่ยวกับการสื่อสารไปรษณีย์นี้เข้ามาในวันนี้ และกัญัตติควนเข้ามาในวันนี้
 เหมือนกัน สำหรับอันไหนจะก่อนหน้าก่อนหลังนั้นก็ขอให้ อยู่ในวินิจฉัยของท่านประธาน
 เป็นสำคัญก็แล้วกัน ขอขอบคุณครับ

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 สมหวัง ศรีชัย ส.ส.ชัยนาท แห่งพรรคพลังใหม่ การจะบรรจุเรื่องอะไร
 มาเข้าสู่ระเบียบวาระประมุขนั้นเป็นอำนาจของท่านประธานโดยเด็ดขาด แต่
 กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารที่เข้าที่ประชุมวันนี้มีหลายหน้าหลายมาตรา
 ด้วยกัน กระผมคิดว่ารัฐบาลและท่านประธานคงมีเหตุผลพอสมควร ที่จะพิจารณา
 ในวันนี้ แต่อย่างไรก็ดีก็ควรจะให้โอกาสสมาชิก ได้ศึกษากฎหมายเหล่านั้นบ้าง
 โดยเฉพาะขณะนี้เราเป็นระบบพรรคการเมือง แต่ละพรรคควรจะได้มีโอกาสปรึกษากัน
 ว่าพรรคจะมีมติในเรื่องนี้เป็นทำนองใด กระผมเห็นเป็นการจำเป็น ที่กระผม
 เคารพสิทธิของท่านประธานและสิทธิของรัฐบาล ว่าการเสนอกฎหมายในวันนี้
 ก็เพื่อจะคลี่คลายสถานการณ์บางอย่าง แต่ว่าเพื่อให้โอกาสทั้งสองฝ่าย กระผมเห็นว่า

เราดำเนินการระเบียบวาระกระทู้กระทู้ไป แล้วก็โอกาสจะพิจารณากฎหมายฉบับนี้ หรือว่าญัตติต่าง ๆ คงไปว่ากันตอนบ่าย ซึ่งสมาชิกจะได้มีโอกาสพอสมควร ทางพรรค ก็มีโอกาสปรึกษากันพอสมควร แล้วก็ได้พอใจทุกฝ่ายว่าได้รับการพิจารณาในวันนี้ เหมือนกัน มันก็เข้าไปเพียงให้มีโอกาสตอนครึ่งวันแรก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพิภพ ว่าอย่างไร ยังยืนยันขอเสนอ ของคุณหรือเปล่า

นายพิภพ อະສິຕິຣັຕ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ก็เป็นที่ทราบกันดีครับว่า เหตุการณ์มันเกิดขึ้นอย่างไร ความเสียหายมันเกิดขึ้นอย่างไร กระผมคิดว่าสมาชิกทุกท่านก็คงจะทรงยินดี การที่กระผมเสนอปรึกษาคำถามเปลี่ยนแปลง ระเบียบวาระนั้น กระผมเห็นว่ากระผมทำไปนั้น เป็นการถูกต้อง กระผมเห็นว่าญัตติ ความของเพื่อนสมาชิกทุกท่านมีความสำคัญถึง เสนอกัน เป็น เรื่องควม และร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาล เสนอขึ้นมาคือร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทยนั้น กระผม ก็เห็นว่า เป็น เรื่องควมเหมือนกันควรบรรจุเข้าระเบียบวาระในวันนี้ แต่ว่า เมื่อ ท่านประธานตัดสินใจไม่ได้ว่าจะเอาวันไหน กระผมก็ เสนอญัตติความเข้ามาในภาคเช้านี้ ขอเปลี่ยนวาระกระทู้เป็นระเบียบวาระหลังสุด โดยนำญัตติความพิจารณากัน เข้านี้เสร็จแล้ว บ่าย ๒ โมงเรามาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่ง ประเทศไทย กระผมเห็นว่าอย่างนั้นจะถูกต้องกว่า คือเรามีเวลาที่ศึกษากันใน เวลากลางวันวันนี้ กระผมว่าอย่างนั้น ยังยืนยันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของคุณพิภพก็เดินสายกลาง ใกล้เคียง กับขอ เสนอของคุณสมหวัง

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผมขอแสดง ความคิดเห็นบ้าง กระผม แคล้ว นรปติ ส.ส. ขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยม คือขณะนี้ก็เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า ได้มีเหตุการณ์ในบ้านเมืองเราน่าห่วงใยเป็นอย่างยิ่ง ก็เป็นที่น่าเห็นใจรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง เรามีครูทางภาคใต้กำลังชุมนุมกันอยู่ เรามีพนักงานไปรษณีย์ เรียกร้องที่จะให้ออกกฎหมายเป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งจนกระทั่งบัดนี้กระผมก็ยังไม่ได้ถามเลย เพราะเพิ่งมาถึงเมื่อประมาณสัก ๑๕ นาทีนี้

ท่านประธานครับ เราจะเดินสายกลางดีไหม กระผมก็ เคารพและเห็นสอดคล้อง
 ต้องกันตามความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกว่า สิ่งที่มีรัฐบาลเสนอนั้น เราที่ชอบที่จะ
 รับฟังความคิดเห็น เพราะรัฐบาลเป็นประมุขในการดำเนินการบริหารนโยบาย
 บ้านเมือง ย่อมจะทราบว่าจะอะไรสิ่งใดจำเป็นก่อนจำเป็นหลัง แต่ท่านประธานครับ
 กระผมก็มองเห็นว่าในขณะที่เดียวกัน เราก็น่าจะมีระเบียบวาระซึ่งคงพิจารณาอยู่ ซึ่ง
 บรรจุเข้ามาอยู่ตามระเบียบวาระเข้ามาเนะครับ เป็นต้นว่าร่างพระราชบัญญัติ
 ปกครองท้องที่ซึ่งมีข้อสารสำคัญว่าให้ผู้ใหญ่บ้านและกำนันนี้อยู่ในตำแหน่งวาระ ๔ ปี
 หรือ ๕ ปี ซึ่งสภายังไม่ได้กำหนด ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผมขอ
 กราบเรียนให้ทราบว่า อันความต้องการที่จะให้ผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันนี้อยู่ในตำแหน่ง
 ๔ ปีหรือ ๕ ปีนี้ เป็นความต้องการในระดับชาติ ประชาชนต้องการอย่างนั้น
 ประชาชนชาวไร่ชาวนา ๓๐ - ๔๐ ล้านคนนี่ เป็นพลังเงียบ ซึ่งเขาไม่ได้มา
 เดินขบวนอย่างนี้ ซึ่งเขาไม่ได้มาชุมนุมอย่างนี้ แล้วสภาก็บรรจุระเบียบวาระเข้ามา
 แล้ว มันเข้ามาตามขั้นตอนของการประชุมแล้วครับ รอการพิจารณาอยู่แล้ว
 วานี้ก็มีเรื่องควนไปเสียของท่านสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ก็เสร็จไปครับ คราวนี้
 ปัจจุบันนี้ในขณะที่รัฐบาลก็ได้เสนอเรื่องควนเข้ามาอีกละ กระผมก็ควรจะมีความเห็น
 ว่า ท่านประธานควรที่จะเดินสายกลาง ในเมื่อมีเรื่องควนเข้ามาที่ชอบที่จะบรรจุ
 เข้าในระเบียบวาระการประชุมครับ แต่หาว่าประธานสภาควรที่จะดำเนินการไปตาม
 ขั้นตอน นั่นคือระเบียบวาระของสภาก็มีอยู่ว่า ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งตาม
 ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องซึ่งค้างการพิจารณา เรื่องซึ่งค้างการพิจารณานี้ก็ควรจะ
 ได้แก่ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติปกครอง
 ท้องที่กำนันผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งขณะนี้ชาวไร่ชาวนาทั้งหลายทั่วประเทศกำลังรอเงียหู
 สติครับฟังอยู่ เป็นส่วนใดส่วนเสียของเขาท่านจะว่าอย่างไร ท่านประธาน แต่
 ท่านเหล่านั้นเป็นพลังเงียบ ไม่ได้มาเดินขบวนอยู่ขณะนี้ท่านประธาน กระผม
 มีความเห็นว่า อยากรู้ก็ตามกระผมก็มิได้มองข้ามเลยไปถึงความต้องการของ

พนักงานชั้นผู้น้อย บุรุษไปรษณีย์ ซึ่งเป็นความต้องการอยู่ อันนี้ท่านประธานก็ควรที่จะ
บรรจุเข้าระเบียบวาระ แต่ทว่าขอเวลาให้เราอ่านสักนิดได้ไหมครับ กระผมก็ยัง
ไม่แน่ใจว่าเขาเขียนว่าอย่างไร เพราะมันเกิดมาตั้งแต่รัฐบาลสมัยนายสัญญา
ให้เวลาเราสักนิดเถอะครับ ให้มันเป็นเรื่องหลัง ๆ อย่างนั้นครับ กระผมมีความคิด
อย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ

นายปริญญา จุฑามาศย์ (กระบี่) : ผมขอประท้วง ปิดข้อบังคับ
ท่านประธาน ผมยกมือเท่าไรไม่ยอมขี้อัดที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ ๆ

นายปริญญา จุฑามาศย์ (กระบี่) : อ่านข้อบังคับเสียบ้างที่ท่านประธาน
เรื่องนี้ไม่น่าปรักภาให้เสียเวลาอะไรเลย ท่านประธานอ่านข้อบังคับเสียบ้าง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมกำลังจะขอมติอยู่แล้ว

นายปริญญา จุฑามาศย์ (กระบี่) : ไม่ขอขอมติ ฟังก่อนซิ มันมี
ข้อบังคับข้อนั้นครับ ข้อ ๑๘ วรรคสุดท้ายนั้น อักษรภาษาไทยเสียบ้างครับ ให้ผม
แปลภาษาจีนให้ฟังก็ได้ ยกตั้งเท่าก็ไม่ซี "ในกรณีที่เกิดกรณีขอให้จัดเรื่องใด
เป็นเรื่องด่วนในลำดับแรกของระเบียบวาระการประชุม ก็ให้จัดตามที่คณะรัฐมนตรี
ขอ" เข้าใจไหมภาษาไทยแค่นั้นพอแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็จัดแล้วนะซิ ฟังโอกาส

นายปริญญา จุฑามาศย์ (กระบี่) : ก็จัดแล้ว เรื่องด่วนก็ต้องจัดตามที่
คณะรัฐมนตรีเขาขอมาซิแล้วก็ให้มาพูดกันทำไม ไม่อ่านนี่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามข้อเสนอของคุณพิภพ มีผู้รับรองใหม่
ครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอมติจากที่ประชุม ตามข้อเสนอของ

คุณพิภพ ให้เปลี่ยนระเบียบวาระนำผู้คดีความขึ้นก่อน ถัดไปก็เป็นร่างพระราชบัญญัติ
การสื่อสารแห่งประเทศไทย ถัดไปก็เป็นกระทู้ถาม ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อเสนอของ
คุณพิภพ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย เห็นสมควรให้
ดำเนินการตามระเบียบวาระที่ได้กำหนดไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ดำเนินการ
ปรึกษาผู้คดีความที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้เสนอ แล้วมีหลายประเด็นหลายเรื่อง
ด้วยกัน มีเรื่องการรวมรถเมล์ประจำทาง มีเรื่องภาคใต้ หลายเรื่องด้วยกัน แล้ว
ก็มีเรื่องนำหัวภาคเหนือด้วย ผมขอเสนอเรื่องรถเมล์ขึ้นมาเสนอก่อน ซึ่งเป็นข้อเสนอ
ของคุณวีระ มุสิกพงศ์ เชิญ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วีระ มุสิกพงศ์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผม
ขอขอบคุณท่านประธานและท่านสมาชิกที่ได้เปิดโอกาสให้ได้นำผู้คดีความ ซึ่งเป็น เรื่อง
สำคัญขึ้นมาพิจารณา กระผมขอกราบเรียนว่า เรื่องสำคัญในวันนี้ที่เราจะพิจารณานั้น
มีกันหลายเรื่องด้วยกัน แต่เมื่อทุกเรื่องจะได้ถูกบรรจุเข้าพิจารณากันในสภาแล้ว
ก่อนหลังก็คงจะไม่เป็น เรื่องสำคัญอะไรมากมายนัก สำหรับผู้คดีที่กระผมเสนอไปนั้น
ก็เป็นไปโดยเหตุการณ์ซึ่งได้เกิดขึ้นและเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า เนื่องจากกระทรวง
คมนาคมมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการบริการด้านการโดยสารรถเมล์ ใน
กรุงเทพมหานครนี้ ได้จัดให้มีการรวมรถโดยสารประจำทางใน เขตกรุงเทพมหานคร
ตามแบบของสมาคมผู้ประกอบการขนส่ง ซึ่งผู้ประกอบการบางรายซึ่งประกอบการอยู่
ในกรุงเทพมหานครนี้ไม่ยอมรับ และพนักงานของรถประจำทางหลายสายก็ไม่เห็นด้วย
ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้ประกอบการก็ พนักงานของรถโดยสารเดินทางในกรุงเทพมหานครก็

เห็นว่าโครงการที่จัดขึ้นนั้น มีแนวโน้มที่จะต่อไปในทางไม่สุจริตประการหนึ่ง
 อีกประการหนึ่ง เขาเห็นว่าโครงการนี้ไม่มีหลักประกันที่แน่นอนและเกินขีดพอที่จะให้
 เชื่อถือได้ว่า เมื่อมีการรวมกันขึ้นแล้วประชาชนผู้ให้บริการจะได้รับบริการที่ดีขึ้น
 เมื่อเป็นเช่นนี้เขาก็คัดค้าน การคัดค้านนั้นในขณะนี้ได้กระทำอย่างสงบ คือการ
 ยึดหลักให้เหตุผลและผล ใ้หลักให้การเจรจา ซึ่งกระผมเห็นว่าวิธีการเช่นนี้เป็น
 วิธีการที่ถูกต้องและน่าจะสนับสนุน เพราะฉะนั้นเพื่อสนับสนุนผู้ซึ่งมีความคิดเห็น
 อย่างนี้ กระผมจึงได้นำเรื่องขึ้นเสนอต่อท่านประธานสภา ขอให้สถานที่ได้พิจารณา
 กันด้วยเหตุด้วยผล กระผมขอกราบเรียนเพื่อเป็นพื้นฐานแก่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 สักคนหนึ่งว่า ปัญหาสำคัญของการรวมรถเมลล์ ซึ่งรัฐบาลได้หยิบยกขึ้นมาเป็น
 ปัญหาใหญ่อันอยู่ตรงที่ว่ารัฐบาลได้มองเห็นว่าปัญหารถเมลล์เวลานี้ ประชาชน
 ในกรุงเทพมหานครไม่ได้รับความสะดวกความสบายเท่าที่ควร ซึ่งปัญหานี้ใคร ๆ
 ก็มองเห็น ประชาชนนั่นเองก็มองเห็นอยู่นานแล้ว นอกจากนั้นรัฐบาลเองด้วยความ
 เจตนาที่ยังมองต่อไปอีกว่าผู้ประกอบการขนส่งซึ่งดำเนินการอยู่ในกรุงเทพมหานคร
 นั้น บางรายก็ประสบปัญหาการขาดทุน ไม่อาจจะจัดการบริหารให้บริการแก่
 ประชาชนที่ถี่ไ้ และสาเหตุที่เป็นมาอย่างนั้นก็เนื่องเพราะเหตุว่า การเดินรถ
 มีความสับสนวุ่นวาย การจัดสัมปทานเป็นไปด้วยความไม่ถูกต้อง ในยุติธรรม
 ปัญหาเหล่านี้เราเห็นพ้องต้องกัน กระผมเชื่อว่ารัฐบาลก็ดี ฝ่ายค้านก็ดี หรือ
 ประชาชนผู้ให้บริการก็ดี เห็นพ้องต้องกันว่า ควรจะมีการปรับปรุงการเดินรถเมลล์
 ในกรุงเทพมหานครนั่นเอง ต้องปรับปรุงแน่ ผู้ประกอบการขนส่งนั้นเองก็เห็นว่าควรจะต้อง
 ปรับปรุง แต่ปัญหานั้นอยู่ตรงที่ว่า จะปรับปรุงแบบไหน จะปรับปรุงอย่างไรถึงจะทำให้
 ประชาชนผู้ให้บริการได้รับบริการที่ดีที่สุด ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการก็พอจะมี
 กำไรเลี้ยงชีวิตได้ และเราคงไม่ลืมฝ่ายที่สามคือพนักงานผู้ซึ่งทำงานอยู่กับ
 รถประจำทางว่าเขาจะต้องมีรายได้พอสมควร มีสวัสดิการที่ดีพอสมควร นี่คือนโยบาย

ที่เราเห็นพ้องต้องกันว่าควรจะหาทางแก้ไขทางใดทางหนึ่ง เพราะฉะนั้นปัญหา
 ที่เกิดขึ้นในขณะนั้นนี้อยู่ตรงที่ว่า เมื่อกระทรวงคมนาคมดำเนินนำเรื่องนี้ไปปฏิบัติ
 เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายนั้น ได้มอบหมายให้สมาคมผู้ประกอบการขนส่ง เป็นผู้ไป
 ร่างโครงการมา แล้วก็ยังมีเรื่องเหลือเกินครับ ยังมีเรื่องเหลือเกินที่สมาคมผู้ประกอบการ
 การขนส่งนั้นมีสมาชิกหลายท่านซึ่งสังกัดพรรคชาติไทย กรมชอกกราบเรียนท่าน
 สมาชิกพรรคชาติไทยว่า ขอโปรดอย่าได้ถือวาทันเป็นการโจมตีพรรคอันเป็นส่วนรวม
 ของท่านหาไม่ได้ แต่ขอให้อธิบายคือเสียงซึ่งเป็นความจริงและเป็นที่พักจากกัน ซึ่ง
 ชอบที่เราจะทำความเข้าใจให้กระจ่างกันเสียได้ เมื่อสมาคมผู้ประกอบการขนส่ง
 ประกอบด้วยสมาชิกคนสำคัญของพรรคชาติไทย เคยลงสมัครผู้แทนราษฎร เคยจก
 ทะเบียนเป็นกรรมการบริหารอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น มันก็ช่วยไม่ได้ครับที่จะทำให้
 คนภายนอกเข้าใจไปว่าน่าจะเป็นแผนการ เพราะยังมีเรื่องท่านรัฐมนตรีท่านที่อยู่พรรค
 ชาติไทยด้วย นี่คือความไม่เข้าใจขั้นต้น ประการที่สอง โครงการที่ร่างมานั้นเอง
 เมื่ออ่านแล้วก็ทำให้เห็นได้ชัดว่าเป็นโครงการที่ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ดังที่
 ผมได้กล่าวมาแล้วข้างต้นได้เลย ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับโครงการนั้นๆ ผมชอกกราบเรียน
 ว่านอกจากผู้ประกอบการขนส่งบางรายแล้ว พนักงานซึ่งทำงานอยู่กับรถประจำทาง
 เหล่านั้นเองหลายบริษัทก็ไม่เห็นด้วย เรื่องนี้ผมถือเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องพูด
 ให้เข้าใจกระจ่างกันเสียในที่นี้ เพราะว่าอาจจะมีคนบางคนหรืออาจจะหลายคน
 เห็นว่า พรรคประชาธิปัตย์ได้ลุกขึ้นต่อสู้ครั้งนี้นั้น เป็นการต่อสู้เพื่อนายทุน เพื่อ
 คนรวยกลุ่มหนึ่ง เรื่องนี้ผมชอกกราบเรียนให้ทราบ โดยการพูดจากใจจริงของผม
 เป็นการประกาศให้ทราบว่า พรรคประชาธิปัตย์นั้นจะขอพิทักษ์รักษามลประโยชน์
 ของนายทุน ถ้านายทุนนั้นเป็นนายทุนที่มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อบ้านเมือง เราจะขอ
 ประกาศตัวอย่างชัดแจ้งว่า เราจะขอพิทักษ์รักษามลประโยชน์ แต่สำหรับกรณีนี้ผม
 ชอกกราบเรียนท่านประธานว่า ไมใช่ประเด็นปัญหาของนายทุนหรือไม่ ใช้นายทุน
 ไมใช่ประเด็นปัญหาของบริษัทรถเมล์ชานายเลิศหรือของคนอื่น เพราะว่าเหตุว่า

ถ้าจะพิจารณากรณีนี้ในแง่แล้ว ท่านประธานเองก็คงจะเห็นด้วยกับผมว่าฝ่ายสมาคม
 ผู้ประกอบการนั้นเองก็คือนายทุนและเป็นนายทุนที่มีจำนวนมากกว่กว่าด้วย เพราะฉะนั้น
 ถ้าหากว่าผมจะเข้าข้างนายทุนแล้ว ก็ขอที่ผมจะมาเข้าข้างสมาคมผู้ประกอบการ
 เจ้าของโครงการ ผมต้องการพิสูจน์ให้เห็นว่า เรื่องนี้เป็น เรื่องของเหตุของผล
 ซึ่งผมมันได้พิจารณาโครงการด้วยเหตุผล แล้วก็ลงความเห็นว่าด้วยความซื่อสัตย์สุจริตว่า
 โครงการนั้นไม่น่าจะแก้ปัญหาได้ นี่ประการหนึ่ง ในประการที่สองนั้นผมขอ
 กรายเรียนว่ามูลนิธิเดิมที่เดียวที่ทำให้เราต้องหยิบยกปัญหาเรื่องนี้ ขึ้นมาพิจารณา
 มาจากพนักงานรถเมล์หลายบริษัทซึ่งควรจะได้ออกชื่อว่าแม่กระทั้งของรัฐบาลเองคือ
 รถเมล์ ร.ส.พ. พนักงานรถเมล์ ร.ส.พ. ก็มาร้องกับพรรคประชาธิปัตย์ พนักงาน
 รถเมล์ชาวมาร้องกับพรรคประชาธิปัตย์ พนักงานของบริษัทนครขนส่ง ก็มาร้อง
 พนักงานเหล่านี้มาร้องเรียนกับพรรคประชาธิปัตย์ เพราะบอกว่าถ้าหากว่ารัฐบาล
 จัดให้มีการรวมรถเมล์ เหมือนอย่างทีสมาคมผู้ประกอบการเสนอโครงการมาแล้ว ผล
 ที่เกิดขึ้นนั้นจะทำให้พวกเขาซึ่งเป็นพนักงาน เป็นคนยากคนจนจะต้องถูกลดรายได้
 ถูกลดสวัสดิการลง เขาอาจว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นพรรคเราจึงถือเป็นภาระหน้าที่
 อันยิ่งใหญ่และอันสำคัญซึ่งถือเป็นหัวใจของเรื่องทีผมจะนำมาพูดในวันนี้ว่า เรามี
 ความจำเป็นทีจะต้องพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของคนยากคนจน แมนอนครัม การแก้
 ปัญหาในย่านเมืองนั้นขอทีเราจะลดฐานะของคนรวยลงมา ใที่ใกล้เคียงกับคนยาก-
 คนจน แต่ปัญหาทีผมพูดนั้นขอทีท่านประธานพิจารณาให้แจ่มชัด จะเห็นว่าเราไม่ควร
 รัฐบาลนี้ไม่ควรทีจะไปลดฐานะของพนักงานรถเมล์โดยสารประจำทาง ในกรุงเทพฯ-
 มหานครนี้ลง เพราะเขาไม่อยู่ในฐานะซึ่งเป็นคนทีจะถูกลดฐานะลงมา ตรงกันข้าม
 บุคคลเหล่านี้ควรทีจะถูกยกฐานะให้สูงขึ้น นีคือเหตุผลซึ่งผมได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณา
 รมกวนเวลาสถานี ผมขอกราบเรียนต่อไปอีกสักนิตหนึ่งว่า เหตุใดผมถึงกล่าวว่
 โครงการทีสมาคมผู้ประกอบการเสนอมานี้ไม่สามารถทีแก้ปัญหาได้ ทีผมกล่าว
 อย่างนั้นก็เพราะเหตุว่าการรวมตามโครงการ ของสมาคมผู้ประกอบการขนส่งนั้น

ไม่ใช่เป็นการรวมที่แท้จริง แต่เป็นการรวมแบบรวม ซึ่งถ้าจะพูดไปก็ยึดยาว
 แต่ผมอยากจะถามเรียนท่านประธานสภาว่า เมื่อพูดถึงรกรวมนั้น ขอให้ เรานึกภาพ
 บ.ช.ส. เราก็จะเห็นเป็นคำจำกัดความที่สั้นที่สุด เข้าใจง่ายที่สุด เพราะฉะนั้น
 สมาคมผู้ประกอบการไม่ต้องการให้รวมกันในสภาซึ่งเป็นรกรวมอย่างนี้ เพราะรวม
 กันแล้วแน่นอนที่สุด บริษัทที่สร้างขึ้นมาก็หมดทรัพย์สินซึ่งตามที่ว่ากันมาในโครงการนั้น
 ก็มีประมาณ ๑๐ ล้านบาท ซืรถได้ไม่ถึง ๖ - ๗ คัน ก็ไม่ถึงก็ทำอะไรไม่ได้ บริษัท
 ก็อยู่ในสภาพของเสือนอนกิน ผลที่เกิดขึ้นก็คือว่ารายได้ของรถโดยสาร ๒๔ บริษัท
 ในกรุงเทพมหานครเวลานี้จะถูกคุกคามมาบำรุงบริษัทกลาง แนนอนเงินรายได้
 และสวัสดิการของพนักงานสวัสดิการก็ยอมจะลดลงตามส่วน นี้ผมจะว่าอย่างคร่าว ๆ
 ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าผมอยากจะทำให้ท่านรัฐมนตรีได้ลุกขึ้นมาชี้แจง
 ขอให้จริงใจในขั้นนี้ เสียอีกขั้นหนึ่งก่อน แล้วถ้าว่ามีอะไรที่จิตใจสงสัย ผมใคร่ขอ
 กราบเรียนท่านประธานไว้ล่วงหน้า ขอความกรุณาเปิดโอกาสให้พวกผมได้ซักถาม
 ให้เกิดความเข้าใจแจ่มแจ้งอย่างแท้จริง ผมขอเรียนยั่วว่าที่หมียกปัดท่านขึ้นมาพูด
 นั้น ไม่ใช่ต้องการที่จะเช่นฆ่าทำลายรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี แต่มีความปรารถนา
 อย่างยิ่งที่จะอภิปรายให้ เราได้แสดงเหตุผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจขึ้นด้วยกันทั้ง
 ๒ ฝ่ายและแก่ทุกคน เพราะฉะนั้นขอประทานโอกาสล่วงหน้าว่า สำหรับเรื่องนี้
 ขอให้ท่านประธานเปิดโอกาสให้พวกผมได้อภิปรายอย่างกว้างขวาง ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจจำเป็น
 ได้ลงจากบัลลังก์ไป และได้มอบให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่แทน)

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) ท่านประธาน
 ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม ศิริ สิริโยธิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 คมนาคม รู้สึก เป็นเกียรติและดีใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีการซักถาม เรื่องการรวมรถเมล์
 ในพื้นที่และวันนี้ เพราะว่าตัวผมเองก็คุ้นเคยมานานเหมือนกัน เพราะว่ารู้สึก
 ในนโยบายของรัฐบาลนั้นได้กล่าวไว้ว่า จะดำเนินการแก้ไขระบบสัมปทานเดินรถ

โดยสารเสียใหม่ ที่จริงแล้วตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวจบไป เมื่อไม่นาน
 ในเรื่องความเห็นนั้น เราเกือบจะตรงกันเกือบหมดในการที่เห็นสอดคล้อง
 กันว่า การเดินรถเมตโดยสารประจำทางในกรุงเทพมหานครนั้น ควรจะรวมกัน
 เป็นบริษัทเดียว เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนเป็นหลักแต่กว่าวิธีการนั้น เราจะทำอย่างไร
 กระผมอยากจะขอรบกวนเวลาประธานกรรมาธิการด้วยความจริงใจว่า ปัญหาเรื่อง
 การรวมรถเมตนั้นได้กระทำมาหลายรัฐบาลแล้ว แม้แต่รัฐบาลของพรรคประชาธิปัตย์
 ซึ่งมีอยู่ระยะหนึ่งก็ได้มีความเห็น เช่นนั้นด้วยเหมือนกัน และรัฐบาลซึ่งมีความเห็น
 เช่นนั้นด้วยเหมือนกัน จึงได้กล่าวไว้ในนโยบายของรัฐบาล เพราะว่าคิดว่า การ
 รวมกันนั้น จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน เป็นประโยชน์แก่พนักงานประจำรถ และ
 เป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการในหลักการจัดที่กรมเรียนมานี้ แต่ฉันเป็นข้อที่
 นึกคิดว่า เพราะอะไร เราจึงรวมกันไม่ได้มา ๑๐ กว่าปีแล้ว เพราะว่าตั้งแต่
 เมื่อเป็นเช่นนั้น รัฐบาลนั้นก็มาจับปัญหาอย่างท่านผู้มีเกียรติได้กล่าวว่าคุณภาพของ
 ผู้โดยสารที่เป็นมาค่อนข้างกัน นั้นต้องห้อยโหนต้องอึดแอ สภาพรถไม่ดี เพราะฉะนั้น
 เมื่อเป็นเช่นนั้น เราอยากจะทำให้ความสะอาดก็ต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น และรวมกันนโยบาย
 ของรัฐบาลชุดนี้สนับสนุนที่จะให้ผู้มีรายได้น้อยในเขตเมืองนั้นได้โดยสารรถฟรี และ
 รวมทั้งนักเรียนชั้นรถฟรีด้วย สำหรับในเขตเมืองก็ได้ตั้งกรมการขึ้นพิจารณา
 กระทรวงคมนาคม โดยตัวผมเองได้มอบให้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 คมนาคม บุญยง วัฒนพงศ์ เป็นประธานกรรมการ ในเรื่องที่จะดำเนินการในการ
 แก้ปัญหานี้ ก่อนที่จะถึงรายละเอียดที่ผมจะได้ให้ท่านรัฐมนตรีช่วย ๆ บุญยง วัฒนพงศ์
 ได้กรรมาเรียนต่อไปนั้น ผมก็อยากจะกรรมาเรียนชี้แจงทั่วไปว่า สภาพการเดินรถ
 ประจำทางในกรุงเทพมหานครในขณะนี้ มีผู้ประกอบการทั้งหมด ๒๔ บริษัทด้วยกัน
 และมีสายการเดินรถ ๔๑ สาย ฐานะของบริษัทแตกต่างกัน บางบริษัทก็มีรถ ๕๐ คัน
 บางบริษัทก็ ๑๐๐ คัน ๒๐๐ คันจนถึง ๓๐๐ คัน เพราะฉะนั้นเส้นทางก็ต่างกัน
 บางบริษัทได้รับเส้นทางนี้ขาดทุน บางบริษัทได้รับเส้นทางดี เพราะฉะนั้นก็เมื่อฐานะ

บริษัทก็เป็นเช่นนั้น บริษัทไหนที่เป็นบริษัทเล็กมีทุนน้อย เส้นทางสัมปทานไม่ดี การที่จะปรับปรุงก็มีมือหลุกหลุกชกขลักมาตลอดเวลา เพราะฉะนั้นเราจึงจับปัญหาว่าในการที่จะทำอย่างนี้ได้มันไม่มีอะไรดีไปกว่าการที่จะรวมรถเมล์ให้เป็นบริษัทเดียว ที่นี้การที่พิจารณาการแก้ปัญหาว่าทำอย่างไรจะรวมเป็นบริษัทเดียวได้ การจะรวมนั้นจะรวมอย่างไร กระทรวงคมนาคมไม่ขัดข้องทั้งสิ้น กระทบได้ประชุมผู้ประกอบการในวันเริ่มแรกก่อนที่จะมอบให้ท่านรัฐมนตรีช่วย ฯ บุญยงค์ ไปกระทำนั้น จะรวมกันอย่างไรวิธีไหน กระทรวงคมนาคมไม่ขัดข้องขอให้ เป็นบริษัท เดียวก็แล้วกัน เพราะว่า การเป็นบริษัทเดียวนั้นจะนำไปสู่การแก้ปัญหาซึ่งเป็นอุปสรรคเหตุระคายคาอยู่ทุกวันนี้ ให้มันเบาบางลงไปได้เป็นตามลำดับ ไม่ได้ปรารถนาที่จะบีบคั้น ไม่ได้ปรารถนาที่จะไปแสวงหาประโยชน์โดยประการใด เพราะว่าได้กล่าวแล้วว่าถ้ารวมกันได้นั้นจะได้ประโยชน์แก่ประชาชนผู้โดยสาร ถ้ารวมกันได้สามารถจะปรับปรุงสวัสดิการและความเป็นอยู่รายได้ของพนักงานประจำรถ ให้อยู่ในระดับเดียวกัน ไม่เหลือมล้ำค่าสูงเหมือนอย่างปรากฏทุกวันนี้ และยังจะทำให้ผู้ประกอบการนั้นอยู่ในฐานะที่จะดำรงตนได้ และในขณะเดียวกันได้เป็นโอกาสให้รัฐบาลได้ยื่นมือเข้าไปสนับสนุนได้สะดวก เพราะวารถเมล์เป็นบริการสาธารณะ แต่อย่างไรก็ตาม การรวมรถเมล์อยู่ที่จังหวัดจะโคนเหมือนกัน เพราะว่าในพระราชบัญญัติขนส่งนั้นได้กำหนดไว้ว่า เมื่อให้สัมปทานรถเมล์ไปครั้งหนึ่งแล้วจะต้องให้เป็นเวลา ๕ ปี บังเอิญในขณะที่รัฐบาลชุดนี้เข้ามาสัมปทานของรถเมล์ในกรุงเทพมหานครจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๔ นี้ เพราะฉะนั้นถ้าเราปรับปรุงเสียได้ทัน การที่จะให้สัมปทานแก่บริษัทเดียวก็จะได้ เริ่มต้นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ค่ายเหตุนี้อเองจึงเป็นโอกาสที่จะไถ่กระทำ เพราะฉะนั้นตามที่ได้อธิบายค่าเนื้องานหรือคั้งกรรมการไปพิจารณานั้น ได้เสนอมารเป็น ๒ แบบ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวแล้วเมื่อกี้ แบบหนึ่งของสมาคมผู้ประกอบการซึ่งมีผู้เห็นด้วย ๒๒ บริษัท อีกแบบหนึ่งกล่าวตรง ๆ ว่าเป็นแบบของรถเมล์นายเลิศ

ที่จริงทั้ง ๒ แบบนั้นจุดหมายปลายทางเหมือนกันคือนำไปสู่บริษัทมหาชน แต่แบบ
 ของผู้ประกอบการรถเมลนั้น เริ่มต้นด้วยตั้งบริษัทกลางและขอเวลาไม่เกิน ๕ ปี
 แล้วจะให้ เป็นบริษัทมหาชน แต่ของบริษัทนายเลิศปรารถนาที่จะ เริ่มต้นด้วยการเป็น
 บริษัทมหาชนก่อน การที่แตกต่างกันอย่างนี้ก็ เพราะเหตุว่าฐานะและความพร้อม
 ของบริษัทต่าง ๆ นั้นไม่เหมือนกันนั่นเอง ซึ่งรายละเอียดกระผมจะได้ให้ท่าน
 รัฐมนตรีช่วยชี้แจงต่อไป สำหรับคำกล่าวหาว่าในสมาคมผู้ประกอบการรถเมลนั้น
 ได้มีสมาชิกพรรคชาติไทยเป็นสมาชิกอยู่ และเคยสมัครผู้แทนในกรุงเทพมหานคร
 กระผมอยากจะกราบเรียนด้วยความจริงใจว่า กระผมไม่มีแผนการอะไรทั้งสิ้น
 พรรคชาติไทยไม่มีแผนการอะไรทั้งสิ้น กระทำไปตามนโยบายของรัฐบาล
 ท่านที่เคารพ ท่านสมาชิก ๒๒๕ คน ซึ่งนั่งอยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ ต่างคนต่างก็มีอาชีพ
 ของตนเองเป็นหลัก ก่อนที่จะมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งนั้น และต่างคน
 ก็อยู่สังกัดพรรคด้วยกันทั้งนั้น ถ้าต่อไปเราเสนอกฎหมายอะไรตรงกับใคร อยู่ใน
 พรรคไหนก็มี เป็นแผนการหรือกระทำการเพื่อบุคคลนั้นและพรรคนั้นอย่างนั้นหรือ แต่
 ในขณะเดียวกันเราก็ต้องสำรวจว่าติดตามไปถึงที่สุด ได้มองเห็นด้วยความเห็นใจ
 ว่า ทำงานนั้นเมื่อไรเคลื่อนไหว ในการที่กระผมระวิงตัวมากในการที่มอบให้
 ทำนั้นก็มอบให้ท่านรัฐมนตรีช่วย ฯ บุญยง เป็นคนทำ ไม่ได้เคยไปแตะต้องแม้แต่
 ประการใด ปล่อยให้ เป็นเสรีภาพของบรรดาผู้ประกอบการและคณะกรรมการนั้น
 ดำเนินการไปโดยอิสระ ได้แต่คอยสลับรับฟังอยู่ตามลำดับจนกระทั่งเป็นปัญหา
 ขึ้นทุกวันนี้ กระผมมี ครที่จะยืนยันด้วยศักดิ์ศรีและถูกผู้ชายว่าไม่มีอะไรทั้งสิ้น กระผม
 มีความสะเทือนใจเหมือนกันได้มีบางคนได้ให้สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ว่า มีเบื้องหน้า
 เบื้องหลังอยู่ กระผมได้กล่าวด้วยความสัตย์จริงและให้สัจจวาจาว่า ไม่มีอะไร
 ทั้งสิ้น ถ้ามีอะไรเป็นอันที่กระทำเพื่อเบื้องหน้าเบื้องหลัง ประโยชน์ตนเองก็
 ประโยชน์ของพรรคชาติไทย เพื่อประกอบกิจส่วน เฉพาะ เพื่อรายได้หรือผลประโยชน์
 แสงหารรายได้อย่างไรก็ตาม ขออภัยทุกที เคยคุยกับคุณสมัครในวันที่พิจารณา
 งบประมาณว่า ชาวเขาขอให้คำสาบานว่า ถ้าชาวเขาเป็นอย่างคำกล่าวหา

หรือแม้แต่เพียงว่าสวยประโยชน์ใด ๆ จากการรวมรถเมสันี ขอได้ให้ข้าพเจ้า
 ใ้มีอันเป็นไปและวิบัติโดยทุกประการ แต่หากว่าข้าพเจ้าไม่ได้เป็นอย่างนั้น
 แม้แต่ประการใดแล้ว ก็ขอคืนคำสัจจะสาบานนี้ไปสู่ยังท่านผู้กล่าวอย่างสมบูรณ์
 ควบคู่กัน ทานที่เคารพ ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ขออนุญาตให้ผมได้ระบายความในใจบางสิ่งบางอย่างออกมาบ้าง ในสภานี้
 ท่านผู้มีเกียรติจะได้ออกเสียงกันมากที่สุดถึงช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจน ความ
 แยกต่างระหว่างนายทุนกับแรงงาน และโครงสร้างที่ไม่ถูกต้องของสังคมแห่ง
 ประเทศไทย อันจะนำไปสู่ความแตกแยกโดยทุกประการ รัฐบาลนี้โค่ตระหนักถึง
 ความเข้าใจนี้ เราพูดเราพรณนาถึงความช่องว่าง เราพูดกันและพรณนา
 กันถึงความแตกต่างทำไมเราจะไม่พูดถึงการเฉลี่ยความสุข และเฉลี่ยความทุกข์
 เข้ามามาในจุดยืนที่ถูกต้องกันบ้างเล่า การที่เราจะรวมรถเมสันี ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติกับผมมีความเห็นตรงกันว่า เราจะกระทำเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
 เป็นหลัก แต่ปัญหาที่กำลังเป็นปัญหาและรวมไม่ไ้กันเป็นปัญหาของผู้ประกอบกิจการ
 ไม้ ไม้ปัญหาของประชาชน จริงท่านที่เคารพได้กล่าวแล้วว่า มีพนักงานได้ไป
 ร้องเรียนเกรงว่าฐานะของตนเองจะลดลง จะลดลงได้อย่างไรทุกวันนี้
 ความต้องการของสังคมของคนทุกระดับนั้น มีแต่ต้องการจะเขยิบฐานะและรายได้
 เมื่อรวมกันเป็นบริษัทรถเมสันีและบริหารโดยผู้ประกอบกิจการโดยเฉพาะแล้ว สมมุติ
 ว่ารถเมสันีนายเลิศ เคยได้รายได้ดี ใครนะเมื่อรวมกันแล้วพนักงานประจำรถเมสันี
 จะยอมลดรายได้ ตรงกันข้ามจะต้องเอาความดีของสวัสดิการ และรายได้ของ
 รถเมสันีต่าง ๆ นั้น มาตั้งเป็นพื้นฐาน แล้วยกระดับพนักงานประจำรถเมสันีไปสู่
 พื้นฐานนั้น เคียงวันประชาชนพากันตื่นตัวในระบบประชาธิปไตย พากันตื่นตัวกัน
 ในการเรียกร้องสิทธิและแรงงานแล้ว เขาคงจะไม่ยอมให้กระทำเช่นนั้นแน่ ๆ
 ท่านที่เคารพ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้เองผมจึงคิดว่าในระบบของสังคม กรุงเทพฯ
 เป็นเมืองที่แปลก กรุงเทพฯ เป็นทั้งเมืองหลวง กรุงเทพฯ เป็นทั้งศูนย์กลางการค้า
 กรุงเทพฯ เป็นทั้งศูนย์อุตสาหกรรม ศูนย์คมนาคม ศูนย์การท่องเที่ยว กรุงเทพฯ

ท่านมักกล่าวว่า มีน้ำไหลไฟสว่างแต่สังคมสังคมหนึ่งนั้น ต้องประกอบด้วยคนทุกชนิด
 ในกรุงเทพฯ ก็มีชนชั้นกรรมมาชีพด้วยกันตรงกันข้ามการครองชีพอยู่ในกรุงเทพฯ
 นี้เต็มไปด้วยความยากลำบาก ไม่ใช่ของง่ายสำหรับผู้มีรายได้น้อย เราจะเห็นภาพ
 ในหนังสือพิมพ์เสมอ ประชาชนอาศัยอยู่ในเขตสลัมแคบ ๆ ซึ่งความเมตตาธรรม
 โอบอ้อมเข้าไปไม่ถึง เราจะเห็นบ้านที่น้ำคร่ำเต็มมีตุงตั้งมากมายนั้นมันเป็น
 ส่วนหนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งซึ่งคนทุกชนชั้นระดับตงใจนั้นคือรถเมล์ เขาห้อยโหน
 โจนหยาน ท่านก็พิจารณาจรถเมล์ในนี้ว่า กระทรวงคมนาคมยกพรอง คนจรถ
 หนังสือพิมพ์ก็วิจารณ์ แต่เป็นฉะฉานแต่ก็คำบรรพมา ก่อนมาตามลำดับนั้น
 เพราะอะไร ท่านที่เคารพทั้งหลาย ก็เพราะว่ารถเมล์เป็น ๒๔ บริษัท มันจึงเป็น
 อย่างนั้น เคียงนี้เรามีความเห็นตรงกันแล้วว่า ถ้ารวมโคบริษัทเดียวแล้ว มันจะ
 เป็นประโยชน์แก่ประชาชน เพราะฉะนั้นเราจะรวมกัน แต่วิธีการรวมกันเท่านั้น
 ยังมีความหวาดระแวงซึ่งกันและกันอยู่ กล่าวว่าคุณนั้นจะได้เปรียบ กล่าวว่าคุณนี้จะ
 เสียเปรียบ กล่าวว่าคุณนั้นแสวงประโยชน์ กล่าวว่าคุณนั้นจะเสียประโยชน์
 อันนี้แหละครับการเริ่มพิจารณาเรื่องนี้ได้ เริ่มตนมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๒ โดยบริษัท
 ทรานสปอร์ต เซกชันคอนแวนแทนท์ เข้ามาให้คำแนะนำกับทุกรัฐบาล รวมไม่ได้สักที
 รวมไม่ได้มันมีอันจะเป็นไปทุกทีในความเห็นของผู้ประกอบกิจการที่แตกต่างกัน แล้ว
 บุคคลบริหารรัฐบาลนั้นก็จออนตามทุกที ท่านที่เคารพ กระทบเคาฟในความเห็น
 ของท่านผู้แทนผู้มีเกียรติมีอะไรมาแนะนำกรรมจะเอาในทางที่ถูกในทางที่ดี เอา
 จุดหมายปลายทางว่าเราจะรวมรถเมล์ให้ได้ ไม่ต้องผัดผ่อนอีกต่อไป ทำกันเสีย
 แต่วันนี้ให้ประชาชนนั้นเขามีความสำนึกว่า เขาได้รับความกรุณาจากเราอย่าง
 เร่งรีบ ได้รับความกรุณาจากเราอย่างซนแข็งที่จะทำเรื่องนี้ให้เสร็จจริงโดยเร็ววัน
 ให้สภาพอันเป็นทุเรศตาซึ่งเราปรากฏอยู่ในขณะนี้มันสิ้นจางไป กรรม
 ตระหนักดีว่ากรรมอาจจะมิดหินได้ เพราะฉะนั้นกรรมได้ตกลงกับท่าน
 นายกรัฐมนตรีไว้ก่อน เมื่อวานนี้แล้วว่า การรวมตัวของรถเมล์นั้นกำลังมีอุปสรรค
 และปัญหาจะถึงที่สุดแล้ว เพราะฉะนั้นเราควรจะมาประนีประนอมในข้อที่ไม่ตกลง

ให้หลักประกันในสวัสดิการที่มั่นคงร่วมกันแล้ว รถเมล์จะได้สนับสนุนอย่างไรบ้าง ประชาชนจะได้รับความสะดวกอย่างไรบ้าง พนักงานประจำรถจะได้อะไรบ้าง ฯลฯ นายกรัฐมนตรีได้ค้นประชุมในวันจันทร์ที่ ๑๕ นี้ เวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา โดยเชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาด้วย เพื่อจะได้ยืนยันว่ากระทรวงการคลังจะสนับสนุนและมีวิธีการช่วย ๆ อย่างไร ให้กระผมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีช่วยคมนาคมเข้าไปช่วย ผู้แทนสมาคม ผู้ประกอบกิจการเข้าไปช่วย ผู้แทนรถเมล์ชาวเขาเข้าไปช่วย เราจะได้พูด เราจะได้ตกลงปัญหาในเรื่องนี้เสียที เพราะฉะนั้นกระผมรู้สึกยินดีที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามเรื่องขึ้น กระผมจะได้มีโอกาสพูดมีโอกาสชี้แจง เพราะในบางขณะนั้นความเป็นผู้ใหญ่ ทำให้เราไม่อยากจะโต้ตอบอะไรจนเกินไป เพราะจุดหมายปลายทางเรานั้นคือ เราทำงานให้เป็นผลสำเร็จก็แล้วกัน ใครจะว่า ใครจะตำ ใครจะตีในระบบประชาธิปไตยนี้ เราต้องอดทนรับฟังแล้วนำเอาไปปฏิบัติ กระผมจะนำสิ่งเกี่ยวในการที่จะพิสูจน์บริสุทธิคือ ผลของงานเกิดขึ้นเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมขอถือโอกาสขอบคุณท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กรุณาซักถาม และพร้อมที่จะรับฟังคำชี้แจงโดยตลอดเวลา

(ขณะนั้นประธานสภาผู้แทนราษฎรกลับมามีขึ้นแล้วจึงดำเนินการประชุมต่อไป)

นายแพทย์ กาญจนารัตน์ (เชียงใหม่) : กระผมนายแพทย์ กาญจนารัตน์ ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเกษตรสังคม กระผมขอกราบเรียนกับท่านประธานและท่านรัฐมนตรีทุกท่าน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า กระผมก็คนหนึ่งครับ อยู่ในคณะกรรมการการคมนาคม และวันนี้ค่อนข้างครับ พวกเราก็จะประชุมร่วมกันทั้งหลาย เจ้าของรถเมล์ด้วย แล้วเท่าที่กระผมได้ประชุมกันมานั้นก็คิดว่าแล้วครับที่จะมีอะไรที่จะมาให้ข้อมูลกับท่านรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นกระผมรู้สึกว่าท่านรัฐมนตรีอาจจะจำกระผมได้อยู่ว่าครั้งหนึ่งเราเคยพบกันที่ เชียงราย กระผมเชื่อครับว่าท่านรัฐมนตรีผู้มีบริสุทธิครับ สำหรับในเรื่องรถและเรื่องคมนาคม เพราะกระผมกับท่าน กระผมก็พยายามที่จะฟังว่าท่านนี้มีอะไรบ้างกับพวกรถ

อย่างที่จังหวัดเชียงราย กระผมพึ่งเสียมมาหมดแล้วครับ แต่ว่าท่านไม่มีอะไร
 แนนอนครับ กระผมขอกลาไว้ในสถานี้ แต่บุคคลของท่านซึ่งไม่ใช่คณะผู้แทน
 ของเราครับที่รับอำนาจจากท่านไปนั้น ไปกระทำความไม่คือ เสียมเสียมมายังท่าน
 นะครับ กระผมขอกกราบเรียนด้วยครับ อันนี้ที่วาททำไมจะรวมกันไม่ได้ ความจริง
 นโยบายของเรานั้น เราต้องการรวมกันเราอยู่แยกหมู่เราตาย รัฐบาลต้องการ
 จะรวม แต่ที่นั่นมีคนไม่บริสุทธิ์อยู่ในนั้นครับ ท่านที่เคารพ อันนี้เราคอยพูดกันใน
 เวลานอกประชุมหรือในโอกาสใดที่ท่านต้องการจะทราบ ผมนะเป็นคนตรงไป
 ตรงมาครับ ขอรับรองก่อนหน้าประธานครับ ผมนะเป็นอย่างนี้มานานแล้ว
 ถ้ามหาจังหวัดเชียงรายได้ เพราะผมเป็นอย่างนี้ละครับมันจึงเป็นแก่น มันไม่ได้
 เป็นใหญ่เป็นโตหรอกครับ แล้วอีกประการหนึ่ง เรื่องนี้ครับผมนะพบกับรถยนต์
 มาตั้งแต่เมื่อปี ๒๕๐๓ แล้ว แล้วผมชอบออกกรรมวิธีการใด ๆ ที่จะแต่งตั้งผมก็ดี
 และผมขอกกราบเรียนในสภาคว่า ถ้างานใดที่เป็นกรรมวิธีการใดที่ผมพอใจ
 ผมจะรับ ถ้าแต่งตั้งไม่พอใจผมจะขอถอนตัว ผมออกแล้ว เพราะเราต้องการ
 เป็นผู้แทนราษฎรที่ดี แล้วโดยเฉพาะรัฐบาลปัจจุบันนี้ผมขอกกราบเรียนกับท่าน
 ทั้งหลายอีกครั้งหนึ่งว่า เราเป็นรัฐบาลตั้งแต่ประธานสภาลงมาเป็นราษฎรด้วยกัน
 ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าคงไม่มีอะไรครับ อย่างผมจะขึ้นไปกราบเรียน
 ท่านประธานบางอย่างเป็นส่วนตัวก็ตามท่านคงไม่ถึง ไม่เหมือนสมัยก่อนจะเข้าไป
 หานายก ๆ โอ้โฮ กราบตั้งแต่หัวกระโหลกขึ้นไป แต่เดี๋ยวนี้ผมเชื่อว่าไปพบที่ไหนก็ได้
 แม้แต่ท่านรัฐมนตรีทุกท่านผมก็ว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นการที่วาทเมล เรา
 คราวนี้ครับ เราจะรู้ผลกันในเร็ววันนี้ครับแน่นอน เพราะวันนี้อย่างนี้ก็จะประชุม
 กันอีกแล้วนะครับในเรื่องการจะรวมกันนี้ละครับทำไมจึงรวมไม่ได้ และถ้าเรา
 รวมได้แล้ว เราจะต้องมีเวลาให้เขาบ้าง อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าเมื่อก่อน
 ภายในวันที่ ๓๐ กันยายนนี้หมด แล้วอำนาจอันนี้ก็จะอยู่ที่ท่าน คือว่าเราจะให้
 มันรวมกันด้วยอย่างไรดี และทำอย่างไรดีถึงจะรวมกันได้ เพราะด้วยเหตุว่าเราจะ
 มาที่ความปราถนาด้วยหัวใจไม่ได้ นะครับ ท่านที่เคารพทั้งหลาย ท่านประธานที่เคารพ

เพราะฉะนั้นผมจึงเชื่อว่าเราอย่าลืมนึกถึงคนที่ชอบแก้ไขครับ เพราะฉะนั้นเราจึง
แก้ไขเถอะครับ เราอย่าไปเอาอำนาจอะไรต่าง ๆ มาทำ เพราะเนื่องจากว่า
ประชาชนเดี๋ยวนี้ คำว่า "ประชาธิปไตย" ที่แท้จริงของเรานั้นเพิ่งเกิดในสมัยนี้ครับ
๒๕๑๓ - ๒๕๑๔ นี้ะครับ เพราะฉะนั้นกรุณาให้ราษฎรเขาเข้าใจด้วยครับ ผมใน
ฐานะที่เป็นพรรคฝ่ายค้านก็จริงอยู่ แต่อะไรที่ตีผมจะสนับสนุนทุกพรรคครับ
ขอกราบเรียนในที่นี้ แต่ถ้ามืดแล้วผมคัดค้านด้วยนะ เรื่องนี้ก็เหมือนกัน ผมจึง
ขอกราบเรียนว่า คงไม่นานครับ คงอีกไม่กี่วันครับที่เราจะไ้รวมกันแน่นอน
เพราะเดี๋ยวนี้อย่างประชุมเมื่อวันก่อนเมธีวิทยายนเลิศ เมื่อวานนี้กับวิหคกลาง
แล้ววันนี้เราจะรวมกันอีกครั้ง ทั้งท่านรัฐมนตรีด้วย วันนี้ดูเหมือนจะไ้รับเชิญครับ
เพราะอย่างนั้นครับ ทุกคนเราครับที่หวังจะทำงานให้กับประเทศชาติ ให้กับ
ประชาชน ให้ไ้ได้รับความอบอุ่น ให้ไ้ได้รับความสบาย ผมเองไม่ต้องการมาคั่ง
ในสภาครับ ต้องการให้ราษฎรที่เลือกผมมานั้นไ้คนดีมาบริหารร่วมกับรัฐบาลครับ
เพราะรัฐบาลก็เป็นเหมือนกันกับผมเหมือนกัน ไม่ใช่เหมือนสมัยก่อน รัฐบาล
มาจากเหนือสุด นี้เราเป็นรัฐบาลจากราษฎรขึ้นไป เพราะฉะนั้นผมจึงขอ
กราบเรียนกับท่านที่เคารพทั้งหลายว่า เรื่องรถเมลนี้ะครับคงไม่มีปัญหา
คงจะเสร็จในเร็ววันนี้นะมันจะออกมาในรูปลักษณะใด เพราะฉะนั้นผมจึงขอ
กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าโปรดกรุณาใจเย็น ๆ ครับ แล้วขอให้ความเป็นธรรม
และขอให้เชื่อไอ้หนูตัวเล็ก ๆ บางครับ อย่าไปถืออ้าวว่าเป็นราชสีห์ แต่ราชสีห์
ก็คบบางนายพรานแล้ว ถ้าไม่มีหนูไปกัดแล้วจะออกไ้ไหม อันนี้ผมขอกราบเรียนไว้
ก่อนครับ ผมขอขอบคุณครับ สวัสดีครับ

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) ท่านประธานที่เคารพ
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ดำรง ลัทธพิพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปไตย เรื่องอุทิศที่ดินซึ่งพรรคประชาธิปไตยไ้เสนอ
ขึ้นมากันวันนี้เกี่ยวกับการรวมรถเมลนั้น กระผมไ้ใคร่กราบเรียนขอแรกว่า ใครจะ
ไ้ได้รับความกรุณาจากท่านประธานไ้ให้มีการชักใช้ไ้ตามกัน พอที่จะหาข้อยุติบาง

ความสมควรว่า อย่างน้อยที่สุดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะดำเนินการ
 ต่อไปอย่างไรในเรื่องนี้ กระผมก็ตั้งใจที่ไต่ถามท่านรัฐมนตรีคมนาคมกล่าวเมื่อตะกี้นี้
 ว่าจะได้มีการนำเรื่องเข้าสู่การประชุมคณะรัฐมนตรีในวันจันทร์ที่จะถึงนี้ วันที่
 ๑๕ แต่อย่างไรก็ตามเหตุที่พรรคประชาธิปัตย์จำเป็นต้องเสนอญัตติความเข้ามาใน
 วันนั้น ก็เพราะเหตุว่าความคลี่คลาย เคลื่อนไหวในการรวมรถเมลนั้นได้เป็นไป
 ในทางซึ่งก่อความสงสัยก่อความไม่มั่นใจแก่ประชาชน ผู้จะใช้รถเมลและแก่
 บรรดาผู้ประกอบการขนส่งทั้งหลายว่า โครงการที่กระทรวงคมนาคมสนับสนุน
 และเห็นด้วยนั้น จะนำไปสู่ความสุขของประชาชนผู้โดยสารรถเมลได้หรือไม่
 เพียงไร และจะนำไปสู่ความเป็นธรรมในระหว่างผู้ประกอบการรถเมลได้เพียงใด
 และจะนำไปสู่ความยั่งยืนงวฒนาการหรือความล้มเหลวของโครงการอันนี้อย่างใด
 หรือไม่ กระผมใคร่จะกราบเรียนในประเด็นแรกว่า ความเดือดร้อนหรือ
 ความเป็นทุกข์ เป็นร้อนของบรรดาผู้ประกอบการและของประชาชน และของ
 พนักงานรถเมลทั้งหลายนั้น ที่เขาพยายามที่จะร้องเรียนมายังพรรคประชาธิปัตย์
 หรือพยายามติดต่อกับทางรัฐบาลนั้นมีเหตุผลอันสมควร เพราะว่าความคลี่คลาย
 เคลื่อนไหวที่ผ่านมาั้น ปรากฏว่ากระทรวงคมนาคมได้แสดงท่าทีอันแข็งกร้าว
 ทักทายในการที่จะรวมรถเมลนั้นตามความประสงค์ของกระทรวงคมนาคม ให้จึงได้
 หลักฐาน เช่นว่านี้ได้ปรากฏอยู่ในคำให้สัมภาษณ์ของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 คมนาคม คุณบุญยง วัฒนพงศ์ ที่ให้คอบหนึ่งสื่อพิมพ์ และนอกจากคอบหนึ่งสื่อพิมพ์แล้ว
 ยังปรากฏหลักฐานในรายงานการประชุมของคณะกรรมการปรับปรุงการรวมรถเมล
 นี้เป็นลายลักษณ์อักษรที่ปรากฏอยู่ในเมื่อกระผมนี้ เพราะว่าคำพูดต่าง ๆ เหล่านั้น
 ได้แสดงให้เห็นชัดว่าจะต้องรวมตามโครงการที่กระทรวงคมนาคมเห็นด้วย ถ้าไม่
 รวมก็จะไม่ให้สัมปทานรถเมลอันนี้เป็นอาวูฐ ซึ่งกระทรวงคมนาคมมีอยู่ในเมื่อ
 เพราะว่าสัมปทานรถเมลนั้นจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ กันยายน ศกนี้ และนอกจาก
 นั้นเมื่อมีการประชุมในเรื่องนี้กันแล้ว ผู้ประกอบการซึ่งไม่เห็นด้วย ด้วยเหตุผล
 ต่าง ๆ ที่เสนอเข้าไปอันน่ารับฟังนั้น กระทรวงคมนาคมก็ได้เสนอเรื่องนี้ไปยัง

คณะรัฐมนตรีแล้ว ก็ปรากฏว่าคณะรัฐมนตรีมีมติให้ดำเนินการต่อไป เกินหน้า
 ต่อไปตามโครงการที่กระทรวงคมนาคมเห็นชอบ ที่ปัญหาที่เราจะต้องพิจารณา
 ก็คือว่า โครงการที่กระทรวงคมนาคมเห็นชอบนั้น คืออะไร เมื่อตะกัน
 ท่านรัฐมนตรีว่าการ ฯ บอกว่ามีความต้องการที่จะรวมรถเมล์เพื่อประโยชน์ของ
 ประชาชน เพื่อประโยชน์ของพนักงานรถเมล์ในเรื่องสวัสดิการอะไรต่าง ๆ นั้น
 จนถึงขนาดกล่าวว่าจะป้องกันไม่ให้เกิดการหยุดโหมรถเมล์เบียดเสียด อันนี้เรา
 จะประกันกันได้อย่างไรว่า โครงการอันนี้จะไม่มีคนหยุดโหมต่อไป กระผมเอง
 ไม่เห็นในเมื่อได้ศึกษาโครงการอย่างแจ่มชัดแล้ว และท่านรัฐมนตรีว่าการ ฯ
 เองก็ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์สยามรัฐวันนี้ เมื่อหนังสือพิมพ์ถามว่า ท่านประกัน
 ได้ไหมว่า ถ้ารวมรถเมล์ตามโครงการที่กระทรวงคมนาคมเห็นชอบแล้วคนจะ
 ไม่หยุดโหม ท่านรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ตอบว่า เรื่องนี้ค่อยพูดกันต่อไป นี้ก็
 หมายความว่าท่านไม่มีความมั่นใจเลย ในโครงการอันนี้ว่าจะแก้ไขปัญหาพื้นฐาน
 ของรถเมล์ในกรุงเทพฯ ได้อย่างไร มันมีเรื่องตลกอันหนึ่งครับ ท่านประธาน
 ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ โครงการที่กระทรวงคมนาคมเห็นชอบด้วย
 และกล่าวอ้างว่านั่นก็คือเงินจกกระทิงถึงท่านรัฐมนตรีคมนาคมบอกว่า อันนี้เป็น
 โครงการที่จำแนบเอามาจากโครงการรวมรถเมล์ ของบริษัทนครธัมบุรีใน
 เยอรมนี ซึ่งเป็นการดำเนินการที่ได้ผลอย่างยิ่ง กระผมใครจะกราบเรียนว่า
 เมื่อกระผมมาอ่านโครงการของสมาคมผู้ประกอบการขนส่ง ที่เสนอมายัง
 กระทรวงคมนาคมนั้น ก็ปรากฏว่ามีหน้าประหลาดลึกลับ และถ้านำเรื่องนี้ไปให้
 ใคร วิทยุชน ไม่ต้องผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจการขนส่งอะไรอย่างที่ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเองก็เคยไปว่าเรียนวิชาเศรษฐกิจการขนส่งมา
 จากสหรัฐอเมริกา แต่กระผมก็ไม่เข้าใจเลยผู้ที่ได้มีความรอบรู้เช่นนี้เห็นด้วย
 กับโครงการของสมาคมผู้ประกอบการขนส่ง ซึ่งร่างขึ้นมาอย่างรวก ๆ รวก ๆ
 อย่างไร กระผมใครจะกราบเรียนว่า ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรในโครงการที่อยู่
 ในมือกระผมนี้ ไม่มีโครงการไหนที่จะกล่าวไว้อย่างนี้ กล่าวคือได้มีขออย่างนี้ครับ

ในตอนหนึ่งว่า โดยที่การรวมรถเมล์กันนี้เป็นนโยบายของรัฐบาลโดยชัดแจ้งแล้ว
 โครงการนี้จึงของคว่นที่จะกล่าวถึงผลดีผลเสีย ของการรวมรถเมล์ร่วมกัน
 โดยสิ้นเชิง อันนี้หรือครบโครงการที่ว่าจะดี ในเมื่อบอกว่าในตัวโครงการเอง
 บอกว่า ของคว่นที่จะกล่าวถึงผลดีผลเสียของการรวมรถเมล์ นี้หรือครบที่
 บอกว่าโครงการนี้ดี จะปฏิเสธกระผมได้ไหมครับว่า มีถ้อยคำเช่นนี้ในโครงการ
 ของสมาคมผู้ประกอบการขนส่ง เสนอต่อกระทรวงคมนาคม แล้วกระทรวง
 คมนาคมรับไปทั้งหมด หานประชาชนที่เคารพ นอกจากนั้นกระผมใครจะ
 กราบเรียนต่อไปอีกว่า สมาคมผู้ประกอบการขนส่งซึ่งคนสำคัญในสมาคมนี้กับ
 ความเกี่ยวเนื่องกับทางพรรคชาติไทยอยู่ กระผมจะไม่กล่าวหรือครบว่าจะมี
 เบื้องหน้าเบื้องหลัง เพราะกระผม เชื่อในความสุจริตใจของท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงคมนาคม แต่อย่างไรก็ตาม กระผมก็ใคร่อยากจะให้พรรคชาติไทยนี้
 เป็นพรรคสำคัญของประเทศต่อไป เพื่อจะได้ช่วยกันแก้ปัญหาบ้านเมือง เพราะฉนั้น
 อะไรก็ตามที่มันจะทำให้คนเขาเข้าใจ จงสยบไปในทางที่ไม่ดีแล้ว ก็ควรที่จะ
 หลีกเลียงเสีย ในเรื่องการศึกษาโครงการนี้ของสมาคมผู้ประกอบการขนส่งนั้น
 ก็ปรากฏว่าได้มีการประชุม กระผมทราบว่าได้มีการประชุม ได้รับความยืนยัน
 จากผู้ประกอบการหลายคนในสมาคมผู้ประกอบการขนส่งเอง ซึ่งก็ไม่เห็นด้วย
 มีหลายรายที่ไม่เห็นด้วยกับการรวม เป็นเช่นนี้ เขาได้เล่าให้ฟังว่า ในวันประชุม
 เพื่อตัดสินใจโครงการนี้ โครงการซึ่งได้วางขึ้นมาโดยคนไม่กี่คนในสมาคม
 ผู้ประกอบการขนส่งนั้น ได้ควยการประชุมกันเพียง ๓๐ นาทีแล้ว ก็บอกว่า
 เอาละนะ เช่น ๆ กันไปก่อน เสนอกันไปก่อนก็แล้วกันเพื่อว่าเราจะได้
 สัมภาษณ์ ส่วนการที่จะแก้ไขกันต่อไปข้างหน้าอะไรนั้น รัฐบาลก็จะสนับสนุน
 มันเป็นอย่างนี้ครับ แล้วในเมื่อโครงการนี้เสนอไปยังกระทรวงคมนาคมแล้ว
 แล้วได้มีการพิจารณาจนกระทั่งถึงบัดนี้แล้วนั้น ก็ปรากฏว่าเกิดความไม่
 มั่นใจ เกิดความลังเลใจในบรรดาผู้ประกอบการหลายราย นอกจากบริษัท
 รถเมล์ชาวต่างชาติยังมีอีกหลายบริษัท บริษัทสหขนส่ง เมื่อวานนี้กระผมจึงรถ

ผ่านอนุสาวรีย์ประชาธิปไตยก็เห็นป้ายติดข้างรถบริษัทชนนครขนส่ง บอกว่า
 เราเห็นควบกับการรวมรถเมล์ แต่ไม่เห็นควบกับการรวมแบบรถรวม ท่าน
 ประชานที่เคารพ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็จะมาถึงประเด็นต่อไปว่า ไอ้การรวมกันนี้
 มันเหมาะสมเพียงไร และควรจะรวมหรือไม่ อันนี้เห็นจะไม่ตองกล่าวถึง
 เราท่านทั้งหลาย กระผมเองเห็นควบกับการรวมรถเมล์ เห็นควบกับการจัดการ
 บริหารรถเมล์นี้ให้เป็นกลุ่มก่อนที่ถูกหลักถูกเกณฑ์ แล้วจะรวมอย่างไรนั้น
 เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ปัญหาในขณะนี้คือว่ามันมีอยู่สองโครงการ สองข้อเสนอ
 ข้อเสนอหนึ่งนั้นให้ เสนอการรวมกันเป็นบริษัทมหาชนในทันที และคงใช้เวลา
 บ้างในการรวมกันเป็นบริษัทมหาชนนั้น ซึ่งมีปัญหาอยู่ในเรื่องการตีราคาทรัพย์สิน
 แล้วว่าการรวมกันเป็นบริษัทมหาชนนั้น ผู้เสนอก็คงเห็นว่า เป็นการรวมบริษัทที่เป็น
 เนื้อเดียวกัน เป็นการที่ผู้ประกอบการทั้งหลายเอาทรัพย์สินมาตีราคา ตีราคา
 เป็นค่าหุ้นเป็นเงินเป็นทอง อะไรละครับ ที่จะแน่นอนไปกว่าการตีราคาทรัพย์สิน
 เป็นเงินเป็นทอง และจัดรูปเป็นบริษัทจำกัดที่เป็นเนื้อเดียวกัน การดำเนินธุรกิจ
 องค์การธุรกิจที่มีประสิทธิภาพที่สุดที่เป็นที่ยอมรับกันนั้นก็คือการจัดทำเป็นรูปบริษัท
 จำกัดที่เป็นเนื้อเดียวกัน ที่มีผู้ถือหุ้นและมีผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพ แต่การรวม
 กันแบบผู้ประกอบการของสมาคมผู้ประกอบการขนส่งนั้น เป็นการรวมที่ประหลาดคือ
 เป็นการรวมที่กระทรวงคมนาคมและสมาคมผู้ประกอบการขนส่งบอกว่า เป็นการ
 รวมกันขึ้นมาเพื่อตั้งบริษัทแกนกลาง โดยให้บริษัทต่าง ๆ ของผู้ประกอบการนั้น
 ยังคงมีกรรมสิทธิ์ในรถของเขาอยู่ มีกรรมสิทธิ์มีอิสระในการดำเนินกิจการบาง
 ประการ เพียงแต่มอบข้อตกลงบางประการเกี่ยวกับการจัดเส้นทาง การ
 ดำเนินการก่อนหันหลังต่อไปข้างหน้าให้กับบริษัทแกนกลางเท่านั้น อันนี้เองแหละครับ
 ซึ่งมีลักษณะเขาเป็นสิ่งที่เราจึงเรียกกันนักหนาว่าเป็นรถรวม ท่านอาจจะบอกว่า
 มันผิดแปลกกันไปกับบริษัทขนส่งบ้าง แต่อย่างไรก็ตาม ในเนื้อเดียวกันในรูปการ
 เสนอนั้นก็มีลักษณะเป็นรถรวม มีลักษณะซึ่งอาจจะกลายเป็น สื่อนอนกินได้
 เพราะว่าบอกไว้ชัดว่าบริษัทแกนกลางนี้ คือบริษัทแกนกลางนี้จะทำสัญญาบริหารจัดการ

ให้กับบริษัททั้งหลายในเครือบริษัททั้งหลายในเครือนี้มี ๒๓ บริษัท จะต้องมาทำสัญญาให้บริษัทนี้รับจัดการ อันนั้นคืออะไร อันนี้แหละครับ เมืองอัมบุรุก ถ้าอัมบุรุกเป็นอย่างนี้ ถ้าทำไค้กระผมก็สรรเสริญ แต่ดาเมืองไทย กระผมก็มองไม่เห็นทาง เพราะอะไร ใครก็ตามผู้ประกอบการตกลงกันมอบให้ใครคนหนึ่งรับไปจัดการตามที่ภาษาของสมาคมนี้เรียกว่า เมเนจเม้นท์ อะกรีเม้นท์ (Management Agreement) นั้นะ เมืองไทยเห็นจะไม่เหมือนอัมบุรุกครับ สหกรณ์นำแข็งเป็นอย่างไรครับ ผู้ประกอบการโรงน้ำแข็งมอบสิทธิจัดการให้สหกรณ์นำแข็งแล้ว ราคานำแข็งนี้เราบันทึกกันมากี่ปีแล้ว บันทึกกันมากี่ปีแล้ว ว่าถูกขูดรีดจากสหกรณ์ประชาชนกินน้ำแข็งแพง แล้วก็ผู้ประกอบการนั้นก็ถูกเอารัดเอาเปรียบจากคนที่บริหารสหกรณ์นำแข็งนั้นเพียงไร อันนี้ก็ยังมีคดีกัน บริษัทขนส่งเราก็เห็นพฤติกรรมมาแล้ว แล้วอันนี้ยังจะมาทำในรูปการซึ่งเราไม่เต็มใจ ประชาชนไม่เชื่อถืออีกกระนั้นหรือ อีกประการต่อไป กระผมใครจะกราบเรียนว่า ตามที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าจะมีบริษัทผู้ประกอบการ ๒๓ บริษัทนั้น อันนี้ก็เป็นความจริงกระผมขอกล่าวเลยไปสักคนหนึ่งว่า โครงสร้างหรือความเป็นจริงของการจัดการรถเมล์ในพระนครนั้นมีถึง ๕๐ บริษัท มีถึง ๕๐ บริษัท แล้วนอกจากนั้นแล้วมันยังมีสายโยงใยที่พิลึกกึกกือ บริษัทรถเมล์หลายบริษัทซึ่งมีหนี้สินหรือไม่สามารถดำรงตนอยู่ได้หรือเป็นบริษัทตัวเมียไม่มีรถสักคัน หรือมีรถคันสองคันแล้วก็ไปเอารถจากคนอื่นมารวม รถรวมที่มาจากเพื่อนก็มีลักษณะเป็นรวมอยู่แล้ว แล้วจะมารวมกันเป็นบริษัทรวมใหญ่อีกอย่างนั้นหรือ แล้วนอกจากนั้นมันยังมีลักษณะเป็นก๊อปปี้เชอร์ เจ้าพ่ออยู่อีก คือพวกบริษัทขายรถเมล์ พวกบริษัทขายรถเมล์เป็นเจ้าหน้บริษัทต่าง ๆ อยู่อีกหลายบริษัท เคียงวนอำนาจการจัดการที่แท้จริงได้ตกไปอยู่ในมือของบริษัทขายรถทั้งในทางนิติบัญญัติและพฤตินัย หลายบริษัทนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อเราารวมกันแบบสัมพัลลารวมกันแบบสัมพัลลารวมกันแล้ว ย่อมไม่เกิดความมั่นใจเป็นแน่นอนว่าทุกอย่างจะได้ผลดี ความเป็นจริงนั้นในการที่จะวางแผนการรวมรถเมล์ ซึ่งเป็นการ

รวมในกิจการสาธารณะและกิจการธุรกิจขนาดใหญ่ เช่นนี้ น่าที่จะได้มีการเชิญ
 ผู้เชี่ยวชาญฟังความเห็นจากหลายฝ่ายทำในสิ่งทีภาษาอังกฤษ เขาเรียกว่า
 พิธีปฏิบัติ สัตคคิ (Feasibility study) เพื่อที่จะดูว่า โครงการนั้น
 มีเงินมีทองมีความสามารถมีสติคิดวเลขอย่างไบบ้าง นี้ไม่มีเลย ไม่มีสิ่งใด
 เลยที่จะเรียกว่า พิธีปฏิบัติ สัตคคิ ว่าจะทำไปได้หรือไม่ ข้อพิสูจนอันนี้
 ท่านรัฐมนตรีฟังกระแฉคคิ ๆ ครบ ข้อพิสูจนอันนี้อยู่ แม้กระทั่งนายกสมาคม
 ประกอบการขนส่งเองก็โกล่าวไนที่ประชุมที่กระทรวงคมนาคมในคณะกรรมการ
 ปรับปรุงการรวมรถเมลลบอกวว่า เราเองก็ยังไม่แน่ใจในอนาคต ท่านไม่เชื่อ
 มาอ่านเอกสารรายงานการประชุมในมือกระแฉคคิได้ว ความก้าวหน้าของ
 บริษัทแกนกลาง เช่นวอนนั้นอาจจะมืทางเป็นไปไดคคิเท่านั้น แล้วอย่างนี้หรือครบบ
 แม้แต่ผู้เสนอโครงการก็บอกวว่า วราก็ไม่แน่ใจในอนาคต แล้วเราจะยอมให้
 การดำเนินการเหล่านี้ไปอยู่ในมือของคนซึ่งไม่มีความแน่ใจในอนาคตเหล่านี้ มา
 บริหารหรือมาเสนอโครงการจัดรถเมลลในพระนคร เพื่อประโยชน์สุขของ
 ประชาชน กระแฉคคิไม่แน่ใจและนอกจากนั้นกระแฉคคิอยากจะเรียนต่อไปอีกวว่า ใน
 การรวมกันนี้บอกกันวว่า จะต้องมืทุนเริ่มต้น ๑๐ ล้านบาท อะไรคคิอะไรซึ่งเป็น
 รายละเอียด แต่มืข้อแปลกนาแปลกใจวพอดกลางกันไคคคิกลางกันในที่ประชุม
 คณะกรรมการของกระทรวงคมนาคมแล้ว โดยหักหาญแล้ว ใครอ่านรายงาน
 ของการประชุมคคิจะรูวว่าหักหาญกันอย่างไร ในทันทีหลังจากการประชุมตกลง
 แล้วก็มีการให้ไปจคคิทะเบียนบรรดาผู้ประกอบการที่เห็นคคิว ก็ไปลงชื่อเข้าชื่อ
 เข้าเสียกันทำหนังสือบริคคิคคิสนธิ เพื่อจัดตั้งบริษัทแกนกลาง เช่นวอนขึ้นมา
 แล้วหลังจากนั้นก็มีการนัดกันเพื่อที่จะไปจคคิทะเบียนตั้งบริษัทปรากฏวว่าจนบัดนี้ครบบ
 ยังไม่มีผู้ประกอบการใด ๆ เลยไปจคคิทะเบียนตามนัด เพราะวว่าแต่ละคน
 ไม่มีความมืใจ แม้แต่ผู้ประกอบการซึ่งเป็นใหญ่เป็นโตอยู่ในสมาคมผู้ประกอบการ
 ขนส่งเองก็ยังไม่กล้าไป เพราะกลัวเพื่อนคคิ กระแฉคคิเข้าใจวว่าอย่างนั้น
 เพราะทุกคนไม่พร้อมใจกัน แล้วหลังจากที่ประชุมกระทรวงคมนาคมไคคคิลงมติ

เช่นนั้นแล้ว ก็มีการผูกกันมากมาย มีการตกลงกัน มีการผูกกันว่า จะขอกู้เงิน
 ๕๐๐ ล้านบาท มาให้ผู้ประกอบการที่มาร่วมกันในบริษัทแกนกลางนี้ และโดยมี
 รัฐบาลค้ำประกัน ท่านที่เคารพ ท่านประธานที่เคารพ ยังไม่ทันไรเลยครับ ขอกู้
 เงินกันแล้ว ๕๐๐ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่โครงการรถเมล์ฟรีของรัฐบาลนั้นเป็น
 หลักประกันอันแน่นอนแล้ว ว่าเงินงบประมาณแผ่นดินจากภาษีอากรของประชาชน
 จะต้องตกไปอยู่ในกระเป๋าของรถเมล์ กระเป๋าบริษัทรถเมล์ทั้งหลายนั้น ๕๐๐ ล้านบาท
 เป็นหลักประกันอันแน่นอนแล้ว ท่านที่เคารพ ยังจะต้องกู้กันอีกหรือนี้ ยังไม่ทันไร
 เลย กระผมจึงเรียนว่าโครงการที่เสนอขึ้นมาเป็นโครงการที่ผู้เชี่ยวชาญใด ๆ
 ไม่อาจจะยอมรับได้ เพราะเขียนกันขึ้นมาโดยบุคคลซึ่งทำมาหากินมากกับการรถเมล์
 ไร้หลักวิชา แล้วผู้บริหารรถเมล์เป็นที่ไม่สมประสงค์ของประชาชนในพระนคร
 ในประการต่อไปกระผมก็ควรจะกราบเรียนขอภัยท่านประธานต้องใช้เวลาเล็กน้อย
 เพราะกระผมก็ต้องรีบศึกษาไปโดยรีบด่วน เมื่อมีอะไรที่ศึกษากันมาใกล้ก็ออกมาเล่า
 ให้ที่ประชุมฟัง ความจริงเมื่อตะกี้นี้กระผมอยากจะรอฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการซึ่ง
 เป็นประธานพิจารณา เรื่องนี้ขึ้นมาชี้แจง ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ ๆ มอบหมาย
 เพื่อกระผมจะได้ตอบโต้ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการก็ไม่ลุกขึ้นมา กระผมก็
 จำเป็นต้องว่าไปก่อน คำพูดที่ท่านรัฐมนตรีว่าการบอกว่าการร่วมกันนั้น เพื่อที่จะ
 มีการเฉลี่ยความสุข เฉลี่ยรายได้กันในระหว่างบริษัท ซึ่งจะมีผลถึงการเฉลี่ย
 สวัสดิการนั้นนะ อันนี้เป็นต้องประสงค์ที่ดีครับ กระผมเห็นด้วย แต่ว่าโครงการ
 นี้ความเป็นไปได้มันมีแค่นั้น การที่ตกลงกันในโครงการคราว ๆ โครงการนี้
 เป็นโครงการคราว ๆ ทั้งสิ้น บอกว่าบริษัททั้งหลายที่มาร่วมกันนั้น ทุกบริษัทไม่ว่า
 จะบริษัทดีไม่ดี จะมีหุ้นเท่ากันแบ่งกันใน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ อีก ๗๐ เปอร์เซ็นต์
 จะมาตีราคาหุ้นกัน แล้วกับบริษัททั้งหลายที่มาร่วมกันนั้นก็ได้รับการประกันรายได้
 ขั้นต่ำของรถเมล์แต่ละคัน ท่านประธานที่เคารพ นี่แหละครับ ลักษณะการบริหาร
 ธุรกิจที่มีประสิทธิภาพ ก็ในเมื่อเรารู้แล้วว่ามีบริษัทหลายบริษัทไม่มีประสิทธิภาพ
 แต่ว่ามีมีการประกันราคาขั้นต่ำให้ ประกันรายได้ขั้นต่ำให้ เพราะฉะนั้นบริษัทที่เอา

เปรียบประชาชนก็จะเดินรถไม่เอาไหน เข้าขามเย็นขาม แล้วก็จะรับเสวยผลบุญ
จากรายได้ที่เพื่อนฝูงบริษัทที่เขา มีประสิทธิภาพทำงานเต็มที่ ใ้ฉันไม่ทำการ
เฉลี่ยสุข มันเป็นการถูกสุข มันเป็นการเอาใจเอาเปรียบชู้ตจากคนที่เกี่ยว
คนที่ไม่มีความสามารถมาเอาใจเอาเปรียบคนที่มีความสามารถ อันนั้นนอกจากนั้น
แล้ว กระจกมองไม่เห็นวารถต่าง ๆ สวัสดิการต่าง ๆ ของคนทั้งหลาย
ของพนักงานรถเมลนั้นจะดีขึ้น ไม่มีหลักประกันอะไร ไม่มีตัวเลขยืนยัน ไม่มีสถิติ
ยืนยัน ก็ในเมื่อรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมเองได้กล่าวในบันทึกรายงาน
การประชุมได้กล่าวในการประชุม ปรากฏอยู่ในรายงานว่าการรวมกันนั้นก็จะต้อง
มีการกระทบกระเทือนกันบ้าง หมายความว่าอะไร หมายความว่าบริษัทที่มีประสิทธิภาพ
ดีแล้วต้องลดลงมาให้บริษัทที่ทำงานไม่ไ้เรื่องอย่างนั้นหรือ กระจกเห็นด้วย
กับการที่จะลดระดับคนมีคนจน แต่กระจกต้องการที่จะดึงคนจนขึ้นไป ถึงคนที่ไม่มี
ความสามารถขึ้นไปให้สามารถ ไม่ให้ดึงคนสามารถลงมา ไม่ใช้อย่างนั้น
การสร้างสังคม โครงสร้างสังคมไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น ท่านประธานที่เคารพ
เหตุผลอันหนึ่งที่กระจกพอจะคิดได้ว่า ไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้ ก็คือการ
รวมกันแบบรวมนั้น จะไม่เกิดการประหยัด เพราะว่าแต่ละบริษัทยังมีบริษัท
ของตัวดำเนินการอยู่ แล้วก็ค่าใช้จ่ายของแต่ละบริษัทก็ยังมีอยู่ และกับบริษัท
แกนกลางที่ดึงขึ้นมาต้องมีค่าใช้จ่ายในการบริหาร ค่าใช้จ่ายมันเพิ่มขึ้นอย่างนี้ครับ
มันก็เท่าที่จะเพิ่มขึ้นมาก ถ้า ๒๓ บริษัทก็อาจจะ ๒๓ เท่า ใ้เหล่านี้แหละครับ
รายได้ที่จะตกไปสู่การจัดการของเจ้าของของผู้ประกอบการเดิมนั้น มันจะมากสุด
รายได้ที่ไปสู่พนักงานรถเมลทั้งหลาย กระจกเชื่อโดยไมต้องมีสติที่ว่าทำไม่ได้
ทันตา เราหันมามองดูว่าในการดำเนินการของรัฐบาลนั้น ได้มีการเจรจากัน
เพียงใด มีการลอมขอมกันเพียงใด กระจกอยากจะเรียนว่าสมาคมผู้ประกอบการ
ขนส่งนั้น มีผู้ประกอบการซึ่งไม่รวมอยู่ในสมาคมก็มีแล้ว ในการที่เสนอโครงการ
ขนส่งนั้น คนในสมาคมผู้ประกอบการขนส่งอีกหลายรายก็ไม่เห็นด้วย และเดี๋ยวนี้
กำลังเริ่มถอยออกมาไม่เห็นด้วย เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วจะไปเชื่อใ้ใครว่า

รัฐบาลได้พยายามใช้วิธีการเจรจาเพื่อจะหาความยินยอมพร้อมใจ จากบรรดาผู้
 ประกอบการทั้งหลาย ยิ่งกว่านั้นก็มีคำกล่าวซึ่งกระแวมพิสูจนแล้วจากรายงาน
 การประชุมว่าเป็นความจริง คำกล่าวก็คือว่าการประชุมของคณะกรรมการ
 ปรับปรุงเส้นทางรถเมลนั้นเป็นไปในลักษณะซึ่งนำไปเกลียดเหลือเกิน คือมีการ
 โหวกถ้อในคณะกรรมการ แต่ว่าคะแนนโหวตนั้นน่าจะมาจากใคร ก็ปรากฏว่ามี
 ข้าราชการประมาณ ๑๐ คน ๕ คน ๑๐ คน แล้วก็มีตัวแทนของสมาคมผู้ประกอบการ
 ๔ คน แล้วก็มีตัวแทน ร.ส.พ. ตัวแทน บ.ข.ส. เพราะ บ.ข.ส. เอง
 รถรวมก็วิ่งในกรุงเทพฯ หลายสาย บ.ข.ส. ที่เราวิ่งก็วิ่งในกรุงเทพฯ
 หลายสาย ก็ปรากฏว่ามีเสียงค้าน ๒ เสียง คือบริษัทนายเลิศกับบริษัทสหขนส่ง
 ที่ตัวแทนที่มาจากบริษัทขนส่งนั้น ก็หมายความว่า ๓ คนเห็นด้วยกับโครงการนี้
 และ ๓ คนเห็นแทน ๒๓ บริษัทหรือครับ เอาคะแนนโหวตอันนี้แหละครับมาเป็นข้อ
 ตัดสินว่าเป็นมติอันนี้ กระแวมไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถ้าจะทำกันอย่างนั้น
 ก็เชิญกันมาให้หมคมมาพูดจากันอย่างที่พรรคประชาธิปัตย์ ได้เคยเสนอให้คณะ
 กรรมการวิชาการคมนาคมของสภาผู้แทนนี้ เป็นผู้เชิญผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายมาให้
 แต่ละเวลาไม่ทัน ๆ ด้วยเหตุหลายประการ เราจึงต้องนำเรื่องนี้เข้ามาสู่สภา
 อีกประการหนึ่งท่านประธานที่เคารพ กระทรวงคมนาคมมีอำนาจอยู่หนึ่ง มี
 อำนาจอยู่ในเรื่องของการให้สัมปทานหรือไม่ให้สัมปทาน สัมปทานนี้จะสิ้นสุดในวันที่
 ๓๐ กันยายน สัมปทานแต่ละฉบับแต่ละสัมปทานจะมีกำหนดเวลา ๓ ปี หรือ ๕ ปี
 แล้วแต่ประเภทของรถ รัฐมนตรีบอกว่าคุณเห็นว่าใครไม่ยอมรับ ไม่ยอมรับ
 จะไม่ให้สัมปทาน อันนี้พิจารณาในแง่กฎหมายก็น่าฟัง ท่านให้สัมปทานหนึ่งสี่พิมพ์
 มาก็น่าฟังว่าต้องรวบรวม เพราะว่าถ้าไม่รวบรวมแล้ว ๓๐ กันยายนต้องให้สัมปทาน
 เขา เมื่อให้สัมปทานเขาแล้วก็มีอายุ ๓ ปี ๕ ปีไปแก่กันไม่ได้อีก แต่ข้ออันนี้
 กระแวมก็อยากจะโต้ว่าอย่างนี้ โต้กับท่านตามที่ท่านให้สัมปทานหนึ่งสี่พิมพ์ว่า
 อะไรกันแน่ คือนโยบายของท่านอะไรกันแน่ คือรากฐานของการใช้ดุลพินิจของท่าน
 ท่านบอกว่าคุณให้ไม่ได้ เพราะว่าถ้าต่อแล้วจะมีเงื่อนไขอะไรอีกไม่ได้ แต่ใน

ขอเดี๋ยวก็มีหนังสือจากกรมการขนส่งถึงบริษัทรถเมล์บริษัทหนึ่ง บอกว่าในการ
 เติมนรถหมวด ๔ กระทบก็ไม่เข้าใจหมวด ๔ อย่างไร แต่ว่าในการเติมนรถหมวด ๔
 ที่ท่านขออนุญาตมานั้น ทางราชการเขาบอกอย่างนี้ จะออกใบอนุญาตให้
 แล้วก็มีให้สัมปทาน แต่โดยมีเงื่อนไขว่า เมื่อทางราชการรวมกิจการรถเมล์
 โดยสารประจำทางในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ประกอบการรายเดียวกันแล้ว
 บริษัทจะต้องปฏิบัติตามนโยบายของทางราชการดังกล่าวต่อไป นี่คืออะไร นี่คือ
 การให้ชุดสิทธิอำนาจในกฎหมายอย่างไร ในเมื่อบอกว่าในอีกทางหนึ่งเมื่อจะ
 เอาประโยชน์เมื่อจะบังคับเขาก็บอกสัมปทานให้ไปแล้ว ไม่มีเงื่อนไขข้อนี้ให้กัน
 ๕ ปี แต่อีกเรื่องหนึ่งบอกว่าจะให้สัมปทานก็ได้ แต่จะต้องมีเงื่อนไขว่าต้องรวม
 ถ่าหากันไม่ซื้อกรรมสิทธิ์ของกรมการขนส่งอยู่ที่นี้ กระทบพร้อมที่จะให้
 ที่นี้กระทบใครจะกรวยเรียนต่อไปอีกเล็กน้อย ขอเวลาอีกสักนิดเพื่อนสมาชิกที่
 ต้องการอภิปราย คุณวีระ มุสิกพงศ์ ได้กล่าวแล้วว่า ในการนำเรื่องเข้ามาสู่
 สภานั้น มีข้อเสนอที่จะต่อสู้เพื่อนายทุน เพื่อบริษัทรถเมล์ชาวเพื่อบริษัทอะไร
 ทั้งสิ้น เพราะก็นายทุนด้วยกัน แล้วก็ผลประโยชน์ของพนักงานเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย
 อันนี้กระทบก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน บริษัทนายเลิศก็เป็นบริษัทที่บริหารงานมาเป็น
 ยอมรับของประชาชนว่า บริหารงานมีประสิทธิภาพ สนใจในสวัสดิภาพของ
 ผู้โดยสารมากที่สุด มีเวลาพิสูจน์ตั้ง ๗๐ ปีแล้ว แต่ว่ากระทรวงคมนาคมไม่ได้ให้
 ความสนใจแก่โครงการของเขาเลย โครงการของบริษัทนายเลิศนั้น บอกว่า
 ยินดีรวมไม่ใช่ไม่รวม ต้องการรวมแล้วบริษัทนายเลิศเองเป็นคนเสนอให้มีการรวม
 มาตั้งแต่ปี ๒๕๐๒ เช่นเดียวกัน เช่นเดียวกับที่ฝรั่งเขาเข้ามา ที่ท่านรัฐมนตรี
 กล่าวมานี้ เขาก็ต้องการรวมแต่ว่าวิธีที่รวมนั้นต้องรวมกันเป็นบริษัทมหาชน และ
 กระทบต้องขอชมเชยบริษัทรถเมล์ชาวในที่นี้ นี่ไม่ใช่กระทบมีสิ่งจางรางวัลอะไร
 แต่เขาขอเรียนว่าต้องขอชมเชยว่าการบริหารของเขานั้นมีประสิทธิภาพสูง แล้วเมื่อ
 โครงการที่เขาเสนอเข้ามาให้เป็นบริษัทมหาชนนั้น เขาก็บอกว่าจะทำได้
 ใน ๖ เดือน ที่ราคาทรัพย์สินกันได้นั้นที่ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ลดค่าให้จ่าย

บริษัทต่าง ๆ นั้นมารวมที่กองกลาง แล้วผู้ถือหุ้นทั้งหลายก็สามารถจะเลือกตั้ง คณะกรรมการที่มีความสามารถเข้ามาบริหาร นอกจากนั้นในการเป็นบริษัทมหาชน นี้ก็บอกว่ามีโครงการที่จะให้ประชาชนทั้งหลาย และพนักงานรถเมล์ทุกคนมีส่วน ที่จะถือหุ้นเป็นอันดับแรก หมายความว่าพนักงานรถเมล์นั้นจะเก็บออมเงินของ หุ้นและเป็นเจ้าของบริษัทไปด้วย เป็นลูกจ้างและนายจ้างไปพร้อมกัน กระผม ว่าโครงการเขาคือ แคศมาคนผู้ประกอบการขนส่งบอกว่า เป็นมหาชนก็ยอม แต่ว่าต้องรอเวลาอีก ๓ หรือ ๕ ปี อีก ๓ หรือ ๕ ปีนั้นกระผมไม่ทราบว่าท่าน รัฐมนตรีจะอยู่หรือไม่ รัฐบาลนี้จะอยู่หรือไม่ และจะมอบบาปไว้ให้แก่รัฐบาล ชุคตไปหรือไม่ อีกประการหนึ่งกระผมต้องขอชมเชยอีกอันหนึ่งว่าบริษัทรถเมล์ชาว ไทยเสนอโครงการขึ้นมาว่า เมื่อเป็นบริษัทมหาชนแล้ว จะกำหนดกฎเกณฑ์ว่า ถ้าไรที่บริษัทจะได้เงินจะไม่เกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็เห็นว่าเราจะได้ เห็นว่าบริษัท เข้าวานหรือบริษัทที่จะตั้งขึ้น เข้าวาน ก็ไม่สามารถจะเอาเปรียบ ประชาชน ชุคตประชาชนได้ เพราะว่าผู้ประกอบการนั้นหวังกำไรเพียงไม่เกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งท่านประธานเองก็ยังไม่ทราบ ท่านประธานเป็นนักธุรกิจอยู่ ก็จะไม่ทราบว่าการค้าการขายในประเทศไทยขณะนี้ มันเอากำไรกันกี่เปอร์เซ็นต์ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ก็ว่าน้อยแล้ว แล้วก็ในการจัดการระบอบเศรษฐกิจของประเทศไทย ต่อไปนั้น พรรคประชาธิปัตย์เองก็มีนโยบายว่า ในการที่จะลดช่องว่างระหว่าง คนนั้น บริษัทห้างร้านทั้งหลายนั้นเราอาจจะต้องมีการกำหนดกำไร ไม่ให้เอากำไรจนเกินสมควร แล้วในขณะนี้ไม่มีบริษัทใดหรือไม่มีกฎหมายใดเลยที่จะกำหนด ว่าบริษัทต่าง ๆ นั้นจะได้กำไรแค่ไหน บริษัทจะชุคตประชาชนได้เพียงไรก็ได้ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นข้อเสนอของเอกชน ซึ่งยอมเสียผลประโยชน์ส่วนตัว กระผมจึงเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราควรจะนำมาพิจารณา ท่านประธานที่เคารพ อย่างไรก็ดีคามถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีจะบอกว่าจะมีการพิจารณา เรื่องนี้กันอีก ในที่ ประชุมคณะรัฐมนตรีวันจันทร์นี้ กระผมก็ใคร่จะฝากอยากจะฟังจากท่านรัฐมนตรี ทั้งสอง ถึงสิ่งที่กระผมพูดมานี้ว่ามันจริงมันเท็จจะตามผมอย่างไร หรือว่าจะให้

คำมั่นกับสภาว่าจะนำเรื่องขึ้นมาพิจารณาข้อเสียอีกครึ่งหนึ่ง ไม่ใช่คิดว่าผมจะเอาตามโครงการที่สมาคมผู้ประกอบการขนส่งเสนอขึ้นมา แล้วบอกว่าผลดีผลเสียก็ยังไม่ทราบ ขอคุณครับ

ร้อยตรี บุญยง วัฒนพงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม)
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมบุญยง วัฒนพงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม สังกัดพรรคธรรมสังคม ท่านประธานที่เคารพ
 ในฐานะที่กระผมได้รับผิดชอบเป็นประธานกรรมการพิจารณาปรับปรุงรถเมล์โดยสารประจำทาง ซึ่งเป็นนโยบายรัฐบาลนี้ ก็อยากจะใคร่ขอทราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ ฯ ได้มอบให้กระผมเป็นประธานกรรมการพิจารณาปรับปรุงรถเมล์โดยสารประจำทางของกรุงเทพมหานครนั้น ได้ตั้งกระผมเป็นประธานกรรมการ และประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ของกระทรวงคมนาคม และผู้ประกอบการขนส่งทั้งหลายในกรุงเทพมหานครนี้ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปเมื่อตะกี้นี้ มีความคิดเห็นตรงกับรัฐบาลและกระทรวงคมนาคมว่ากิจการรถเมล์โดยสารประจำทางในกรุงเทพมหานครนั้น จะต้องทำการปรับปรุงและรวมเป็นบริษัทเดียวแน่นอน ตัวกระผมเองก็ได้มีความคิดเหมือนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ปรึกษาหารือกับผู้ประกอบการทั้งหลาย ในระยะเริ่มต้นที่กระผมเข้ารับหน้าที่ประธานกรรมการ ไม่ได้ใช้อำนาจหน้าที่ของกระผมที่มีอยู่ในกระทรวงคมนาคมไปบีบบังคับผู้ประกอบการแต่อย่างใดไม่ และในการประชุมปรึกษาหารือทุกครั้ง กระผมพบกับผู้ประกอบการทั้งหลายและกรรมการของกระผมเองว่า กระผมไม่สบายใจที่จะต้องทำให้บริษัทรถเมล์ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครนี้ ต้องเสียประโยชน์ในการรวมครั้งนี้ ทั้งนี้ก็เพราะว่ากระผมได้อ่านรายงานการประชุมตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นมา และรัฐบาลต่าง ๆ ก็มีแนวนโยบายที่จะรวมบริษัทรถเมล์ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครนี้เข้าเป็นบริษัทเดียว ในการที่กระผมต้องไปสมัครที่ประชุมในการประชุมนี้กระผมก็ไปตามระบอบประชาธิปไตยครับ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ รถเมล์ในกรุงเทพมหานครนี้มี ๓,๕๐๐ คัน กระผมจะไม่พูดถึงว่า

บริษัทใดบริษัทหนึ่ง ส่วนมากแล้วจำนวน ๒ พันกว่าคัน เขาจะรวมโดยวิธีส่วน
 รถ เมลล์ของบริษัทนาย เลิศ จำกัด กับสหชนสงนั้นจะไปรวมอีกแบบหนึ่ง อย่างที่
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เรียนที่ประชุมนี้ว่า เป็นโครงการของบริษัทนาย เลิศ
 กระทบได้มอบหมายให้ผู้ประกอบการขนส่งได้ไปพิจารณารูปแบบ จะเอาวิธีใดก็ตาม
 ซึ่งไม่ ผู้ประกอบการได้เปรียบเสียเปรียบซึ่งกันและกัน และก็ไม่ได้เข้าประชุม
 เป็นประธานกรรมการอีกแล้ว เพราะกระทบได้ตั้งอนุกรรมการขึ้นประกอบไปด้วย
 ท่านอธิบดีกรมการขนส่งทางบกเป็นประธาน และเจ้าหน้าที่ของกระทรวงคมนาคม
 และผู้ประกอบการเป็นอนุกรรมการด้วย เพราะฉะนั้นรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งคณะ
 อนุกรรมการได้เสนอกระทบมานี้ก็เป็นรูปแบบซึ่งทางสมาคมผู้ประกอบการ ได้มีมติ
 เห็นชอบ และสมาคมผู้ประกอบการนั้น ก็ประกอบไปด้วยสมาชิกของผู้ประกอบการ
 ทั้งหลายในกรุงเทพมหานครนี้รวมทั้งหมด ๒๔ บริษัทแต่เพียงเดียวบริษัทนาย เลิศ จำกัด
 นั้นมิได้เป็นสมาชิกของสมาคมผู้ประกอบการนี้จึงมีความเห็นส่วนตัวว่า การที่สมาคม
 ผู้ประกอบการได้ร่างโครงการนี้ไม่ถูกต้องวัตถุประสงค์ ของบริษัทนาย เลิศ จำกัด
 และก็มีสมาชิกของผู้ประกอบการอีกคนหนึ่ง คือ เป็นเลขาธิการของสมาคมผู้
 ประกอบการนี้คือสหชนสง จำกัด ซึ่งมีแนวโน้มไม่เห็นด้วยเป็นอย่างมากกับโครงการ
 ของสมาคมผู้ประกอบการ และก็ได้เสนอโครงการร่วมกับบริษัทนาย เลิศ จำกัด
 มาให้กระทบพิจารณา ในการที่กระทบในฐานะที่เป็นประธานกรรมการพิจารณา
 ปรับปรุงรถ เมลล์โดยสารประจำทางครั้งนี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและท่านประธาน
 ที่เคารพ ถ้ากระทบไม่ ชำการโหวตในที่ประชุมนี้จะเอาช้อย์อย่างไร ท่าน
 สมาชิกจะไม่เห็นด้วยกับที่กระทบเอาอำนาจหน้าที่ของกระทบไปใช้ กระทบขอ
 ปฏิเสธโดยสิ้นเชิงครับว่ากระทบไม่ได้ใช้อำนาจหน้าที่ ไปในทางบังคับขู่เข็ญสมาคม
 ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการใด ๆ ทั้งสิ้น แต่กระทบได้เรียนให้ที่ประชุมว่า
 เราจะเริ่มต้นกันหรือยัง เราจะเริ่มต้นปฏิบัติการที่คิดกันว่าจะรวมรถ เมลล์โดยสาร
 ประจำทางหรือยัง ถ้าหากว่าเราพิจารณาว่าควรจะรวมได้แล้ว ก็ควรจะรวม
 โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ท่านสมาชิกจะเห็นว่าและคงจะได้ทราบว่า การรวมรถ เมลล์

โคกภูมิกันมาช้านาน แต่เพราะเหตุใดจึงไม่สำเร็จจุดประสงค์ได้ ไม่สำเร็จ
 ไปตามเป้าหมายที่รัฐบาลนี้แต่ละยุคแต่ละสมัยได้ กระผมก็ต้องจำเป็นครับ ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติว่าในฐานะที่กระทรวงคมนาคมได้รับผิดชอบ รับผิดชอบต่อบ้าน
 ต่อเมือง รับผิดชอบต่อประชาชน ผู้ให้บริการรถยนต์โดยสารประจำทาง ซึ่งถือ
 ว่าเป็นกิจการสาธารณูปโภคซึ่งรัฐบาลต้องยอมรับอันนี้ ถ้าหากว่ากิจการนี้ไม่ได้
 รับความสะดวกต่อประชาชนแล้ว ความเสียหายเกิดขึ้นแก่ ครัวเรือนประชาชน
 เกิดขึ้นกับรัฐบาลชุดนี้ เกิดขึ้นกับยูประกอบการขนส่งจะต้องถูกต่อว่าต่อขานกัน
 ตลอดมา เพราะฉะนั้นกรณีในฐานะผู้รับผิดชอบ ก็จะต้องยืนยันในที่ประชุมว่า
 วันที่ ๓๐ กันยายนนี้เป็นวันสิ้นสุดสัมปทาน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะรวมกันโดยวิธี
 โคกวิธีหนึ่งก็ต้องรวมกันได้ก็คือถ้าหากว่าไม่เริ่มต้นวันนี้จะให้กระผมไป เริ่มต้น
 เมื่อไรละท่านประธาน เพราะฉะนั้นเท่าที่กระผมทำไปนั้น ถ้าหากมองในสายตา
 ของคนที่เสียประโยชน์ก็อาจจะว่าได้ว่า กระผมได้ ขอร่านาจหน้าที่ของกระผม
 ไปในทางที่ไม่สุจริตเท่าใดนัก แต่กระผมไม่ครชอกกราม เรียนท่านประธานครับ
 และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า โคกกระทำไปในฐานะผู้รับผิดชอบต่องานค้านี้และ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งครับ ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกอีกหลายฝ่าย เช่นพรรคสังคมนิยม
 แห่งประเทศไทยได้เสนอกฎหมายเข้ามาว่ากิจการสาธารณูปโภคอย่างนี้จะต้อง
 เป็นของรัฐเป็นผู้จัดทำเพื่อบริการประชาชน อันนี้ในฐานะความคิดเห็นส่วนตัว
 ของกระผม กระผมเห็นด้วย แต่ว่าเราควรจะเป็นระยะนี้หรือไม่ รัฐบาลนี้ต้องการ
 ที่จะให้ประชาชนของเราประกอบอาชีพของตัวเองให้มากที่สุด ให้มีรายได้ของ
 ตัวเองให้มากที่สุด เพราะฉะนั้นการกระทำใด ๆ ก็ตาม ที่รัฐจะต้องไปบีบบังคับ
 เอามาเป็นของรัฐนั้น รัฐบาลชุดนี้ไม่ประสงค์ที่จะทำในระยะนี้ เพราะฉะนั้น
 กิจการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้พูดนี้ กระผมมีความคิดเห็นครับท่าน
 ประธาน ว่าถ้าหากว่าเราไม่เริ่มต้นเดี๋ยวนี้แล้ว เราจะไปเริ่มต้นเมื่อไร
 เพราะฉะนั้นความเหมาะสมต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ควรที่จะตั้ง

นักวิชาการต่าง ๆ เข้ามาเพื่อศึกษาว่าควรจะทำอย่างไรถึงจะถูกตอง เป็นความคิดเห็นที่ตีครีบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ แต่กระผมก็มีความคิดเห็นต่างไปกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่านักวิชาการต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอยากจะเอาเข้ามาทำนั้น ความล้มเหลวต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลเคยจัดทำมาหลาย ๆ แห่งในกิจการรถเมลินี่ เช่น กรุงเทพมหานคร เคยมีรถเมลินี่ เทศบาลนนทบุรี เคยมีรถเมลินี่ เราก็มีนักวิชาการครบถ้วนนักวิชาการที่กระผมได้นำเอามากมาย เรียนท่านประธานสภา และท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ ก็คือผู้ประกอบการซึ่งมีความชำนาญชำนาญในกิจการบริการด้านนี้ โดยเฉพาะ กระผมมีบุคคลเหล่านี้พิจารณาตนเอง มีความเชี่ยวชาญของตัวเอง ซึ่งประกอบอาชีพอย่างเช่นบริษัทนายเลิศ จำกัด ซึ่งมีหน้าที่หรือมีความรู้ในด้านการประกอบการมานี้ ๓๐ ปี อันนี้ยอมรับ แล้วบริษัทต่าง ๆ ก็ ๕๐ - ๖๐ ปี อีกก็มาก เพราะฉะนั้น เชี่ยวชาญในค่านนี้กระผมจึงได้เชิญมาเป็นกรรมการพิจารณา ส่วนการพิจารณาของสมาคมผู้ประกอบการหรือของบริษัทนายเลิศ อาจจะมี ความแตกต่างกันบ้างในสาระเล็ก ๆ น้อย แต่หลักการแล้วบริษัททั้งสองก็มีจุดหมายปลายทางเช่นเดียวกัน คือบริษัทนายเลิศต้องการให้เป็นบริษัทมหาชน แต่สมาคมผู้ประกอบการนั้นในระยะเริ่มแรกจะต้องเป็นผู้จัดการอย่างนี้ แต่ภายใน ๕ ปี จะต้องเป็นบริษัทมหาชนต่อไป อันนี้กระผมก็ใคร่ขอทราบเรียนครึบอีกสักเล็กน้อย ทานประธานครับว่าบริษัทนี้จะเป็นเสือนอนกินหรือไม่ เป็นเสือนอนกินอย่างบริษัทที่ท่านว่าหรือไม่ การเป็นบริษัทเสือนอนกินนั้น หรือเป็นบริษัทร่วมชรรมนานนี้ ผู้ที่จะเข้าร่วมแก้ดำเนินการของตนเอง มีการเก็บมีการจ้างเป็นของตัวเอง แผลด ประโยชน์ที่จะให้กับบริษัทกลางนั้นเป็นเปอร์เซ็นต์เท่านั้น แต่บริษัทตั้งขึ้นมาเป็นบริษัทจัดการนั้น รายได้ต่าง ๆ จะส่งปันผลให้แก่บริษัทตั้งตั้งขึ้นคืนมันทั้งคืนแก่บริษัทกลางนั้นเป็นแต่เพียงเป็นผู้จัดการจ้างคนขับรถ จ้างพนักงานรถ ส่วนการขอมการอะไรอย่างอื่น ๆ นั้นเป็นเรื่องของบริษัทเดิม ส่วนผู้ประกอบการนั้นก็เป็นผู้ประกอบการ คือบริษัทกลางเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่ากาที่เรา

ตั้งบริษัทขึ้นมาก็คงจะไม่เป็นบริษัทเสือนอนกินอย่างที่ท่านสมาชิกว่า ส่วนรายการต่าง ๆ รายละเอียดนั้น ทางสมาคมผู้ประกอบกรไ้มารายงานผมว่า รายละเอียดซึ่งจะต้องไปคำนึงถึงสวัสดิการของพนักงานนั้น เขาจะได้พิจารณาด้วยกันอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้พิจารณาเลือกคณะกรรมการจัดการและคณะกรรมการบริหารแล้ว ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อ้างว่าพนักงานแม่แก่พนักงาน ร.ส.พ. ของกระทรวงคมนาคมก็โดนหักหัวว่า การรวมนี้จะทำให้พนักงานเสียสวัสดิการไป กระผมใคร่ขอกราบเรียนยืนยันต่อสภานี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอว่าถ้าหากว่าจะเป็นอย่างนั้นแล้ว พนักงาน ร.ส.พ. ของเราก็คง รอดเมล็ดซึ่งมีสวัสดิการก็ก็ตาม จะเป็นผู้เสียประโยชน์ โดยจะไป ฉดีย์ให้บริษัทซึ่งไม่สามารถตั้งตัวอยู่แล้ว ทีเดียว กระผมอยากจะขอกราบเรียนครั้นว่า เคียวนี้มีสหภาพแรงงานของกรรมกรทั้งหลาย ผู้ใช้แรงงาน การกระทำใด ๆ ที่จะเป็นการเสียประโยชน์ ของสหภาพแรงงาน หรือของคนเหล่านั้น กระผมคิดว่าบุคคลเหล่านั้นคงจะไม่ยอม และกระผมก็คิดว่า กรรมกรหรือผู้ใช้แรงงานเหล่านั้นซึ่งไม่เคยจะเข้ามา แก่ก็จะดีในขณะที่ตั้งบริษัทขึ้นใหม่ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประทานกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือถ้าหากว่ามีปัญหาอันใดที่จะได้ซักถาม กระผมซึ่งในฐานะรับผิดชอบและท่านรัฐมนตรีว่าการ ฯ ซึ่งรับผิดชอบค่านนี้ กระผมยินดีครับ

นายชานี ศักดิ์ไศรัษฎ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชานี ศักดิ์ไศรัษฎ์ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จากจังหวัด นครศรีธรรมราช ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมจะกล่าวกับท่านประธานต่อไปนั้น ผมไม่หาญที่จะกล่าวว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีดีดลคมในอย่างใดหรือไม่ หรือว่าปัญหาที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ในขณะนี้ ผมเชื่อครับว่า สำหรับการรวมรถเมลนั้น เราเชื่อว่าเราทำได้ แต่ปัญหาว่าสิ่งที่เรากำลังดำเนินการอยู่ทุกวันนี้ เป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้วหรือไม่ มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านครับได้กล่าวว่ ถ้าหากว่าเป็นนายทุนที่ดี เราก็จำเป็นที่จะต้องปกป้องนายทุนเหล่านั้น ผมอยากกราบเรียน

ท่านประธาน ๓ ที่นี้เสียก่อนนะครับว่า เราชาวสังคมนิยมแห่งประเทศไทยนั้นขอ
 ว่านายทุนแล้ว เราอาจจะปกป้องผลประโยชน์ของเขาเหล่านั้นได้ เพราะ
 สิ่งที่เรากำลังต่อต้านอยู่ทุกวันนี้ เราไม่ได้ต่อต้านนาย ก. ซึ่งเป็นนายทุน นาย ข.
 ซึ่งเป็นนายทุน หรือนาย ค. ซึ่งเป็นนายทุนเป็นการส่วนตัว แต่เรากำลังต่อต้าน
 ระบบที่คำจูนให้นายทุนเหล่านั้นมีสถานภาพเหนือกว่าประชาชนอยู่ได้ นี่คือนั่นที่เรา
 จะต้องพิจารณาและนี่คือคำยืนยันจากเรา และสิ่งที่พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย
 จะเสนอต่อไปนั้น เราเชื่อมั่นเหลือเกินว่าเป็นหนทางที่ถูกต้องและเป็นหนทางที่
 ยืนหยัดอยู่เคียงข้างผลประโยชน์ของประชาชน ไม่ได้กล่าวถึงบริษัทรถเมล์บริษัท-
 หนึ่งบริษัทใดโดยเฉพาะ และก็ขอทราบเรียนว่าถึงแม้ว่าไม่มีรถเมล์ก็มาลองเรียน
 ต่อพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย แต่เราก็มีความเชื่อ เรารู้ว่าสิ่งที่เรากำลังทำอยู่
 ต่อไปนั้น เรากำลังทำเพื่ออะไรกันแน่ ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับ
 ปัญหาการรวมรถเมล์นั้น พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยมีความเชื่อว่า รัฐบาล
 ชุกันจะรวมได้ แต่เราหันมาดูหนทางและก็หันมาดูวิธีการกันดีใหม่ครับ ว่าวิธีการ
 ที่เราจะทำกันต่อไปนั้น ใครจะได้เป็นผลประโยชน์ และการที่เมื่อกัน ๓ พรรค
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมได้กล่าวถึงว่า เรากำลังที่จะช่วยเหลือ
 ประชาชน กำลังที่จะคำจูนประชาชน กำลังที่จะตัดอำนาจของนายทุน ท่าน
 ประธานครับ เรากำลังตั้งประชาชนของเราออกมาจากกรงเล็บของนายทุนน้อย แต่
 เรากำลังนำประชาชนของเราเข้าไปสู่กรงเล็บของนายทุนมาก นายทุนเหล่านี้
 ต่างหากเล่าครับที่เรากำลังคิดที่จะจับ นายทุนเหล่านี้ต่างหากเล่าครับที่เราจะคิด
 กันแก้ไข รวมทั้งนายทุนจักรวรรดินิยมต่างชาติอีกด้วย เรามาลองพิจารณากัน
 อย่างนี้ดีใหม่ครับว่ากิจการรถเมล์นั้น มันเป็นกิจการอะไร และเป็นกิจการเพื่อใคร
 และใครควรจะเป็นผู้ดำเนินการ เมื่อกัน ๓ พรรค รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 คมนาคม ก็ได้กล่าวแล้วครับว่ากิจการรถเมล์นั้นเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในเมื่อ
 เราตั้งหลักกันอย่างนี้ได้แล้ว เราก็รู้อยู่แล้วนี้ครับว่า กิจการเหล่านี้มันกระทบ
 กระทบเกี่ยวผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ ชีวิตของประชาชนชาวกรุงเทพฯ ฯ

ชีวิตของประชาชนในต่างจังหวัดก็ตาม ก็มีความผูกพันอยู่กับสิ่งที่ไม่แตกต่างกับ
 อาหาร ยารักษาโรค และเครื่องนุ่งห่มแต่ประการใดเลย ตั้งแต่เข้ามาเขา
 จำเป็นต้องใช้กิจการเหล่านี้ ในเมื่อกิจการเหล่านี้มีขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของคน
 ส่วนใหญ่ ใครละครั้นควรจะไต่ถามเป็นการ การดำเนินการที่แล้ว ๆ มา นั้น
 ถึงแม้ว่าเราจะรวมรถเมล์ตามที่ พทตฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้
 กล่าวมาเมื่อสักครู่นั้นนะครับ เพื่อจะแก้ไขปัญหานี้ก็ตาม แต่เรายังต้องอยู่บน
 พื้นฐานของนายทุน ท่านประธานครับขึ้นชื่อว่านายทุนนั้น อย่าได้มาพูดว่าจะ
 เห็นอกเห็นใจประชาชน ขึ้นชื่อว่าสันดานของนายทุนนั้น อย่าได้มาพูดว่าจะยืนหยัด
 อยู่เคียงข้างผลประโยชน์ของประชาชน ก็อาจจะมิจิตใจที่เป็นธรรม อาจจะมี
 ความรู้สึกที่ว่าอยากจะบริจาคอยากจะช่วยเหลือ แต่แน่นอนหมายถึงว่าส่วนเกินที่เขา
 ได้รับแล้วใช้ใหม่ครับ ท่านประธาน แล้วก็ท่านนายก ฯ หมายถึงจากส่วนเกินที่
 เขาได้รับก็ได้หักกลบลบหนี้เสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้วว่าส่วนเกินเหล่านั้นแหละเขาจะ
 ให้แก่สิ่งที่เรากำลังจะให้แก่เขา นั้น เราคิดว่าทั้งหมด อันดับแรกเราจะให้แก่
 ประชาชน ผลกำไรที่ได้นั้นมาเล็กน้อยนั้นแหละ ผู้ประกอบการ ผู้ดำเนินการ
 ควรจะได้ แต่การที่เรารวมเป็นบริษัทเดียวกันที่ พทตฯ รัฐมนตรี ฯ ว่าเมื่อสักครู
 นั้นนั้นนะครับ มันต้องอยู่บนพื้นฐานที่ว่าผลประโยชน์ส่วนใหญ่ ได้แก่นายทุน แต่
 ประชาชนได้ผลพลอยได้ ได้นั่งรถเมล์สะดวกสบายยิ่งขึ้น เรามีความคิดที่แตกต่าง
 กันแล้วครับท่านประธาน ถ้าจะพูดกันตามภาษาของฝ่ายซ้าย ถ้าว่ากันอย่างนั้น
 เรามีจุดยืนที่แตกต่างกัน เรามองปัญหาแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นเราวิเคราะห์
 ปัญหาเหมือนกันแตกต่างกันด้วย การดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ของชาติเราก็เป็นไปกัน
 โดยคนละวิธี สิ่งที่เราเป็นห่วงโยก็คือเราเป็นห่วงว่า รัฐบาลของเรา
 จะหลวมตัวเข้าไป รัฐบาลของเรานั้นจะเดินหน้าเข้าไปในทางที่ผิดอีกต่อไป แล้ว
 เมื่อที่ พทตฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมบอกว่า มันถึงเวลาแล้วที่เรา
 ต้องช่วยเหลือประชาชน แต่ท่านประธานครับ คำว่า ถึงเวลาแล้วของเรานี้
 คือสิ่งที่กระผมก็ไต่พู่ เราชาวสังคมนิยมแห่งประเทศไทยทั้งหมดก็ไต่พู่ว่า

มันถึงเวลาแล้ว ที่มันเมื่อมันถึงเวลาแล้ว ก็ทำไมอีกละครับ ทำไมเราถึงคิดที่จะให้นายทุนละครับ เข้ามากำหนดชะตากรรมชีวิตของประชาชน ทำไมรัฐบาลถึงนั่งปกป้องผลประโยชน์ของนายทุนกันละครับ ก็ในเมื่อ เราคิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างประชาชนควรที่จะได้รับ แต่เราก็คางรู้กันอยู่แล้วไม่ใช่หรือครับว่า ขณะนั้นประชาชนชาวไทยของเรานั้นตกอยู่ภายใต้การขูดเลือดของนายทุน อย่างน้อยที่สุดเราจะดึงประชาชนของเราออกมาได้ไหม เราจะใช้กฎไรกรเข้าไปตัดขูดเลือดของนายทุนออกไปเสียให้หมดเพื่อให้ประชาชนได้หลุดออกมาอย่างนั้นกันใหม่ ในเมื่อเราต่างคิดว่ามันถึงเวลาแล้ว เมื่อไหร่ละครับ ยุคนั้นกระผมเคยกล่าวเสมอว่าเป็นยุคของเรา เป็นยุคของเราที่เขาเข้าสู่สภาพแห่งใหม่อย่างมีเกียรติ เข้ามามีศักดิ์ศรีในประวัติศาสตร์ของการเมืองของชาติไทย แล้วมันไม่ใช่ยุคของเราที่จะเริ่มต้นหรือครับ และการเริ่มต้นนั้นกระผมก็มองไม่เห็นทางว่าทำไมเราทำการเริ่มต้นไปด้วยวิธีการเก่า ๆ เรากลับไปหาวิธีการเก่า ๆ ไปเริ่มต้นอย่างนั้นเรามีวิธีการใหม่ที่ดีกว่า มันคงกว่า และเพื่อชีวิตใหม่ที่ดีกว่า ทำไมเราไม่เริ่มต้นตามที่ ๓๗๗ รัฐมนตรี ๆ ก็ใคร่แล้วว่าพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยนั้นได้เสนออะไรเข้าไปให้กับท่านใดบ้าง เมื่อก่อนกระผมพูดว่ากิจการนี้เป็นกิจการอะไร ที่นี้เรามาถึงว่าเพื่อใครละครับ กระผมได้บอกแล้วว่าเพื่อประชาชนที่นี้เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วใครละครับที่ควรจะเป็นผู้ดำเนินการ เรามีรัฐบาลนี้ไว้ทำไมอำนาจรัฐนั้นเป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่ กระผมไม่เชื่อว่าอำนาจใดจะมาหักล้างอำนาจรัฐบาลได้ อำนาจรัฐเป็นอำนาจที่เอื้อสุดจะให้แก่ประชาชนได้ อำนาจรัฐเป็นอำนาจที่บำบัดทุกข์ให้แก่ประชาชนได้ อำนาจรัฐก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทุกอย่างก็การต่อสู้ในทางการเมืองที่เราต่อสู้กันทุกวันนี้ ไม่ใช่การต่อสู้เพื่อแย่งชิงอำนาจรัฐกันหรือ ในเมื่อเราตั้งเป้าหมายไว้ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจรัฐ แล้วก็อำนาจรัฐเหล่านี้ละครับเข้าไปแก้ไขปัญหาทิ้งหมด การแก้ไขปัญหาย่างการรวมรวมนั้นละครับ กระผมเชื่อว่ารัฐบาลทำได้ แต่บอกแล้วว่ามีวิธีการ เรามาเอา

อย่างนี้กันไ้ใหม่ครับ ว่ารัฐบาลเข้าไปดำเนินการจัดการเสีย รัฐบาลเข้าไป
 ดำเนินกิจการรถเมล์เหล่านี้เสียเอง ซึ่งมีพรรคการเมืองหลายพรรคและกั ำพดฯ
 รัฐมนตรีบางคนก็มีความคิดว่ากัในเมื่อรัฐวิสาหกิจเมืองไทย มันมีคอร์รัปชัน
 กันอย่างเห็นแก่ตัวกันอย่างนี้แล้ว เราจะทำอย่างนี้กันไ้หรือ ผมบอกว่ทำไ้
 ครับ เราเลิกระบบอย่างเก่าเสียไ้ใหม่ครับ ผมยกตัวอย่าง อย่างเช่นที่
 ประปาหรือไฟฟ้าหรือที่โรงงานยาสูบ ทำไมเราจึงเอาคนแก่ไ้ถ้จะตาย ไม่มี
 โรงที่จะอยู่แล้วไปทำไ้กันอยู่ไ้เนั้น เราใช้ระบบพวกพ้องเข้าไปบริการ
 ใช้ระบบพวกพ้องเข้าไปโกงเข้าไปกินมันก็แก่ไ้ไ้กันซึ่ครับ เราเปิดโอกาสให้
 พนักงานรัฐวิสาหกิจเหล่านั้นไ้เข้ามามีบทบาทในการบริการ มีคณะกรรมการ
 บริหารไปจากองค์กรนั้น ๆ มีสภาควบคุมการบริหารไปจากไ้ใช้แรงงานนั้น ๆ
 เราไ้สามารถที่จะควบคุมไ้ได้ กิจการรถเมล์ของเราไ้เช่นเดียวกัน ในเมื่อรัฐบาล
 ของเรากลับพอที่จะจัดบริการรถเมล์ไ้ ผมคิดว่าไ้เป็นความกล้าหาญชาญชัยของ
 รัฐบาลทุกยุคทุกสมัย ซึ่งรัฐบาลอื่นไ้ไม่กล้าที่จะทำอย่างนั้ที่สุด ผมไ้วิจารณ์ว่
 ถูกหรือผิด แต่ผมขอชมเชยเป็นความกล้าของรัฐบาล รัฐบาลกล้าที่จะเอาเงิน
 ของแผ่นดินไปไ้บริษัทรถเมล์ไ้ไ้ประชาชนไ้ไ้กันฟรี ๆ แล้วการที่เราจะ
 เอากิจการรถเมล์เหล่านี้มาเป็นของรัฐ ผมไ้ใช้คำว่าโอนะครับ อย่าเพิ่งตกใจ
 อย่าเพิ่งตกใจผมไ้ใช้คำว่าโอน ก็ว่กัหว่วไ้คอะไ้ไปอีก ใช้คำว่าโอนครับ
 มาเป็นของรัฐเสีย วันหนึ่ง ๆ เราใช้เงินตั้ง ๒ แสนกว่าบาท ในการจัดการ
 การรถเมล์ไ้ เราซื้อรถเมล์ไ้เกือบไ้ ๒ คันแล้วครับ ท่านประธาน ไ้ไ้ไ้ไป
 จัดมาผมว่ไ้ซื้อรถเมล์ไ้เกือบทุกบริษัทแล้วไ้ไ้ไ้ทุกวันนี้ เรากลับหาญชาญชัย
 ถึงขนาดนั้น เรามาลองกล้า ไ้ประชาชนอีกสักครั้งหนึ่งไ้ไ้ใหม่ครับ ท่าน
 ประธานครับ เรามากกล้าโอนกิจการรถเมล์เหล่านี้มาไ้ให้รัฐบาล มาดำเนินการ
 เอง ไ้พนักงานขับรถเมล์ ไ้ไ้จัดการบริษัทรถเมล์ต่าง ๆ เหล่านี้เข้ามา
 เป็นคณะกรรมการบริหารรถเมล์ไ้ไ้ไ้รถเมล์ไ้ไ้ไ้ นาย ก. นาย ข. ซึ่ง

เก็บตัวโคเดือนละ ๗๕๐ บาท เดือนละ ๒๐๐ บาทนี้ครับ เข้าไปควบคุมการ
 บริการ ที่นั่น มี ส. ส. ส. ส.
 รถเมลนั้น กลัวว่าจะได้รับสวัสดิการที่ไม่ดีพอครับ ทำไมเขาถึงคิดอย่างนั้น
 ผมคิดว่านี่เป็นแนวความคิดที่เชื่อถือได้ เป็นความคิดที่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง
 เพราะว่าการหยุดงานโรงเรียนใด ๆ ต่อรัฐบาล การเรียกร้องของชาวนา
 ผู้ยากไร้ การรณรงค์ของกรรมกรผู้เสียโอกาสในทางสังคม ผมไม่กล่าวว่า
 รัฐบาลนี้จะพยายามทำลายกรรมกรหรือทำลายชาวนาหรอก แต่ว่าไม่เคยมี
 ลักครั้งหนึ่งนะครับ ท่านประธาน ที่เราได้ยื่นหยัดเราได้ประกาศตัวออกมา
 อย่างชัดเจนว่า ยืนอยู่เคียงข้างกับเขา พนักงานอุตสาหกรรมหยุดงาน รัฐบาล
 ยืนอยู่เคียงข้างใคร กรรมกรหยุดงานทุกครั้งเรายืนอยู่เคียงข้างใคร ในเมื่อ
 เราไม่แสดงท่าทีอย่างหนึ่งอย่างใด หรือเราไม่ใคร่แสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่ง
 อย่างไม่ออกมาก็ให้เขาเห็นได้ชัดเจนว่า เรายืนอยู่ข้างเขาแล้ว แทนอนที่สุก
 เขาก็ไม่เชื่อ เขาก็มีความหวั่นไหว เขาก็มีความคิดว่าการอยู่กับบริษัทนายเลิศ
 นั้นก็ไฉนผลประโยชน์ก็เกรงว่าเมื่อมารวมกันแล้ว รัฐบาลเข้าไปยุ่งเกี่ยวมากนัก
 หรือบริษัทเล็กบริษัทน้อย เขาเกรงว่าเขาเสียผลประโยชน์ เราทำตัวให้เขา
 ฟังได้สิครับ เราเป็นผู้ปกครอง เราเป็นพ่อเป็นแม่ของเขา สู้กับของต่างชาติ
 เราจะไม่หาช่องทางให้เขา ซักกันไต่บ้างเขี้ยวหรือ เราจะไล่เขาออกจากบ้าน
 กระนั้นหรือ การเป็นนักปกครองที่คั่น การรณรงค์เรียนของประชาชนนั้น ควรจะ
 ใส่ใจและควรจะทำ การที่เราไล่เขากลับบ้าน อย่างกรณีชาวนานี้ะครับ
 ไล่เขากลับบ้านโดยไม่ให้อะไรเขาเลย นี่เป็นนักปกครองที่ประสบความสำเร็จ
 แล้วกระนั้นหรือ นักปกครองที่ประสบความสำเร็จนั้น หมายถึงว่าได้เอาผล
 ประโยชน์ให้แก่ประชาชนเป็นที่พึงพอใจ ก็เราออกทุกวันว่า ประเทศนี้เป็น
 ของเขามี หรือเรานั้นเป็นเพียงผู้จัดการ เรานั้นเป็นเพียงตัวแทนที่จัดสรร
 ประโยชน์ไปให้ยังเขาละครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผมจะไม่ขอใช้เวลานี้
 ใหม่มากนัก ผมจะขอเสนอกับรัฐบาลครั้งนี้ครับว่าพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย

และเราชาวสังคมนิยมทั้งหมดมีความเห็นเป็นอย่างเดียวกันว่า รัฐบาลจะต้องเข้าไปจัดการกิจการรถเมล์เหล่านั้นเสียเอง และที่ภายในใจเรายังคิดว่ารัฐจะต้องจัดการรูปแบบบริหารกันเสียใหม่ ให้เป็นที่เอื้อผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริงให้ผู้ที่ทำงานในกิจการเหล่านั้นได้มีโอกาสในการเข้าไปบริหาร แล้วเมื่อมันแหละครับ สิ่งที่เราคาดหวังและก็เมื่อนั้นแหละครับ สิ่งที่เราคิดว่าประชาชนคอยภายใต้การเงืบของนายทุนนั้นจะได้หลุดพ้น ก็ว่ากันตรง ๆ รัฐบาลนั้นพร้อมที่จะปลดแอกประชาชนใหม่ ถ้าไม่พร้อมสักวันหนึ่ง พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยพร้อมและจะปลดเสียเอง ขอขอบพระคุณครับ

นายประยูรศักดิ์ ชลาชนเคชะ (กรุงเทพมหานคร) ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประยูรศักดิ์ ชลาชนเคชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปไตย กรุงเทพมหานครนครครับ กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานสภาว่า สำหรับเรื่องข้อบัญญัติหารถเมล์ สำหรับกระผมเองซึ่งได้ร่วมเป็นกรรมาธิการคมนาคมด้วย ก็ได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนโดยระยะตั้งต่อไปนี่คือ หลังจากที่พรรคประชาธิปไตยส่งมอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ มายังคณะกรรมการคมนาคมแล้ว เราก็ได้พิจารณากันด้วยความเร่งรีบ โดยเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๔ กันยายน เราก็ได้เชิญทางบริษัทรถเมล์ชาวมาให้คำชี้แจง และเมื่อวานนี้เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กันยายน เราก็ได้เชิญสมาคมนักประกอบการซึ่งมีคุณสุจินต์ ประกอบผล มาร่วมให้คำชี้แจงต่อที่ประชุมคณะกรรมการคมนาคม และในวันนี้เราก็ได้เชิญทางท่านกระทรวงคมนาคมมาร่วมให้คำชี้แจง และเราก็ได้สรุปผลเสนอต่อสภา แต่อันนี้กระผมจำเป็นจะต้องกล่าวถึงคำพูดของท่านรัฐมนตรีช่วย ฯ บุญงาทูให้สัมภาษณ์ทางหนังสือพิมพ์ว่า สำหรับการดำเนินการนี้ทางกระทรวงคมนาคมก็ตัดสินใจเด็ดขาดในการที่จะดำเนินการรวมรถคมนาคมวิธีการที่เสนอโดยสมาคมนักประกอบการนี้ และที่ทางกรรมาธิการของสภาคงไม่ได้อ่านอาจจะอะไรที่จะไปขัดแย้งได้ แต่อย่างไรก็ตามกระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานสภาว่า คณะกรรมาธิการคมนาคมนั้นไม่ประสงค์ที่จะใช้อำนาจใด ๆ

ในทางที่ไม่มีอยู่ หรือไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ แต่อย่างไรก็ตามเราก็มีอำนาจ
 ที่เสนอต่อสภาเพื่อพิจารณาและสั่งการไปได้ และเชื่อมั่นว่ารัฐบาลก็จะต้อง
 ดำเนินการไปตามมติของสภาอย่างแน่นอน ก่อนอื่นกระผมก็ขอประทาน
 กราบเรียนว่า จากข่าวหนังสือพิมพ์ที่ปรากฏชัดแล้วว่า บริษัทรถเมลล์ชาว
 บริษัทรถเมลล์สหการขนส่ง และ ร.ส.พ. จะทำการสไตรค์หยุดการขนส่งคน
 โดยสารในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งจำนวนรถทั้งหมดรถเมลล์ชาว ๗๐๐ คัน
 และรถอื่น ๆ อีกรวมประมาณพันคัน ซึ่งถ้าหยุดการใช้รถในกรุงเทพมหานครนี้
 ประชาชนประมาณ ๔๐๐ คน ต่อรถบัส ๑ คัน ดังนั้นคนประมาณ ๔ แสนคนจะ
 ประสบความเดือดร้อน ถ้าหากว่ามีการสไตรค์เกิดขึ้นก็เชื่อมั่นว่า ประชากร
 ของกรุงเทพมหานครนี้ใช้รถเมลล์ไม่ต่ำกว่า ๑ ล้าน ๕ แสนคนนะครึบ ประมาณ
 ๔ แสนคน ประมาณเกือบ ๑ ใน ๓ จะต้องได้รับความเดือดร้อนจากการสไตรค์
 ของบริษัทรถเมลล์ดังกล่าว อันนี้กระผมก็ขอเรียนเสนอต่อรัฐบาลเพื่อได้โปรดรับ
 ทราบไว้ด้วย และก็คิดว่า ถ้าหากว่าเราจะไปทำก็ต่อเมื่อเกิดการสไตรค์ขึ้น
 แล้ว เกิดการยินยอมขึ้นตั้ง เช่นกรณีที่ผ่านมา และถ้าจำเป็นจะเอากฎหมาย
 เข้าสภา เพราะมีการสไตรค์และก่อกวนรับกฎหมายอย่างนี้ กระผมว่าเป็นวิธีการ
 ที่ไม่ถูกต้องนัก เพราะฉะนั้นก่อนที่จะเราจะดำเนินการประการใด ๆ ก็ตาม
 กระผมก็ขอประทานเสนอว่า เราควรจะได้มีข้อพิจารณาถึงข้อได้ข้อเสีย
 ในการที่เราจะตัดสินใจดำเนินการรวมรถเมลล์ไปในลักษณะ เช่นนั้นนะครึบสำหรับ
 ข้อสังเกตที่กระผมจะเรียนต่อท่านรัฐมนตรีคมนาคมก็คือว่า การรวมในฐานะ
 ผู้ประกอบการและก็เป็นเจ้าของรถก็คงไปตามเดิม และตั้งบริษัทแกนกลาง
 ในปัจจุบันนี้ แต่อย่างไรก็ตามขอให้ข้อสังเกตไว้ว่า ในการรวมรถมีทั้งบริษัท
 รถเมลล์ชาวก็ตี ซึ่งเสนอโดยบริษัทมหาชนนะครึบ และก็ของผู้ประกอบการนี้
 ก็บอกว่าจะอีก ๕ ปี จะเป็นบริษัทมหาชนคือจุดหมายที่สุด ซึ่งทั้งสองฝ่าย
 มีความเห็นร่วมกันนั้นคือ เป็นบริษัทมหาชน อันนี้เป็นสิ่งที่ถึงไม่ได้ เพราะจาก

บันทึกการประชุมของผู้ประกอบการกึ่งและเมื่อรัฐมนตรีช่วยก็บอกแล้วว่า บริษัท
 รถเมล์ชาวนั้นไม่ได้เป็นสมาชิกของสมาคมผู้ประกอบการ และก็ในการประชุม
 เสนอโครงการนั้นรถเมล์ชาวก็นั้นไม่มีโอกาสรวมควยในขั้นต้นนะครับ แต่ใน
 ขั้นการพิจารณาภายหลังก็ตั้งที่ทานรัฐมนตรีก็ไ้ตกลงแล้วแต่อย่างไรก็ตาม ทั้งสอง
 ฝ่ายมีจุดรวมกันอยู่ว่า จะต้องเป็นบริษัทมหาชนให้ได้ แต่รถเมล์ชาวก้กับบริษัท
 สหการขนส่งนั้น ต้องการให้เป็นบริษัทมหาชนในวันนี้ หรือในระยะเร็วที่สุดที่จะ
 เร็วได้ ไม่ช็อก ๕ ปี แต่สำหรับสมาคมผู้ประกอบการตั้งเป้าหมายไว้ใน
 โครงการว่าอีก ๕ ปี จะเป็นบริษัทมหาชน อันนี้กระผมใครจะตั้งข้อสังเกตว่า
 สำหรับบรรดาเจ้าของรถเมล์เอง ถ้าหากว่าเรารวมในวันนี้ตั้งบริษัทมหาชน
 ในวันนี้ผลจะเกิดแก่บริษัทรถเมล์หลายประการคือ ราคาารถในปัจจุบันครับ
 ๕ ปีราคาเข้าเป็นหุ้นของบริษัทมหาชนได้ แต่หากว่าอีก ๕ ปี ข้างหน้ามารวม
 รถนี้เข้างานไปอีก ๕ ปี เขามารวมแล้ว รถเหล่านั้นเป็นสแคร์หมดแล้ว
 คิดค่าเสื่อมราคาไปหมดแล้ว ในราคาอีก ๕ ปีข้างหน้า ขอให้บรรดาเจ้าของ
 รถเมล์ในสมาคมผู้ประกอบการทุกท่าน ที่ได้ยินฟังคำอภิปรายของกระผมนี้ได้
 โปรดรับทราบไว้ควยว่า ในอนาคตอีก ๕ ปี มูลค่าของรถของท่านจะเป็นศูนย์
 เพราะว่ากระผมเชื่อว่ากระผมไม่ทราบว่าหลักการที่ราคาของบริษัทรถเมล์ต่างๆ
 ในกรุงเทพฯ นี้ก็เปอร์เซ็นต์ต่อปี แต่โดยทั่วไปก็คิดว่าคงคิดที่ราคา ๕ ปี
 นะครับ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ต่อปีอะไรเช่นนี้ แต่ถ้าให้อีก ๕ ปีข้างหน้า รถราคา
 ของท่านเป็นศูนย์ แล้วมูลค่ารถของท่านที่จะเขามารวมหุ้นนั้นเกือบ เรียกว่าได้มา
 รีแวลิว (revalue) ใหม่หรือที่ราคาใหม่ก็มันจะไม่คุ้มกันมา จากที่ท่านช้อ
 ๕ ปีหลายแสนบาทนี่ครับ อันนี้เป็นข้อสังเกตอันหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง
 ก็คือ ถ้าหากว่ารวมรถไปในลักษณะรวมรถแบบบริษัทแกนกลางนี้ จะเรียกว่า
 เสือนอนกินหรือไม่ก็ตาม แต่กระผมมีความรู้สึกว่ามีบริษัททุกบริษัทที่เขามารวม
 ก็กิจการในลักษณะรวมในบริษัทแกนกลางเช่นนี้ จะไม่มีการอินเวสต์ (invest)

ใหม่ มีการลงทุนใหม่ ๆ ในระยะนั้น เพียงแต่พยายามแมนเทน(maintain) รักษารถให้วิ่งได้ เดินได้ และก็ได้รับราคาประกันราคาขั้นต่ำจากโครงการนี้ ไป อันนี้ก็อาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ว่า บรรดาสภาพรถที่จะรับใช้บริการ ประชาชนในกรุงเทพมหานครนี้จะเลวลง ๆ ไปทุกวันนะครับ ประการที่สาม การเดินรถโดยมีการให้หลักประกันราคาก็ถึงที่คุณค่าวงโคจรแล้ว ก็ทำให้ ปรากฏว่าบริษัทรถเมลต่าง ๆ ก็จะเรียกว่า ซาซาม เย็นซาม เดินอย่างไรก็ได้ เพราะว่า การควบคุมของฝ่ายควบคุมนั้นจะควบคุมได้แค่จำนวนรถ แต่กระผม ไม่ทราบว่าแม้ว่ากรมการขนส่งปัจจุบันนี้จะควบคุมจำนวนรถของทุกสายได้หรือไม่ ที่มีข้อกำหนดว่า จะต้องเดินไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของที่ใดแจ้งไว้ต่อกรมการขนส่ง แต่ว่าคุณหรือเปล่ากระผมก็ไม่ทราบ เพราะว่า ปรากฏว่า เวลาชั่วโมงเช้า ๆ ก็มีรถมากหน่อย เวลาสายหน่อยก็รถไม่ค่อยมีต้องรอกันเป็นครึ่งชั่วโมง หรือหนึ่งชั่วโมงเป็นต้นนะครับ อันนี้กระผมตั้งข้อสังเกตไว้ ๓ ประการดังที่กล่าว นี้ แต่สำหรับข้อต่อไปที่กระผมจำเป็นจะต้องเรียนถึงคำพูดของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งกระผมเคารพนับถือเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านบอกว่าการรวมนี้ ทางพรรคประชาธิปัตย์ก็มีนโยบายที่รวมรถเมลเหมือนกัน เพราะว่า ปรากฏว่าพอรัฐมนตรีของพรรคประชาธิปัตย์เข้ามา ก็ประกาศว่าจะรวมรถเมล แต่รวมนะรวมจริงครับ ในนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์ก็พูดถึงในเรื่องรวมรถเมลและเป็นข้อปัญหาซึ่งเราก็คิดว่าเราจะแก้ไขเป็นขั้นแรก แต่ว่าวิธีการมันต่างกันครับ เพราะว่าอย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าพรรคประชาธิปัตย์นี้เป็นสังคมนิยมก็ตาม แต่เป็นสังคมนิยมประชาธิปไตย เรายังไม่สนับสนุนให้เนชั่นัลไลซ์ (nationalize) คือยึดโอนเป็นของรัฐทั้งหมดละครับ แต่ว่าเราก็คิดว่าการจัดรวมในรูปบริษัทมหาชนนั้น จะเป็นประโยชน์ทั้งในด้านการเศรษฐกิจและปรับปรุงบริการให้ดีขึ้น สำหรับเมื่อวานนี้กระผมจำเป็นจะต้องเรียนความจริงอีกประการหนึ่งคือว่า คุณสุจินต์ ประกอบผล นายกส์มาคมผู้ประกอบการรถเมล

ก็ไปพูดจากใจจริงบอกกรรมการว่าท่านพูดว่าอย่างนี้ครับ เมื่อวานนี้ครับ ก็หลายท่าน
 กรรมการก็ถามว่าทำไมถึงได้ฟังกันทั่วหน้า ท่านบอกว่าใจจริงของท่านเองนั้นไม่อยาก
 รวมนะครับ ท่านพูดว่าอย่างนี้จากสมาคมผู้ประกอบการขนส่งก็บอกว่า โดยความ
 จริใจแล้วไม่อยากจะรวมในเมื่อรัฐบาลต้องการจะรวม และสัมปทานก็จะหมดใน
 ๓๐ กันยายนนี้ ก็จำต้องยินยอมรวมด้วย และเห็นว่าการรวมในระยะนี้ก็ควรจะ
 เป็นแบบบริษัทแกนกลางไปก่อน และภายในอีก ๕ ปีข้างหน้าคอยมวักมว้างเป็น
 บริษัทมหาชนภายหลัง อันนี้เป็นเรื่องที่สุดสุดจินต ประกอบผล ชี้แจงข้อที่ประชุม
 กรรมการครับ นี่พูดด้วยความจริงใจของท่านออกมาอย่างนั้น แสดงว่าทุกฝ่าย
 ทุกหมู่ไม่มีความเห็นว่าจะรวมในระยะนี้ แต่จำเป็นต้องรวม เพราะว่าอำนาจ
 บาดรใหญ่ของกระทรวงคมนาคม เรื่องสัมปทานนี้ อันนี้เป็นความจริงอันหนึ่งซึ่ง
 จำเป็นต้องเรียนรัฐมนตรีให้ทราบไว้ด้วยนะครับ และนอกจากนี้บรรดาข้อเสีย
 ในเรื่องการรวม ๕ ปีนี้จะเป็นบริษัทมหาชนนะครับ อันนี้สำหรับกรรมการก็สอบถาม
 ทางฝ่ายบริษัทรถเมล์ว่าถ้าหากว่าเราจะรวมเป็นรูปบริษัทมหาชนนี้ เราจะใช้
 เวลาตีราคาสินทรัพย์อะไร ประมาณสักเท่าไร เขาบอกว่าประมาณ ๒ เดือน
 หรือปีหนึ่งก็ทำได้ ในจำนวนรถเมล์ทั้งหมด ๓,๕๐๐ คัน เพราะว่าเราไม่จำเป็นต้อง
 ต้องทำวันเดียวกันให้มันเสร็จทั้งหมด แต่ว่าเราทำวันใดวันหนึ่งทยอยทำกันไป
 แล้วก็นัดไว้ว่า การตีราคานั้นเป็นวันที่เท่าไร แล้วก็เมื่อถึงวันที่เราจะมา
 คอมไบน์ (combine) กันเมื่อไรละก็ วันนั้นละก็ตีราคาได้ (divisible)
 เอาไปเป็นรายวันออกไป มันคิดได้ตามบัญชีครับ กรรมการก็เรียนบัญชีมาพอสมควร
 ก็คิดว่าถ้ามีอะไร จะช่วยคิดบ้างก็ยังจะช่วยทำให้ได้ อันนี้ไม่เป็นเรื่องยากแล้ว
 กรรมการก็ถามคุณสุดจินตเมื่อวานนี้ว่า ถ้าหากคุณสุดจินตเขาบอกว่าถ้าจะรวมกัน คุณ
 สุดจินตนายกสมาคมผู้ประกอบการ บอกว่าถ้าหากว่าจะตีราคาอะไรเพื่อรวมกันเป็น
 บริษัทมหาชน เขาก็จะใช้เวลาประมาณ ๒ ปีนี้เป็นเรื่องของฝ่ายคุณสุดจินตที่ชนะครับ
 คือฝ่ายรถเมล์ว่า ๑ ปี ฝ่ายคุณสุดจินตว่า ๒ ปีถ้ามาแอมเวอเรจ (average)
 กันแล้วก็เหลือ ๑.๕ เดือนก็อาจจะทำได้ เพราะฉะนั้นในการที่ว่าในการนี้กรรมการ

อยากเสนอแนะต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า ถ้าหากว่ามีทางใด
 ที่เราจะทำเป็นบริษัทมหาชนได้เสียทีเดียว ก็น่าจะทำและเป็นหลักการที่แน่นอน
 มั่นคงและยั่งยืนยิ่งขึ้นไปได้ ในอนาคตคอยางแน่นอน และนอกจากนี้กระผมคิดว่า
 ในข้อปัญหาต่าง ๆ ของการรวมแบบแกนกลางนี้ มันปัญหาเรื่องภาษีเนะครับ
 มีชื่อเรียกของของบริษัท ผู้ประกอบการบอกว่าในการรวมนี้ชอยกเว้นภาษีอากร
 ในการที่จะเสียภาษีซ้ำซ้อนกัน อันนี้รู้สึกว่าจะเป็นเรื่องยากครับในการที่เราจะ
 ดำเนินการยกเว้นภาษีให้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ก็คงยกเว้น
 ไม่ได้ก็ต้องออกพระราชบัญญัติ สถานก็ต้องออกพระราชบัญญัติกันอีก เพราะว่า
 ในการที่รายได้เข้าสู่บริษัทแกนกลาง และจัดจำหน่ายไปตามบริษัทรวมทั้งหลาย
 นี้มันก็ต้องเสียภาษีทั้งสองทาง ภาษีการค้า ภาษียาไรต่าง ๆ อะไรเหล่านี้ มันก็
 หลีกเลี่ยงกันไม่ได้ หรือครับ อีกประการหนึ่งก็คือ เมื่อก่อนท่านรัฐมนตรีบัญญัติ
 ได้พูดว่าที่ว่า ๒,๐๐๐ คันรวม คุณสุจินต์เสนอว่าไม่อยากรวม เพราะรัฐบาล
 จะทำก็ต้องทำ อันนี้ผมก็คิดว่ามาแล้วนะครับ ผมก็เรียนยืนยันว่าทั้งสองฝ่ายนี้
 ยืนยันในจุดรวมกันว่าจะต้องเป็นบริษัทมหาชน ดังนั้นกระผมอยากขอประทานเสนอ
 กับท่านรัฐมนตรีคมนาคมว่าควรจะได้พิจารณาในลักษณะที่จะรวมเป็นแบบบริษัทมหาชน
 เสียทีเดียว ส่วนปัญหาที่ว่า ๓๐ กิโลเมตรนั้นจะหมดสัมปทาน ก็เป็นสิทธิอำนาจของ
 ท่านที่จะต่อไปได้ ต่อไปได้เพื่อการนี้ ไม่ใช่ต่อไปตลอดไป ต่อไปโดยมีเทศกาล
 (dead line) ว่าวันที่เท่านี้เท่านั้นจะต้องเสร็จนะครับ เป็นสิ่งที่น่าทำได้และ
 โดยเฉพาะตัดปัญหาทั้งสองฝ่ายครับ ผมเสนอทางประนีประนอมยอมไปรษ
 (compromise) ทั้งสองฝ่ายจะเป็นประโยชน์ด้วยกันทั้งฝ่ายรัฐและประชาชน
 และสิ่งสำคัญที่ขอสังเกตที่ผมจำเป็นต้องเรียนท่านรัฐมนตรีอีกประการหนึ่งก็คือ เขา
 บอกว่าคุณสุจินต์พูดเองเมื่อวานนี้บอกว่า ในลักษณะการอย่างนี้ ในการดำเนินการ
 แบบแยกกันทำแบบนี้จะทำให้ดีกว่า แต่เขาขออย่างเดียวว่าขอให้เจ้าหน้าที่ของ
 ฝ่ายกรมการขนส่งทางบกและเจ้าหน้าที่ของทางการบิน ปฏิบัติโดยถูกต้องตาม

กฎหมายทุกอย่างเคร่งครัดตามกฎหมาย และไม่มีเกินนอกกั้นใน เขามองถ้าทำได้
 อย่างนี้ละก็บริษัทลด เมล่ทุกบริษัทสามารถที่จะรับใช้ประชาชนได้ ทำบริการให้
 ดีกว่านี้ได้ ใจเรื่องปัญหาค่าขนส่งเมล่อะไรต่าง ๆ นี้ มันก็ถือปัญหาข้อเท็จจริง
 คือเราจะต้องมาพิจารณากันต่อไป เชื่อว่าคณะกรรมการควบคุมการขนส่งของ
 รัฐบาลก็น่าจะพิจารณาได้ เพราะปัญหาจะคอสต์ (cost) ต้นทุนในการใช้จ่าย
 อะไรต่าง ๆ เราก็จะน่าจะต้องคิดกันไม่ ชัวร์จะไปค้นหุ้รงว่า เขาจะต้อง ๒ สิ่ง
 ๑๘ สดต่างค อย่างนี้ตลอดไปขณะที่รายจ่ายสูงขึ้น ๆ แต่ความมึ่มีความเห็นอยู่ว่า
 ในการที่จะรวมเป็นบริษัทมหาชนนั้น ตามหลักเศรษฐกิจแล้วก็ถือว่าเป็นการรวม
 แบบมาซีโปรดักชัน (mass production) การใช้จ่ายโอเวอร์เฮด
 (overhead) เป็นกลางค่าใช้จ่ายเป็นส่วนกลางนี้ มันก็จะลดลงนะครับ
 จะเป็นผลในทางประหยัดและจะไปเกิดผลต่อส่วนรวมในที่สุดครับ เพราะฉะนั้น
 ผมก็ขอเสนออีกว่าท่านรัฐมนตรีครับ โปรดกรุณาพิจารณาทางสายกลาง
 กึ่งที่ผมได้ประทาเสนอนี้ และกรุณาต่ออายุสัมปทานออกไปในระยะหนึ่งเท่าที่
 สามารถจะดำเนินการรวมเป็นบริษัทมหาชนได้ครับ คือประมาณ ๑๘ เดือนนะครับ
 ขอขอบคุณครับ

เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม)
 ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ การที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
 กล่าวไปเมื่อตะกี้ ตัวกระผมเองก็พูดกันว่าทางผู้รองคือผู้ประกอบการต่าง ๆ
 นะครับ หลายบริษัทก็มาร้องเรียนต่อพรรคประชาธิปัตย์บ้างต่อคณะกรรมการ
 การคมนาคมของรัฐสภาแห่งหนึ่ง กระผมก็บอกว่าเป็นเรื่องของผู้รอง เรา
 แบ่งแยกหน้าที่กันตามระบอบประชาธิปัตย์ แต่เสียงของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ทั้งหลาย คือเสียงท่านสมาชิกซึ่งมาจากผู้แทนทั้งหลาย ตัวกระผมเองในฐานะ
 ก็เป็นผู้แทนเหมือนอย่างท่านสมาชิกทั้งหลายเหมือนกัน คำติชมต่าง ๆ ที่ท่าน
 สมาชิกจะให้กับกระผมมัน กระผมคิดว่าได้มีประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่ ชัวร์กระผม
 จะไม่รับฟังเสียทีเดียว ตามที่ท่านสมาชิกบอกว่าถ้าหากว่าตกลงกันไม่ได้ก็จะเกิด

การสไตรคขึ้น กระทบใ ครชอกราย เรียนครบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและท่านประธาน การที่คนเราจะสไตรคจะทำอะไรนี้ เราหาทำกันไม่ได้ เราหาทำกันไม่ได้ครับ แต่ว่าไอที่รัฐบาลได้ทำไปนั้นก็เพื่อประโยชน์ของประชาชน ถ้าหากว่ามันไปขัดผลประโยชน์ของประชาชน กระทบกับอกว่ารัฐบาลนี้ไม่ฟังที่จะกระทำเป็นอันขาด เพราะฉะนั้นก็เหตุผลที่จะสไตรคกันหรือไม่ กระทบใ ครชอกราย เรียนเท่านั้น ส่วนที่ว่ารถเมล์ชาวไม่ได้เข้าร่วมประชุมด้วยนั้น ในการที่วางโครงการนั้น กระทบใ ครชอกราย เรียนชี้แจงครับ ได้เข้าประชุมร่วมกับคณะกรรมการซึ่งกระทบได้แต่งตั้งให้เป็นอนุกรรมการคนหนึ่ง แต่ว่าความคิดเห็นของท่านประธานกรรมการ บริษัทนายเลิศ จำกัด นั้นมีความคิดเห็นไม่ตรงกับสมาคมผู้ประกอบการเท่านั้น ส่วนที่จะมีข้อถกเถียงอะไรกระทบก็ไม่ทราบนะครับ แต่ว่าที่เสนอกกระทบมาในฐานะประธานกรรมการก็ปรากฏว่าเป็นโครงการ ๒ แบบด้วยกันนะครับ เป็นโครงการ ๒ แบบ และกระทบก็มาพิจารณาในที่ประชุม ส่วนรายละเอียดกระทบก็ได้ชี้แจงในที่ประชุมว่า รายละเอียดนั้นเราพูดกันได้ว่า หลักการนั้นบริษัทต่าง ๆ ใน กรุงเทพมหานครนั้นมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกัน คืออยากจะทำร่วมกัน แต่ส่วนรายละเอียดนั้นก็มีความคิดเห็นแตกต่างกัน จะเป็นบริษัทมหาชนหรือไม่ หรือจะเป็นบริษัทจัดการอยู่เดี๋ยวนี้ กระทบมีความคิดเห็นอย่างนี้ครับ ท่านประธาน บริษัทมหาชน ประมวลกฎหมายแพ่งของเราที่ยังไม่มี แต่ก็ไม่มีความผิดตามกฎหมายเอาไว้ว่าเป็นบริษัทมหาชน ถ้าหากว่าจะให้เป็นบริษัทมหาชนที่ท่านผู้มีเกียรติลงคิดชื่อกับว่าจะเอาให้ ๒ เดือน ๑ ปี จะได้อะไรหรือไม่ การที่ราคาทรัพย์สินนี้กระทบไม่ถึงว่าอาจจะตีราคาได้ภายใน ๒ เดือน หรือ ๑ ปี ในจำนวนรถ ๓,๐๐๐ คัน แต่ค่านิยมของรถนั้นคือกุ๊ดวิด (good will) นั้น เราจะสามารถตีได้ทันที ๒ เดือน ๑ ปี หรือครับ เพราะฉะนั้นกระทบก็บอกว่าหากว่าเราจะเริ่มต้น การรวมรถเมล์นี้ ถ้าหากว่าเราจะเริ่มเสียแต่ต้นว่าจะเป็นรูปปฏิบัติการอย่างนี้จะดีหรือไม่ กระทบเมื่อก่อนได้ยื่นท่านรัฐมนตรีว่าการท่านได้ เรียนให้ประชุมชี้แจง ๆ หน่า นายก็มีความรอนใจในเรื่องนี้ เพราะว่าได้ถูกรอเรียนไปเหมือนกัน ท่านก็ได้นัดประชุม

ไม่ใช่คณะรัฐมนตรี ท่านได้เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม บริษัท
 นายเลิศ จำกัด และทางสมาคมผู้ประกอบการขนส่ง เพื่อไปร่วมชี้แจงถึงปัญหา
 ที่เกิดการไม่เข้าใจซึ่งกันและกันในการรวมครั้งนี้ ที่ทำเนียบรัฐบาลในวันจันทร์
 ความจริงแล้วตั้งแต่กระผมได้เป็นประธานกรรมการพิจารณาเรื่องนี้ ก็จริงอย่าง
 ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณประยูรศักดิ์ว่า ผู้ประกอบการทั้งหลายไม่อยากจะ
 รวมครับ ขอเท็จจริงไม่อยากจะรวมมาตั้งแต่ต้น ไม่ว่ารัฐบาลสมัยใดก็ตาม
 แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น เรายอมรับใหม่ครับว่า ปัญหาที่ไม่รวมกันอยู่เดี๋ยวนี้เป็นปัญหา
 ซึ่งนำความลำบากมาสู่ประชาชนผู้ใช้บริการท่านนี้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลทุกยุค
 ทุกสมัยมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ ถึงที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว จนกระทั่งรัฐบาลชุดที่
 กระผมได้รวมนั้นก็มีความคิดเห็นว่าการรวมนั้นเกิดประโยชน์แก่ประชาชน ก็จึง
 เห็นชอบกับที่จะต้องรวม และกระผมก็จึงได้เชิญทางสมาคมผู้ประกอบการและ
 เจ้าของบริษัทนายเลิศ เอามาปรึกษาหารือว่าจะต้องรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 กระผมต้องกล่าวถาม คุณหญิงเลอศักดิ์ ฯ ไต่ถามว่าในที่ประชุมว่าเห็นชอบกับ
 นโยบายอย่างยิ่งในการรวมรถเมล์ครั้งนี้ บริษัทนายเลิศได้ถูกว่าตลอดมาว่า
 เป็นคนห่วงเหนียวไม่ให้การรวมรถเมล์ในจังหวัดพระนครขึ้น เพราะฉะนั้น
 วันที่ประชุมกัน คุณหญิงเลอศักดิ์ ฯ ซึ่งเป็นประธานกรรมการบริษัทนายเลิศ จำกัด
 นอกนั้นก็ฉันจะขอพูดเปิดอกกับท่านประธานคือท่านรัฐมนตรีช่วย ฯ เสียเลย ว่าบริษัท
 นายเลิศพร้อมที่จะสนับสนุนให้มีการรวมรถเมล์ขึ้น แต่ว่าจะรวมโดยวิธีใดนั้น
 ก็ขอให้ไปปรึกษากันดู กระผมซึ่งเป็นประธานกรรมการรับท่านประธานและท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติ ก็ได้มอบหมายให้ผู้ประกอบการทั้งหลาย ไปพิจารณารูปแบบเป็น
 เวลา ๒ เดือน รูปแบบก็ไม่ถึงกระผมสักที จนกระทั่งกระผมได้เชิญคณะผู้บริหาร
 ของสมาคมและบริษัทนายเลิศก็ประชุมกันอีกครั้งหนึ่งว่า เมื่อไรจะให้กระผมสักที
 รูปแบบที่กระผมได้ให้โอกาสผู้ประกอบการไปรวมกันเองนั้น ก็ขอเวลากระผม
 อีก ๑ เดือน ก็ตั้งแต่กระผมเข้ารับหน้าที่จนเวลา ๔ - ๕ เดือน ก็เพิ่ง
 เอามาเสนอกันนี้ แล้วระยะเวลากระชั้นชิด มันเป็นเวลากระชั้นชิดอยู่เองครับ

ท่านสมาชิก พระราชบัญญัติการขนส่งของเราที่ได้เวลาคือไม่ช้าไม่พอนั้น
ให้เลย ก็เขียนไว้ในกฎหมายว่าสัมปทานแต่ละครั้งมีกำหนด ๕ ปี แต่ส่วนจะให้
๖ เดือนหรือ ๑ ปีอย่างที่ท่านสมาชิกว่าจะประนีประนอมนั้น ถ้าหากว่าสถานีใด
ศึกษากฎหมายว่ามีทางใดบ้างที่จะเป็นการให้ความรู้ แก่กระทรวงคมนาคมที่จะ
ผ่อนผันให้ ๖ เดือน หรือ ๑ ปีแล้ว ทางกระทรวงคมนาคมก็พร้อมครับ พร้อมทั้ง
จะให้โอกาสแก่ผู้ประกอบการทั้งหลายได้รวมกันอย่างที่ท่านสมาชิกว่า คือให้
โอกาสรวมกันเป็นบริษัทมหาชน ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอสมควรแล้วครับ คุณเพิ่มศักดิ์
ร้อยเอก เพิ่มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่าน
ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่าน ที่ได้ฟังมานานแล้วเกี่ยวกับการ
รวมรถเมล์ แต่ว่าเรื่องรถเมล์ดีไม่ได้พูด สำหรับเรื่องนี้ครับ กระผม
เพิ่มศักดิ์ ส.ส. นครราชสีมา มีความคิดเห็นเป็นหลายตอนหลายชั้น ถ้าจะพูด
ถึงในผลดีก็มีข้อแยกแยะออกไปได้ ๔ ประการ คืออย่างนี้ครับ ถ้ารวมกันแล้ว
นะครับ รวมกันแล้วนั้นมันจะต้องมีการขยายคำว่า "รวมกัน" อีก คือว่ารวมกัน
ในทางดีหรือรวมกันในทางเสีย แต่ทั้งโลกนี้เขาคงไม่รวมกันหรอกถ้าเสีย เขา
อาจจะไม่รวม ฉะนั้นกระผมก็มีความคิดเห็นว่า ถ้ารวมกันแล้วก็จะเกิดผลขึ้นข้อ
ข้อ ๑ ไม่มีการขัดแย้งเพราะเป็นจุดเดียวกัน เป็นบริษัทเดียวกัน
ทำอะไรก็ตามกันเป็นจังหวะเป็นระเบียบเป็นวินัยอันเดียวกัน เรสโซแนนซ์
(resonance) กันไม่มีการขัดขวางกัน ไม่มีการ คองฟลิคท์(conflict)
กัน ข้อ ๑ นะครับ

ข้อ ๒ มีระเบียบวินัยอยู่ในบรรทัดฐานอันเดียวกัน รถเมล์อาจจะ
เป็นสี่เดียวกัน ขาวตลอด เขียวตลอด หรือแดงตลอดอะไรก็ตามไปครับ
อันนี้ในแนวความคิดของกระผมถ้ารวมกันแล้วนะครับ และประชาชนก็จะได้ขึ้นรถ
ขึ้นเร็ว รถประจำทางนี่จะเป็นไปตามชั้นตอน เพราะมันมีระเบียบบอกว่า
๕ นาทีถึง ๒๐ นาทีถึงนั้น ๑๑ นาทีถึงนั้นมันก็จะไปไปตามชั้นตอนที่ว่าระเบียบ

เอาไว้ เพราะรวมกันแล้วไม่มีใครมาขัดมาแย้ง ไม่มีใครมาขัดผลประโยชน์
ผลประโยชน์อันนี้เกิดขึ้นแก่คน ๆ เดียว ระเบียบอันเดียว สิ่งเดียว อันเดียว
อันนี้เป็นอันเดียวกันนะครับ อันนี้ขอ ๒

ข้อ ๓ ถ้าหากว่ารวมกันแล้วนะครับ รัฐบาลก็จะได้ควบคุมได้ตลอด
มีเครื่องมือสื่อสารติดต่อประสานงาน รถแต่ละคันจะไปไหนมาไหน ออกช้า
ออกเร็ว ใครขับบอกชื่อเสร็จเรียบร้อย อันนี้ก็เริ่มเป็นระเบียบมากยิ่งขึ้น
คุมได้ตลอด เมื่อคุมได้ตลอดการโครงการก็การคอร์รัปชันหรือไปหลบลี้สักนิดหนึ่ง
หรือจะเลี้ยวเอาอะไรไปส่งนอกเส้นทางก็ไม่ได้ นี่ขอ ๓ นะครับ

ข้อ ๔ ถ้าหลังจากเกิดการรวมกันแล้ว ก็จะเกิดความมั่นคงต่อ
สังคม คือเกิดความมั่นใจต่อสังคมนี้ หมายความว่ารอดเมตจนถึงจะมีคนขึ้นหรือ
ไม่มีคนขึ้น รถก็จะตอมมาแบบรถไฟ ฉะนั้นถ้ารวมกันได้อย่างนี้แล้วนะครับ
ความซุกมุนวุ่นวาย การนัดเดินขบวนกวนประสาททั้งหลายจะไม่มีเกิดขึ้น กระทบ
ก็คิดเห็นเป็นอย่างนี้ อันนี้ขอคืนะครับ ต่อไปฟังข้อเสียบ้าง ที่นี้สำหรับข้อเสียนั้น
พอรวมกันเสร็จแล้วก็จะเกิดระบบผูกขาด อันนี้พูดกันมานาน พอผูกขาดขึ้นมา
แล้วนะครับ ชาวเขาเป็นผู้รับผิดชอบแต่ผู้เดียว นี่ละครับ อันนี้ละครับ กระทบ
ก็ตัวอันนี้ ชาวเขารับผิดชอบแต่ผู้เดียว เสร็จแล้วนะครับ นึกขยันนาก็รอดออก
ถ้าเสียจรรยาไม่ไว้ เสร็จเลยครับ ตอนนี้อย่างไรนี้ ฉะนั้น ขอ ๒ นะครับ
คำว่า "ระบบนายทุน" มันก็จะมาเกี่ยวของอีกแล้ว ที่นี้กระทบขอขยายพูดให้
มันจบ คอมพลีเมนต์ (complement) นายทุนเลวหรือนายทุนดี อันนี้เรา
ต้องขยายต่อ จะไปพูดว่านายทุนเฉย ๆ มันไม่รู้เรื่อง ไม่รู้ใคร นายทุนใคร
แม่แต่ในคอมมิวนิสต์ก็มีนายทุน ก็ทำไม เลาคับสมบัติในคอมมิวนิสต์ เขาก็มี
มีรถมีเรือ มีธนาคาร มีแมงค และมีเงินนับให้เห็นอยู่ แล้วก็จ้วงเอาเงิน
หยวนออกมานับอีก ฉะนั้นเขาก็มีนายทุนเหมือนกัน แต่นายทุนเลวหรือนายทุนดี
อันนี้รอกกระทบขยายอีกสักนิดเถอะครับ ที่นี้ต่อไปนะครับ ถ้าหากว่ามีารรวมกัน
ไปได้แล้ว เขาก็จะพูดอีกแหละ โวยวายขึ้นมาคิด เครื่องขยายเสียงกันโกรกกราก

ขึ้นมาทันที โธษ ชักหลักประชาธิปไตย เอาอีกแล้วครับ นี่ครับ ฉะนั้นบอก
 ชักหลักประชาธิปไตยไม่พอ ก็มีใสมเมียบี้ขึ้นมาจับไมโครโฟน ชักเสรีภาพ
 เอาอีกแล้วครับ ฉะนั้นสิ่งใดก็แล้วแต่นะครับ กระผมพรรคฟื้นฟูชาติไทยมี
 นโยบายไม่ฆ่าไม่ฆา เกินหน้าพัฒนาตลอด ถือความอยู่รอดของประชาชน
 เหนือสิ่งอื่นใด จึงอยากจะใคร่ขอให้ทุก ๆ ฝ่าย ทุก ๆ ด้าน ได้เข้าใจจนครบ
 สำหรับทางตะวันตกครับ กระผมขอประทานอภัยครับที่ว่าพรรคสังคมนิยมจะปลดแอก
 ให้แก่ประชาชนคนไทยนั้น อันนี้กระผมขอหักท้วงนะครับ แต่ไม่ใช่ว่าคำนี้
 คือมีข้อขัดแย้งกันน้อย ถ้าหากว่าท่านจะปลดแอกนะครับในแนวของคอมมิวนิสต์
 ละก็ กระผมก็อยากจะแสดงภาพนี้เสียเลยนะครับ แยกอันนี้ยังเหลือหลาย
 เหลือเกินครับ

นายสมัคร ชาดีกุล (ชัยภูมิ) : ผมประท้วงครับ

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) : ขอโทษครับ กระผม
 พูดเรื่องจริงครับ เต็มครับ เพราะว่าอันนี้สิทธิของกระผมนะครับ ก็เพื่อจะได้
 ชี้แจงให้ประชาชนคนไทยทั้งชาติเข้าใจ เวลานี้เราไม่เข้าใจว่าประชาธิปไตย
 เป็นอย่างไร คอมมิวนิสต์เป็นอย่างไร มันสัมพันธ์กัน และสังคมนิยมเป็น
 อย่างไร กระผมก็ใคร่อยากจะขอเสนอในสภาแห่งนี้ และท่านประธานและ
 ประชาชนก็พึงอยู่ด้วยเวลานี้ครับ สิ่งไหนที่ทำได้โดยรัฐและทำเพื่อผลประโยชน์
 ของประชาชน เราเรียกว่าโซเซียลลิสม์ (socialism) ก็ในเมื่อเวลานี้
 รัฐบาลก็ทำอยู่แล้ว เช่นกิจการใดที่ทำได้ เช่นบริการรถไฟ เอารถไฟใหม่หน้า
 ให้ประชาชนเดินไปมาหาสู่ นั่งรถหนึ่งเรืออย่างนั้นนะครับ ก็เป็นสังคมนิยมอยู่แล้ว
 และอย่างนี้ละครับ เราเรียกว่าประชาชนเป็นใหญ่ในแผ่นดิน ถ้าประชาชน
 เป็นใหญ่ในแผ่นดินนี้ เราก็จะต้องพูดอีกว่า มันในแผ่นดินของระบบไหน ถ้า
 ประชาชนเป็นใหญ่ในแผ่นดินของระบบประเทศไทยเรา นี้ เรามีสิทธิจะเลือก
 รัฐบาลได้ เรามีสิทธิจะเดินไปพึ่งบ้านนายก ๆ ได้ เรามีสิทธิจะไปทำอะไร ๆ
 ได้ อย่างนี้เขาเรียกว่าประชาชนเป็นใหญ่ในแผ่นดินของระบอบเมืองไทย และ

ประชาธิปไตยเรา แต่ระบบประชาชนเป็นใหญ่ในแผ่นดินแบบคอมมิวนิสต์จะจับ
 ไมโครโฟนไม่ได้เลย กระผมไปอยู่ดินแดนคอมมิวนิสต์ ๑๐ วัน ไม่เคยเห็น
 เครื่องขยายเสียงสักที จะวิพากษ์วิจารณ์ผู้บริหารไม่ได้เป็นอันขาด ถ้าหากเป็น
 เซนแนลแล้วข้าพเจ้าถ่ายภาพมานี้ ไปรุดดูครับ ยังมีอีกหลายหมื่นภาพ ฉะนั้น
 ประชาชนเป็นใหญ่ในแผ่นดินของเราถูกตองแล้ว เรามีสิทธิเลือกตั้งผู้แทน เรา
 มีสิทธิลงคะแนนเสียง เรามีสิทธิที่จะตำหนิท่านรัฐมนตรีว่าท่านทำอย่างนี้ไม่ถูก
 นะครับ และแอกของเราไม่มี แต่ขามอกปลดแอกแล้วได้ทั้งหมดคนภาพแอก
 หิ้งนั้นและถ่ายหนังมาอีกตั้ง ๑๒๐ ม้วน ฉะนั้นข้าพเจ้า เต็มศักดิ์ ขางหลอ ขอ
 แสดงต่อสภานี้ว่าเมืองไทยเราไม่จำเป็นจะต้องเป็นคอมมิวนิสต์ ประเทศไทย
 ไม่ต้องเป็นคอมมิวนิสต์ แต่เราจะต้องสร้างสังคมของเราให้ดีกว่าคอมมิวนิสต์
 ประเทศไทยเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ ไม่ต้องประท้วงครับ ข้าพเจ้ามีสิทธิ ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเรื่องรถเมด

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ขางหลอ (นครราชสีมา) : ก็นี้แหละ เรื่อง

รถเมดแหละครับ ว่ากำลังจะรวมกันและกันมันยุ่งนะ ท่านประธาน หรือทำเมื่
 คุยกับเขาหรือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเข้าประเด็น เรื่องรถเมด

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ขางหลอ (นครราชสีมา) : ฉะนั้นประเด็นนี้

นะครับ ข้าพเจ้าว่ารัฐบาลทำถูกแล้ว สิ่งที่ทำไปโดยสาธารณประโยชน์

เรียกว่าโซเซียลลิสม์ (socialism) นั้นถูกต้อง แต่ว่าถูกต้องในขั้นนี้

ไม่ถึงขั้นกับต้องเอาแอกมาใส่คออีก ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นอย่างนี้ สำหรับ

ท่านที่ประท้วงนั้นขอให้มี เหตุขอให้มีผล ขอให้เรามาต่อสู้กันทางการเมือง

ที่ถูกต้อง ขอให้เรามาเปิดอกพูดกัน มีใบปลิวกระดุมมวลชน ยู่ให้รำคำให้รู้

เอาชาติไปทำลายอย่างนั้น ข้าพเจ้าไม่ชอบ นี่คือ ร้อยเอก เต็มศักดิ์ พุก

ขอขอบคุณครับ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนซึ่งเดินทางมาจากต่างจังหวัดนั้น ได้รับการดึง
 มาเป็นเวลานาน ท่านประธานสภาที่เคารพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชน
 จากภาคอีสานเป็นภาคซึ่งกระผมมาจากที่นั้น ได้รับความทุกข์ ได้รับการกดขี่
 ได้รับการหลอกลวงมาเป็นเวลานาน ที่ไม่ค้ำมาถึงสถานที่ขนส่งยังต้องถูกหลอก
 ถูกทำลาย ถูกตีหัว ไม่ได้รับความปลอดภัยในสวัสดิภาพของตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้
 เองเป็นสิ่งที่พวกเราประชาชนทั้งหลายไม่มีความมั่นใจว่า ในการรวมรถเมค
 ครั้งนั้นเราจะได้รับบริการที่ดีหรือไม่ ซึ่งกระผมเองรู้สึกจิตใจเป็นอย่างยิ่ง
 ที่ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมตลอดทั้งท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ได้
 ชี้แจงว่าต้องการที่จะให้ประชาชนได้รับการบริการที่ดีขึ้น ให้พนักงานบริษัท
 รถเมคต่างๆนั้นได้มีโอกาสได้รับสวัสดิการที่ดีขึ้นเช่นเดียวกัน ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้น
 จริงแล้ว กระผมก็มีความรู้สึกภูมิใจ ถึงแม้จะตายลงไปในวันนี้ กระผมก็จะ
 ไม่เสียค่ายชีวิตเลย แต่ว่ากระผมยังมีความหวังโยกออกไปในวันข้างหน้าว่า
 สิ่งที่ท่านคิดว่าท่านทำไปแล้วนั้นจะทำให้ประชาชนได้รับการที่ดีขึ้น มันจะเป็น
 เช่นนั้นไต่หรือไม่ และกระผมก็ยังหวังต่อไปอีกว่า การรวมต่อไปนั้น กระผม
 กลัวว่าจะเป็นการไปสร้างผลประโยชน์ให้แก่บุคคลที่พยายามแสวงหาผลประโยชน์
 ทั่วไป บุคคลนั้น ใครก็ตาม กระผมจะไม่ระบุนามออกมา ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ เป็นระยะเวลาอันยาวนาน ซึ่งเราพยายามเหลือเกินว่า จะพยายาม
 ช่วยเหลือประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานครแห่งนี้ให้ได้รับ
 สวัสดิภาพ ให้ได้รับการบริการที่ดี แต่จนบัดนี้ประชาชนเองก็ต้องเบียดกันขึ้น
 รถเมค เสียภัยขึ้นรถเมค ซึ่งโดยทางที่ดีแล้วรัฐบาลก็น่าจะประกันชีวิตให้
 ประชาชนที่ใช้บริการรถเมคเสียเลยก็จะเป็นการดี ท่านประธานสภาที่เคารพ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรวมรถเมคนี้ไม่มีการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกระผมเอง
 วิดกเหลือเกิน ซึ่งท่านสมาชิกผู้เฒ่าเกียรติยกกว่าชาก **พิทสิบิลิตี** สัตคค
 (feasibility study) ซึ่งเรื่องนี้ทำให้กระผมนึกถึงไปเรื่องสนามบิน

หนองจุกเข้าครับ มองไปเห็นสนามบินหนองจุกเข้าแล้วคิดว่ารวมรถเมลนั้นมันจะเป็น
 หนองจุกเข้าอีกแห่งหนึ่งหรืออย่างไร ถ้าเป็นแบบนั้นแล้วก็โชคร้ายของประชาชน
 ชาวไทย กระทบเห็นว่าอย่างหนองจุกเข้านั้น ในการขาดพิชิตมิลิตารี สัตว์นี้เอง
 ได้มีการร่วมมือกันหาผลประโยชน์กันแล้ว ขณะนี้ทำให้บุคคลเหล่านั้นได้รับความ
 ร่ำรวยไปหลายคนแล้ว จะให้บริการรวมบริษัทรถเมลนี้มาสร้างความร่ำรวยให้แก่
 บุคคลอีกหลายคนหรืออย่างไร ท่านประธานสภาที่เคารพ ด้วยความจริงใจของ
 พรรคพลังใหม่ของกรรมนั้น เรามีความปรารถนาเหลือเกินว่า กิจการใดก็ตามที่
 เป็นกิจการบริการสาธารณูปโภคที่จะให้บริการแก่ประชาชนนั้น เรามีความปรารถนาว่า
 เมื่อไรรัฐบาลจะมาเริ่มต้นเสียที่โดยรัฐบาลเข้าไปจัดการเอง แต่ว่าสิ่งนั้นรัฐบาล
 เองอาจจะยังไม่พร้อมที่จะทำ ซึ่งเราเองก็มีความเห็นใจรัฐบาลเหมือนกันว่าการ
 ที่จะมารวมเข้าทำนั้น รัฐบาลอาจจะขาดเครื่องมือเครื่องมือ รัฐบาลเองอาจจะ
 ยังไม่ไปรับกลไกที่ดีเพื่อจะบริการสิ่งนี้ และมีทางหนึ่งอีกทางนั้นก็คือทางที่จะ
 สามารถทำให้ประชาชนได้รับประโยชน์ และขณะเดียวกันก็ทำให้ประชาชนได้มี
 ส่วนในการบริหารกิจการนั้น ๆ ร่วมกันซึ่งสมาชิกบางท่านก็โอดทูลมาแล้ว สิ่งนั้น
 ก็คือเปิดเป็นลักษณะบริษัทมหาชน ซึ่งท่านรัฐมนตรีเองว่าอาจจะต้องใช้เวลา ๕ เดือน
 ๖ เดือนหรือ ๑ ปี อาจจะยังไม่เสร็จและอาจจะยังไม่พร้อม ซึ่งกรรมก็ยัง
 เห็นว่าในปัจจุบันนี้รถเมลเองก็ยังไม่พร้อม เมื่อยังไม่พร้อมแล้วการที่จะ
 รวมเป็นบริษัทมหาชน ท่านก็ยังไม่พร้อม แล้วถ้าท่านรวมเป็นบริษัทรวมแล้ว
 ท่านจะพร้อมหรืออย่างไรครับ และกรรมก็อยากจะทราบเรียนว่า ในการรวม
 เป็นบริษัทมหาชน กรรมก็ไม่ขอรองหรือจะไม่ยืมบังคับหรือไม่ยืมคั้น เพราะ
 กรรมไม่มีสิทธิที่จะบีบบังคับรัฐบาลให้ดำเนินการภายในนี้ แต่ว่ารัฐบาลควรจะ
 วางเป้าหมาย และรัฐบาลก็บอกอีกว่าอีก ๕ ปีจะเป็นบริษัทมหาชนได้ กรรม
 ก็ไม่ทราบว่าจะมีหลักประกันอะไรให้กับประชาชนหรือไม่ เพราะฉะนั้นรัฐบาล
 อาจจะดำเนินการโดยการต่อสัมปทานให้ชั่วคราว แล้ววางแผนว่าจะจัดการบริษัท

มหาชนเริ่มตั้งแต่มื่อไร เพื่อจะให้ประชาชนชาวไทยทั้งหลาย ประชาชน
 ชาวกรุงเทพมหานคร ซึ่งรอรับบริการรถเมลนั้น ได้มีความหวังเสียบ้าง และ
 ในขณะที่ให้สัมปทานต่อไปนั้น กระทบก็ยังไม่เห็นว่ารัฐบาลเองและกระทรวง
 คมนาคมเอง ใจมาตรการอันเต็มซาคีในการควบคุมบริษัทรถเมลแล้ว กระทบ
 เชื้อเนว่าปัญหาเรื่องสวัสดิภาพของประชาชนก็คงจะต้องดีขึ้น เช่นลักษณะที่รถ
 ไม่ถูกแฉก เราไม่ต้องมาปล่อยให้วิ่งครัม และชดะเคียวกันรถที่ปล่อยควันไอพิษ
 ขึ้นมาทำให้ประชาชนเสียสุขภาพนั้น เราก็ควรจะตองจัดการให้เด็ดขาด หรือ
 รถคันใหม่มีพนักงานไม่สุภาพ พนักงานขับรถขับรถแข่งมฤตยู เหล่านี้เป็นต้น
 พระราชบัญญัติการขนส่งทางบกก็มีเขียนไว้แล้ว แต่ขณะนั้นมันก็กระทบก็เห็นว่า
 มันเป็นง่อยอยู่จนทุกวันนี้ รัฐบาลเองก็ปล่อยให้มีการปฏิบัติโดยฉกฉกหมาย
 ตลอดเวลา ผลร้ายก็คือประชาชนผู้ให้บริการนั้นก็ตองรับความเดือดร้อน จน
 กระทั่งทุกวันนี้ ชาวกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นผู้ใช้บริการรถเมลขณะนี้ ก็ตกอยู่ใน
 ความยากความลำบาก และตกอยู่ในทรวงแห่งความทรวงตลอดเวลา เพราะจะตอง
 ทรวงว่าลูกหลานของตัวเองที่ให้บริการรถเมลไปโรงเรียนนั้น จะได้รับความ
 ปลอดภัยหรือไม่ จะตองทรวงว่าลูกหลานของตัวเองขณะที่ฝนตกนั้น จะตองตก
 รถเมลลงมาซาหัดหรือไม่ หรือพวกสาว ๆ เองที่จะไปทำงานนั้น อาจจะต้อง
 ตกรถเมลชยหน้าชาวบ้านก็ได้ เพราะบางทีพนักงานรถเมลนั้นไม่คำนึงว่า
 ประชาชนพร้อมที่จะรวมโดยสารไปกับรถเมลหรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้มีในพระราช
 บัญญัติการขนส่งเรียบร้อยแล้ว แต่กระทบก็ไม่ทราบว่าทำไมทางกระทรวง-
 คมนาคมเองก็ปล่อยให้มันเป็นลักษณะนี้ตลอดเวลา ปล่อยให้รถเมลปฏิบัติฉกฉกหมาย
 ตลอดเวลา ปล่อยให้รถที่ไม่ถูกไม่มีสภาพที่พร้อมที่จะให้บริการ ออกมาวิ่งตลอด
 เวลา แล้วกระทำให้ประชาชนที่ให้บริการตองเสี่ยงภัยอยู่ตลอดเวลาเช่นเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นกระทบขอกราบเรียนคณะรัฐบาล โดยผ่านทางท่านประธานสภา
 ขอให้พิจารณาเรื่องนี้ให้รอบคอบเสียก่อนว่า เราสมควรแล้วหรือยังที่จะให้เกิด
 บริษัทรถรวมขึ้นอีกแห่งที่สอง ในกรุงเทพมหานครแห่งนี้ เราสมควรหรือยัง

ที่จะให้ประชาชนต้องประสบปัญหาการท่วมซึ่งมีอยู่แล้วขณะนี้ ทั่วประเทศไทย
 กระทบ ชัชวาลย์ ชมภูแคง จากจังหวัดร้อยเอ็ด ขอกราบเรียนท่านประธานสภา
 เพื่อคณะรัฐบาลจะได้ร่วมกันพิจารณา และฝากให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้ร่วมกัน
 พิจารณาปัญหาในเรื่องนี้โดยละเอียดถี่ถ้วนร่วมกันด้วย ขอขอบคุณมากครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 ครับ กระทบ สมัคร สุนทรเวช พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
 ท่านประธานครับ กระทบคิดว่าเราใช้เวลากันตั้งแต่เช้า พูดกันถึงเรื่องรวม
 รถเมด กระทบนั่งฟังอยู่ตั้งแต่ตอนจบ กระทบเองเป็นคนหนึ่งซึ่งเข้าไป
 เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ กระทบเป็นคนประเภทที่อยากจะรู้ว่าอะไร คือความจริง
 เมื่อกระทบได้ทราบแล้ว กระทบพยายามที่จะเอาความจริงนั้นมาบอกให้คน
 ทั้งหลายทั้งปวงได้รู้ กระทบเชื่อว่าความจริงนั้นจะช่วยสำหรับการตัดสินใจ
 กระทบเชื่อว่าจะได้ช่วยทั้งทางฝ่ายรัฐบาล และทางฝ่ายค้าน ในการที่จะสรุป
 เรื่องนี้ในวันจันทร์ที่ท่านนายกรัฐมนตรีโดยนมือเข้ามาเกี่ยวข้อง อีกท่านหนึ่ง
 ท่านประธานครับ ข้อเท็จจริงทั้งหมดที่กระทบได้พยายามเสาะหา และที่จะเอา
 มาชี้แจงให้ท่านประธานสภาและเพื่อนสมาชิกตลอดจนทั้งรัฐบาลได้ทราบนั้น ถ้า
 หากว่าจะมีขาดตกบกพร่องไปบ้าง กระทบเชื่อว่าคงจะขาดไปเล็กน้อย น้อย ๆ
 แต่ไม่ได้ขาดหลักเกณฑ์ใหญ่ที่จะเป็นโครงร่างทั้งหมด ที่จะเกิดความเข้าใจกันใน
 วันนี้ รัฐบาลทุกรัฐบาลที่เข้ามาปกครองบ้านเมืองนั้น จะมองเห็นความลำบาก
 ของประชาชน เรื่องรถเมด และถ้าจะถามว่าจะแก้อย่างไรก็มักจะต้องตอบกันว่า
 รวมให้มันเป็นบริษัทเดียวกันซิ จะได้จัดการให้เกิดความสะดวกกับประชาชนได้
 รัฐบาลชุดนี้เข้ามาบริหารบ้านเมืองนี้เมื่อไรคิดมีมามากกว่าอีกครับ ยิ่งกว่าที่
 รัฐบาลชุดอื่น ๆ คิดอีก คือรัฐบาลคิดว่าจะให้บริการรถเมดฟรีต่อคนซึ่งมีรายได้
 ต่ำกว่าพินมาท บริการรถเมดฟรีนี้จะทำได้อย่างไร จะทำได้ต่อเมื่อได้รวม
 รถเมดเข้าเป็นบริษัทเดียวกัน เป็นอีกเหตุผลหนึ่งซึ่งรัฐบาลถือเข้ามาด้วย กระทบ

ไม้ขีดของครัวที่รัฐบาลจะถืออันนั้นมา นโยบายรถเมลล์ฟรีนั้นเป็นนโยบายที่ทาง
ฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลจะว่ากันอีกเรื่องหนึ่ง แต่ในกรณีรวมรถเมลล์นั้นกระผมฟังดู
แล้ว กระผมคิดทดสอบถามคุณแล้วมันมีอยู่ ๒ ชั้นตอนครัว ท่านประธาน ชั้นตอน
แรกนั้นรัฐบาลโดยท่านรัฐมนตรีว่าการ ฯ และท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ เอา
หลักการมาวางไว้แล้วบอกว่าการรวมรถเมลล์ส่วนจะรวมอย่างไรนั้น
รัฐบาลจะไม่เกี่ยวข้อง และโดยข้อเท็จจริงนั้น กระผมไม่อาจจะทราบได้เลยว่า
ในภายนอกภายในภายหน้าภายหลังหรือใต้โต๊ะหรือบนโต๊ะนั้น รัฐบาลจะเข้าไป
เกี่ยวข้องหรือเปล่า แต่เท่าที่เราทราบนั้นรัฐบาลให้บริษัทรถเมลล์รวมกันเอง
ข้อเท็จจริงอะไรมีอีกครับ ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า บริษัทรถเมลล์นั้นมีกิจการรวมตัว
กัน เรียกว่าผู้ประกอบการในบรรดาผู้ประกอบการนี้เองมีคนซึ่งมีบริษัทรถเมลล์เล็ก
บริษัทรถเมลล์ใหญ่รวมตัวกัน ๒๒ บริษัท ๒๓ บริษัท รวมตัวกัน เรียกว่า
ผู้ประกอบการ แล้วก็มีบริษัทรถเมลล์ใหญ่อีกบริษัทหนึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกกับเขาควย
แต่ในการรวมนี้ รถเมลล์ทุกบริษัทจะต้องรวมกัน เมื่อจะรวมกันโดยเปิดของ
รัฐบาลออกไปจัดการรวมกันมา ปัญหาเกิดขึ้นครั้งนั้นครับ ปัญหาเกิดขึ้นว่าบริษัท
ส่วนใหญ่ของเรียวอย่างนั้น ๒๒ บริษัท เห็นพ้องต้องกันว่า จะรวมโดยวิธีหนึ่ง
บริษัทใหญ่เหมือนกัน แต่ไม่ใช่ส่วนใหญ่เห็นว่าจะต้องรวมโดยอีกวิธีหนึ่ง ข้อ
ขัดแย้งเวลานั้นอยู่ตรงนั้นเท่านั้นครับ ที่นี้กระผมขออนุญาตท่านประธานถามเรียน
ข้อเท็จจริงว่า อะไรคือข้อขัดแย้งผู้ประกอบการขนส่ง ๒๒ บริษัท มีความเห็นว่า
ถ้าจะรวมรถเมลล์แล้ว เขาเห็นว่ารวมโดยตั้งบริษัทหนึ่งขึ้นมา แล้วเอาบริษัท
ทั้งหมดเข้ามารวมกัน ซึ่งกระผมไม่อยากจะให้ใช้คำว่ารวม คำนี้ควรจะใช้ว่ารวม
เอาบริษัททั้งหมดมารวมกันโดยตั้งบริษัทแกนกลางขึ้น เพื่อดำเนินการวิธีการ
อย่างนี้มีตัวอย่างมาแล้ว คือบริษัทขนส่งแฉนออนครีบี บริษัทที่ไม่ชอบวิธีการนี้
ต้องมีแน่ บริษัทรถเมลล์ใหญ่ที่สุดในกรุงเทพฯ ฯ ที่ดำเนินการกิจการโบร่ำโบราณมา
ที่สุดคนไม่เห็นด้วยกับบริษัทนี้ บริษัทนี้เสนอวิธีการว่าถ้าจะรวมกันจริง ๆ แล้ว

ทำไมจะไม่ค่อยไปชค้ำวรวม ทำไมไปชค้ำวรวม แล้วมาหลอกชาวบ้านเขาว่า
 รวม ไอ้ค้ำวรวมจริง ๆ คือเขาเสนอว่า อย่างนี้ครับ รถเมลท์กรุงเทพฯ
 มี ๓,๕๐๐ คัน บริษัทใหญ่เท่านั้นอยู่ ๒๐๐ คัน บริษัทอื่น ๆ รวมกันแล้วมี
 ๒,๕๐๐ คัน เขาเสนอว่ารวมกันแล้วให้ตั้งบริษัทขึ้นมา แล้วเอารถเมลท์ทุกคันนั้น
 รวมอยู่ในสังกัดบริษัทเดียวกัน แล้วคือเป็นหุ้นย้อนกลับไปบริษัทที่มี ๒๐๐ คัน ถือหุ้น
 ไปตามจำนวนรถเมลท์ตามสภาพตามราคา บริษัทที่มี ๕๐ คัน ถือหุ้นตามสภาพตาม
 ราคาตามอัตราส่วน นี่เป็นข้อเสนอซึ่งคนภายนอกซึ่งมีความเป็นธรรมพอสมควร
 และไม่มีส่วนได้เสีย เห็นว่าถ้าเอา ๒ อย่างนี้ขึ้นมาซึ่งวัดกันแล้ว ไอ้อย่างหลัง
 เขาน่าจะมีน้ำหนักกว่าอันแรก เสนออย่างไรครับ เวลา รวม ๒๒ บริษัทแรก
 เขาเสนอว่า เอารถเมลท์ทั้งหมดนี้เอามารวมหุ้นกันก่อนแล้วกันหุ้นไว้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์
 เอา ๓๐ เปอร์เซ็นต์จะไปแชร์กันในส่วนเท่า ๆ กันก่อน แล้วค่อยเอาอีก
 ๗๐ เปอร์เซ็นต์มาแบ่งตามส่วน กระทบได้พบกับอธิบดีกรมการขนส่ง กรม
 ทานอธิบดีถามต่อหน้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมด้วย ทานอธิบดี
 ตอบชี้ครับว่าทำไมจะต้องไปขยี้ก ๓๐ มาแบ่งเท่า ๆ กันก่อนแล้วก็ไปแบ่ง ๗๐
 ตามส่วนอธิบดีตอบไม่ได้ครับ ทานบอกท่านไม่ทราบว่าทำไมเขาต้องการอย่างนี้
 กระทบออกอันนี้แหละครับ คือจุด วันจันทร์ที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะเข้าไป
 เกี่ยวข้องด้วยอีกท่านหนึ่ง ท่านนายกรัฐมนตรีกรุณาเถอะครับ เรื่องนี้มันจบ
 ได้ตรงนี้ ถ้าจะให้ออกข้อกันกระทบขออนุญาตท่านประธานต้องออกชื่อประชาชน
 ที่ฟังอยู่จะได้เข้าใจว่าคืออะไร คุณสุจินต์ ประกอบผล เป็นหัวหน้าแกงค์ ๒๒
 คณะคุณหญิงเลอศักดิ์ เป็นหัวหน้าแกงค์ สองคณะ ๒๒ ต่อ ๒ นี่แหละครับที่สู้กัน
 แล้วที่พลาดพลั้งกันมานั้นเป็นเช่นตอนอย่างนี้ครับ รัฐบาลออกไปจัดการรวมกัน
 มาไปรวมกันมาซะ พอไปรวมกันตกลงจะรวมโดยอย่างไรนั้น ถ้าใช้คะแนนวิธี
 โหวตไม่มีทางครับ ๒ ไม่มีทางสู้ ๒๒ ก็แพ้กันโดยหลักการนั้น ๒ นี้แพ้ ๒๒ แล้ว
 จำเป็นต้องไปจดทะเบียนเอาไว้ เมื่อจดทะเบียนนั้นได้ข่าว ผมไม่ยืนยันะครับ

ว่ารัฐบาลกระชับทางรถเมล์ชาวบ้านบอกว่าไปจดทะเบียนไว้เถอะนะ จดทะเบียนซะ
 ก่อน ตอนที่บริษัทนะเอาอย่างคุณหญิงว่าไม่มีตัวคน แต่บอกอีกคนยืนยันว่า
 ทำเสียเถอะแล้วกลับมาจะทำอย่างคุณหญิงว่า คือเอาทั้ง ๓,๕๐๐ คันมารวมกัน
 แล้วแบ่งกันตามหุ้น คุณหญิงเลอศักดิ์ถึงตกลงใจอย่างนี้ไปจดทะเบียนกับเขา พอ
 จดทะเบียนเท่านั้นเองทุกคนร้องหมด คนซึ่งสนับสนุนคุณหญิงอยู่ภายใน ๒๒
 นั้นนะครบอยู่ข้างคุณหญิงเหมือนกัน แต่พูดไม่ได้ เพราะบริษัทเล็ก ๆ นั้นไปเอา
 รถเมล์คุณสุจินต์เข้ามา ไปเป็นหนี้คุณสุจินต์ เขาซึ่งเป็นบริษัทใหญ่ต้องให้เขา
 คำค่อมารวมเป็น ๒๒ คนมาสู้กับสองคนอยู่พอไปจดทะเบียนกลับมาพับ จะเลือก
 แบบไหนไหนอีก เมื่อไหนอีกมันไม่มีทาง ๒๒ ต่อ ๒ ไม่มีทางสู้กันได้ อีกรัก
 ไม่มีใครยอมตั้งบริษัทกันจนทุกวันนี้ยังคาราคาซังอยู่ แต่คณะ ๒๒ คนนั้นบอกว่า
 ไม่ตั้งก็ตามใจวันที่ ๓๐ รัฐบาลหมดสัมปทาน ๓๐ รัฐบาลบอกว่าไอ้ขอว่า ๓๐
 หมดสัมปทานนี่คือคำขู่ ใครจะขึ้นไม่จำเป็นต้องบอก กระทบไม่อยากจะพูดว่า
 รัฐบาลขู่ เพราะรัฐบาลขู่คนนั้นว่ากันความจริงแล้ว ไม่ค่อยจะได้ขู่ ใครมีแต่ถูกคน
 เขาขู่ หนึ่งเรื่องอย่างนี้กระทบผม ขอบว่าผู้ใดมีส่วนใด ส่วนเสียในเรื่องนั้นนี้ มีไม่
 มากมายเท่าไรหรอกครับ มีแต่ว่าเขาจะเอาชนะกันในระหว่างพวกหัวรถเมล์
 ด้วยกัน กระทบอยากจะพูดว่าเป็นการก่อการจะเอาชนะกันระหว่าง คุณหญิง
 เลอศักดิ์ กับคุณสุจินต์ แล้วเรื่องนี้ท่านนายกรัฐมนตรีท่านจะได้ฟังในวันจันทร์
 เรื่องอย่างนี้แก่ใครครับไม่ใช่แก่ไม่ได้ กระทบเห็นด้วยครับว่ารถเมล์จะคงรวม
 ประชาชนจะได้รับความสะดวก เจตนาที่รัฐบาลทุกชุดจะรวมรถเมล์เพื่ออะไร
 ครับท่านประชาชน เขาอยากให้เห็นขึ้นขึ้นแล้วไปต่ออีกคันหนึ่งได้ เขาอยากให้
 ประชาชนเสียบาทหนึ่งขึ้นแล้วนะครับ ถ้ายังเกินหน้าไป ร้อยนี้ตามระบบรถเมล์
 ทั่วโลกนะครับ ถ้าคราบบิยังเกินหน้าไป ร้อยตัวมันจะถูกเจาะไป ร้อย ถ้าใช้
 ระบบแบบชาวบ้านที่เขาทำกันนะครับ เสียบาทหนึ่งถ้าคนธรรมดาขึ้น ๓๕ ๓๕ ๓๕
 สามคนจะเสียสองบาท ๒๕ แต่ถารถเมล์เป็นบริษัทเดียวกันแล้ว ขึ้นจาก

๗๕ สดางค์ เป็นลักษณะเดียวพอขึ้นอย่างนั้นแล้วเดินหน้าไปแทนจะเสีย ๒ บาท
 ๒๕ เสียเพียงบาทเดียว นี่คือความหวังของรัฐบาลทุกแห่ง ประชาธิปไตยจะเป็น
 รัฐบาลเราก็อยากจะทำอย่างนี้ ถ้าเราจะรวมเราจะรวมโดยให้ความเป็นธรรม
 กันผู้รวม แต่ถาทานรัฐมนตรีทั้งสองท่านนั้น ท่านตัดเอาตัวท่านออกมาไว้ทาง ๆ
 ท่านตอบคำถามตั้งแต่ ท่านนั้นท่านยังอยู่นอกวง แล้วผมยังอยากให้ท่านอยู่นอกวง
 แต่ความอยู่นอกวงของท่านนั้นเองถูกคนซึ่งประกอบกิจการขนส่ง เอาท่านไปอ้าง
 กระทบว่รัฐบาลถ้าจะมีกรรมเหลืออยู่บ้าง ก็คือไปตั้งพรรคชาติไทยไปเป็น
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และบริษัทใหญ่ที่สุดในการรถเมล์สังกัดพรรค
 ชาติไทยตั้ง ๓ บริษัท นี่รับคือความพลาคลั่ง รัฐบาลไม่ได้ตั้งใจหรอกครับ
 แต่ความพลาคลั่งอันนี้เองทำให้คนซึ่งเขาเสียผลประโยชน์ เขาก็มองไปในเงนั้น
 ท่านรัฐมนตรีว่าการ ฯ ท่านเขาเนื้อเพราะเรื่องนี้ พรรคประชาธิปไตยก็บังเอิญ
 มีกรรมกับเขาเหมือนกัน มีสมาชิก ๒๓ คนอยู่ในกรุงเทพฯ ฯ ถ้ารถเมล์เค็ดครอน
 จะร้องทุกขผู้แทน ไม่ร้องพรรคประชาธิปไตยก็ไม่ทราบจะร้องที่ไหน เพราะว่า
 พรรคอื่นนั้นมีอยู่ ๓ ท่านเท่านั้น ร้อง ๒๓ บางทีมันจะช่วยดูแล ให้ได้มากกว่า
 เราถูกดวง เพราะเรื่องอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกรรมกรบางเรียนวันนั้น กรรม
 เชื้อว่าเรื่องนี้ไม่ใช่ทางตัน แล้วเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องจะต้องมาใส่ใครสักคนมายืนยัน
 กัน กรรมได้ผูกกับคนรถเมล์ ๔,๐๐๐ คน กรรมได้บอกเขาว่าถ้าหากว่า
 จะให้พรรคการเมืองอย่างประชาธิปไตยช่วยต้องมีชื่อแม่ชอหนึ่ง คือคือสูควาย
 ความสงบ เรียกร้องกันด้วยลายลักษณ์อักษรแล้วเจรจากันโดยส่งผู้แทนมาพูดคุยกัน
 บริษัทที่เขาเรียกร้อง ๒ - ๓ บริษัทนั้นเขารับผิดชอบต่อหนี้ เราถึงได้รับหลักการ
 ว่าจะช่วยเป็นปากเสียงให้เขาแล้ววันนี้ท่านประธานครับ กรรมอยากจะ
 ขอพระคุณท่านประธานที่ให้เวลาได้พูดได้คิดคล้ายกันเสีย แล้วรัฐบาลรับรูป
 เอาไปว่ากันวันจันทร์ เรื่องนี้จบได้ครับ ไม่ใช่จบไม่ได้ กรรมอยากเรียน
 ผ่ากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ท่านรัฐมนตรีว่าการ ฯ อย่างเดียวเท่านั้น

วิธีการที่จะหาทางออกนั้น อียาเอาวันที่ ๓๐ กันยายน มาเป็นมาตรฐาน โอจุนนี้
 ละครับที่จะก่อให้เกิดวิกฤติการณ์ระหว่างคนรถ เมลกับบริษัทรถ เมลและจะพากัน
 มาถึงรัฐบาล แล้วรัฐบาลจะต้องถูกชู้กอีกโดยคณะไหนคณะหนึ่งพยายามหาปรึกษา
 นักกฎหมายประจำกระทรวง พยายามคลี่คลายวันที่ ๓๐ ให้นั้นยี่คอกออกไปสักหน่อย
 แล้วค่อย ๆ พุก ค่อย ๆ จากัน คุณหญิงเลอศักดิ์ก็บอกดิฉันอยากรวมเน่ คุณสุจินต์
 ก็บอกผมอยากรวม เพียงแต่ว่าชักกันนึกเดียวว่ารวมอย่างไรเท่านั้น กระทบ
 จะไม่พุกซ้ำอีกหนหนึ่ง แต่กระทบคิดว่ารัฐบาลนั้นได้ทำหน้าที่คนกลางแล้วคือ
 ทานรัฐมนตรีสองท่านนั้นถ้าท่านเข้าไปแตะท่านจะถูกกล่าวหาว่าท่านมีส่วนได้เสีย
 ท่านไม่เข้าไปแตะดีแล้ว อยู่อย่างนี้ให้ท่านนายกรัฐมนตรีท่านแตะ กระทบได้
 ตรวจสอบแล้วว่าท่านไม่เคยมีส่วนในบริษัทรถ เมล เพราะฉะนั้นกระทบ
 อยากจะขอฝากท่านประธานว่า ถ้าหากเรื่องนี้จะไต่คำเน่การกัน ขอให้รัฐบาล
 ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ขอเท่านั้นครับ แล้วทุกอย่างจะจบลงได้ เรื่องนี้
 ไม่ได้จบลงวันนี้ละครับ ยังอยู่อีกหลายวัน แล้วถ้าหากว่าต่างฝ่ายต่างไม่เอาพิธี
 เข้าสู้กันแล้ว กระทบเชื่อว่ารถ เมลรวมได้ ขอขอบพระคุณครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม)

ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบได้รับฟังความคิด
 ความเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพมาตามลำดับ และได้จดและบันทึก
 อยู่ตลอดเวลาคอยความเคารพในความคิดความเห็น ในการที่สิ่งต่าง ๆ ได้
 เกิดขึ้นมาตามลำดับนั้น ทางกระทรวงคมนาคมนั้นได้ศึกษาวิธีการของทั้งสองแบบ
 ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมาแล้วทั้งสิ้น และในขณะที่เดียวกัน เราถือหลัก
 อยู่ว่า ในการที่ข้อขัดแย้งอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวแล้วว่า มีการ
 เอาชนะคะคานซึ่งกันและกันของทั้งสองฝ่าย อันเป็นเหตุที่ไม่สามารถจะตกลงได้
 เราก็อยากทราบว่า เราสามารถตกลงกันได้แล้ว เราก็จะให้เขาตกลงกันได้
 เสียเอง เราจะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องหมองยุ่งแม้แต่ประการใด ให้เป็นมลทิน

แก้วเราทั้งสี่ แต่ว่าเมื่อถึงคราวแล้วเขาไม่สามารถจะตกลงกัน เราก็ได้
 เก็บข้อมูลของการขัดแย้งมาตามลำดับที่ได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่ประกอบกับ
 ได้ฟังข้อคิดเห็นในวันนี้ ซึ่งจะได้อาไปร่วมพิจารณาในวันจันทร์ สอนต่อ ภาณุ
 นายกรัฐมนตรี และจะได้เผชิญหน้ากันอย่างจริงจังเสียทีว่า ข้อที่ไม่สามารถ
 จะตกลงกันได้มันคืออะไร และเราควรจะหันหน้าเข้าหากันได้อย่างไร อันนี้
 ขอยุติหรือสิ่งที่ปรารถนาที่สุดก็คือจะเห็นการรวมรณเมธซึ่งทุกคนปรารถนา และ
 ขอยุติที่ต้องการนั้นถ้าสามารถรวมรณเมธได้แล้ว ก็จะได้ดำเนินการต่อไปให้เกิด
 ความสะดวกต่อประชาชน สำหรับเรื่องข้อโต้ข้อเสียในทางการเมือง ที่เพื่อน
 สมาชิกได้กล่าวถึงพรรคชาติไทยนั้น กระจ่างว่าเกิดเป็นคนมันหลบไม่ได้ในเรื่อง
 ที่จะถูกสงสัยหรือถูกแฉ แต่ว่าผลจะเป็นเครื่องตัดสิน เพราะฉะนั้นผลจะ
 ออกมาเองในวันข้างหน้า วันนี้อยู่ในฐานะข้าพเจ้าเป็นผู้ปฏิบัติงาน ข้าพเจ้าของ
 ทำงาน การทำงานนั้นคนอาจจะมองตัวเราได้หลายอย่าง แต่สำคัญที่ว่า
 ผู้ปฏิบัติงานนั้นต้องมีความสุจริตใจ ไม่ต้องหวงตอตำแหน่งหน้าที่และไม่ต้อง
 เกรงกลัวสิ่งใด ทำและกินหน้าทำไปทุกอย่าง ซึ่งผลที่สุดแล้วในหนังสือหน้า
 สุดท้ายจะบอกเองว่าจะจบลงด้วยวิธีใด จริงอย่างคำของเขากล่าวหาหรือเรา
 เป็นผู้ยืมหยัดในหน้าที่นั้น สำหรับท่านทั้งหลายที่ได้กล่าวแฉแฉและสงสัยนั้น
 ข้าพเจ้า เห็นด้วยตามสิทธิอันชอบธรรม และหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ชอบที่จะซักท้วง ชอบที่จะกล่าวขึ้นมา เพื่ออย่างน้อยที่สุด ถ้าผู้ใดหลงผิด
 จะได้หยุดกระทำผิดและป้องกันไว้ให้ผู้ที่ยังไม่ได้ผิดนั้น อย่าได้กระทำผิดต่อไป
 เพราะความผิดพลาดของรัฐบาลนั้นคือความเดือดร้อนของประชาชน ข้าพเจ้า
 ขอน้อมรับความคิดเหล่านี้ไว้ด้วยความขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง และอีกประการ
 หนึ่ง เพื่อนสมาชิกในพรรคสังคมนิยมได้กล่าวถึงการที่จะเอามาเป็น รัฐวิสาหกิจนั้น
 กระจ่างคิดว่าสังคมนิยมเรามองภาพต่างกัน ต่างคนต่างก็มองภาพของสังคมนิยมตามรูป
 ความเป็นมาของตัวเอง แต่ว่าวัตถุประสงค์ของเรานั้นตรงกัน คือจะทำอย่างไรที่จะ
 แก่ความทุกข์ของประชาชนให้มีความสุข เพราะฉะนั้นวิธีจัดการของเราจึงต่างกัน

อย่างไรก็ตามจะเป็นชายจะเป็นสาว จะเป็นหน้าเป็นหลังอย่างไรก็ตาม สำคัญที่สุดว่าผู้แก้ปัญหา นั้นได้เข้าถึงข้อเท็จจริงของสังคมหรือเปล่า ถ้าหากว่าเราได้เข้าถึงข้อเท็จจริงของสังคมได้ แล้วก็เหมือนหมก ถ้าอ่านโรคออกก็สามารถจะวางยาถูก ถ้าอ่านโรคผิด ยาจะวิเศษอย่างไรก็ไม่สามารถจะแก้รักษาคนไข้ได้ ฉะนั้นก็ศึกษาการแก้ปัญหาสังคมนั้นอยู่ที่ว่า ใครสามารถจะมองข้อเท็จจริงให้ถูกต้องกว่ากัน เมื่ออ่านข้อเท็จจริงได้ถูกต้องแล้ว ก็สามารถที่จะเอาวิธีการนั้นมาแก้ปัญหาได้ เพราะฉะนั้นในการที่จะให้รัฐบาลรับเอามาเป็นรัฐวิสาหกิจหรือดำเนินการโดยตรงนั้น ในขั้นนี้รัฐบาลนี้ขอแค่เพียงว่าให้มาร่วมกันเสียก่อน และต้องการให้เป็นบริษัทมหาชนเหมือนกัน ให้ประชาชนมาเป็นผู้ร่วมมือและรัฐอาจจะเข้าไปร่วมมือ แต่ว่าถ้าหากว่าการกระทำทั้งนี้ เป็นบริษัทมหาชนแล้วไม่สามารถจะสำเร็จตามเป้าหมาย และสังคมมันพอนะไปทุกที่ทุกประการแล้วอะไร ๆ ก็ต้องเปลี่ยนแปลงตามสภาพของสังคมและข้อเท็จจริง กระทบขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกที่ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการที่จะปฏิบัติ รับว่าจะเอาไปคิดเอาไปพูดเอาไปเสนอแนะและรับฟังความคิดเห็น เพื่อประโยชน์โดยทุกประการ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับผู้คดี เรือรถเนลล์มขอยุติเพียงแค่นี้ครับ เพราะยังมีผู้คดีอื่นอีก ขอความกรุณา

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : กระทบขออีกหน่อยครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบ วีระ มุสิกพงศ์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระทบจะขอมารายการนี้ให้จบลงด้วยสุนทรพจน์ของท่านรัฐมนตรีนั้นเห็นจะยอมไม่ได้ครับ เพราะว่ากระทบไม่ได้เสนอผู้คดีขึ้นมาเพื่อจะให้ท่านแสดงสุนทรพจน์ แล้วก็จบลงแต่กระทบขอกราบเรียนว่ากระทบต้องการที่จะหาทางแก้ไขปัญหา แล้วในขณะที่เกี่ยวกับก็ต้องการที่จะนำเหตุผลข้อข้อเสียมาให้ให้สถาบันพิจารณา คือจุดมุ่งหมายสำคัญ เพราะฉะนั้น

กระทบขอ เวลาที่จะลำดับข้อความอีกครั้งหนึ่งก่อนที่ท่านประธานจะตัดสินใจ ให้
 ยุติคดีนี้ ก่อนอื่นกระทบขอพูดถึง เรื่องที่กระทบกล่าวกับท่านประธานว่า มีผู้
 อภิปรายพาดพิงถึงกระผมและสมาชิกท่านหนึ่งไว้กล่าวว่า ที่กระผมพูดว่าจะ
 พิจารณาขนาดผลประโยชน์ของนายทุนผู้ซึ่งซื้อสัตย์สุจริตนั้น ท่านไม่เห็นด้วย เพราะ
 ว่านโยบายของท่านนั้นเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องโค่นล้มนายทุนทุกคนไป กระผม
 เรียนนี้ไม่ใช่ปฏิเสศ แต่ที่เรียนนี้ก็เพื่อจะยืนยันครับ เพื่อจะยืนยันว่า พรรค
 ประชาธิปัตย์นั้นแตกต่างกับพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยตรงนี้ แยกต่างกั
 ตรงที่ว่าพรรคประชาธิปไตยนั้น พร้อมเสมอที่จะพิจารณาผลประโยชน์ของชน
 ซื้อสัตย์สุจริตทุกคนไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ส่วนการจะโค่นล้มทำลายล้างนายทุน
 อะไรของท่านนั้นเป็นนโยบายของท่าน ซึ่งแตกต่างกันออกไป ท่านก็โค่นล้มของ
 ท่านไป พรรคประชาธิปไตยนั้นเราจึงเน้นหนักกันว่า เรานั้นเดินทางสายกลาง
 และทางสายกลางนั้นจะต้องยึดความซื้อสัตย์สุจริตเป็นหลักสำคัญ ชาวคณันนี้ไม่ได้
 นอกจากนั้น การแก้ปัญหาทางสายกลางของพรรคประชาธิปไตยนั้น คือการ
 แก้ปัญหาด้วยการใช้เหตุ ใช้ผล เข้ามาต่อสู้กันหักล้างกันด้วยคมเหตุผล ไม่ใช่
 หักล้างกันด้วยคมทอคมคายหรือคมอาวุธอื่นใด กระผมขอยืนยันอุคมคดีอันนี้
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมมีความจำเป็นที่จะต้องเท่าความ ยอนหลัง
 ไปอีกนิดหนึ่ง เมื่อจะกล่าวถึงปัญหาการรวมรตเมต กระผมเท่าความไปถึงนั้น
 ก็อยากจะพูดถึงว่าปัญหาซึ่งมันเกิดขึ้นและหมักหมมกันมา จนกระทั่งทำให้เราต้อง
 มาหาทางแก้ไขกันอยู่ในเวลานั้น ขอให้ตั้งเป็นข้อสังเกตและได้บันทึกเอาไว้ว่า
 ส่วนใหญ่ที่สุดนั้นไม่ใช่เกิดจากอุปการหรือจากประชานคนอื่นใด ปัญหา
 ส่วนใหญ่นั้นเกิดจากกรมการขนส่ง หน่วยงานของรัฐบาลนี้เอง ท่านประธาน
 ครับ ท่านรัฐมนตรีได้พูดถึงความไม่ถูกต้องต่าง ๆ การเดินเส้นทางทับสาย
 สัมปทานกันต่าง ๆ เหล่านั้น กระผมอยากจะเรียนถามท่านว่า เส้นทางเหล่านั้น
 รตเมตเขาเดินได้โดยอัตโนมัติอย่างนั้นหรือครับ นึกขอมี จะเดินที่ไหนก็เดินได้
 อย่างนั้นหรือครับ กรมการขนส่งเป็นผู้ควบคุมปล่อยให้เขาเดินทับเส้นทางกัน

และในการรับสัมปทานไปทำไปปฏิบัติการนั้น ก็มีกฎเกณฑ์ข้อบังคับว่าจะต้องทำ
 อย่างนั้นทำอย่างนี้ ก็กรมการขนส่งอีกนะแหละที่ปล่อยให้บริษัทบางบริษัท รับ
 สัมปทานไป ทั้ง ๆ ที่มีรถยนต์ ๒ คัน เท่านั้นเอง ท่านรัฐมนตรีจะเชื่อกระผม
 หรือไม่ ท่านจะยินยอมไปกับกระผมหรือไม่ เราไปคุยกันว่าบริษัทรถเมล์
 โดยสารในกรุงเทพฯ ๓ บริษัทที่มีรถยนต์ ๒ คันเท่านั้น ไปนั่งกับกระผมแล้ว
 ท่านจะเห็น ทำไมปล่อยให้มีความผิดพลาดอย่างนี้เกิดขึ้น เรื่องของกรมการขนส่ง
 แล้วเมื่อเราจะแก้ปัญหาที่นั่น ท่านทั้งหลายอาจจะสงสัยหรืออาจจะโต้แย้ง
 บอกว่า มันก็เป็นเรื่องเก่าเรื่องของอดีตที่เคยทำกันมา ไม่ใช่เรื่องปัจจุบันนี้
 กระผมก็อยากจะถามต่อไปว่า เวลานี้มันยังมีกรมการขนส่งอยู่หรือไม่ ที่นั่ง
 หน้าสลอน พอสิ้นเดือนรับเงินเดือนกันอยู่นั้น ไซ้กรมการขนส่งหรือไม่
 เพราะฉะนั้นปัญหานี้ก็ขอให้มันหนักเอาไว้เป็นหมายเหตุว่า การแก้ปัญหาของ
 กรมการขนส่งควย และต้องแก้กันอย่างขนาดหนัก วันหลังกระผมจะเปิด
 ข่าแหละกรมการขนส่งโดยเฉพาะอีกสักครั้งหนึ่ง คือวันนี้กระผมจะขอเลยไปถึง
 ปัญหานี้ ซึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบเอาไว้ควย คือประการแรกนี้
 อยากจะพูดถึงที่ท่านรัฐมนตรีท่านใดบอกไว้ ท่านเองนั่นควยความเป็นผู้ใหญ่
 บางครั้งก็เลยไม่อยากที่จะตอบโต้ใครต่อใคร ซึ่งกระผมก็ไม่ทราบว่ามีใคร
 กระผมอยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีเหมือนกันว่า กระผมมันบางครั้ง
 ควยความเป็นเด็กก็ไม่อยากจะกล่าวหาใคร เว้นแต่มันจำเป็นจริง ๆ กระผม
 อยากจะกราบเรียนท่านทั้งหลายว่า คนเรานั้นถูกละปัจจุบันนี้สำคัญที่สุด และ
 อนาคตนั้นสำคัญกว่า แค่อีกก็สำคัญไม่ใช่ขอย ลักษณะที่จะรวมรถเมล์กันขึ้นในรูป
 ของรถรวมครานั้น กระผมอดทวาดระแวงไม่ได้ว่ามันจะไปสมคล้อยกับบริษัท
 ซึ่งเคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต บริษัททหารสามัคคี บริษัทสุราตะวันออก พวกแล้ว
 มันก็อดเสียไม่ได้ครับ อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเป็นปัญหา
 ซึ่งเราจะต้องหยิบยกมาพูดเหมือนกันไม่ ช้มาพูดแล้วทิ้งขว้างกันไปไร้ประโยชน์

กระทบอยากจะทำกรรมาเรียนต่อไปอีกสักคนหนึ่งว่า คำที่ท่านรัฐมนตรีท่านได้พูดถึง
 บอกว่า เรื่องรัฐบาลไม่เกี่ยวข้อง จะไปรวมอย่างไรนั้น เป็นหน้าที่ของผู้ประกอบ
 การขนส่ง กระทบอยากจะทำท่าน ไม่เกี่ยวข้องได้อย่างไร ในเมื่อท่านกำลัง
 บอกว่าวันที่ ๓๐ กันยายนนี้หมดเขตสัมปทานแล้ว ใครไม่รวมกระทบไม่
 สัมปทาน อย่างนี้หรือครับไม่เกี่ยวข้อง ท่านประธานที่เคารพ เรื่องการโหวต
 เช่นเดียวกัน ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ บอกว่า เรื่องนี้มอบหมายให้ผู้ประกอบ
 การไปจัดการกันเอง แล้วก็โหวตในที่ประชุม แล้วที่ท่านบอกว่าถ้าหากจะไม่ให้
 โหวตกันอย่างนี้แล้ว ในระบอบประชาธิปไตยเราจะยึดถืออะไรเป็นหลัก
 กระทบเห็นด้วยว่าในระบอบประชาธิปไตยนั้นการโหวตเป็นสิ่งสำคัญ แต่ที่เรา
 จะต้องคำนึงด้วยว่า การโหวตนั้นใครโหวต และโหวตด้วยมีเหตุจริงอะไร
 ท่านประธานครับ กระทบอยากจะทำเรียนให้ท่านสมาชิกในสภาได้ทราบ
 ด้วยว่า มูลเหตุจริงใจซึ่งทำให้ผู้ประกอบการขนส่ง ได้โหวตเห็นด้วยกับโครงการ
 ซึ่งสมาคมร่างมานั้นมีอยู่ ๒ - ๓ ประการ ประการแรกนั้นสมาคมผู้ประกอบการ
 ได้ขอให้รัฐบาลขึ้นค่าประกันหนี้จำนวน ๕๐๐ ล้านบาท ถ้าหากว่าจัดตั้งบริษัท
 สำเร็จ ใครบ้างครับไม่ต้องการบริษัทที่กำลังจะล้มละลาย ยอมต้องการเงินกู้
 นี้คือมูลเหตุจริงใจข้อหนึ่ง ในประการที่สองนั้น รัฐบาลนี้ได้ให้คำมั่นสัญญา อัน
 กระทบอยากจะทำบอกให้ประชาชนชาวกรุงเทพฯ ฯ ทุกคนได้ทราบไว้ รัฐบาล
 ได้ให้สัญญาว่าถ้ารวมกันเป็นบริษัทแล้ว จะขอขึ้นค่าโดยสารให้ นี่คือ
 เงินง่าที่ไม่มีใครบอกประชาชน เมื่อรถเมล์จะขึ้นค่าโดยสารจาก ๓๐ สตางค์
 ขึ้นเป็น ๕๐ สตางค์นั้น ประชาชนก็หวังกันเหลือเกินว่า จะได้รับบริการที่ดีขึ้น
 เมื่อรถขึ้นค่าโดยสารจาก ๕๐ สตางค์ ขึ้นมาเป็น ๗๕ สตางค์ คนก็โหนด
 ออกมาออกรถ เมื่อรถเมล์จะขึ้นจาก ๗๕ สตางค์ ขึ้นเป็น ๑ บาท หรือ ๑.๕๐
 บาทนั้น กระทบเชื่อว่าเราจะขึ้นรถเมล์กันด้วยการให้ขึ้นไว้เพียงนี้แล้วเท่านั้น
 ติกรุดไป มันไม่มีหลักประกันครับ ไม่มีหลักประกัน แต่ผู้ประกอบการนั้นแน่นอน

ยอมต้องการ เพราะฉะนั้นคือมูลเหตุจูงใจอีกข้อหนึ่ง ส่วนข้อที่ ๓ นั้นกระผม
 อยากจะกราบเรียนท่านไว้เป็นข้อสังเกตเหมือนกันว่า บัดนี้ทราบว่าคุณประกอบการ
 บางคนได้ไปซื้อคิกคอร์ดเมลจากทางจังหวัด รดทหารบ้าง อะไรบ้าง เอามา
 ซุ่มมูเก็บรอไว้ที่ตำบลห้วยบ้าน จังหวัดสมุทรปราการ ที่ที่บริษัทนั้นจดทะเบียน
 ก็จะนำรถเหล่านั้นเข้ามารับสนองนโยบายรถเมลฟรี ของรัฐบาล ๔๐๐ คัน กินเงิน
 ภาษีของราษฎรต่อไป แล้วค่านายหน้าจากการนำรถนี้เอาเข้ามาละครับ ท่าน
 ประชานครับ มันไปอยู่ที่ไหน เหตุผลต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเหตุผลที่สถานีจะไม่รับฟัง
 หรือครับ กระผมว่าเป็นเหตุผลที่เราจะต้องหยิบยกขึ้นมาพิจารณา ให้ตระหนัก
 อย่างยิ่ง ท่านประชานครับ กระผมก็อยากจะพูดอีกสักกรณีหนึ่งว่า โครงการ ๒
 โครงการซึ่งได้เสนอเข้าไปแข่งขันกันนั้นโครงการอันไหนดีกว่าอันไหน กระผม
 ได้บอกแล้วว่าโครงการซึ่งรัฐบาลกำลังจะตกลงประกาศใช้อยู่นี้ คือโครงการ
 ที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือ ท่านก็ปฏิเสธบอกว่าไม่เข้าร่วม กระผมบอกว่าจะทำให้
 บริษัทกลางนี้เป็น สื่อนอนกิน ท่านก็บอกว่ามันไม่เป็น สื่อนอนกิน กระผมก็อยาก
 จะถามว่า เมื่อบริษัทกลางนี้ไม่มีทรัพย์สิน เป็นของตัวเอง แต่มีสัมปทานอยู่ในมือ
 ทั้งหมด ส่วน ๒๔ บริษัทนั้นมีรถแต่ไม่มีสัมปทาน อย่างนี้แล้วจะไม่ให้ เรียกว่า
 รถร่วมได้ยังไงครับท่านประชาน อย่างนี้แล้วจะไม่ให้ เรียกว่าบริษัทกลางนั้น
 เป็น สื่อนอนกินได้อย่างไร จะไม่ให้ เรียกว่า สื่อนอนกินหรือจะให้ เรียกว่า
 เสือกะบาท กระผมก็อยากจะรู้เหมือนกัน ท่านประชานครับ กระผมเองนั้น
 เป็นคนซึ่งยืนยันกับท่านประชานได้ว่าไม่มีที่รู้มานะ เพราะฉะนั้นกระผมก็
 จะขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรี ขอให้ท่านตอบคำถามเป็นที่พึงพอใจกระผมได้ กระผม
 ก็จะไม่หยิบยกปัญหาขึ้นมาพิจารณาหรือว่ากล่าวกันอีกต่อไป แต่ขอให้ท่านตอบ
 กระผม ตอบกระผมในข้อที่ ๑ ว่า ท่านมีมาตรการหรือหลักกวางอย่างใดที่จะทำ
 ให้พนักงานรถเมลคือคนขับ กระเป่า และนายตรวจรถเมล ได้มีใจได้ว่า
 รายได้และสวัสดิการของเขาจะไม่ลดน้อยลง ประการที่สอง ท่านจะให้หลักประกัน

หรือวิธีการอย่างไรที่จะยืนยันได้ว่า ประชาชนผู้ให้บริการรถจะได้รับบริการที่ดีขึ้น งบประมาณขอรองว่าขออย่าได้ถูกขืนมาให้คำมั่นสัญญา เพราะคำมั่นสัญญานั้นมันลอย ๆ เชื่อไม่ได้ ขอให้ท่านอาจหาช่องทางผลอย่างขอเท็จจริง ถ้าท่านยอมอย่างนี้ได้มันก็หมดปัญหา ประการที่ ๓ ท่านจะให้สัญญากับประชาชนได้หรือไม่ว่าท่านจะไม่ขึ้นค่าโดยสารรถเมล์ ท่านประชาชนครับ ถ้าท่านรัฐมนตรีไม่สามารถจะให้คำมั่นสัญญากับผมได้ งบประมาณก็ควรจะขอเรียนเพิ่มเติมอีกสักหนึ่งว่า ก็เมื่อทุกพรรคทุกฝ่าย เห็นพ้องต้องกัน แม้แต่รถเมล์ชาวบริษัทยาเล็คชั่นเองก็เห็นว่าการรวมที่ถูกต้องและควรกระทำนั้นคือการรวมในรูปแบบของบริษัทมหาชน ทุกคนที่ว่าดีบริษัทรถเมล์ชาวไทประกาศแล้ว ถ้ารวมอย่างนั้น พนักงานของเขาทุกคนจะได้มีโอกาสถือหุ้นในบริษัทนี้ คนบริษัทรถเมล์ชาว นายตรวจรตรถเมล์ชาว กระจ่างรถเมล์ชาว จะได้ถือหุ้นด้วย ประชาชนทั่วไปจะได้ถือหุ้นด้วย เมื่อทุกคนเห็นดีเห็นงามอย่างนี้ ถ้ารัฐบาลท่านก็บอกว่าท่านทำไม่ได้ ส่วนไอ้โครงการซึ่งจะทำให้เกิดเสือนอนกิน ทำให้เกิดกรรวน ท่านบอกทำได้ และมีหมายความว่าอย่างไร รัฐบาลเราทำได้ คือทำชาวไทอย่างนั้นหรือครับ ทำที่คนเขาวัวดี ๆ ทำไม่ได้ อย่างนั้นหรือครับ ท่านประชาชนที่เคารพครับ ทั้งหมดที่งบประมาณมานั้น งบประมาณขอเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ทุกฝ่ายเห็นพ้องต้องกันว่า จะต้องรวมรถเมล์ เจ้าของรถเมล์ก็ว่าควร พนักงานก็ว่าควร ผมก็ว่าควร ทุกพรรคก็เห็นว่าควร แต่ที่งบประมาณกำลังคักคานอยู่นี้ งบประมาณคักคานว่าโครงการซึ่งสมาคมผู้ประกอบการร่างมานั้นไม่เหมาะสม ไม่ชอบด้วยเหตุผลไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม โครงการที่คักคานคือโครงการที่จะรวมกันในรูปบริษัทมหาชน ปัญหาที่รัฐบาลนี้ยังมีบังคับรถเมล์อยู่คือ ๓๐ กันยายนจะสิ้นอายุสัมปทานแล้วในช่วงระยะเวลานี้ ขอให้ท่านหาทางออกที่ช่วยงานให้กับทุกฝ่ายให้ชี้แจงมาในสถานที่ ว่าท่านจะแก้ปัญหาโดยไม่บีบบังคับให้คนอื่นต้องเดือดร้อน ท่านใช้เงินเวลาและงบประมาณอยากจะกราบเรียนท่านว่าที่อ้างว่า ให้สัมปทานและต้องให้ ๕ ปีนี้ก็ไม่แน่ว่าจริงเสมอไป ท่านอาจจะให้

จะขึ้นค่าโดยสารนั้น กระจกก็ควรจะขอทราบเรียนนะครับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าการปรับปรุงรถเมล์ครั้งนี้และครั้งที่แล้ว ๆ มา รัฐบาลชุดที่แล้วได้มีมติให้ขึ้นค่าโดยสารรถประจำทางในกรุงเทพมหานครเป็น ๑ บาท และในที่สุดก็ต้องตั้งระเบียบเพราะประชาชนร้องเรียน กระจกก็ควรจะขอทราบเรียนท่านประธานะครับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เคียงนี้ เรากำลังเกี่ยวกับระหว่างผู้ประกอบการกับผู้โดยสาร ผู้โดยสารรถเมล์ประจำทางในกรุงเทพมหานครที่ร้องเรียนก็บอกว่า รถเมล์ประจำทางนี้แล้วสิ้นคึกก็ปรับปรุงให้ดีขึ้นก่อนซิ ถึงมาขึ้นค่าโดยสารก็ทางผู้ประกอบการก็บอกว่าก็ค่าโดยสารอย่างนี้ถูกที่สุดในโลกก็ขึ้นค่าโดยสารให้ผมก่อนซิ ผมถึงจะมีเงินไปปรับปรุงรถ อันนี้เป็นความเกี่ยวข้องกันครับ เกี่ยวกันระหว่างผู้ประกอบการกับผู้โดยสาร เราจะทำอย่างไรดีครับ ถึงจะให้รถเมล์ไปรอด และผู้โดยสารได้รับความสะดวกสบายยิ่งขึ้น กระจกจะไม่เถียงท่านสมาชิกเลยครับ ถ้าหากว่ากระจกจะให้คำมั่นสัญญาว่าจะต้องขึ้นค่าโดยสาร เราจำเป็นต้องขึ้นครับ ถ้ารถเมล์เขาปรับปรุงอย่างนี้จะมาอยู่ที่เขาขาดทุน เขาไม่สามารถที่จะเดินได้ และจะเอารถเมล์ที่ไหนมาวิ่ง อันนี้ต้องยอมรับกัน แต่ถ้าหากว่าจะไม่ปรับปรุงรถเมล์โดยจะให้ขึ้นค่าโดยสารนั้น รัฐบาลนี้จะไม่ทำ แต่อยากจะทำให้ ๒ กรณีพร้อม ๆ กันไปโดยจะไม่มีใครเถียงจนกันว่าต้องขึ้นค่าโดยสารก่อน หรือถึงจะปรับปรุงรถเมล์ก็จะปรับปรุงรถเมล์เสียก่อนถึงค่อยขึ้นค่าโดยสาร อันนี้รัฐบาลนี้เห็นครับ แต่ถ้าหากว่าปรับปรุงรถเมล์ให้ดีขึ้น และรัฐบาลนี้ก็ยืนยันในทันทีว่า รัฐบาลก็เห็นว่ารถเมล์นี้ไปประกอบการขาดทุนก็จำเป็นต้องขึ้นค่าโดยสาร และก็เครื่องอะไหล่ต่าง ๆ ค่าน้ำมันขึ้นเป็นเงาตามตัว และจะให้รัฐบาลนี้ไปบังคับผู้ประกอบการอย่าขึ้นนะคนโดยสารลำบาก อันนี้ก็คงเห็นใจครับจะประกาศที่ไหนก็ตาม ในฐานะที่กระจกรับผิดชอบท่านผู้โดยสารรถเมล์ประจำทาง ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง ๆ ที่กระจกไม่ได้เป็นตัวแทนของกรุงเทพมหานคร แต่กระจกต้องเห็นใจด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย อีกฝ่ายหนึ่งผู้ได้รับประกอบการอนุญาต ให้เป็นผู้

ประกอบการค้านี้ ถ้าคนเรามาค้าขายจะให้เขาขาดทุน เพื่อรับใช้ประชาชน
รับใช้บ้านเมืองโดยต้องสลายตัวไปทุกอย่าง ๆ ก็ล้มหายขายตัวไป ขอประทานโทษ
แล้วจะให้เขาประกอบการใดอย่างไรครับ เพราะฉะนั้นทั้งสองฝ่ายต้องเห็นอก
เห็นใจซึ่งกันและกัน และรัฐบาลชุดนี้ที่เอามารวมกันนี้ก็เพื่อจะปรับปรุงบริการ
ให้ดีขึ้นและก็ไม่รังเกียจ ถ้าหากว่าค่าโดยสารที่จะขึ้นกับผู้ให้บริการนั้นไม่มาก
จนเกินไปนัก ก็คงพิจารณาให้วนดีครับ ส่วนปัญหาที่ ๓ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ว่าไปซื้อรถมารอแล้ว ๔๐๐ คัน กระจกก็ไม่ทราบว่ามีใครเป็นคนซื้อ ซื้อไปให้ใคร
บริษัทที่ตั้งขึ้นนี้เป็นของผู้ประกอบการเองนะครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกระจกได้
เรียนมาตั้งแต่ตอนแล้วว่า ผู้ประกอบการเป็นผู้บริหารของท่านเอง เป็นบริษัท
ของท่านเอง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านจะหมายความถึงกระทรวงคมนาคม ไป
ติดต่อขอมาที่บริษัทของท่านลองศึกษาดูครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่ากระทรวง
คมนาคมไปเห็นหน้าที่อะไรที่จะต้องไปซื้อรถให้บริษัทเหล่านั้น กระจกยังไม่เห็นทาง
และปัญหาอีกอันหนึ่งท่านบอกว่าย่าให้คำมั่นสัญญาว่าจะให้ครบทั้ง ๓ ข้อ กระจก
ก็ถ้าหากว่าไม่ให้คำมั่นสัญญา กระจกไม่ทราบว่า จะตอบว่าอย่างไรก็จะให้กระจก
ตอบว่า

๑. รัฐบาลมีมาตรการอย่างไรว่า จะไม่ให้ผู้มีรายได้นั้นก็ต้องลดลง
กระจกได้เรียนแต่ตอนแล้วครับว่า บริษัทที่ตั้งขึ้นนี้เป็นบริษัทของผู้ประกอบการเอง
รัฐบาลก็คุมได้ในฐานะที่ผู้ประกอบการนั้นอยู่ในกระทรวงคมนาคม กระจกก็ได้
เรียนชี้แจงพนักงานขับรถ และตัวแทนผู้ใช้แรงงานทั้งหลายของสหภาพแรงงานวัน
ไปพบกระจก กระจกก็ยืนยันได้ว่าค่าแรงงานซึ่งบริษัทใหม่ที่เพิ่งตั้งขึ้นนั้น เขาคงจะ
ไม่ได้ลดลงไปกว่าเดิม ถ้าลดลงไป พวกเราจะไปอยู่กันได้อย่างไร และใครจะ
เป็นคนขับ คนอะไร ทำให้รถเมย์ที่ไม่มีคนขับมันไปไหนหรือไม่ เพราะฉะนั้นรัฐบาล
ก็จะต้องควบคุมให้เป็นไปตามกฎหมาย ถึงแม้ว่ากฎหมายแรงงานจะควบคุมไม่ถึง
ไม่ถึงเพราะว่าอะไร เพราะว่าเดี๋ยวนี้แรงงานของพนักงานขับรถ พนักงาน

กระเป๋ามากกว่าค่าแรงงานของกรมแรงงานกำหนดเสียด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้น
ผู้บริหารที่จะเข้าบริหารงานในบริษัทนั้นก็เป็นตัวแทนของผู้ประกอบการขนส่ง ที่ท่าน
เลือกกันเข้าไปเอง ถ้าหากว่าจะไปโกงแรงงานของลูกน้องของตัวเอง ก็พวก
เราก็อเข้าไปทำให้ ก็ต้องต่อต้านกันละครับ มันเป็นอย่างนี้ ไม่ใช่ว่ากระผมจะไป
ยุให้พวกนี้เขาต่อต้านกับนายทุนหรือเจ้าของบริการ แต่กระผมยังมีความคิดเห็นว่า
คนที่มีรายได้น้อยอยู่แล้วก็ควรที่จะได้เพิ่มขึ้นอีกเสียด้วยซ้ำไป

ประการที่ ๒ ที่จะให้กระผมตอบว่าประชาชนผู้ใช้บริการดีขึ้น อันนี้
ดีขึ้นครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็เมื่อทางราชการได้กำหนด ให้เป็นบริษัทเดียว
อย่างนี้แล้ว เราสามารถที่จะควบคุมกิจการของบริษัทได้ เราสั่งการได้บริษัท
เกือบตลอดทั่วชั้น รดต่าง ๆ ที่วิ่งในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเกือบมีหลาย ๆ
บริษัทเหลือเกินไปวิ่งทับสายโน้นสายนี้ก็เกยงอนกัน มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกัน
จะให้ทางราชการไปสั่งช่วยเหลือรถที่ขาดแคลนก็ไม่ได้ เพราะตัวเองเป็น
เจ้าของสัมปทาน เส้นทางสายนั้น ๆ เพราะฉะนั้นเมื่อรวมกันแล้ว บริษัท
สามารถที่จะเอื้ออำนวยประชาชนผู้ใช้บริการนี้ได้ทุกเส้นทาง ทางไหนขาด
เจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่ง ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมก็จะบอกบริษัทนี้บริษัทเดียว ว่า
เส้นทางสายนั้นรถไม่พอเส้นทางสายนี้รถไม่เพียงพอ อันนี้สามารถปรับปรุงได้ครับ
และจะดีขึ้นกว่าเดิม อันที่สามที่จะให้ว่าสัญญากับประชาชน อย่างที่กระผมได้เรียน
มาแล้วนี้ว่าจะขึ้นค่าโดยสารหรือไม่ และอีกประการหนึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
เมื่อก่อนว่าเราจะลดขอมกันไต่หรือไม่ เราจะมีหนทางแก้ไขไต่หรือไม่ว่าจะ
อนุโลมหรือยกหย่อน ที่กระผมใช้อำนาจบาตรใหญ่ที่บังคับว่า ๓๐ กันยายนนี้ไม่ให้
สัมปทานแล้วนะ เมื่อกี้กระผมได้เรียนแล้วว่า กฎหมายของเรานั้นเขียนเอาไว้
ว่า "ให้สัมปทาน ๕ ปี"ก็เมื่อกี้กระผมขอประท้วงความคิดกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ว่ามีทางใ้คบบ้างที่จะให้ความคิดกับกระผมว่าจะยกหย่อนได้ กระผมยินดีที่จะรับฟัง
ความคิดของท่านสมาชิก

และอีกประการหนึ่ง รถหมวด ๔ ที่ท่านว่า เมื่อก่อนนี้เป็นความคิด
ที่เราปรึกษากันที่ตอนนั้นยกไปนี้ ที่ท่านว่าเมื่อก่อน รถหมวด ๔ นี้ ก็เขียน
ในเงื่อนไขไว้อย่างนั้นเอง อย่างนั้นเองครับ เป็นรถที่อยู่ในตรอกในซอยในซอย
และรถที่อยู่ในชานเมืองที่จะเข้ามาในเมืองนี้ เป็นรถอีกประเภทหนึ่ง และรัฐบาล
มีนโยบายที่จะรวมรถพวกนี้เข้ามาอยู่ในรถหมวดหนึ่ง ซึ่งวิ่งในกรุงเทพมหานคร
หรือเทศบาลเดิมนั้นเอามารวมด้วยกัน แต่ถ้ามองว่ารถหมวด ๔ นี้จะไปมอง
กฎหมายจะไปดูกฎหมายกันว่า เลิกเขาไม่ได้ อันนี้ทางราชการบังคับไม่ได้
แต่เราเสนอเงื่อนไขเอาไว้อย่างนั้น ก็เพราะว่าต้องการที่จะให้รถหมวด ๔ นี้ได้
เข้ามาพร้อมกับรถหมวดหนึ่งด้วย เพื่อความสะดวกสบายในการรวมบริษัทเพื่อ
พวกเราจะควบคุมได้ แต่ถ้ามองว่ารถหมวด ๔ ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เรียน
ไว้ที่ประชุมนี้ทราบว่าทำไม่ถึงก็ได้ อันนี้เป็นเงื่อนไข ไม่สามารถบังคับได้ตาม
กฎหมายครับ แต่มีเงื่อนไขเป็นการลอมชอมระหว่างผู้ประกอบการ กับกระทรวง
คมนาคมว่า ถ้าหากว่าจะรวมเป็นบริษัทเดี่ยวแล้วขอให้มารวมกัน ทั้งบริษัทต่างๆ
ก็ยอมรับว่าจะรวมกันระหว่างหมวด ๔ กับหมวดหนึ่งด้วย กระทบจึงขอชี้แจงเท่า
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอยุติมติครั้งนี้เพียงแค่นี้ และขอพัก
การประชุม ขอประชุมต่อไป ๒ โมง

พักการประชุมเวลา ๑๒.๕๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ขอคำเินการประชุมต่อ สำหรับ
 ญัตติความอันคับต่อไป มีของหลายท่าน มีของคุณวิจิตร ยืนนาน กับคณะ คุณสุรินทร์
 มาศคิตต์ กับคณะ คุณประสาท ไชยะโท กับคณะ คุณหมอกระแส กับคณะ แครวม
 แล้วมีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก คือเกี่ยวกับความสงบสุขของจังหวัดต่าง ๆ ใน
 ภาคใต้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเพื่อความสะดวกและรวดเร็วขอรวมการดำเนินการ
 อภิปรายกันต่อไป เชิญเจ้าของญัตติ คุณวิจิตร มาหรือเปล่า คุณสุรินทร์ มาศคิตต์
 มาหรือเปล่า คุณประสาท ไชยะโท มาหรือเปล่า คุณหมอกระแส มาหรือเปล่า
 เอาอย่างไร ไม่อย่างนั้นผมจะมานไปนะ คุณสุทินว่าอย่างไร คุณสุทินไม่มีส่วนนี้
 คุณอารี หรืออะไรนี้ ขอโทษเถอะ คุณสุทินไม่มีส่วนนี้ เอาทางนี้

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร (นครศรีธรรมราช) ท่านประธานที่เคารพ
 ผม สัมพันธ์ ทองสมัคร จากนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ วันนี้พรรค
 ประชาธิปัตย์ โดยมีคุณสุรินทร์ มาศคิตต์ ส.ส. นครศรีธรรมราช คุณชวน หลีกภัย
 ส.ส.จังหวัดตรัง คุณบัญญัติ บรรทัดฐาน ส.ส.สุราษฎร์ธานี และคุณอำ รงเงิน
 ส.ส.พัทลุง ได้ร่วมกันเสนอญัตติความต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับ
 เรื่องการโจรผู้ร้ายในภาคใต้อย่างไม่สงบ กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
 เนื่องจากการปราบปรามโจรผู้ร้ายในจังหวัดภาคใต้ ไม่ได้สงบลงตามที่รัฐบาลนี้
 และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ว่า จะดำเนินการปราบปรามให้
 สงบลงภายใน ๓ เดือน แต่เหตุการณ์กับรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มโจรที่มี
 พฤติกรรมจับกุมตัวบุคคลไป เรียกค่าไถ่ให้ทีจำนวนและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เช่น
 การจับข้าราชการ ครู พ่อค้า ราษฎร ในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ
 พฤติการณ์เช่นนี้ได้รุกรามออกไปยังจังหวัดอื่น ๆ อีกหลายจังหวัด เช่นได้มีการ
 จับกุมตัวเด็กอายุ ๓ ขวบ ในจังหวัดพัทลุง และเด็กหญิงอายุ ๒ ขวบ ในจังหวัด
 ตรังไป เรียกค่าไถ่ และโจรกลุ่มนี้ได้ปฏิบัติการอย่างทารุณ เมื่อผู้ปกครองของ

ก็ไม่สามารถจะหาเงินมาได้ตัวก็หนักจัดการขาดก็เสีย ปัญหาที่ทางเจ้าหน้าที่
 ผู้รับผิดชอบไม่สามารถจะจับกุมตัวคนร้ายมาลงโทษได้ ซึ่งน่าเชื่อว่าพฤติการณ์
 รุนแรงเช่นนี้จะต้องขยายตัวมากขึ้น และจะสร้างความหวั่นกลัวให้แก่ราษฎร
 ข้าราชการ พ่อค้าและบิณฑบาตผู้ปกครองเด็กเป็นอย่างมาก เหตุการณ์เช่นนี้
 หากรัฐบาลไม่ป้องกันแก้ไขให้ดีขึ้นจะเป็นผลให้กระทบถึงความสงบเรียบร้อย ของ
 บ้านเมืองอย่างร้ายแรง กระทบกระเทือนถึงการเศรษฐกิจการปกครอง และ
 การเมืองของประเทศด้วย เพื่อให้มีการแก้ไขให้เหตุการณ์ดีขึ้นให้มีความสงบแก่
 ประชาชนและความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง จึงขอ เสนอญัตติควมเพื่อขอ
 ปรีกษาเป็นการด่วน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ตามข้อ ๓๓ อนุ ๑
 เพื่อขอให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรนำเรื่องนี้เข้าปรีกษาเป็นการด่วนในสภาผู้แทน
 ราษฎร และขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงให้ทราบว่า ได้
 ดำเนินการแก้ไขเรื่องนี้อย่างไร มีแผนการ ที่จะป้องกันปราบปรามโจรผู้ร้าย
 เหล่านั้นให้สงบและผลดีเป็นการด่วนหรือไม่อย่างไร ขอโปรดอนุญาตให้ปรีกษา
 เรื่องนี้ในสภาเป็นการด่วน ท่านประธานที่เคารพ เพื่อเป็นการประกอบเหตุผล
 ในการ เสนอญัตติควมอันนี้เพิ่มเติม ผมในฐานะเป็นผู้แทนภาคใต้ของจังหวัด
 นครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ใคร่จะขอกราบเรียนเพิ่มเติมถึงความ
 เคียดกรอนของจังหวัดภาคใต้ประกอบอีก โดยเฉพาะผมจะกล่าวถึงเหตุการณ์ที่
 เกิดขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชช่วงระยะตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน จนถึงปัจจุบันนี้
 เหตุการณ์แรกคือการยิงนัก เรียนในบริเวณสนามหน้าเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
 ซึ่งทางคนละฟากถนนกับจวนผู้ว่าราชการจังหวัด คนละฟากถนนกับสถานีตำรวจ
 ภูธรนครศรีธรรมราช อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ได้ถึงแก่ความตาย
 อีกประเด็นหนึ่งคือมีการปล้นรถและขโมยรถโดยสารเล็ก รถจักรยานยนต์
 เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ถนนสายพัทลุง - ชะอวด - นครศรี-
 ธรรมราช ถูกโจรผู้ร้ายปิดกั้นในเวลากลางวัน ปรากฏว่าปล้นรถไปประมาณ

๑๐ กว่าคน เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่สามารถจับคนร้ายได้ ตกกลางคืนในวันที่ ๗
ถนนสายนครศรีธรรมราช - หุงส่ง โจรผู้ร้ายก็ปล้นอีก ๑๐ กว่าคน
เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่สามารถจะจับกุมผู้ร้ายมาลงโทษได้ อยู่มาอีกปรากฏว่า
ในเขตเทศบาลเมืองนครศรีธรรมราช โจรผู้ร้ายได้ปล้นขอยเล็ก ๆ ขอยหนึ่งใน
เขตเทศบาลใกล้กับวัดศรีทวี ปล้นเอารถจักรยานยนต์จำนวนหลายคัน เจ้าหน้าที่
ตำรวจไม่สามารถจะจับกุมตัวผู้ร้ายได้ คือวันที่ ๕ กันยายน ผู้ร้ายได้ปล้นถนนสาย
นครศรีธรรมราช - หัวไทรตรงเขาพระบาท เขตคอเซตระหว่างเข็ยรีใหญ่
กับหัวไทร ได้ปล้นรถผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช แต่มังเอิญผู้ว่าราชการ
จังหวัดนครศรีธรรมราชไม่ได้อยู่ในรถ คนร้ายได้ยิงรถได้รับความเสียหาย คนขับ
พยายามเอารถหนีเข้าสู่ตัวเมืองรอดชีวิตมาได้ ส่วนเรื่องอื่นซึ่งเป็นรายปล้นขอย
ผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกซึ่งเป็นพรรคประชาธิปัตย์คงจะได้อภิปรายเพิ่มเติม ผม
ใครจะเรียนต่อท่านประธานว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดภาคใต้ พอจะ
ประมวลได้ว่ามีสาเหตุเนื่องจากอันแรกคือภาวะเศรษฐกิจรับ ภาวะเศรษฐกิจ
ได้มีตัวข่าวสารแพง น้ำตาลแพง ผลิตผลของชาวใต้ตกต่ำ รัฐบาลไม่มีการ
ช่วยเหลือ เช่นยางพาราราคาตกต่ำ มะพร้าวราคาตกต่ำ รัฐบาลไม่เคย
ช่วยเหลือ แล้วก็แก้ไขก็แก้ไขไม่ได้ นี่เป็นประการแรก จึงทำให้โจรชุกชุม

ประการที่ ๒ คือการคอร์รัปชันในวงราชการบางหมู่บางพวก และ
บางคนยังมีอยู่คาถาค้นหัวไปครั้นท่านประธานครับ ผมจะยกตัวอย่างให้เห็นเด่นชัด
ที่สุดเรื่องเหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ที่อำเภอปากพนัง แต่ไม่ใช่ตำรวจนำกับ
ตำรวจภทชของคนที่โดยสาร นี่เป็นเหตุการณ์ในเจ้าหน้าที่ของคลัง ในอำเภอ
ปากพนัง บัดนี้ครูประชาบาลในเขตอำเภอปากพนัง - หัวไทร - เข็ยรีใหญ่ ยัง
ไม่ได้ค่าตกเบิก ค่าปรับวุฒิ เขาก็ไปร้องเรียน ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่กระทรวง
การคลังบอกว่า นี่หลักฐานอยู่ที่ผมครับ มีคำร้องเรียนของครูเขาบอกว่า เขาจะ
ตรวจ จ. ๘ ให้ก็ได้ แต่จะต้องขอคนละ ๑๐ บาท ครูทุกคนนี้ อะไรมาก็จะ

ตรวจเป็นค่าล่วงเวลาให้ นี่ก็เป็นการคอร์รัปชันอย่างหนึ่งทำให้ใครก็คือใครอัน
 อีกรูปอย่างหนึ่งคือการคอร์รัปชันในวงการตำรวจมีมากเหลือเกินครับ ใน
 นครศรีธรรมราชรถชนกันหนอยมา เรียกพันหนึ่ง ญาติผมโดนรถชนนี้ครับ
 ไปต่อรองกันแล้ว ตอนแรกเอาไปพันหนึ่ง หมวคคนหนึ่ง พนักงานสอบสวนเอา
 ไปพันหนึ่ง ตอนหลังเอามาคืนบอกว่าไม่ได้แล้ว ฝั่งกับัญญาบอกว่าเอาสี่พัน
 เหตุการณ์เกิดมาสด ๆ ร้อน ๆ นะครับ กระทบยืนยันไ้ครับ

อีกรูปอย่างหนึ่งครับ ประการที่ ๓ คือบ่อนการพนันกันคาคคั้นทั่วไป
 หมดทุกอำเภอ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช อำเภอชนอม ซึ่งเป็นอำเภอกันการ
 เมื่อก่อนนี้ไม่เคยมีการพนันเลย โจรผู้ร้ายไม่เคยมีครับ เคียงนี้ครับเต็มไปหมด
 ทางกรมตำรวจส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจสองคนไปอำนวยความสะดวกปรามปรามโจรระหว่าง
 สุราษฎร์กับนครศรีธรรมราชได้ผลใหม่ครับ ไปอยู่ ๔ เดือน มีอะไรก็ขึ้นบ้าง
 ประชาชนในนครศรีธรรมราช ในจังหวัดใกล้เคียงในจังหวัดภาคใต้ตอนนี้ครับ
 นอนตากันไม่หลับ ต้องช่วยตัวเอง ทำทุกอย่างเพื่อรักษาตัวรอด จะไปพึ่งใคร
 ก็ไม่ได้ นอกจากบ่อนการพนันแล้วบ่อนการพนันนี้ ผมจะเรียนต่อท่านประธานสภา
 อีก ใจกลางเทศบาลเมืองนครศรีธรรมราชนี้ละครับ ท่านประธานครับ หน้า
 สถานีรถไฟเปิดบ่อนกัน ผมถามว่านี่เปิดไปไหน ถ้ามพรคพวกของผม เขาบอก
 ว่าผู้ใหญ่ในวงการตำรวจเขาจะย้ายแล้ว หาสตางค์กันหนอย เปิดเล่นกันบน
 โรงแรมชั้นหนึ่ง ในนครศรีธรรมราช ไปไหน ผู้กองเขาจะย้ายต้องเอา แต่
 ไม่ได้ระบุว่าผู้กองอำเภอไหน มันเป็นอย่างนี้ครับ ในนครศรีธรรมราช
 อีกรูปอย่างหนึ่งคือยาเสพติด ผงขาวระมากไปทั่วทุกแห่งในจังหวัดภาคใต้ แต่
 รัฐบาลกลับไม่เหลียวแลเลย วิธีการปรามปรามจะปรามอย่างไรจะจัดอย่างไรให้
 ผงขาวหมดไป เด็กหนุ่มเด็กสาวติดกันงอมแงมไปหมดทั่วทุกหัวระแหง ต่อไป
 อนาคตบ้านเมืองจะเป็นอย่างไรครับ ท่านประธานลองคิดดู ช่องโสเภณีมีกัน
 คาคคั้น หน้าจวนผู้ว่าราชการจังหวัด ห่างกันประมาณ ๑๐๐ เมตร มีช่องโสเภณี

ครับ ที่นครศรีธรรมราช มันเป็นอย่างนี้ท่านประธาน กรุณาหยอเยาะ
 รัฐบาลของคุณศักดิ์ศรีคุณเหลือวอนภาคี ท่านครับ คนปักษ์ใต้ไม่ต้องการให้
 รัฐบาลช่วยเหลืออะไรมาก เพียงแค่ช่วยปราบโจรให้หมดเท่านั้นละครับ
 เศรษฐกิจปักษ์ใต้จะฟื้นฟืนมาทันที แต่ตอนนี้ปราบก็ปราบไม่ได้ ผมเคยพูดเสมอ
 ว่า คุณบุญเลิศนั้นไม่กล้าไปปักษ์ใต้ เพราะผมเรียกเป่าะเลิศ คุณบุญเลิศก็กลัว
 ผมว่าขอขอมคุณว่าเป็นพ่อ ความจริงแล้วผมไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับลูกสาวของคุณ
 บุญเลิศมาตั้งนานแล้ว จะให้ผมเป็นพ่อเป็นลูกกันได้อย่างไร ฉะนั้นจึงกราบเรียน
 ต่อท่านประธานสภาให้ทราบด้วย ขอขอบคุณครับ

นายอำ ร่องเงิน (พิทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายอำ ร่องเงิน ส.ส.จังหวัดพิทลุง แห่งพรรคอหิปัตย์ เป็นคนหนึ่งที่ได้ร่วมชีวิต
 เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยภายในในภาคใต้ โดยเฉพาะปัญหาที่กระผมคิดว่า
 พวกเราไม่น่าจะพูดกันให้มาก เพราะถึงแม้ว่าพูดก็เกือบจะยืนยันได้ว่าเหตุการณ์
 เลวร้ายจะดีขึ้น กระผมก็ไม่เชื่อว่าเหตุการณ์ร้าย ๆ อันนั้นจะลุกลามกว้างขวาง
 ออกไปสักเท่าไร รัฐบาลจะปฏิเสธไม่ได้ว่าทำอะไรไปทุกสิ่งทุกอย่าง
 อย่างสมบูรณ์แล้ว แต่แล้วเหตุการณ์ในภาคใต้เวลานี้ ทำให้ขวัญของประชาชน
 เสียไปหมด ท่านประธานครับ หลังจากโจรธรรมดา ๆ ซึ่งมีอาวุธไม่กัน
 แม้แต่ตั้งแต่วัวควาย เป็นต้น จนเวลานี้มันไม่มีอะไรเหลือแล้วครับ รัฐบาลเอง
 เคยมาแถลงต่อสภามอบ ๆ บอกว่า โจรผู้ร้ายลดลงเป็นที่น่าพอใจ ประชาชน
 ในภาคใต้ซาพั้งแล้ว ผมมันสงสัยว่า ลลดลงเป็นที่น่าพอใจนั้น
 มันลดอย่างไร ผมไม่ทราบ ประชาชนในภาคใต้เวลานี้ชาติที่พึ่งครับ ชาติที่พึ่ง
 จริง ๆ ผมไปพิทลุง ไปที่ไหนในภาคใต้ทุกจังหวัด คำแรกที่ประชาชนจะต้องถาม
 ผู้แทนก็คือ ทำอย่างไรให้โจรมันลดลง ทำอย่างไรโจรผู้ร้ายมันมากขึ้น เขาถาม
 ประโยชน์นี้ประโยชน์เกี่ยวกับหมดครับ ผมเองก็ไม่ได้เป็นรัฐบาล ถ้าผมเป็นรัฐบาล
 เองก็อยากจะตอบเขาเหมือนกันว่าจะทำอย่างไร ใต้แล้วรับคำสั่งของ

ประชาชนและมาตอรองรัฐบาลและมาเรียนให้รัฐบาลทราบ แม้แต่ในสถานที่
เป็น เรื่องจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ครับ ถ้าปฏิเสธ เรื่องนี้มันก็แสดงว่าพวกมันอย่าง
ไม่ต้องรับผิดชอบกันแล้ว โจทย์ร้ายคุกคามขวัญของประชาชนผู้ประกอบอาชีพ
บริสุทธิ์ เวลานี้เงินไม่เป็นที่ทำมาหากินกันแล้ว ต้องระวังภัยของโจรผู้ร้ายอยู่
ตลอดเวลาทั้งกลางวันและทั้งกลางคืน เมื่อก่อนนะครับ เขาจะต้องปกป้อง
ทรัพย์สิน วัวควาย เครื่องมือเครื่องใช้ อะไรทุกอย่างซึ่งอยู่ภายนอกบ้านหรือ
ภายในบ้านก็ตาม เกือบทั้งหมดจะป้องกันกันแล้ว วัวควายไม่มี ไม่มีให้ขโมย
เพราะเหตุที่กระมังที่ทำให้รัฐบาลเข้าใจว่าโจรผู้ร้ายลดลง ลดเพราะไม่ได้
ขโมยวัวควายเท่านั้น มันไม่มีจะให้ขโมยแล้วครับ มันหมดจริง ๆ แล้วต่อจากนั้น
นอกจากขโมยวัวขโมยควายแล้วนะครับ รถยนต์ก็เอา รถมอเตอร์ไซค์เอา
รถสิบล้อ รถคัมพ์ รถบรรทุก อะไรเอาหมด แล้วไม่ได้เอากลางคืนนะครับ
ท่านประธาน จุดทิ้งไว้กลางวันไปทำงานกัน อยู่กันเยอะ ๆ นี้อย่างนี้เอาไป
ซื้อ ๆ ท่อหน้า แล้วเรียกค่าไถ่กันคนละสองหมื่นสามหมื่นเป็นประจำเลยครับผมเอง
ก็รู้สึกหนักใจแทนรัฐบาลซุกนี้เหมือนกันว่า เราจะทำกันอย่างไรดีในการที่จะวาง
มาตรการอันนี้ เอาละ รถยนต์ไม่ต้องพูดถึงกันอีก ใ้ยานพาหนะที่มันเคลื่อนที่
ได้นะ ใ้ยิ่งร้ายไปกว่านั้น เวลานี้จับคน เรียกค่าไถ่ เป็นแฟชั่นของชาวปากม้ได้
ไปแล้ว นอกจากจะจับผู้ใหญ่แล้วยังไปจับ เด็ก ตามญาติอันนั้นะครับพอจะยืนยันได้
สองอย่าง ประเด็นแรกที่จับ เกิดจากจังหวัดตรังมาที่กรุงเทพมหานคร เวลานี้ยัง
ไม่ได้คืน แล้วอีกรายหนึ่งที่จับเด็กในตัวเมืองจังหวัดพัทลุง ผมจะเรียนให้ท่าน
ประธานทราบว่า เด็กที่ถูกจับไปนั้นในตัวเมืองจังหวัดพัทลุงนั้น ตั้งแต่จับไป
นะครับผมได้ไปเยี่ยมแก่ ๒ ครั้ง ถามว่าเป็นอย่างไร เจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมือง
ได้พยายามวิ่งเต้นช่วยเหลือสืบสวนอย่างไรบ้าง เขาก็บอกว่ามีแต่เพียง
เจ้าหน้าที่มาที่บ้านมาเยี่ยม การสอบสวนเขาก็ไม่ได้ยืนยันจนกระทั่งเด็กคนนี้
อายุ ๓ ขวบครับ ท่านประธานท่านลองวาดภาพดูเถอะว่า ลูกใครก็ตาม
อายุ ๒ - ๓ ขวบมันน่ารักน่าชังแค่ไหน แล้วหัวใจของพ่อแม่จะต้องแขวนไว้กับลูก

ตั้งแต่วันจับไป จนถึงวันสุดท้าย ๑๓ - ๑๔ วันนี้ครับ ไม่ได้ข่าวคราวลูกจากไป
 ถูกจับไป ไปอยู่ที่ไหนไม่รู้เรื่อง คอยแต่ว่าพวกโจรเหล่านั้นจะมา เรียกค่าไถ
 เมื่อไรทั้ง ๆ ที่ไม่มี แต่เขาก็ต้องพยายามหาให้จนได้ รอแล้วรอเล่าด้วยความ
 ห่วงใยด้วยความคิดถึงลูกด้วยความรักลูก ในที่สุดท่านประธานก็พอจะรู้ตามข่าว
 หน้าหนังสือพิมพ์แล้ว บัดนี้ เด็กคนนั้นตายไปแล้วครับ เพราะฝีมือของโจร
 เด็กคนนั้นสร้างกรรมอะไรมาที่ต้องเป็นเช่นนั้น ผมคิดว่า เป็นเรื่องที่เศร้าสลดใจ
 ของชาวจังหวัดพัทลุง เป็นอย่างยิ่ง หมกคำพูดที่จะต้องพูดกับรัฐบาลนี้ เสียแล้ว
 เพราะอะไร เพราะเนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรักษาความสงบมาเมือง
 ไม่เอาไหนไม่สนใจเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ต้องขอประธานโทษถ้าผู้รับผิดชอบ
 เหล่านั้นต้องสูญเสียบุตร เหมือนอย่างกับประชาชนธรรมดา เสียจะรู้สึกกันอย่างไร
 บ้าง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่ผมจะต้องยื่นอุทธรณ์มาปรึกษา
 หาหรือกับสถานี แล้วก็หลังจากนั้นเป็นที่น่าวิตกอย่างยิ่งว่า การรับผิดชอบของ
 เจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองนั้นยังจะเชื่อถือได้หรือไม่ ผมอยากจะกราบเรียน
 ท่านประธานสักนี้ว่า ท่านที่รับผิดชอบเกี่ยวกับรักษาความสงบของบ้านเมือง
 นี้ก็คือตำรวจครับ หลังจากทั้งบ้านนายกรัฐมนตรีไปแล้ว ผมเคยพบในวันนั้น
 ไปที่หนึ่ง ท่านประธานครับไม่มีอะไรดีขึ้นเลย แล้วเวลานี้ถึงเวลาที่เป็ระยะ
 หัวเลี้ยวหัวต่อก็อาจจะเป็นไปได้ เพราะท่านอธิบดีคนที่ผมพูดวันนั้นก็จะต้องเกษียณ
 และอธิบดีคนใหม่ก็กำลังจะมารับหน้าที่แทนอยู่ จึงหวังนี้แหละครับทุกครั้งที่เกิดขึ้น
 ในเมืองไทยนี้จะเป็นการลงมือหรืออะไรก็ไม่ทราบ เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นบ่อยๆ
 แล้วสร้างความวิตกหวงใจให้กับประชาชนบุรีสุทธอยู่ตลอดเวลา ถ้ารัฐบาลจะพูดว่า
 โจรผู้ร้ายนะครับ เป็นของคู่บ้านคู่เมืองมีมาตั้งแต่ไหนแต่ไรก่อนพุทธกาลเสียอีกผม
 คิดว่าอย่าพูดก็ว่าไม่มีจริง มีมาตั้งแต่ไหนแต่ไร แต่ว่าปัญหาเหล่านี้เรามา
 แก่กันไม่ได้ สังคมของเรายังทำกันไม่ได้สร้างได้มาทำลายได้ มาแก่กันไม่ได้ใช่
 แก่กันไม่ได้ แต่เมื่อเหตุการณ์เหล่านี้หรือสิ่งเหล่านี้จะได้แก่หรือเปล่าผมคิดว่า
 โจรผู้ร้ายในภาคนี้ ทั่วประเทศหรือที่ไหนทั่วประเทศไม่ใช่เฉพาะแต่ภาคนี้ ปัญหาแรก

ที่เกิดขึ้นผมคิดว่าปัญหาขบวนการยุติธรรมเบื้องต้นเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ปัญหา
 เกิดขึ้น กระบวนการยุติธรรมเบื้องต้นครับ ก็เป็นที่ยอมรับกันอยู่ เจ้าหน้าที่
 คำว่าจริงจะต้องรับผิดชอบ กระผมเป็นหลักฐานมามากมายเหลือเกิน จะยกขึ้นมา
 พูดแล้วก็เป็นเป๊ก ๆ เลย ที่ประชาชนร้องเรียนมาเรื่องกระบวนการยุติธรรม
 เบื้องต้น บางครั้งกระผมต้องเขียนจดหมายรุนแรงไปบ้าง ก็ร้องถึงผู้บังคับกอง
 บ้าง หากความเป็นธรรมครับ กระผมไม่ได้ไปขอว่าช่วยคนผิดให้ถูก อะไร
 อย่างนี้ไม่เคย แต่ในเมื่อถูกร้องเรียนมาแล้วสองครั้งสามครั้งสี่ครั้ง ลืมเลือน
 ไปหมดเลยครับ ประชาชนมันขาดที่พึ่งกระผมคิดว่าเจ้าหน้าที่ไม่ได้คิดจะปราบโจร
 กันแล้ว คิดแต่จะหาผลประโยชน์เข้าพกเข้าห่อ จึงหวนนี้จึงหวนเดี๋ยวจะหา
 ผลประโยชน์ใดที่สุด เพราะรัฐบาลเวลานี้เกือบจะพูดได้ว่าอ่อนแอไปเหลือเกิน
 ไม่มีมาตรการเลย กระผมเป็นห่วงจริง ๆ ครับ เมื่อเป็นเช่นนั้น การที่เราจะ
 เข้ามาพูดกันเรื่องนี้ในวันนั้น ไม่ใช่พูดแล้วทิ้ง เมื่อพูดแล้วก็อย่างน้อยผู้รับผิดชอบ
 จะต้องวางมาตรการทำอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป จะเฉยไม่ได้ ความเคลื่อนไหว
 ของเจ้าหน้าที่หลังจากเด็กอายุ ๓ ขวบถูกฆ่าแล้วมีอะไรเกิดขึ้น ไม่มีครับ
 อย่างน้อยก็ไปเยี่ยมศพของเด็กเท่านั้นเอง มันแค่นั้นกระผมและประชาชนหมด
 ที่พึ่ง หมดความหวัง หวังพึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองไม่ได้ ชื่อแปงของบ้านเมือง
 ไม่มีแล้ว กระผมอยากจะฝากท่านประธานตลอดไปถึงรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
 มหาดไทยด้วย วันที่ต้องแสดงความเสียใจกับท่านรัฐมนตรีอย่างหนักที่สุด อย่าง
 มากเสียด้วย และท่านไม่มีมาตรการอันใดเลย ในการที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้
 กระผมอยากจะเรียนท่านว่า มาตรการอันนั้นกระผมอยากจะเรียนในที่ประชุม นี้
 ให้ทราบก็ได้ จะทำอย่างไรจะแก้ได้ในแต่ละจังหวัด เจ้าหน้าที่ผู้บังคับบัญชา
 ชั้นสูงก็คืออยู่กับ ผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านพอจะพูดตกลง เงื่อนไขกันได้ไหม
 ท่านจะส่งใครไปปกครอง ไปบริการในจังหวัดนั้นๆ ถ้าใครเข้าไปบริหารไป
 รับผิดชอบจะแก้ปัญหาให้ดีขึ้นได้ไหม จะทำให้โจรผู้ร้ายลดลงได้ไหม

ถาลตกลงไม่ได้ วางมาตรการว่าออก อะไรทำนองนี้ ท่านไม่เคยวางมาตรการ
 เช่นนี้ได้เลย เพราะเหตุอันใด แล้วคำรวจที่ตองรับผิดชอบอยู่ในจังหวัดนั้น
 เขาก็ไม่ได้เกรงกลัวท่านหรอก ไม่ได้กลัวรัฐมนตรี ไม่ได้กลัวรัฐบาล กระผม
 กล้ายืนยันได้ ไม่เคยกลัว เพราะเวลานี้คำรวจก็เดินขบวนได้ คำรวจทั้งบ้าน
 นายกรัฐมนตรีได้ ทำอะไรได้ทุกอย่าง กระผมอายุแทนรัฐบาลเต็มที่ ว่าทำไม
 ไม่พยายามแก้ปัญหาเหล่านี้ จะให้ประชาชนเดินขบวนมาทั้งบ้านรัฐมนตรี หรือ
 อยากรอ กระผมไม่เข้าใจ เมื่อเราเห็นว่าอะไรที่ควรจะต้องแก้ปัญหาก็เร็วที่สุด
 ก็ควรจะทำเวลานี้ ในภาคใต้ของเรานะครับ ท่านอวคที ท่านอวคคอยู่ตลอดเวลา
 ว่าแก้ได้ทุกอย่าง แลแล้ว ๒ - ๓ วันนี้ก็จับครุไป เรียกค่าไถ่ต่อไป มันมีอะไรที่
 ขึ้นมาทั้งครัม ท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีเองก็ยอมรับกลางสภา รับนอกสภา
 ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์อยู่ตลอดเวลานี้ขึ้น อย่างนั้นขึ้นอย่างนี้ มันคืออย่างนี้หรือ
 เด็ก ๓ ขวบยังเอาไปสาทตายกันได้ ครุถูกจับไป เรียกค่าไถ่โดยไม่มีวันสิ้นสุด
 จนขนาดครุผลงานไม่เป็นรอย ๆ เป็นพัน อะไรมันจะเกิดขึ้น ความเสียหาย
 เกิดขึ้นแก่ชาติบ้านเมืองไหมครับ อะไรมันจะเกิดขึ้น ความเสียหายเกิดขึ้น
 ต่อชาติบ้านเมืองไหมครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผมไม่อยากจะพูดมากหรอกครับ
 ถ้าเป็นการพูดมากไปก็พูดไปแล้วมันถึงไว้ที่นี้ไม่มีประโยชน์อันใด อยากจะให้
 รัฐบาลตอบเดี๋ยวนีว่า มาตรการที่จะแก้ปัญหานี้มีอะไรบ้าง และจะแก้ได้เมื่อไร
 การรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานนั้น ท่านมีอำนาจท่านไม่ต้องไปเกรงใจ
 หรือครับ ทำให้เป็นตัวอย่างสักรายหนึ่งเถอะที่ไหนก็ได้ บางทีเหตุการณ์นี้จะ
 ขึ้น แต่ผมก็คิดว่าท่านก็ไม่กล้าทำเช่นนั้น เพราะอย่างเคยที่สุดก็เป็นพวกเป็น
 พ้องเป็นคนพวกเดียวกันทำไม่ได้ ผมอยากให้เห็นฝีมือของท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยอย่างรวดเร็วที่สุด และทำอย่างไรจะเรียกขวัญประชาชน
 ชาวภาคใต้ให้กลับมาให้กลับคืนมา โดยเฉพาะจังหวัดพัทลุงในวันนี้ ท่านจะออกไป
 ไปด้วยตนเองได้ไหม ว่าเหตุการณ์มันเป็นเช่นนั้น ได้ดำเนินการไปแล้ว

อย่างไร ไปสั่งการเองได้ไหม เอากันแค่นี้ครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมขอฝากให้
รัฐบาลนี้และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต้องรับผิดชอบ ถ้าไม่รับผิดชอบ
คนไทยทั้งประเทศจะหมกมุ่นรักษาหน้า ภาพพจน์ต่าง ๆ ที่ออกมา ผมคิดว่าไม่ดีแน่
ผมขอฝากรัฐบาลไว้ ณ โอกาสนี้ ขอบขอบคุณครับ

นายประสาธ ไชยะโท (ยะลา) : ท่านประธานที่เคารพ
เนื่องจากกระผมได้ขอเสนอญัตติควอนให้รัฐบาลแถลงเรื่องผู้ก่อการร้าย ที่จังหวัด
ยะลาบุกจับครูชายหญิงพาหนีเข้าป่า และเรื่องคนร้ายจังหวัดนครศรีธรรมราช
ใช้ไม้ขวางถนนปล้นรถยนต์ราวเดือน ๒๐ คันอันนี้ถึงแม้จะเป็นนอกเขตของกระผม
อย่างนครศรีธรรมราช ก็กระผมถือว่ากระผมเป็นผู้แทนราษฎร ของราษฎรทุกคน
ทั้งประเทศ กระผมจึงได้นำเอามาเสนอในญัตติฉบับนี้ด้วย ญัตติควอนของกระผม
ที่ได้นำไปนั้นมีความดังต่อไปนี้ครับ คือปรากฏตามข่าวหนังสือพิมพ์หลายฉบับ
โคลงพิมพ์ข่าวสำคัญเกี่ยวกับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประสาธอภิปรายไปเถอะอภิปราย
ไม่ต้องอ่านหรอกครับ

นายประสาธ ไชยะโท (ยะลา) : ได้ครับ กระผมเดิมเรียนที่
พี่น้องทั้งหลายทราบกันว่า กระผม ประสาธ ไชยะโท ส.ส.ยะลา นะครับ
เมื่อกลับมาบอกไปต่อกันไม่ได้บอก คืออย่างนี้ครับ เมื่อวันที่ ๘ กันยายนเดือนนี้เอง
ครับ เมื่อเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา ขณะที่นายประพันธ์ อุทัยรัตน์ นายระลึก
สุทธิบรรณ และนางสาวมะรียา อูสามะ ครูโรงเรียนประชาบาลบ้านเนินอินทนิ
หนี่ ๘ ตำบลบันนังสตา อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา กำลังสอนนักเรียน
อยู่นั้น มีคนร้ายแต่งชุดเขียวคล้ายทหาร ๓ คน บุกขึ้นไปบนโรงเรียนใช้ปืนยิงเร็ว
จึงเอาครูทั้งสามไปจากห้อง เด็กนักเรียนวิ่งวอนขอตัวครูคืนจากโจร พวกโจร
ไม่ยอมลากเอาตัวลงจากโรงเรียนมุ่งไปทางเทือกเขาสะเอะ เขตติดต่ออำเภ
บันนังสตา และอำเภอยะลา คุมตัวไปประมาณ ๑ ชั่วโมง โจรก็ได้ปล่อยตัว

นายประพันธ์ อุทัยรัตน์ กับนายระลึก สุทธิบรรณ เป็นอิสระ คงเอาไปเฉพาะ
 นางสาวมะรีย่า อูสามะ คนเดียว จนกระทั่งมันยังไม่ได้อำนาจ และทราบว่า
 คุรุประชาบาลใน ๓ จังหวัดภาคใต้ คือจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส
 จะหยุดทำการสอน เพื่อเป็นการประท้วง ที่รัฐบาลไม่สามารถให้ความคุ้มครอง
 สวัสดิภาพแก่บรรดาคุรุประชาบาล ได้เกรงกลัวอิทธิพลของผู้ก่อการร้ายว่า
 พวกเขาจะไม่ได้รับความปลอดภัยเลย นอกจากนี้ก็มีอีกเรื่องหนึ่งได้มีโจรผู้ร้าย
 ในจังหวัดนครศรีธรรมราชประมาณ ๒๐ คน แต่งกายคล้ายทหาร มีปืนเอ็ม ๑๖.
 ปืนอาร์กา คาร์บิน ครมมือ ใช้ไม้หมอนรถไฟขว้างถนนซุ่มดักปล้นรถยนต์วิ่ง
 ผ่านในเวลาหนึ่งชั่วโมงเศษกวาดปล้นเอาทรัพย์สินของประชาชนที่อยู่ในรถไปได้
 แสนบาทเศษ เหตุเกิดขึ้นที่ถนนสายนครศรีธรรมราช - พังงง จังหวัดนครศรี-
 ธรรมราช เมื่อวันที่ ๔ เดือนนี้ เวลา ๒๐.๓๐ น. กระทบซึ่งกรมเรียนขอให้
 รัฐบาลได้ชี้แจงให้ทราบด้วยว่าขอเท็จจริงเป็นอย่างไร ได้รับรายงานจากทาง
 จังหวัดยะลาและจังหวัดนครศรีธรรมราช มีรายละเอียดประการใดบ้าง
 ขอได้โปรดกรุณาแถลงให้สภาทราบด้วย โดยเฉพาะนางสาวมะรีย่า อูสามะ
 ซึ่งถูกคนร้ายจับตัวไปนั้น เจ้าหน้าที่ใดคนไหนนำตัวคืนมาได้แล้วหรือยัง เวลานี้
 คาดชอผู้ร้ายทั้งสามคนที่จับคุรุไปนั้นหรือแปลว่าเป็นใคร กักไหนจับตัวได้หรือไม่
 รัฐบาลมีมาตรการจะดำเนินการแก้ไข และป้องกันมิให้ผู้ก่อการร้ายคุกคาม
 สวัสดิภาพคุรุประชาบาลพวกราชในจังหวัดยะลา และจังหวัดใกล้เคียง
 ในอนาคตต่อไปประการใด กระทบใครจะขอเรียนชี้แจงแถลงเพิ่มเติมและขอ
 ฝากบรรดาท่านกรรมาธิการไว้ด้วยนะครับ กรรมาธิการงบประมาณ ซึ่งจะ
 พิจารณาการแปรรูปคดีของกรม กระทบใครแปรรูปคดีไปแล้วไม่เสร็จครับ โจร
 ใต้เอาตัวนางสาวมะรีย่าไปนี้จากอำเภอบันนังสตาตามตำบลสะละเอ๊ะ ในอำเภอนี้เอง
 ซึ่งถนนบริเวณนั้นเป็นที่กันดาร แล้วโจรส่วนมากซึ่งหลบหนีมาก็ได้เข้าไปอยู่ใน
 บริเวณนั้น ซึ่งมาจากจังหวัดนราธิวาส ปัตตานี ก็มักจะหลบหนีไปอยู่ในบริเวณ

คำบลดสะเอะ บูโรงหรือในเขตอำเภอบันนังสตา บางตำบลบางหมู่บ้านซึ่งกระผม
 ได้มีหนังสือกราบเรียนท่านนายก ฯ ท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงคมนาคม บอกขอได้กรุณาเอะไปโปรดกรุณาสร้างสะพานข้ามแม่น้ำ
 บัตตานีระหว่างตำบลกรงปิ้งกับตำบลสะเอะ จะเป็นการดีเป็นประโยชน์แก่
 ประชาชน และแก่ทางราชการ การปราบปรามโจรผู้ร้ายก็สะดวกไปมาก ก็จะได้
 ได้รับความสะดวกเพราะมันมีสะพาน แล้วราษฎรก็จะได้รับประโยชน์ในการขนส่งผลิต
 ภาชนะสานด้วย และถนนหนทางในบริเวณนั้นมันไปได้หลายแห่งครับ
 อยู่อำเภอในเขตตำบลสะเอะนี้จะผ่านไปอำเภอยะลา อำเภอบันนังสตาซึ่งมีอยู่
 หลายตำบล กระผมได้ปฏิบัติไว้สองรายการ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นประโยชน์ทั้งนั้น
 นอกจากนั้นครูที่ถูกจับไปนั้นส่วนใหญ่ขาดการอารักขาครับ คือว่าสวัสดิภาพของเข
 นั้นมันไม่แน่นอน ก็ใครจะขอเรียนว่าขอให้รัฐบาลนี้หาวิธีคุ้มครองเวลาครู
 ไปสอนเด็กนักเรียนที่โรงเรียนและเวลาอยู่ที่บ้าน คือหมายความว่ากลับมาบ้าน
 ก็ต้องการจะให้ให้มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลความปลอดภัยของเขาด้วย นั่นประการหนึ่ง
 นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ของเราที่ส่งไปปราบปรามโจรผู้ร้ายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ทางสามจังหวัดภาคใต้ นั้น กระผมก็ใครจะขอเรียนว่าควรจะให้เจ้าหน้าที่ทั้งหลาย
 นั้นไม่ว่าทหารตำรวจเข้าถึงประชาชนครับ เช่นไปปราบที่ตำบลใหม่หมู่ที่ ๓ ฉะ
 ราษฎร พบราษฎรก็ควรจะต้องพูดจาทักทายปราศรัยที่พูดกันไม่รู้เรื่องนะครับ อย่าง
 คนจากภาคกลางไปเป็นทหารพูดกันไม่รู้เรื่องก็มันลำบากครับ เขาก็กลัวจะไปจับ
 ไปอะไรเขา กระผมคิดว่าทางราชการนะครับควรจะมั่งงบประมาณพิเศษ
 มีข่าวสาร น้ำตาล มีเครื่องอุปโภคบริโภค นี้เมื่อไปปราบที่ไหนก็แจกกันที่นั่นเลย
 สำหรับคนยากคนจนที่คนไหนไม่มีกิน ข่าวสารไม่มีไปเรียกมา เอ้อ มาเอา
 ข่าวสารนี้ไปกิน กระผมว่าผู้รายอีกไม่ซำทั้งหมดไปเองเพราะว่าเวลานี้ปากท้องนี้
 สำคัญนะครับ เรื่องปากท้องนี่ที่เป็นที่เดือดร้อนกันอยู่ทั่วไป เพราะว่าเครื่อง
 อุปโภคบริโภคแพงขึ้น ข่าวสารน้ำตาลก็แพงปริมาณก็ไม่ค่อยพอเวลานี้ก็คาดว่า

ทางจังหวัดก็ได้ขอพิเศษมา ข้าราชการนำศาลก็ขอให้บริษัทจังหวัดบ้าง ขอคุณ
 อารีรายอ คุณถือบวช คือลอคนี้ละครับ รับรองพวกพ้อค่าเข้ามา กระผมก็ได้ไป
 กรมการศาสนาในก็คงขอที่เช่นกันมานานแล้ว ก็กระผมก็ได้ไปเรียนต่อท่าน
 รัฐมนตรีและท่านอธิบดีกรมการศาสนาที่ท่านก็บอกวา กระผมเกรงจะไม่ถึงมือ
 ราษฎร พวกกระผมก็ได้ขอความกรุณาว่าเอาไปช่วยราษฎรจริง ๆ ขอไปคนละ
 ๒๐๐ - ๓๐๐ กระสอบ กระผมประกาศให้ทราบทั่วว่าราษฎรคนไทย โดยเฉพาะ
 พวกอิสลามที่ถือบวชนี้ ระหว่างนี้ไม่มีนำศาลก็ไปขอรับที่มานกระผมได้ แต่ว่า
 ไม่ได้รับทั้งหมดนะ เพราะว่าจำนวนน้อยครับ คือ ๓ จังหวัดภาคใต้ทาง
 กระทั่งวงโคกมูติเป็นพิเศษ เพราะว่าคุณถือบวชตลอดคือมันและก็เป็นหน้า..
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประสพครับ โจษฎุร้ายครับ
 ไม่ใช่ข้าราชการ นำศาล

นายประสพ ไชยะโท (ยะลา) : นอกจากนั้นครับ การที่
 โจษฎุร้ายมันมีมาก มันมีอยู่หลายประการครับ ประการหนึ่งเรื่องปากท้อง
 อุดมมาก ประการที่สอง เรื่องการศึกษา เรื่องการศึกษาทางรัฐบาลก็ควรจะ
 เร่งรัดให้ราษฎรได้พูดไทยได้บ้าง เพราะจนกระทั่งมันขึ้นปรากฏว่าราษฎรเฉพาะ
 ความชนบทพูดไทยได้ไม่กี่เปอร์เซ็นต์ เพราะว่าพูดกันไม่รู้เรื่องแล้วก็หาว่าเขา
 ไม่ใช่คนไทยนั่นเป็นอย่างนี้ครับ นี่พูดกันตรง ๆ เลย อ้ออีกเรื่องหนึ่งครับ
 เมื่อคราวที่แล้วนี้ผู้อภิปรายโดยเฉพาะคือท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
 นราธิวาสได้อภิปรายกล่าวหาว่าราษฎรกลายเป็นโจรแยกดินแดน อะไรมากมาย
 นั้นนะ เพราะว่าทางรัฐบาลจะเลือกศาสนาอิสลาม อันนี้กระผมขอคัดค้านอย่าง
 เข็ดขาคเลยไม่เป็นความจริงครับคือหาว่าสมัยจอมพล ป. นั้น บังคับให้
 กวางเกงแล้วก็ให้สวมหมวกอะไรอย่างนั้นอย่างนั้นมันไม่ใช่คนละศาสนาครับ คือ
 ท่านต้องการจะให้เราห่างจากการพัฒนาให้แต่แกตัวที่มีวัฒนธรรมดี แล้วก็เรื่อง
 นานคงการจะให้เราห่างจากการพัฒนาให้แต่แกตัวที่มีวัฒนธรรมดี แล้วก็เรื่อง
 นานคงการจะไปตัดเขาหมด แต่ว่าในที่สุดผลเป็นอย่างไร ผลของท่านจอมพลนะ

ท่านเอาอย่างท่านเคมาลปาซา.....ทำให้พวกเรามีวัฒนธรรมดีขึ้น สมัยก่อน
เดี๋ยวครับ ไม่ต้องแปลครับ เวลานั้น เขาเข้าใจผิดครับ เวลานั้น เขากลับไปปรากฏ
ถามว่า เมื่อสมัยก่อนกับอกว่า เป็นอย่างนี้จริงกระผมก็ขี้ใจให้เขาฟัง เพราะฉะนั้น
อยากจะเรียนให้ทราบว่า เรื่องนี้เป็นประโยชน์ครับ พวกเราได้นั่งกางเกง
สมัยก่อน นั่งกางเกงแพร นั่งใส่รองเท้าครับ เดี่ยวนี้นั่งกางเกงทันสมัยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประสาทครับ คุณประสาท
โจรผู้ร้ายวัฒนธรรมหรือกางเกงหรือหมากพลุนะครับ เอาตรงๆ ไปไปเลยครับ
โจรผู้ร้ายว่าไปเลยครับ

นายประสพ ไชยะโท (ยะลา) : ครับ มันเกี่ยวพันกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาตรงๆ ครับ เกี่ยวพันนะครับ
เกี่ยวกัน เรื่อยนะครับ ทั้งวันก็ไม่หมดครับ

นายประสพ ไชยะโท (ยะลา) : ครับ เวลานั้นครับคุณเคมาล
เขาทำไว้ครับ คุณไปดูเถอะครับ นั่งใส่รองเท้าไม่มีแล้ว นั่งใส่รองเท้าไม่มี สวมหมวก
เดินก็ไม่มีแล้วครับ ผมไปมาไปเพื่อที่เขาเดินแล้ว เวลานั้นคนไทยเรา ก็เห็นหน้า
เพียมคำใน เรื่องการวัฒนธรรมและความเจริญครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละขอบคุณ ขอความกรุณาเถอะ

นายประสพ ไชยะโท (ยะลา) : เพราะเจ้าหน้าที่คอร์รัปชัน
บางอะไรบางนะ นี้กระผมขอเรียนว่ามันเป็นมาตั้งแต่เดิมเมื่อสมัยก่อน แต่
ปัจจุบันมันดีขึ้นแล้ว เพราะได้ดูว่าราชการจังหวัดคนใหม่มา และผู้กำกับคนใหม่
มานักมีความเข้มแข็ง และเท่าที่กระผมสัมผัสครับฟังก็รู้สึกว่าเป็นการดีทั้งสองท่าน
ในชั้นนี้กระผมขอถามแค่นี้ก่อนครับ ประเดี๋ยวขอคอกใหม่ ขอขอบพระคุณครับ

นายกระแส ชนะวงศ์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
คณะรัฐมนตรีและเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทั้งหลาย กระผมโดยนิตินิติ เรื่อง
เกี่ยวกับสวัสดิภาพของครูในจังหวัดภาคใต้ เพราะว่าเมื่อสองวันก่อนนี้พรรค

พลังใหม่ได้รับโทรเลขจากคณะครูทางภาคใต้ ได้ให้นำเรื่องขึ้นมาพิจารณา และเสนอรัฐบาล กระผมในนามของพรรคพลังใหม่ กระผม กระแส ชนะวงศ์ แห่งจังหวัดขอนแก่น ก็รู้สึกที่ใจที่มีเพื่อนสมาชิกได้เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นกระผมจะอภิปรายอย่างสั้น ๆ เพราะว่าท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้พูดถึงเรื่องนี้แล้วก็อยากจะขออย่าแต่เพียงว่าปัญหาของครูประชานานั้น ก็เป็น ปัญหาซึ่งเรอรั้งมานาน นอกจากมีความไม่มีหลักประกันในเรื่องชีวิตและในเรื่องทรัพย์สินส่วนตัวแล้ว ในเรื่องเกี่ยวกับสวัสดิภาพต่าง ๆ ของครูประชานานั้น ก็พูดกันมากมาย รวมทั้งขณะนั้นต้องยอมรับว่าครูประชานานานี้ทั้งหมด กำลังมีการเคลื่อนไหวด้วยความรู้สึกเสียขวัญ เกี่ยวกับการที่จะโอนจากกระทรวงมหาดไทย ไปกระทรวงศึกษาธิการ หรือจากกระทรวงศึกษาธิการ ไปอยู่กระทรวงมหาดไทย เพราะฉะนั้นปัญหาบางแห่งถึงกับมีการที่จะระดมครูด้วยกัน ให้เกิดการเรียกร้องใหม่ ไม่เอาทั้งกระทรวงมหาดไทยไม่เอาทั้งกระทรวงศึกษาธิการ แต่อยากจะตั้งทบวงการศึกษาประชานานขึ้น กระผมก็ได้ยินมาอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อสมาชิกสนใจ เรื่องเกี่ยวกับโจรภาคใต้กระผมก็ตั้งใจว่า เรื่องที่ได้เสนอญัตติไปเมื่อวานนี้ เป็นเพียงยอมรับว่ารัฐบาลควรจะได้ให้การสนใจและควรจะได้เป็นเรื่องสำคัญ กระผมเห็นว่าเรื่องที่โจรภาคใต้ได้จับครูไปเพื่อเรียกค่าไถ่ คือครู ๓ คน ที่เป็นชาย ๒ คน แล้วก็ครูสตรีอีก ๑ คนนั้น ก็ปรากฏว่าจากชาครูชายทั้งสองก็ได้รับปลดปล่อยตัวออกมาแล้ว เหลือครูสตรีอยู่เพียงคนเดียวที่โจรยังจับเอาไว้ ป่านนี้ก็ยังไม่ทราบว่าชะตากรรมจะเป็นอย่างไร กระผมยกเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อจะตั้งเป็นญัตตินั้น ไม่ต้องการที่จะกล่าวว่ามีกรณีใดกรณีหนึ่ง ไม่ต้องการจะประณามใคร แต่ว่าต้องการจะให้เรียกร้อง ให้ทั้งรัฐบาลและรัฐสภาแห่งนี้ ได้หาทางที่จะป้องกันและหาช่องทางว่าอะไรทุกอย่าง อะไรผิดแล้ว เราก็ช่วยกันแก้ไข เพราะปัญหานี้รู้สึกว่าได้พูดกันมานานพอสมควรแล้ว โดยเฉพาะเรื่องโจรภาคใต้ แล้วก็ตามนี้ก็คุกคามครู โดยเฉพาะกระผมก็คิดว่าถ้าเรา

ไต่หาทางแก้ไข เพื่อครูซึ่งเป็นข้าราชการที่มีจำนวนไม่น้อยในประเทศไทย มีขวัญมีแรงจูงใจ มีหลักประกันที่ขึ้นแล้ว กระจงก็เชื่อว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อลูกหลานและต่อประเทศชาติในที่สุด เพราะฉะนั้นกระจงก็อยากจะให้รัฐบาลนี้ให้ชี้แจงต่อรัฐสภาแห่งนี้ มาตรการที่ว่าเด็กชาตินั้น ได้กระทำไปแล้ว ประการใด ผลเป็นไปอย่างไร และกระจงก็อยากจะเรียกร้องให้รัฐสภาและเพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้ช่วยกันออกความเห็น เพื่อที่หาทางแก้ไขปัญหานี้ได้รับถ้วน ครบ ขอขอบคุณครับ

นายวิจิตร ยืนนาน (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระจง วิจิตร ยืนนาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุราษฎร์ธานี กระจง
 คนหนึ่งที่ได้เสนออุทธรณ์ต่อท่านประธานสภา และก็ได้ได้รับความกรุณาบรรจุมาร
 คุยในวันนี้ เรื่องที่กระจงเสนอมานี้ก็เป็นเรื่องสะเทือนขวัญ ของชาวจังหวัด
 สุราษฎร์ธานี และโดยเฉพาะบรรดาลูกเสือชาวบ้าน และตำรวจตระเวนชายแดน
 ตลอดทั้งวิทยากรผู้ฝึกลูกเสือ ตลอดทั้งข้าราชการที่เกี่ยวข้องในกรณี เรื่องนี้
 ครับคือเมื่อวันที่ ๗ เดือนนี้ เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกาเศษ ขณะที่ขบวนตำรวจ
 ตระเวนชายแดน และลูกเสือชาวบ้านตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในกรณี
 ได้เดินทางกลับมาจากอำเภอกะเนียง หลังจากเสร็จการฝึกลูกเสือชาวบ้านแล้ว
 มาระหว่างทางได้ถูกผู้ก่อการร้ายดักข่มโจมตี ขี่ปืนยิง เป็นเหตุให้ลูกเสือชาวบ้าน
 ได้รับบาดเจ็บไป ๒ คน และนางพยาบาลเสียชีวิตไป ๑ คน ตำรวจตระเวน
 ชายแดนตาย ๒ คน และบาดเจ็บ ๑๔ คน สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งไปใน
 ขบวนด้วยก็หวัดโคม เข้าไปคนหนึ่ง เรื่องนี้หลังจากเกิดเหตุแล้วกับบรรดาผู้
 เกี่ยวข้องได้ช่วยกันลำเลียงศพและผู้บาดเจ็บไปยังโรงพยาบาล และเป็นเหตุลุลมุน
 อดเวททั้งจังหวัดในวันนั้น เพราะจะต้องเรียกผู้บริจาคโลหิต เพื่อไปช่วยบุคคลที่
 บาดเจ็บ เมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้นมาก็เป็นเรื่องที่ทำให้กิจการลูกเสือชาวบ้าน ของ
 จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเฉพาะในเขตที่มีผู้ก่อการร้ายได้รับการกระทบกระเทือน

เนื่องจากกิจการลูกเสือชาวบ้าน ได้เป็นที่สนับสนุนร่วมมืออย่างดีของชาวบ้าน
 เพราะเป็นวิธีการที่จะให้ประชาชนทั่วไปจะได้มีความรู้จักคุ้นเคย มีความสามัคคี
 กันและกันได้ผลเป็นอย่างดี แต่เมื่อเกิดเหตุร้ายอย่างเช่นมาครับ ก็ทำให้กิจการ
 นี้จะต้องถูกกระทบกระเทือนไม่มากนักเลย ประชาชนทั้งหลายต่างก็พากันวิตกว่า
 ทำไมผู้ก่อการร้ายจึงมาโจมตีขบวนนี้ บางคนก็วิจารณ์ว่าผู้ก่อการร้ายจะมุ่งโจมตี
 เฉพาะคณะตำรวจตระเวนชายแดนซึ่งเป็นผู้คุมกันในขณะนั้นและเพื่อแย่งชิงอาวุธ
 เท่านั้น บางคนก็วิจารณ์กันว่ามี ความมุ่งหวังทั้งโจมตี ทำให้ลูกเสือชาวบ้าน
 เสียขวัญกลัว นี้คือชาว ทินเกี่ยวกับตำรวจตระเวนชายแดน และตำรวจภูธร
 ตามตำบลต่าง ๆ ตลอดจนทั้งบรรดาแพทย์เคลื่อนที่ที่เสียขวัญ เนื่องจากว่า
 รัฐบาลนี้ไม่ได้มีมาตรการแน่นอนเกี่ยวกับผู้ก่อการร้าย ไม่ทราบว่าจะสู้หรือจะหนี
 หรือจะเอาอย่างไร เป็นแต่เพียงว่าปล่อยให้พวกเขาไปเป็นสุนัขล่าเนื้ออยู่ตลอด
 เวลา ไม่กี่วันก็ถูกฆ่าแย่งอาวุธ ไม่กี่วันก็สถานีตำรวจตำบลถูกเผา แย่งอาวุธไป
 มาหลายที่แล้ว ตายก็ตายไป เจ็บก็รักษา ตายก็ฝัง แสดงความเสียใจไว้อาลัย
 เป็นพิธีก็เสร็จกัน หลังจากนั้นสถานีตำรวจก็ถูกเผา อาวุธถูกแย่งถูกชิง และ
 ต่อมาปรากฏว่าบรรดาตำรวจตามสถานีตำรวจภูธรบางที่ เมื่อเห็นว่าสิ้นหวัง
 ไม่ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือเวลาถูกโจมตี เมื่อถูกเข้าโจมตี บางคนก็ยอมแพ้
 แล้วแถมยังช่วยขนอาวุธไปให้ผู้ก่อการร้ายด้วย พวกเขาทั้งหลายไม่รู้ว่รัฐบาล
 จะเอาอย่างไร ย้ายเขาเข้ามาไปในเขตนั้น เพียงเพื่อที่จะรอวันตายเท่านั้นหรือ
 ขอน้อยญาติให้รัฐบาลหมั่นทวน แล้วก็หาทางช่วยเหลือ และมีคำกล่าวอย่างหนึ่ง
 จากบรรดาตำรวจตระเวนชายแดนและตำรวจตามสถานีตำรวจภูธร ทั่วไปว่า
 เวลาเขาขออาวุธมาที่ทันสมัย ขอกำลังให้เพียงพอแก่การป้องกันฐาน แต่กลับ
 ได้รับความตอบว่าหน้าที่ในการป้องกันผู้ก่อการร้ายนั้น ไม่ใช่ เป็นของตำรวจ
 เป็นของทหาร แต่ว่าทุกครั้งตำรวจถูกโจมตีอยู่เรื่อย เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมใน
 ฐานะเป็นผู้แทนทั้งฝ่ายตำรวจ ส่วนผู้ก่อการร้ายไม่รู้จักว่าเป็นใคร ก็ไม่รู้อะไรไป

มาจรรจากันอย่างไร และโดยเฉพาะคนไทยต่อคนไทยด้วยกัน กระผมก็ไม่กล้าเข้าไปขวาง ถ้าคอยกันด้วยหมัด ชักกันด้วยมือ อาจจะไปขวางขอร้องได้ เรื่องนี้จึงขอให้รัฐบาลหามาตรการและทบทวนนโยบาย เพื่อจะถอนหรือจะสู้ หรือจะอย่างไรก็แล้วแต่ กระผมไม่ต้องการคำตอบในที่นี้ วิธีการใดก็แล้วแต่ท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ละครับ กระผมก็ได้รับคำปรารภจากบรรดาแพทย์เคลื่อนที่ จะต้องออกไปช่วยเหลือให้การรักษาประชาชนในท้องที่กันดาร ซึ่งมีอยู่มากมาย ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พวกกันออกปากว่า ผมไม่เอาแล้ว ชนาคลุกเลือดชาวบ้าน ยังโคนเลย แล้วพวกผมละ และต่อไปนี้ละครับประชาชนจะอยู่กับอย่างไร กระผมอยากจะขอร้องว่าถ้ารัฐบาลบอกว่าเราทำได้ หรือแก้ใ้ใครทุกอย่างนี้ ขอย้ายไปอยู่ที่ไหนสักที่ มันจะกลายเป็นการแก้ตัวไป ในเมื่อพูดแล้วก็อยากจะให้ คำเสนอแนะต่อรัฐบาลบ้างว่าในฐานะที่รัฐบาลเป็นนักการเมือง ผู้กำหนดนโยบาย แต่ท่านไม่ได้ดำเนินนโยบายเอง ต้องให้ข้าราชการประจำคือตำรวจ หรือทุกฝ่ายเป็นคนดำเนินการนโยบายของท่านนี้ละครับ จะสัมฤทธิ์ผลผ่านไปถึงประชาชนได้ก็จะต้องปรากฏว่าข้าราชการประจำนี้ละครับคือตำรวจ เขามีความสามารถดีพอ มีความสามารถที่จะนำนโยบายไปได้ เราน่าจะยอมรับความจริงกันเสียที่หนึ่งว่า บรรดากำลังตำรวจที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ เขาไม่มีความสามารถพอที่จะรับนโยบายได้ เพราะความเป็นอยู่เกี่ยวกับเรื่องการเงินอยู่ สวัสดิการเขาไม่มี ในด้านความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ก็ไม่มี ความแน่นอน คนไหนเสียเหง้าหาเงินให้เจ้านายได้เก่ง ก็ได้รับความเจริญ ข้อนี้ละครับมันจึงเข้าแบบที่ว่าสมภารเขกกะบาลพระ พระเขกกะบาลเนร เนรเขกเค็กักัด เค็กักัดตะหมาหมากัดชาวบ้าน เพราะฉะนั้นตัวท่านจะอย่าเป็นสมภารที่จะไปเขกข้าราชการประจำเข้า และควรจะทบทวนบรรดานายตำรวจที่รับผิดชอบในการนี้ ทุกแห่งว่าบุคคลคนนั้น เขากำลังทำงานเพื่อประชาชนหรือทำงานเพื่อกระเป่าตัวเอง สอบบุกำลังชีวิตผู้บังคับบัญชาเหล่านั้นเป็นอย่างไร กระผมจะขอเรียนแต่เพียงเท่านี้

ที่นี้พูดถึงสำหรับโจรผู้ร้ายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ธรรมดาจะเรียนนึกหนึ่งว่า ห้าง ๆ
 ที่ทางผูกกับภัยพยายามที่จะช่วยเหลือแก้ไขปราบปรามโจรผู้ร้ายทุกวิถีทาง แต่มา
 คิคอยที่กล่าวถึงคนเสื่อม ไม่มีเครื่องไม้เครื่องมือ ไม่มีเงินพอที่จะดำเนินการ
 ธรรมดาใครเสนอบอกว่าทำไมไม่ตั้งค่านตรวจผู้ร้าย หรือตรวจบรรดาพวกที่พก
 อาวุธเถื่อนหรือโจรผู้ร้าย เวลาลักขโมย เพื่อที่จะสกัดกันได้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 มีทางออกอยู่ ๓ ทางครับ ทางหนึ่งทางไปนครศรีธรรมราช อีกทางหนึ่งไปนาสาร
 อีกทางหนึ่งไปทางภูเก็ต ถ้าเราตั้งค่าได้ อันนี้ประชาชนก็พอใจ และโอกาส
 ของทางของโจรผู้ร้ายมันก็แคบเข้า นอกจากนั้นนะครับในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 ก็มีปรากฏว่ามีตำรวจบางส่วนเหมือนกัน โดยเฉพาะในอำเภอไชยยา ก็ปรากฏ
 ว่ามีตำรวจซึ่งผู้ร้องเรียนก็ไม่กล้าเปิดเผยนาม เพราะเป็นตำรวจอิทธิพล
 เขาเอาไว้ฟังว่า วิธีการหาเงินของตำรวจนั้น คือการทำหน้าที่เป็นผู้ติดต่อ
 ระหว่างโจรขโมยควาย สมมุติว่าโจรคนไหนจะขโมยควายคืนนี้ เขาบอก
 มึงจะขโมยควายคืนนี้มาบอกกู แล้วเอาเงินมาให้กู ๒,๐๐๐ บาท แล้วกูจะช่วยให้
 ว่าพวกตำรวจ ฉ.ภ. หรือ น.ป.พ. มาทางไหนจะบอกให้ เสร็จแล้วพวกนั้น
 ไล่ที่หลอกตำรวจ ก็ไปลักควายชาวบ้านคืนหนึ่ง ๑๐ ตัวก็มี พอลักควายเสร็จ
 ตำรวจกับโจรก็รู้ว่าพวกโจรเอาควายไปไว้ตรงไหน เสร็จแล้วพอเจ้าของ
 ควายมาแจ้งความตำรวจ ตำรวจคนนั้นก็บอกว่าโอ เรื่องนี้ เรื่องเล็กจะไปขอสืบสวน
 ให้ ก็ออกไปสืบสวนพอเป็นพิธี กลับมาบอกว่าเจอแล้ว แต่พวกโจรต้องการ
 ๓,๐๐๐ บาท ตกลงตำรวจคนนี้ได้จากโจร ๒,๐๐๐ บาท แล้วก็มาได้จาก
 ชาวบ้านอีก มันเป็นอยู่อย่างนี้ครับ และนอกจากนั้นยังมีอีกกรณีหนึ่ง ธรรมดาเพิ่ง
 ได้รับการร้องเรียน เมื่อวานขึ้นนี้จากประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 ในกรณีผู้ชายคนนั้นได้พาผู้หญิงไปหลบนอน เสร็จแล้ว ปรากฏว่าผู้หญิงคนนั้นได้
 ขโมยเงินจำนวน ๖,๐๐๐ บาท นาฬิกา อาวุธปืนไป ผู้ที่ถูกขโมยก็ไปแจ้งความ
 ตำรวจ ตำรวจก็ทำบันทึกในสมุดกระดาษแล้วก็บอกว่า ฉะ ๆ ไว้ก่อนแล้วจะจัดการ

ให้ต่อมาอีก ๔ - ๕ วัน นายตำรวจก็เรียกผู้เสียหายมาบอกว่า ได้ของแล้ว
 ได้เงิน ได้ทรัพย์สิน เอาคืนให้ไป ส่วนเงินผู้หญิงเอาไปใช้แล้ว แต่ขอย่าให้ตัดใจ
 ไปดำเนินคดีเอา เรื่องกับผู้หญิงคนนั้น นี่เมื่อเรื่องมันเป็นอย่างนี้ครับ และคิดว่า
 โจรที่ไหนมันจะหมด ก็ในเมื่อเจ้าหน้าที่กับโจรมันพวกเดียวกันแล้ว และคิดว่า
 ในอำเภออื่น จังหวัดอื่นทั่วประเทศก็คงเป็นอย่างนี้ ผมจึงอยากจะให้รัฐบาลได้
 ไปรื้อเรียกตำรวจผู้ใหญ่ทุกฝ่ายมาประชุมกัน และบอกให้เขาฟังว่าการที่ท่าน
 ทั้งหลายกำลังกระทำอยู่นี้เป็นการเผาบ้านตัวเอง บ้านเมืองกำลังจะลุกเป็นไฟ
 ประชาชนไม่มีที่พึ่ง เพราะการกระทำของพวกคนเหล่านี้ ทุกคนบอกว่ารักชาติ
 บอกกันอยู่เรื่อย บอกว่ารักชาติ แต่ในเวลาเดียวกัน ก็ซุกเสียดซุกเนื้อรังแกชาติ
 คือตัวคนไทยนั้นแหละ บอกว่าเราจะไม่มีโอกาสแก้ไข ถ้าหากเรายังมีข้าศึก
 เหตุการณ์ทำให้ประชาชนชาติพึ่งอยู่อย่างนี้ กระผมขอฝากไว้ว่า ถ้าหากท่าน
 ยังหวังตำแหน่งอำนาจ กลัวจะมาแย่งมาชิงกันอยู่ภายในมากเกินไปแล้ว ท่านจะ
 ไม่มีเวลาที่จะไปแก้ปัญหของประเทศไทย ขอให้ท่านจงมาช่วยดับไฟกันดีกว่า
 ครับ บรรดาท่านทั้งหลายก็ว่ารอยพอที่จะรับประทานไปในชาตินี้ ก็ไม่หมดแล้ว
 ขอมาช่วยบ้านกูเมืองกันเถิด ผู้ใดเคยได้ยินผู้ใหญ่ทั้งหลายบอกว่า ขอให้เรา
 สละชีพเพื่อชาติ แต่ผมมอง ๆ ไปแล้วครับ ผู้ใหญ่เคียวนี้สละชาติเพื่อชีพกันทั้งนั้น
 ผมขอรับรองเมืองไทยจะอยู่ได้ก็เพราะพวกเราทั้งหลาย และจะอยู่ไม่ได้ก็เพราะ
 พวกเราทั้งหลาย ขอขอบคุณครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ พรรคประชาธิปัตย์ เสนอญัตติ เรื่องนี้คนหนึ่งควย
 ขอกราบขอบคุณท่านประธาน ที่ได้ถือว่าเรื่องนี้เป็น เรื่องด่วนและเรื่องสำคัญ
 ที่จะต้องเอามาพูดพิจารณากันในสภาฯ เนื่องจากเหตุการณ์โจรผู้ร้ายภาคใต้นั้น
 ทางพรรคประชาธิปัตย์ไม่อยากจะพูดมากแล้ว เหมือนกับคุณอำ ร่องเงินพูด เพราะ
 พูดไปก็มีแค่นี้ เราเคยยื่นญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๕๕ แห่งรัฐธรรมนูญ

เพื่อให้รัฐบาลเข้มแข็ง แกล้งขอเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุโจรผู้ร้ายภาคใต้ ตั้งแต่
 ประจวบ ฯ ลงไปทั้งโจรผู้ร้ายธรรมดาถึงวัวลัดควาย เครื่องมือทำมาหากิน
 ประมงจนถึงโจรผู้ร้ายจับตัวเรียกค่าไถ่ รัฐบาลก็รับว่าจะปราบปรามให้สงบลง
 ทางพรรคฝ่ายค้านทุกพรรคทุกฝ่ายก็สนใจในคำคอมของรัฐบาล แต่ผลปรากฏว่า
 หาเป็นเช่นนั้นไม่ โจรผู้ร้ายชุกชุมยิ่งขึ้น **สวัสดิภาพ** ของประชาชนชาวไร่ชาวนา
 ชาวนาตลอดถึงข้าราชการ ซึ่งต้องเดือดร้อนหนักหน่วงจนถึงกับยะลา ปัตตานี
 นราธิวาสนั้น ถึงกับต้องเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ปิดโรงเรียนทั้ง ๓ จังหวัด
 เรื่องนี้เพื่อนสมาชิกหลายท่านพูดมาแล้ว พรรคประชาธิปัตย์มีความเห็นว่า
 เหตุการณ์รุนแรงอย่างนี้ จะทำให้กระทบกระเทือนถึงความมั่นคงของชาติ ทำให้
 เศรษฐกิจการเมือง การปกครอง ต้องกระทบกระเทือน จึงเป็นปัญหาใหญ่ที่จะ
 ต้องนำมาพูดกันในสภา วันนี้เราต้องการฟังคำคอมและแผนการ ในการที่จะ
 ปราบปรามป้องกันโจรผู้ร้ายภาคใต้และโจรผู้ร้ายทั่วประเทศ ให้สงบ ไม่ใช่
 เอาวาตะของรัฐมนตรีคนหนึ่งคนใดมาพูดมารับรอง เพราะเคยรับรองเรามา
 แล้ว แต่คำรับรองนั้นไม่เป็นผล ประชาชนเดือดร้อนขึ้นทุกวัน เมื่อเช้าผู้สื่อข่าว
 ประจำตำบลซึ่งกระทรวงมหาดไทยเอง เป็นผู้เรียก เขามาอบรมร้อยกว่าคน
 ท่านประธานกรุณาให้มาฟังการประชุมสภา มาพบกับกระผมโดยบังเอิญก็ร้องกับ
 กระผมบอกว่า ท่านผู้แทนชาวบ้านเดือดร้อนแสนสาหัสแล้ว ทำมาหากินไม่ได้
 เด็ดร้อนเหลือเกิน เรื่องโจรปัญหาโจรปัญหาเกี่ยวขอให้แก้ไขให้ประชาชนได้
 หหมดความทุกข์เสียทีเถอะ ก็มาร้องกันจนถึงสภาสวนพลู ยะลา ปัตตานี นราธิวาส
 เคยมีหนังสือถึงหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ บอกว่าชุมนุมกัน ๒ ครั้ง คณะกรรมา
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยไปรับปากไปออกแถลงการณ์ร่วมกันทั้งที่
 ยะลาที่นราธิวาสว่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ให้เขาอุ่นใจ แต่เขาอุ่นใจไม่ได้ เขาส่ง
 สติธิการ โจรผู้ร้ายคุกคามประชาชนและข้าราชการมาให้ดู เขาพูดบอกว่า
 ท่านเป็นที่พึ่งสุดท้าย หมายความว่ายึดเอาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนทุกพรรค

ทุกฝ่ายเป็นที่พึงสุดท้าย เพราะรัฐบาลแก่เขาไม่ได้ สุดท้ายของวันนี้ ศูนย์ครู
โทรเลตถึงหัวหน้าพรรคประชาธิปไตยอีกกว่าขอให้ช่วยด้วย นี่คือวิธีช่วยอย่างหนึ่ง
ของพรรคประชาธิปไตย คือนำมาเพื่อฟังรัฐบาลและวันพรุ่งนี้หัวหน้าพรรค
ประชาธิปไตยจะนำคณะเดินทางลงไป ยะลา ปัตตานี นราธิวาส ตั้งแต่
นครศรีธรรมราชลงไปเพื่อสำรวจเหตุการณ์ด้วยตนเอง เพราะฟังรัฐบาล
เพียงในสภาพที่ที่ท่านฟัง ท่านรัฐบาลท่านก็แก้มาดั่งนั้น เราจำเป็นเพื่อป้องกัน
ความเดือดร้อนของประชาชน ความสิ้นสะเทือนต่อสวัสดิภาพสวัสดิการเศรษฐกิจ
การเมือง และความมั่นคงของชาติ ในส่วนนั้นพรรคประชาธิปไตยจะนำคณะ
ส.ส. ลงไปเพื่อสำรวจตรวจสอบฟังข้อเท็จจริง เพราะบางคนบอกว่าโจรผู้ร้าย
มากนัก เพราะมีเบื้องหลังเจ้าหน้าที่บางคนมีส่วนได้มีการเลี้ยงโจรเอาไว้เราจะ
ไปฟังข้อเท็จจริงจากข้าราชการจากประชาชน ประกอบกับฟังรัฐบาลวันนี้ว่า
ท่านมีมาตรการอย่างไร แผนการอย่างไร ฟังแผนการรับฟังของท่านไปแล้วเรา
ไปสำรวจข้อเท็จจริงมาเปรียบเทียบดูว่ารัฐบาลนี้ที่วางแผนการนี้ สามารถจะแก้
ได้ไหม เราควรจะให้โอกาสรัฐบาลอีกไหม พรรคประชาธิปไตย ก็จะดำเนินการ
และขอขอบคุณท่านประธานที่ได้กรุณานำผู้คดีนี้เข้ามา เพื่อให้มีการพิจารณาและ
ฟังความเห็นจากรัฐบาลแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน

พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พันตำรวจโท
บุญเลิศ เลิศปรีชา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบผู้คดีความ
ของท่านสมาชิกหลายท่านด้วยกันหลายฉบับ แทนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยซึ่งเวลานี้ท่านเพิ่งป่วยเข้าโรงพยาบาล และท่านรัฐมนตรีช่วยอีก
ท่านหนึ่งก็เดินทางไปราชการที่จังหวัดภาคใต้ ก็เหลือผม บุญเลิศ เลิศปรีชา
คนเดียวที่ได้ตอบผู้คดีความนี้ให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย หายข้อข้องใจบาง
ในบางเรื่อง กระผมจะขอตอบผู้คดีความ เรื่องผู้ก่อการร้ายจังหวัดยะลา บุกร้าง

หัวขายนึงพาทนี่เข้าป่า และเรื่องคนร้ายจังหวัดนครศรีธรรมราช ใช้ไม้ขวาง
 ถนนปล้นรถยนต์ราวค.เดียว ๒๐ คันให้รัฐมาลั้งแจ่งให้ทราบขอเท็จจริงเป็นอย่างไร
 มีรายละเอียดประการใดบ้าง โดยเฉพาะนางสาวมะรีย่า อูสามะ ซึ่งถูกคนร้าย
 จับตัวไปนั้น เจ้าหน้าที่ได้ค้นพบนำตัวกลับมาได้แล้วหรือยัง อันนี้กระผมขอเรียน
 ขึ้นแจ้งว่า ความจริงโจรผู้ร้ายในจังหวัดยะลา นั้น โคนขม ชาญฉลาด พักหนึ่งแล้วจะ
 เขียวไควว่ามีน้อยที่สุด เพิ่งจะมา เริ่มคุกคามขึ้นอีกก็ ในเมื่อปลายเดือนที่แล้ว
 คือปลายเดือนสิงหาคม ได้มีการจับผู้หญิงผู้ค้าขายคนหนึ่งในตลาด ไปเรียกค่าไถ่
 แต่ตำรวจก็ได้ติดตามไปทันวันได้ปะทะกันในตอนค่ำ แล้วก็ไล่ต่อสู้กันไต่ตัวผู้หญิง
 คนนั้นคืนมาแล้วก็ผู้ร้ายถูกยิงตายไป ๓ คน เจ้าหน้าที่ตำรวจภาคจับไปคนหนึ่ง
 อันนี้ก็แสดงว่าเจ้าหน้าที่ไม่ได้ละเลยประการใด ก็เรื่องการจับครุชายนึงพาทนี่
 เข้าป่านี้ ก็เพิ่งจะเป็นรายที่ ๒ ในระยะนี้ สำหรับเรื่องผู้ก่อการร้ายจังหวัดยะลา
 บุกจับครุชายนึงพาทนี่เข้าป่านั้น ข้อเท็จจริงที่ได้รับรายงานมาสรุปได้ความว่า
 เมื่อวันที่ ๔ กันยายน เวลา ๑๒ นาฬิกาเศษ ผู้ก่อการร้ายจำนวนเพียง ๓ คน
 ได้บุกจับตัวครูโรงเรียนในอินทนิล หมู่ที่ ๔ อำเภอบันนังสตาไป ๓ คน คือ
 นายประสิทธิ์ เป็นครูใหญ่ นายประพันธ์ และนางสาวมะรีย่า หรือ ปียา อูสามะ
 นำเดินไปที่ตำบลละเอะ จังหวัดยะลา ระหว่างทางได้ปล่อยครุชายนึงพาทนี่ ๒ คนกลับมา
 โดยยึดเอานาฬิกาข้อมือไป ๑ เรือน เงินสด ๒๐ บาท พร้อมกับไล่ส่งให้ครู
 ทั้งสองคนที่ปล่อยตัวกลับมานั้นให้ไปบอกนายอำเภอและผู้กองบันนังสตาให้เก็บเงิน
 จากนายตำรวจคนละ ๔๐๐ บาท เพื่อนำตัวไปไถ่นางสาวมะรีย่าคืนมา ขณะเดียวกัน
 นั้นเจ้าหน้าที่ได้ระดมกำลังทุกหน่วยที่มีเท่าที่สามารถที่จะระดมได้ มีตำรวจ
 ตระเวนชายแดน รวมทั้งตำรวจหน่วยปฏิบัติการพิเศษ และ อ.ส. ได้ออกติดตาม
 กระทั่งทัน ได้ติดตามไปค้นทุกจุด ค้นทุกหมู่บ้าน จนกระทั่งบัดนี้ยังไม่ได้พบผู้
 ก่อการร้ายกลุ่มนี้ สาเหตุที่เท่าที่ไต่พังกู ระยะแรกก็มีอยู่ว่า เมื่อวันที่ ๒ กันยายน
 เวลาประมาณ ๕ ทุ่ม เจ้าหน้าที่ตำรวจ ประมาณ ๑๒ นาย และ อ.ส. ได้ปะทะ

ผู้ก่อการร้ายกลุ่มที่นายหะมัดกับพวกประมาณ ๒๕ คนได้ต่อสู้ ยิงต่อสู้ประมาณ
 ๑ ชั่วโมง ผลการปะทะก็มีตำรวจบาดเจ็บ ๓ นาย อ.ส. ช็อคคอตาแม่ตาย
 ในที่เกิดเหตุ ฝ่ายผู้ก่อการร้ายถูกกระสุนเป็นตายไป ๑ คน ไม่ทราบชื่อ ทาง
 เจ้าหน้าที่ที่คิมในเอ็ม.๑๖ ได้จำนวนหนึ่งกระบอก และของกลางอีกมากมาย
 รวมทั้งกระสุนด้วย และได้ทราบภายหลังว่า ผู้ก่อการร้ายได้ขึ้นไปตายบนเขา
 อีก ๒ คน เพราะฉะนั้นทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้สันนิษฐานว่า โจรผู้ร้ายนี้
 ความคุมแค้นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตำรวจอำเภอบันนังสตา นี้ จึงได้หาทางแก้มือ
 หลังจากจับครู นางสาวมะรีย่า ไปแล้ว เมื่อวันที่ ๔ เมื่อวันที่ ๕ เวลาประมาณ
 ๕.๐๐ น. ครูในอำเภอบันนังสตา อำเภอมือง และอำเภอยะหา ประมาณ
 ๑๕๐ คนได้ชุมนุมกันที่โรงเรียนบันนังสตา มีเลขาธิการกลุ่มพิทักษ์สวัสดิภาพครู
 ๓ จังหวัดภาคใต้ได้ไปร่วมประชุมประท้วงทางราชการ ประท้วงให้นักโรงเรียน
 ในท้องถิ่นที่ทางไกลชั่วคราว และขอให้ ส.ส. ภาคใต้ไปพบ เพื่อให้รัฐบาลวาง
 มาตรการปราบปรามโดยเด็ดขาด และพร้อมกันนั้นให้สนับสนุนกำลังคนตำรวจ
 สนับสนุนอาวุธ เครื่องมือเครื่องใช้ คือ เครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ ซึ่งเรื่องนี้ทาง
 รัฐบาลก็มีความเห็นด้วยอยู่แล้ว นอกจากนั้นแล้วในเรื่องการที่จะปราบปราม
 หรือว่าการที่เข้าโจมตีผู้ก่อการร้ายก็ดี จะต้องมีการที่จะใช้เงินในเรื่องการ
 หาข่าว ในเรื่องการจ้างสายลับ และทางรัฐบาลก็ได้ตั้งคณะกรรมการป้องกัน
 ปราบปรามอยู่แล้วทั้ง ๔ จังหวัด รวมทั้งจังหวัดสงขลาด้วย ตั้งกรรมการนี้
 ประมาณ ๔ เดือน ทั้งหมดก็ใช้เงินไปประมาณ ๒ แสนบาท เงินก็หมดแล้ว แต่ทั้งนี้
 ถ้าหากว่าได้รับความกรุณาจากทางสภายูแทนในเรื่องงบประมาณ ที่จะเข้าไป
 คอไป แต่ถ้ามหาว่างบประมาณของตำรวจ ถ้าเงินในเรื่องการหาข่าวหรือว่า
 ในเรื่องกำลังคน ในเรื่องอาวุธ เครื่องมือเครื่องใช้ ถ้าหากว่าทางสภาจะไม่
 ตัดเงินของตำรวจ งบประมาณจะขอพระคุณเป็นอย่างยิ่ง เมื่อคืนวันที่ ๕ หลังจาก
 เกิดเหตุวันที่ ๔ แล้ว งบประมาณก็ได้รับทราบ ก็ไม่ได้มีเงินพอใจได้โทรศัพท์ทางไกล

ไปสอบถาม เรื่องนี้กับผู้อำนวยการจังหวัด และกับผู้กำกับการจังหวัดและก็ได้
 รับรายงานว่าการจับครูผู้หนึ่งคนนั้นไปมีเบื้องหลังบางประการ เวลาที่รู้ตัวคนร้าย
 แล้ว กระผมก็ได้สั่งไปว่าให้พยายามที่จะจับโจรผู้ร้ายก้นี้ให้ได้ และพยายาม
 ให้นางสาวมะรียานี้กลับคืนมาให้ได้ โดยให้ชอรองกับโต๊ะครูผู้หนึ่งซึ่งเป็นผู้ที่
 ร่วมก่อสร้างโรงเรียน ซึ่งนางสาวมะรียานี้เป็นครูอยู่ในโรงเรียนนั้นให้ทำการ
 บังคับให้คนร้ายคืนตัวให้จงได้ และเมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน เวลา ๑๖.๓๐
 ก็ได้รับรายงานเพิ่มเติมมาว่าผู้ก่อการร้าย ๓ คนนี้ ชื่อ นายมะสุดี นายนาแว
 และนายเซ็ค เจตนาในการจับตัวครั้งนี้เพื่อนำไปเป็นภรรยา ของนายนาแว
 นางสาวมะรียานี้ ผู้นี้เดิมทีเป็นคนอำเภอเทพา จังหวัดสงขลา มีสามีแล้วชื่อนายกิติ
 อยู่ที่อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี แต่ไม่ใคร่จะทะเลาะเบาะแว้งกัน ขณะนี้นางสาว
 มะรียานี้ ยื่นสมัครเป็นครูได้แสดงตนเองในทะเบียนว่าเป็นนางสาว ทั้ง ๆ ที่มีบุตร
 แล้วหนึ่งคน ขณะรับราชการนางสาวมะรียานี้ได้อาศัยอยู่กับเพื่อน ในเขตจังหวัด
 ยะลา การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ก็ได้ส่งกำลังตำรวจออกติดตาม
 และจับกุมได้ที่อยู่ของของโจรกลุ่มนี้แล้ว เจ้าหน้าที่ได้พยายามสุดความสามารถ
 อยู่แล้วก็ตามเมื่อคืนกระผมได้โทรศัพท์ทางไกลตามเหตุการณ์ว่าเป็นอย่างไรแผนการ
 ที่กระผมได้บอกกับท่านผู้ว่า ๆ และท่านผู้กำกับการ ให้วางแผนที่จะนำตัวนางสาว
 มะรียานี้คืนมาให้ได้ ก็เป็นที่ยืนยันแล้วว่าเมื่อตีสองเมื่อคืนนี้ โทรเลขทางไกลจาก
 ยะลามายังกระผมแจ้งว่าได้ตัวนางสาวมะรียานี้คืนมาแล้ว เมื่อเวลา ๕ ทุ่มเศษ
 การสอบสวนปรากฏว่าผู้ก่อการร้ายนี้ต้องการเอานางสาวมะรียานี้ ไปเป็นภรรยา
 ไม่ให้จับไป เรียกค่าไถ่แต่ประการใด เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกที่เคารพกรุณา
 รับทราบไว้ด้วยว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นการจับไปเรียกค่าไถ่ เป็นการจับเอาตัวไป
 เป็นภรรยา กระผมเข้าใจว่าผู้ก่อการร้ายทั้ง ๓ คนนี้ อาจจะโคตรไว้ในภายหลัง
 สำหรับเรื่องจังหวัดนครศรีธรรมราช เรื่องคนร้ายที่ใช้ไม้ขวานปล้นรถรวกเที่ยว
 ๒๐ คันก็เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๔ ตรงกับที่นางสาวมะรียานี้ถูกจับ ได้ความว่าคนร้าย

ไม่ทราบจำนวน แต่ว่าไม่ต่ำกว่า ๑๕ คน แต่งกายคล้ายทหารมีปืน เอ็ม ๑๖ มีอาภา มีคาร์บินครบมือได้ใช้ไม่รถหมอมอเตอร์ไฟขวางถนน ชุมคักปล้นรถยนต์ผ่าน กวาดเอาทรัพย์สินของประชาชนที่อยู่ในรถไป เหตุเกิดที่ถนนสายนครศรีธรรมราช หุงสัง หมู่ ๘ ตำบลรอนพิบูลย์ ผลของการสืบสวนเท่าที่ได้รับทราบในขณะนี้ การสืบสวนจับคนร้ายได้ทราบชื่อเวลานั้นคนร้ายอยู่ ๑ คน ชื่อ อ.ส.จรัส กูคำ เคยสมัคร เป็น อ.ส.ของอำเภอรอนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่ได้ลาออกไปแล้ว ตำรวจจะเข้าจับกุมในวันนั้น ในการเข้าปล้นรถยนต์ดังกล่าวแล้วไม่มีคนผู้ใดได้รับบาดเจ็บ แต่คาดว่าคนร้ายได้รับบาดเจ็บไป ๑ คน เนื่องจากเจ้าของรถลี้ภัยที่ถูกปล้นคันสุดท้ายได้ต่อสู้ยิงเข้าไปในกลุ่มคนร้ายหลายคน จนคนร้ายหลบหนีไปทรัพย์สินเงินทองรูปพรรณ นาฬิกาต่าง ๆ ที่คนร้ายได้ปล้นไปแล้วในครั้งนั้น ประมาณ ๓๕,๐๐๐ บาทเศษ สถานที่เกิดเหตุอยู่ในตำบลสวนเลา ซึ่งสถานที่นั้นเจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวการร้ายได้เข้าโจมตีทำให้ตำรวจเสียชีวิตไป ๑๕ นาย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเรื่องนี้การปล้นครั้งนั้นยังไม่ทราบแน่ชัดว่าเป็นโจรธรรมดา หรือเป็นโจรผู้ก่อการร้าย สำหรับในการที่สาเหตุของการที่โจรผู้ร้ายชุกชุมนั้น กระทบเห็นด้วยกับท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติ กระทบขอเอ่ยชื่อ คือคุณอำ ร่องเงินว่า เนื่องจากว่าเศรษฐกิจตกต่ำ เรื่องเศรษฐกิจตกต่ำทางรัฐบาลก็พยายามแก้ไขอยู่ แต่ว่าเวลานี้ภาวะการณ์ต่าง ๆ มีแต่เรื่องยุ่งยาก โดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทยแล้ว มีการร้องเรียนต่าง ๆ กระทบจะไม่ขอลดลงไปมากความ เพราะท่านก็กล่าวอยู่แล้วว่า รัฐบาลนี้มีภาวะเหตุการณ์ยุ่งเหยิงยุ่งยากเพียงไร เพราะฉะนั้นในเรื่องการแก้ไขเศรษฐกิจเพื่อปากท้องของประชาชนนั้นก็ยังไม่ไต่หาไปแค่นั้น อาจแทบจะกล่าวได้ว่ายังไม่ไต่หาอะไรเป็นชิ้นเป็นอันเลย สำหรับเรื่องการปราบปรามโจรผู้ร้ายนั้นก็ไม่เฉพาะกับภัยที่ละครับ ก็ชุกชุมทั่วไป แล้วอันนี้เป็นหน้าที่ของตำรวจและฝ่ายปกครองจะต้องประสานงานกัน ทางรัฐบาลนี้เป็นแต่เพียงควบคุมนโยบายเท่านั้น สำหรับจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้นก็ทุก ๆ ปีคดีขึ้นเป็นอันคืบ ๑ รัฐบาลไหนก็ยิ่งแก้

ไม่ได้ นครศรีธรรมราชที่ทุกสมัยมาอันดับ ๑ ของประเทศ อันนี้เป็นที่ยอมรับกัน
 ทั่วไป สำหรับเรื่องที่ท่าน ส.ส. คุณอ่ำ ร่องเงินกับท่าน ส.ส. สุรินทร์บอกว่า การ
 ครอบงำขึ้นของตำรวจนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยก็กำลังแก้ไขอยู่ แต่ว่าการลงโทษ
 หรือว่าการที่จะเอาผิดแก่ตำรวจนั้นมันจะต้องมีหลักฐานหรือข้อมูลพอสมควร การ
 ย้ายหรือการปลดออกนั้น เราจะทำตามอำนาจก็เห็นจะไม่ได้ จะต้องมียุทธ
 พอสสมควร ยิ่งเวลานี้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘
 ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๕ นั้นแล้ว อำนาจการโยกย้ายก็ อำนาจการลงโทษก็
 อำนาจต่าง ๆ ทางวินัยก็ อยู่ในอำนาจของปลัดกระทรวงหรือเจ้าหน้าที่ข้าราชการ
 แต่ผู้เดียว รัฐมนตรีไม่มีอำนาจอะไรทั้งนั้น เพราะฉะนั้นการที่กระผมเคยรับทุกข์
 กับท่าน ส.ส. หลายท่านด้วยกัน กระผมจะขอเอนาม เช่นอย่างคุณชวน หลีกภัย
 เป็นต้นว่า กระผมจะดำเนินการอย่างเด็ดขาดปราบปรามคอร์รัปชันของตำรวจนี้ เพื่อจะ
 ให้ตำรวจที่ได้มีศักดิ์ศรีขึ้นมา ให้ตำรวจชั่วไ้หมดไป ในเรื่องการย้าย การปลด
 ออกนี้ กระผมได้พูดแล้วว่า กระผมจะทำอย่างเด็ดขาด หลังจาก ๓ เดือนไปแล้ว
 บัดนี้กระผมก็คิดว่า เรื่องที่จะทำตามที่ถูกวิพากษ์เห็นจะมีปัญหาซักของ นอกจากว่า
 จะต้องออกพระราชบัญญัติแก้ไขระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๑๘
 ซึ่งบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายนนี้ โดยรัฐบาลสมัยก่อน สมัยนิติบัญญัติเสนอเข้ามา
 สำหรับจังหวัดพัทลุง เรื่องการจับเรียกค่าไถ่นั้น จังหวัดพัทลุงปรากฏว่ามีน้อยมาก
 มีเพียงไม่กี่ราย เมื่อวันที่ ๔ หรือวันที่ ๕ เดือนนี้ ปรากฏว่าได้มีการจับเด็กชาย
 ศุภชัย ลูกชายเจ้าของร้านเวทียูกจับไป เรียกค่าไถ่เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม เรียกเงิน
 ๕๐,๐๐๐ บาท รับผิดชอบจากโจรให้นำไปให้ในวันที่ ๕ แต่ว่าทางเจ้าทุกข์เพิ่ง
 ได้รับวันที่ ๗ เรื่องนี้ ทางตำรวจเมื่อได้รับแจ้งความแล้วก็พยายามที่จะใช้วิธีการ
 อย่างนุ่มนวลที่สุดเพื่อจะให้เด็กคืนมา เพราะถ้าหากว่าใช้วิธีรุนแรงก็กลัวเด็กจะ
 ได้รับอันตราย กระผมได้รับรายงานจากตำรวจว่า ทางตำรวจได้ส่งสายติดตาม
 แทะรอยอยู่ตลอดเวลา คนร้ายได้พาเด็กหนีวนเวียนอยู่ในอำเภอควนขนุน และ

อำเภอใกล้เคียง เพราะโจรกวัดตำรวจไม่ยอมที่จะให้ญาติของเด็กนี้ ติดต่อกับเด็กติด
 ทางตำรวจได้รายงานว่า เพราะเหตุว่าความกลัวอันนี้เด็กจึงได้ถูกฆ่า อันนี้กระผม
 ก็ได้สั่งให้ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ได้ติดตามโจรกวัดนี้มาให้จงได้ สำหรับจังหวัดสุราษฎร์ธานี
 ตามที่ท่าน ส.ส. วิจิตร ยืนนาน ได้แถลงเรื่องการที่ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้
 คุกคามและได้ยิงรถต่าง ๆ ขณะที่น่ายอนันต์ สงวนนาม ผู้ว่าราชการจังหวัด
 สุราษฎร์ธานีได้ไปเปิดการอบรมลูกเสือชาวบ้าน และเมื่อเวลากลับมาก็ได้ถูก
 ผู้ก่อการร้ายยิง ได้มีผู้เสียชีวิตไปหลายคน รวมทั้งคนนอกด้วย มีนางสาวยุพา
 ลัดดา และตำรวจ ต.ช.ค. ครูชุกฝึก อันนี้ทางกระผมได้รับรายงานมาหลังจาก
 เกิดเหตุแล้วทางกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานีก็ได้ให้ พันตำรวจโท
 ผาค ดวงฤทธิ์ รองผู้กำกับการพร้อมด้วยกำลังหน่วยปฏิบัติการพิเศษ และรถยนต์
 หุ้มเกราะออกไปช่วยเหลือเคลียร์พื้นที่ แต่ว่าในที่สุดก็ไม่ได้พบผู้ใด สำหรับผู้
 ก่อการร้ายในจังหวัดสุราษฎร์ธานีนี้เป็นที่น่าวิตกเป็นอย่างยิ่ง กระผมได้เคย
 เดินทางไปตรวจราชการสองครั้ง ครั้งหนึ่งในท้องที่อำเภอเวียงสระ มีหน่วย
 ปฏิบัติการพิเศษถูกข่มขู่โจมตี และอีกครั้งหนึ่งสถานที่ตำรวจถูกเผา อันนี้กระผมก็ได้
 ไปพบคุณวิจิตร ยืนนาน และก็ได้ปรับทุกข์กันอย่างที่คุณวิจิตร ได้ชี้แจงให้สถานที่ทราบ
 สำหรับจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้นผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้คุกคามในอำเภอเวียงสระ
 อำเภอเคียนซา พรุพรี และนาสาร ในการที่คุกคามนี้ กระผมได้เคยสั่งการให้รอง
 ผู้การมาพบและได้วางนโยบายไปว่า ในการที่จะปฏิบัติการต่อผู้ก่อการร้ายนั้น
 ถ้าหากว่าเราใช้ยุทธวิธีในการตั้งรับอยู่ อันนี้เป็นการเสียเปรียบผู้ก่อการร้ายเป็น
 อย่างยิ่ง เพราะว่าถ้าเผื่อตำรวจเผลอเมื่อไร หรือว่าตำรวจนอนลงเมื่อไร
 หรือว่าตำรวจนอนลงเมื่อไร การตั้งรับนี้ไม่เป็นการที่เรียกว่าเป็นผลดี แก่ยุทธวิธี
 ตำรวจก็จะเสียชีวิตลงทุกครั้งที่ยุก่อการร้ายเข้าโจมตี และกระผมได้สั่งการให้
 ทหารรองผู้การคนนั้นติดต่อกับทางจังหวัด ขอให้วางมาตรการส่งสายตรวจออกไป
 โจมตีในหมู่บ้าน เป็นที่ทราบว่า เป็นฐานปฏิบัติการของผู้ก่อการร้าย แต่ได้รับคำตอบ

ว่าในพื้นที่ที่มีผู้ออกการร้ายและประกาศกฤษฎีกาการศึกนั้น การปฏิบัติภารกิจนั้นจะ
 คงเป็นหน้าที่ กอ.รมน. ซึ่งจะต้องร่วมมือกันเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่เหมาะสมได้ส่งการ
 ไปทางเจ้าหน้าที่ตำรวจติดต่อกับทางเจ้าหน้าที่ กอ.รมน. เพื่อจะปราบปรามชั้น
 เกิดชวาคต่อไป สำหรับเรื่องการทำนุบำรุงอาชีพให้ตั้งคานตรวจ การตั้งคานตรวจนี้
 ตามระเบียบแล้วจะต้องขออนุญาตกรมเสียก่อน เพราะว่าการตั้งคานตรวจนั้นถูก
 ร้องเรียนมากกว่าตำรวจตั้งคานเพื่อรักษา ซึ่งอันนี้ก็เป็นความจริงเสียด้วย
 เพราะฉะนั้นเรื่องการจัดตั้งคานตรวจนี้กรมจะได้พิจารณาต่อไป สำหรับในการ
 วางมาตรการการป้องกันและปราบปรามที่กำลังปฏิบัติอยู่นั้นมีแผนการหลายประการ
 ด้วยกัน ประการที่หนึ่งก็คือ ได้ใช้กำลังตำรวจภูธร ตำรวจตระเวนชายแดนและ
 หน่วยปฏิบัติการพิเศษเป็นกำลังหลัก และทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้ส่งเสริมกำลัง
 พลร่มหนึ่งกองร้อยไปอยู่ที่ราชิวาสและยะลาให้เป็นกำลังสนับสนุนของหน่วยตำรวจ
 เวลาที่กำลังตำรวจทั้งหมดที่อยู่ในเขต ๓ จังหวัดภาคใต้ มีประมาณพันคนเศษ
 มีประมาณพันเศษ ๆ ซึ่งไม่ใช่เป็นจำนวนน้อย แต่ทั้งนี้ก็ยังไม่พอ สำหรับ
 กระทรวงมหาดไทยได้ตั้งกรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการป้องกันและ
 ปราบปราม ๓ จังหวัดภาคใต้ เพื่อควบคุมและจำกัดการวางแผน คุกคามการปฏิบัติ
 งานของเจ้าหน้าที่ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ นอกจากนั้นแล้วได้ส่งกำลังคุ้มครอง
 เส้นทาง คุ้มครองครูและประชาชนบางส่วนที่อยู่ในท้องที่อันตราย แต่อันนี้ก็
 บางส่วนเท่านั้น เพราะว่าถ้าหากว่าจะใช้กำลังตำรวจทั้งหมดไปคุ้มครองครูทุกคน
 คงจะใช้กำลังตำรวจไม่ต่ำกว่า ๒ - ๓ พันคน นอกจากนั้นแล้วเราได้ส่งกำลัง
 ตำรวจออกปฏิบัติการต่อต้านที่หมายเป็นพิเศษเมื่อใดทราบข่าวคราวและส่งกำลังตำรวจ
 ออกลาดตระเวน อันนี้แสดงให้เห็นว่าทางตำรวจก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ นอกจากนั้นแล้ว
 ถ้าหากว่าพื้นที่ใดมีการปฏิบัติการที่รุนแรง เราก็จะใช้กำลังส่วนใหญ่เข้าปฏิบัติการ
 ประสานงานกันเมื่อจำเป็น แต่อย่างนั้นก็ คนร้ายก็ยังถือโอกาสเมื่อเวลาปลอด
 ตำรวจหากการคุกคามประชาชนอยู่ในครั้งคราว สำหรับแผนป้องกันและปราบปราม

โจรผู้ร้าย ๓ จังหวัดนั้น กระทบจะไม่ชี้แจงโดยละเอียด แต่หากว่าท่านสมาชิกผู้ใด
 ของใจหรือว่าต้องการจะให้กระทบชี้แจงโดยละเอียด กระทบก็ยินดี ขอขอบพระคุณ
 นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ชวน
 หลีกภัย ส.ส.ตรัง พรรคประชาธิปัตย์ กระทบต้องขออนุญาตท่านประธาน เสนอญัตติ
 ความเรื่องนี้ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่เราได้เคยพูดถึงปัญหา เรื่องโจรผู้ร้ายใน
 ภาคใต้มาแล้ว กระทบคิดว่าไม่น้อยกว่าสามครั้ง ท่านประธานครับ เห็นจะพึง
 ยอมรับกันในครั้งนี้เองนะครับว่า ปัญหาที่ ส.ส.ในจังหวัดภาคใต้ที่หยิบยกขึ้นมาพูด
 กันไม่ใช่เป็นเรื่องเหลวไหล ที่กระทบต้องการมาเรียนท่านประธานอย่างนี้ ก็
 เนื่องจากว่า ครั้งแรกที่เรามาเคยพูดปัญหานี้ กระทบจำได้ว่า เพื่อนสมาชิกที่รักในสภานี้
 ได้เคยทักท้วงว่าโจรที่ไหนก็มีด้วยกันทั้งนั้น และกระทบจำไม่ได้ว่ามีสมาชิกกลุ่มที่
 กระทบท่านหนึ่งได้เคยกล่าวว่าโจรผู้ร้ายในภาคใต้มันก็เป็นกฎแห่งกรรม มันต้องมี
 เป็นของธรรมดา แต่ว่าครั้งนี้ดูเหมือนว่าไม่เพียงแต่สมาชิกในจังหวัดภาคใต้เท่านั้น
 สมาชิกในภาคอื่น ๆ ก็มองเห็นปัญหานี้เป็นปัญหาสำคัญ และได้หยิบยกปัญหานี้ขึ้นมา
 ให้สภาพิจารณา ท่านประธานที่เคารพ กระทบจะไม่รบกวนเวลามากมายนัก
 เพราะกระทบเชื่อว่าปัญหาที่จะพูดกันนั้นก็คงจะไม่ละเอียดซับซ้อนอะไรอีกแล้ว และ
 กระทบก็ไม่คาดหวังว่ารัฐบาลจะช่วยอะไรได้มากไปกว่าที่ช่วยอยู่ในขณะนี้ แต่ที่
 กระทบต้องการมาเรียนขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งก็เนื่องจากว่า กระทบต้องการให้รัฐบาล
 ได้ทบทวนสิ่งที่กระทบได้เคยกราบเรียนไว้แล้วว่า ปัญหาโจรผู้ร้ายในภาคใต้นั้น
 ยอมรับว่ามีเหมือนกันทุกภาค แต่ที่พิเศษก็เพราะเหตุว่ามากกว่าที่อื่น และมีลักษณะ
 ที่พิเศษไปจากที่อื่น และกระทบก็ได้เคยกราบเรียนว่า ถึงรัฐบาลจะไม่ทุ่มเทกำลัง
 ปรามปราม กระทบเชื่อมั่นว่าโจรผู้ร้ายจะลดลง คดีต่าง ๆ เล็ก ๆ น้อย ๆ จะ
 ลดลงด้วยความอึดตัว เพราะไม่มีอะไรจะปล้น ไม่มีอะไรจะลัก ไม่มีอะไรจะ
 ขโมยกันอีกต่อไปแล้ว กระทบยังเคยคาดหมายต่อไปว่า ขอให้รัฐบาลระวังไว้ว่า
 โจรประเภทจับคนเรียกค่าไถ่จะเพิ่มขึ้น และจะขยายตัวหรือออกไปหลายจังหวัด

ซึ่งมันก็ได้เป็นจริงอย่างที่ผมได้เคยคาดหมายไว้ แล้วกระผมเชื่อว่าจะขยายตัว
 ออกมาถึงกรุงเทพฯ และถึงจังหวัดอื่น ๆ ต่อไปอีก เพราะเป็นวิธีการหาเงิน
 ที่เสี่ยงน้อยกว่าที่จะไปลักไปปล้นเขา ท่านประธานครับกระผมคิดว่าปัญหาที่ทาง
 รัฐบาลได้ตอบมาเมื่อสักครู่นี้กระผมไม่ต้องการที่จะซ้ำเติมอะไรท่าน เพราะกระผม
 เห็นว่าท่านได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อยที่สุด ท่านก็ได้ใช้ความพยายามพอสมควร
 แล้วได้ทำสุดความสามารถแล้ว แต่ทำได้เพียงแค่นี้ ดูเหมือนว่าหลังจากที่มีชาวครู
 ๓ คนที่จังหวัดยะลาถูกจับและหลังจากที่มีข่าวว่าเด็กชายศุภชัย ที่จังหวัดพัทลุงถูกฆ่า
 ตาย และหลังจากที่มีข่าวว่าเด็กหญิงเค็มพร คันทินันตร์ ที่จังหวัดตรัง ถูกจับตัว
 ไปเรียกค่าไถ่อีกคนหนึ่ง กรมตำรวจก็เริ่มที่จะมีความคืบ ฝูใหญ่หันกลับไปสนใจแล้ว
 ดูเหมือนว่าวันนี้ผู้รักษาการอธิบดีกรมตำรวจและรองอธิบดีกรมตำรวจ ได้เดินทางไป
 ไปด้วยตนเอง กระผมคิดว่าผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในภาคใต้คงจะได้ไหวตัว และจริงจัง
 มากขึ้นเหมือนกับทุกครั้งที่มีผู้ใหญ่ไปตรวจราชการ และเหมือนกับทุกครั้งที่ไม่หลวง
 เสด็จจากภาคใต้ ท่านประธานครับ ที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะเหตุว่า ความจริงจังนั้น
 เกิดขึ้นในบางครั้งในบางกรณีเท่านั้นไม่ได้ทำกันเสมอต้นเสมอปลาย ถ้ารัฐบาลให้
 ความสนใจกับปัญหานี้อย่างจริงจังไม่หยิบยกขึ้นมาพิจารณา หรือให้ความช่วยเหลือแ
 เฉพาะในตอนที่มีข่าวขึ้นมาพาดหัวหนังสือพิมพ์เท่านั้น กระผมยังเชื่อว่าเหตุการณ์
 ที่เกิดขึ้นในวันนี้จะไม่เกิดขึ้นมา อาจจะไม่มียุทธวิธีที่เราจะพูดถึงสิ่งที่ผ่านไปแล้ว
 อย่างน้อยที่สุด เด็กชายศุภชัยที่จังหวัดพัทลุงก็ถึงแก่กรรมไปแล้ว ท่านประธานครับ
 และกระผมก็ทราบว่าชาวหลังสุควา เด็กหญิงเค็มพร ที่จังหวัดตรังก็ได้คืนมาแล้ว
 หลังจากที่ยอมเสียเงินให้กับโจรไป ๕๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานคงจำได้ว่า
 เมื่อครั้งสุดท้ายที่กระผมพูดถึงปัญหา เรื่องโจรบูรายนั้นเป็นครั้งที่การจับตัวทนายความ
 ในจังหวัดตรังไป เรียกค่าไถ่ก็ได้เกิดขึ้นและ ส.ส. ในจังหวัดตรัง คือ คุณประจักษ์
 รัตคนธ์ ก็ได้ไปติดต่อกับมาช่วยเงินเพียง ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ บาท กระผมไม่
 เชื่อว่าปัญหานี้ได้ยุติลงแล้วหลังจากที่เด็กหญิงเค็มพร ได้ตัวคืนมา กระผมคิดว่า

ยังมีเด็กที่จะต้องถูกจับตัวไปอีกไม่เฉพาะในจังหวัดศรีสะเกษเท่านั้น รวมไปถึง
จังหวัดอื่น ๆ ซึ่งกระผมคิดว่าคงจะไม่หมายเฉพาะภาคใต้ แต่หมายถึงจังหวัด
อื่น ๆ ในทุกภาคด้วย ท่านประธานครับ สิ่งทีกระผมและเพื่อนในพรรคประชา
ธิปไตยได้เสนอผู้คดีขึ้นมาและสิ่งที่เราต้องการจากรัฐบาล คือความมั่นคง
พอสมควรในการที่จะป้องกันปัญหาที่มันเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ กระผมได้กราบเรียน
แล้วว่า กระผมไม่ทบทวนเหตุการณ์ในอดีตมากนัก เพราะมันไม่มีประโยชน์
อีกแล้วที่เราจะไปย้อนนอกจากมาซ้ำเติมรัฐบาลและซ้ำเติมรัฐมนตรี ซึ่งกระผม
เห็นว่าท่านปฏิบัติหน้าที่ก็และได้พอสมควร ในความพยายามพอสมควร แต่ว่า
ทีกระผมต้องหยิบยกปัญหาขึ้นมา ก็เนื่องจากว่าคนี่ประชาชนไม่ได้เชื่อมั่นแล้ว
ละครับว่า เจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองจะคุ้มครองเขาได้ อย่างน้อยที่สุดการจับตัว
เด็กหญิงเค็มพร ที่จังหวัดศรีสะเกษ พ่อแม่ไม่ได้แจ้งความกับตำรวจ กระผมได้
พบพ่อแม่ของเด็ก เขาบอกว่าเขาไม่คิดว่าตำรวจจะช่วยอะไรเขาได้ กลับจะ
ทำให้ชีวิตของลูกเขาต้องเสี่ยงมากขึ้น แล้วในที่สุดก็ได้ตัวมาจริงๆท่านประธาน
ครับ มันไม่เฉพาะในปัญหาเรื่องจับเด็ก เรียกว่าได้เท่านั้นมันก็มีเขตปลดปล่อย
เกิดขึ้นในหลายตำบล คดีที่เกิดขึ้นในต่างจังหวัด ในต่างตำบลนั้น กระผมได้
เคยกราบเรียนนายกรัฐมนตรีนี่ในสภานี้เมื่อเทียวก่อนว่า อย่างหวังว่าตัวเลขสถิติ
ที่ปรากฏออกมาเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น การแจ้งความร้องทุกข์เพื่อเอาเรื่อง
เอาราวนั้นจะลดน้อยถอยลง คุยความไม่เชื่อมั่นที่ประชาชนมีต่อเจ้าหน้าที่ของ
บ้านเมือง แต่ว่าช่องว่างไม่เคยเกิดขึ้นหรอกครับ เมื่อเขาหวังพึ่งเจ้าหน้าที่
บ้านเมืองไม่ได้ มันไม่ได้เกิดช่องว่างถึงขนาดที่จะไม่มีคนที่จะพึ่งไม่ได้ กระผม
รับรองกับท่านประธานและรับรองกับรัฐบาลนี้ว่าประชาชนยังมีพลัง อย่างน้อย
ที่สุดหลายตำบลในจังหวัดศรีสะเกษของกระผมก็ได้มีที่พึ่งเกิดขึ้น การลักขโมย
จักรยานยนต์ หรือลักทรัพย์สันก็ตาม ถ้าหากว่าในตำบลใดมีที่พึ่งเกิดขึ้นตำบลนั้น
จะไม่มีคดีอย่างนี้เกิดขึ้น และถ้าจะมีคดีอย่างนี้เกิดขึ้นที่พึ่งใหม่ของเขาเป็นเหตุที่จะทำขึ้นและ
สั่งเองว่าให้คืนทรัพย์สินแก่เขาไป ท่านประธานครับ กระผมจะไม่กล่าวถึงตำบลที่เกิดขึ้น

แต่กระผมอยากจะนำตัวอย่างมากมายเรียนท่านประธาน อย่างน้อยที่สุดก็ให้รัฐบาล
 ซึ่งอาจจะไกลหูไกลตาที่จะมองเห็นเหตุการณ์อย่างนั้นได้ทราบในตำบลหนึ่ง แล้วใน
 ขณะนี้ในจังหวัดกระผมครั้งที่ที่มีการลักวัวลักควายได้ส่งม รียบร้อยไปแล้ว ใน
 ขณะนี้ในจังหวัดกระผมครั้งที่มีการลักวัว เกิดขึ้นจะมีที่ฟังของประชาชน เป็นผู้มาสั่ง
 ให้คืนวัวให้แกชาวบ้านไป แต่โจรนั้นบอกว่าวัวเขาฆ่าเสียแล้ว เขาเอาไปกินเสีย
 แล้ว ที่ฟังของประชาชนนี้ หม่ เขาจะบอกว่าให้คืน เป็นทรัพย์สินตัวละ ๓,๐๐๐ บาท
 ท่านประธานครับ เกิดเรื่องขึ้นมาว่า โจรที่เอาวัวควายของเขาไปนั้นไม่สามารถ
 จะคืนวัวควายได้ เนื่องจากเอาไปฆ่าแกงกินเสียแล้ว ที่ฟังของประชาชนที่หม่
 บอกว่าขอให้คืนเป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท ปรากฏว่าโจรเอาไปคืนเพียง ๑,๕๐๐ บาท
 และในที่สุดโจรนั้นก็ถูกฆาตตาย ตำบลใด ตำบลหนึ่งที่คหุมาใน คหุมาที่ฟัง หม่ เกิดขึ้น ซึ่ง
 หมายความว่าที่ฟังของบ้านเมืองนั้นฟังไม่ได้แล้ว ท่านจะเป็นที่สงบ ท่านประธาน
 ครับ ก็อาจจะทำให้รัฐบาลอยู่ในใจขึ้นว่า บัดนี้ได้มีที่ฟัง หม่ของประชาชนได้เกิดขึ้นแล้ว
 แต่ว่าจริงอยู่ที่ฟัง หม่ เกิดขึ้นในขณะนั้นก็คงจะทำให้ รัฐบาลยังอยู่ได้อีกนาน ท่าน
 ประธานครับ กระผมไม่เชื่อว่าจะทำให้บ้านเมืองอยู่ได้ วันแต่ละจะต้องมีการ
 เปลี่ยนแปลงกันทั้งประเทศ ที่ฟัง หม่ขึ้นมาปกครองประเทศ ปัญหาอย่างนี้ได้
 เกิดขึ้นมาใหม่แล้วอย่างจริงจังในภาคใต้ กระผมคิดว่าใน ๓ จังหวัดภาคใต้ที่
 เชนเดียวกัน ตัวอย่างที่กระผมหยิบยกขึ้นมาเป็น เพียงตัวอย่างเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ
 ในตำบลเล็ก ๆ ในจังหวัดเล็ก ๆ เช่นจังหวัดตรัง กระผมเชื่อว่าที่ฟังนี้ได้เกิดขึ้นมา
 แล้วในหลายตำบลและที่ฟังนี้จะต้องกระจายขยายต่อไปมากขึ้น ๆ และจะเป็นที่ฟัง
 ที่ประชาชนฟังได้จริง ๆ ท่านประธานในฐานะที่ท่านรองประธานทำหน้าที่ประธาน
 ท่านก็คงตระหนักความจริงถึงปัญหาในภาคใต้ และท่านก็เป็นคนจังหวัดชุมพร
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าท่านประธานก็ตระหนักความจริงในเรื่องนี้
 ว่า ประชาชนยังหวังจะฟังบ้านเมืองฝ่ายเดิมนั้นเห็นจะสายไปเสียแล้ว ถ้าหากว่า
 ปัญหาบ้านเมืองยังเกิดอยู่อย่างนี้ และผู้แก้ปัญหาที่ยังแก้กันอยู่ด้วยวิธีนี้ มันสายเกินไป

สำหรับเขาที่จะพึ่งบ้านเมืองได้ กระผมกราบเรียนรัฐบาล เมื่อตอนที่เรารู้ถึงปัญหา
 โจรในจังหวัดภาคใต้ว่า ปัญหาอย่างนี้ได้เกิดขึ้นทุกเช้ามีทั้งชาวสวนยางออกไป
 กรีดยาง แต่ว่าคนในระดับสวนยางนั้นคงจะไม่เป็นชาวพาคั่วหรือกรับ เพราะว่า
 เมื่อเกิดเหตุอะไรขึ้นมาแล้ว คนเหล่านั้นไม่ได้ชุมนุมประท้วงหยุดงาน อย่างที่ที่สุด
 ที่คนเหล่านั้นทำได้ก็คือการที่จะต้องชุมนุมพี่น้องแล้วหาเงินมาโดยเร็วที่สุด เพื่อที่จะ
 ไปคืนไปแลกตัวผู้ที่ถูกจับมาไว้กับโจร เพราะฉะนั้นเราจึงได้มองปัญหาเหล่านั้น
 ไม่เห็น เพราะเรามัวมองแต่ตัวเลขาว่าเป็นคดีอุกฉกรรจ์เกิดขึ้นเท่าไร คดีลู่โทษ
 เกิดขึ้นเท่าไร ถัดจากใต้ที่เรายังมองตัวเลขาในที่สุดตัวเลขานั้นก็จะค่อย ๆ ลดลง ๆ
 ซึ่งก็อาจจะเป็นความชื่นชมของรัฐบาล แต่นั่นไม่ใช่ความชื่นชมของประชาชน แต่เป็น
 ความชื่นชมของประชาชน ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขออภัยเพื่อนสมาชิก
 ที่เสมือนหนึ่งว่า เป็นผู้แทนในจังหวัดภาคใต้ และหยิบยกเฉพาะในปัญหาในภาคใต้
 ขึ้นมาพูด กระผมตระหนักความจริงดีครับว่า ปัญหาโจรผู้ร้ายนั้นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้น
 ในทั่วทุกมุมโลกและในทั่วทุกหัวระแหงของแผ่นดินไทย แต่ตั้งที่กระผมได้กราบเรียน
 แต่ตอนต้นว่าภาคใต้มีลักษณะพิเศษภาคใต้มีปัญหาพิเศษที่มากกว่าภาคอื่น ไม่เพียงแต่
 เพียงว่าภาคนี้ เป็นภาคที่ทำภาษีให้กับประเทศชาติเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ เท่านั้น
 แต่ว่าประชาชนในภาคนี้ก็ต้องทนทุกข์ทรมานรับสิ่งที่ไม่น่าจะทนกันอยู่ได้ เขาไม่ได้
 เรียกร้องสิ่งที่รัฐบาลทำไม่ได้ ประชาชนไม่ได้ร้องเรียนในสิ่งที่รัฐบาลจะต้องหาคว
 หาแก้หนี้ให้กับเขา แต่เขาเรียกร้องสวัสดิภาพและความสงบสุขความปลอดภัยให้เขา
 เท่านั้นเอง ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาของครูในสามจังหวัดภาคใต้เป็นปัญหา
 หนึ่งของแต่ละจังหวัดในภาคใต้ ปัญหานี้รัฐบาลจะมีมาตรการอย่างไร กระผมคิดว่า
 เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการต่อไป แต่เราในฐานะที่เป็นปากเสียงของเขา
 นั้น เราไม่ได้มีหน้าที่ในการจะไปจับโจร ในฐานะเป็นผู้แทนนั้น เราไม่ได้มีหน้าที่
 ที่จะไปล้อมโจรที่จะไปจับตัวบุคคลที่จับตัวไปนั้นมากขึ้น เป็นหน้าที่โดยตรงของรัฐบาล
 ที่กราบเรียนมาทั้งหมดนี้รัฐบาลจะทำได้แค่นั้น กระผมเองก็ไม่ได้หวังอะไร

มากมายนัก ขออย่างเดี๋ยวนั้นครับว่าอย่าได้ดูหน้าปะจุมุกกัน กระผมกราบเรียน
 ว่ามีโจรในบางท้องที่บางแห่งที่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองพรรครัฐบาล กระผมไม่
 อยากจะเอียนนาม แต่ถ้ายากจะรู้กระผมคิดว่าคุณอำ รongเงิน ผู้แทนจังหวัดพัทลุง
 จะบอกนายรัฐมนตรีได้ บางครั้งทรัพย์สินที่ถูกปล้นไปจากจังหวัดอื่น ๆ นั้น จะต้อง
 ไปติดต่อกับสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งเป็นอดีตนายกรัฐมนตรีของพรรครัฐบาลพรรคหนึ่ง ซึ่ง
 คุณอำจะเป็นผู้รับซื้อไปอย่างดีที่สุด ท่านประธานครับปัญหาอีกประการหนึ่งคือการ
 ดูหน้าปะจุมุกทั้งที่กระผมได้กล่าวมาแล้ว เป็นประเด็นที่อาจจะเกี่ยวเนื่องกับปัญหา
 เรื่องโจรผู้ร้ายก็คือว่า ปัญหาเจ้าหน้าที่ที่กระผมเอง ภัยความลี้ภัยจริงกระผมไม่
 อยากจะไปซ้ำเติมอะไรมากมายนัก แต่เป็นข้อเท็จจริงที่ผมเองได้กราบเรียน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยมาหลายครั้ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเจ้าหน้าที่
 ดำรวจร่วมกันขอมูลของหากภายในห้องซัง หรือเป็นเรื่องที่ยุ่งเกี่ยวกับถูกไล่แล้วก็ตั้งมอ
 การพนัน ซึ่งแม้แต่ผู้กำกับในตนเองไปก็ไม่กล้าจับอย่างที่เป็นจังหวัดจริง ท่านประธาน
 ที่เคารพ พรรคประชาธิปไตยหวังเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะถ้าหากว่ารัฐบาล
 แก้ปัญหานี้ไม่ได้ ไม่ใช่เฉพาะรัฐบาลนี้ ท่านที่อยู่ไม่ได้ และไม่ใช่ว่าประชาชนเท่านั้น
 ที่ไม่สามารถอยู่ได้ด้วยความสงบสุข คนทั้งชาติคนทั้งประเทศจะอยู่ไม่ได้ และไทย
 จะไม่เป็นไทย ถ้าเกิดที่ทั้งนี้ หมกกันทั่วทุกหัวระแหง ในที่สุดก็จะมีรัฐบาล ในที่สุด
 จะไม่มีสัญชาติไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นที่กระผมได้กราบเรียนมา
 ทั้งหมดคงจะเป็นประเด็นโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งเราได้หยิบยกขึ้นมาพูดถึงกัน หาได้เฉพาะ
 เจาะจงในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง ดังที่กระผมได้กราบเรียนมาใหม่ กระผมไม่
 พยายามอย่างยิ่งที่จะพูดถึงเฉพาะปัญหาในจังหวัดตรัง เพราะกระผมทราบดีว่า
 มีผู้แทนในภาคใต้อีกหลายคนซึ่งเขาไม่มีโอกาสจะได้พูดในประเด็นนี้ แต่ว่าผมจะ
 พูกรวมไปถึงในประเด็นของเขาด้วยว่า เราต่างก็มีปัญหาที่เหมือนกัน คือปัญหานี้
 ประชาชนร้องเรียน เรามาในเรื่องความสงบสุขในบ้านเมือง และความสุจริตที่เขา
 ไม่ได้รับไปจากรัฐบาล ท่านประธานครับ อาจจะเป็นความจริงอย่างที่ท่านรัฐมนตรี

ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กล่าวไว้ว่าเพราะปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ จึงทำให้เกิด
 ปัญหาขึ้นแก่กระผม เห็นว่าคำตอบอันนี้ อาจจะสวนทางกับคำตอบของนายกรัฐมนตรี
 และอาจจะสวนทางกับคำตอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพราะดูเหมือน
 ว่าท่านทั้งสองจะได้ เคยกล่าวว่าหลังจากที่เราได้ผันเงินไปแล้ว ปัญหาเศรษฐกิจใน
 ท้องถิ่นดีขึ้นมาก ซึ่งไม่น่าที่จะทำให้เกิดปัญหาใจราษฎรมากมายขึ้นมา เพราะฉะนั้น
 ขอเท็จจริงที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้อ้างมาว่า อาจจะเป็น
 เพราะเศรษฐกิจตกต่ำนั้นกระผมคิดว่าคงจะไม่ ใช่เป็นปัญหาที่แท้จริงอย่างเดี่ยวเท่านั้น
 คงจะมี เหตุผลอันอื่นอีกมากมายหลายประการมาประกอบทำให้เกิดปัญหานี้ขึ้นมากกระผม
 เห็นจะยุติปัญหาที่กระผมทราบ เรียนกับรัฐบาลไว้ เพียงแค่นี้ แต่ก่อนที่จะจบ กระผม
 ต้องขออนุญาตท่านประธานที่จะแก้ไขกล่าวหาของคณฺุประสาธ ไชยะโท ผู้แทนจังหวัด
 ยะลา สักนิดหนึ่งครับ เนื่องจากว่าผู้ที่ท่านตอบโต้ไปนั้นไม่ได้อยู่ในสถานที่ เมื่อตอนที่
 ท่านพูดคือคณฺุประสาธ ไชยะโท ได้พูดถึงปัญหาพื้นองไทยมุสลิมในภาคใต้ว่าไม่เป็น
 ความจริงที่สมาชิกสภาผู้แทนท่านหนึ่งในสามจังหวัดภาคใต้ ได้ เคยกล่าวว่าถูกรัฐบาล
 ในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม บังคับให้กระทำในบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งเป็นการ
 ฝืนและขัดต่อหลักศาสนาของเขา กระผมขอยืนยันว่าเป็นความจริงครับ ถ้าหาก
 คณฺุประสาธ ยังติดใจต่อการคุกคาม กระทบถึงหลักฐาน กระผมมีหลักฐานมาแล้วครับ หนังสือ
 จากขุนจรยวิเศษ ซึ่งเป็นเลขานุการในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งได้
 ตอบปัญหาไว้ใน เรื่องที่รัฐบาลสมัยนั้น บังคับให้พื้นองไทยมุสลิมค่านับพระพุทธรูป
 กระผมไม่ต้องการหยิบยกปัญหานี้ขึ้นมา เพื่อให้เกิดความขัดแย้งอะไร แต่ว่าการ
 ที่จะคลี่คลายปัญหากับคณฺุประสาธซึ่งอยู่ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ แต่ดูเหมือนจะไม่รู
 ข้อเท็จจริงใน ๓ จังหวัดนั้นดีพอ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมและเพื่อนร่วม
 พรรคประชาธิปไตยได้นำปัญหานี้ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง รบกวนเวลาสภาและกระผมคิดว่า
 คงจะเป็นการรบกวนรัฐบาลพอสมควร ในการที่ต้องมาตอบปัญหาซึ่งท่านได้ เคย
 ตอบมาแล้วอย่างซ้ำ ๆ ซาก ๆ แล้วพวกเรา ก็ต้องนำ เรื่องนี้ขึ้นมาพูดกันอีกอย่างไม่มี

วันจบสิ้น กระทบได้ เคยกล่าวแล้วว่าปัญหาจะไม่จบเพียงแค่นี้ กระทบจะไม่หยุดถึง
 ปัญหาที่ผ่านมาแล้วแต่สิ่งที่กระทบอยากได้จากรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ซึ่งนั่งอยู่ในฐานะผู้รับผิดชอบท่านเดียวในงานนี้ ก็คือว่ามาตรการข้างหน้าที่จะให้
 ความอนุใจแก่ประชาชนคนไทยในจังหวัดภาคใต้ นั้นท่านมีมาตรการอย่างไร ที่แน่นอน
 พอสมควร เพราะถ้าหากว่าเกิดปัญหาขึ้นอีกผู้แทนในจังหวัดภาคใต้ก็ต้องหยิบปัญหา
 ขึ้นมาอีก กระทบเกรงเหลือเกินว่า พวกเราจะได้รับคำตำหนิจากประธานคณะ
 กรรมการปราบโจรภาคใต้คือนายเวียง สาคกรสิน ทุกครั้งที่ผู้แทนในจังหวัดภาคใต้
 หยิบปัญหาขึ้นมาพูดท่านมักจะไม่ว่างใจและก็จะตำหนิผู้แทนว่า ไม่รู้ว่าพวกคุณต้องการ
 อะไร ซึ่งพวกกระทบก็เห็นว่ารัฐบาลได้ใช้ความพยายามพอสมควร ตั้งคณะกรรมการ
 ขึ้นมาหลายคณะ เต็มที่เพื่อปราบ แต่ว่าคุณเหมือนว่าจะเพิ่มขึ้นไม่ได้ลดลงอย่างที่เราคิด
 หรืออย่างที่เราคาดหมาย กระทบขอบพระคุณท่านประธาน

นายบุญทัน คอกไชสง (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบ บุญทัน คอกไชสง ส.ส. จังหวัด
 นครราชสีมา วันนี้เท่าที่กระทบได้นั่งฟังอยู่ตั้งแต่เช้าจนถึงปัจจุบันนี้ ก็ได้ทราบแล้วว่า
 ปัญหาที่เรากำลังพูดถึงคือปัญหาเก่า ๆ ปัญหาที่รัฐบาลทุกรัฐบาลประสบอยู่ก็คือเกี่ยวกับ
 โจร อันที่จริงแล้วโจรนั้นกระทบก็ได้รับทราบมาเป็นเวลานานแล้วว่า ได้เกิดขึ้น
 ทุกจุดของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจุดที่เรากำลังพูดถึงคือโจรทาง
 ภาคใต้ อันที่จริงแล้วทางภาคใต้นั้นกระทบก็เคยไปอยู่เป็นเวลาถึง ๔ ปี กระทบ
 ก็ทราบแล้วว่าพี่น้องทางภาคใต้พวกเรานั้นได้ประสบกับภาวะ อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติ
 ทั้งหลายได้พูดจบลงไปแล้วนั้นเป็นอย่างมาก แต่ถึงอย่างไรก็ตาม กระทบก็นั่งฟังอยู่
 คำ ๆ อื่น ๆ ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งพูดจบลงไปแล้วนั้น ท่านบอกว่าใคร่พิรศ
 การเมืองซึ่งอยู่ฝ่ายทางรัฐบาลนี้เป็นผู้ของสุ่มโจรในทางภาคใต้ กระทบรู้สึกมีความ
 สนใจเป็นอย่างยิ่ง ทำไมท่านในเมืองจุกวาคคน ๆ นั้นหรือคนกลุ่มนั้น ทำงานร่วมกับ
 รัฐบาลหรือรัฐบาลปัจจุบันนี้เพื่อการชูครีต โกงประชาชนหรือปล้นประชาชน

แล้วท่านทำไมจึงไม่จัดการตามมาตรการทางกฎหมายหรือทางใดก็ตามหนึ่ง เพื่อที่จะ
 เปิดหน้ากากของคนเหล่านี้ เพื่อให้ประชาชนทราบเราทราบแล้วว่า ในภาวะปัจจุบันนี้
 เราปกครองแบบประชาธิปไตย การปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น กระผม
 เชื่อเหลือเกินว่าประชาชนชาวไทยทั้งชาติต้องการรับฟังสิ่งที่ถูกต้อง และสิ่งที่ควร
 เพื่อที่จะนำหลักฐานมาเผยแพร่แก่ประชาชนให้ทราบ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม กระผม
 ขอยอมรับว่าการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น ทั่วโลกมีใจโรมันกันบ้าง เออกระผม
 ก็มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนดู ๆ ว่าประเทศอื่น ๆ นั้นมีใจโรมันหรือไม่ ถ้า
 หากจะพูดกันอย่างตรงไปตรงมาแล้ว ระบบการปกครองแบบใหม่ที่ทำให้ประชาชน
 ของเรานั้นได้เกิดใจขึ้นมา แม้ว่าประเทศนั้นจะเป็นประเทศที่ประสมกับภาวะ
 ความเจริญทางอุตสาหกรรมทางเศรษฐกิจอย่างไรก็ตาม ประเทศเหล่านั้นก็เห็นไม่พบ
 ซึ่งบุคคลที่มีใจเต็มบ้านเต็มเมืองอยู่ด้วยเหตุผลอันนี้ กระผมจึงจะขอถามเรียน
 ว่าโครงการสร้างการปกครองของชาติไทยในปัจจุบันนี้เป็นอย่างไร ถ้าหากเรา
 ยอมรับว่าการปกครองแบบนี้เป็นการปกครองที่ไม่สามารถที่จะสร้างสรรค์ ระบบ
 เศรษฐกิจสังคมการเมืองการปกครองให้ทั่วถึงกันแล้ว เราต้องยอมรับว่าใจโรมัน
 ยังมีอยู่ แต่ที่จริงแล้ว ใจโรมันเกิดขึ้นมาในโลกนั้น เพราะสาเหตุแห่งการที่เราไม่
 สามารถเกิดความเชื่อมล้าค่าสูงระหว่างคนในชาติได้ ระหว่างคนในชาติของเรา
 นั้นเราทราบแล้วว่ามีคนเป็นอยู่แตกต่างกันบางคนก็ร่ำรวย บางคนก็ยากจน
 ช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนยากจนนี้เอง ได้สร้างสรรค์สังคมขึ้น เรียกว่าสังคมใจ
 ได้มีขึ้นในประเทศของเราด้วยเหตุผลอันนี้ครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
 เราจะทำอย่างไร เพื่อที่จะอุดช่องว่างนี้ให้ใจโรมันมากขึ้น เรามักจะพูดอยู่เสมอว่า
 รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบ แต่เราไม่เคยพูดว่าประชาชนจะต้องรับผิดชอบ กับรัฐบาล
 เราเคยพูดอยู่เสมอว่ารัฐบาลจะทำอะไรให้แก่ประชาชนได้บ้าง แต่เราไม่เคย
 พูดว่าประชาชนจะมีส่วนช่วยเหลือรัฐบาลนี้ในการปรามปรามใจ ใค้อย่างไรไปบ้าง
 เราเคยพูดอยู่เสมอว่าตำรวจเป็นคนไม่เอาไหน แต่เราไม่เคยพูดว่าตำรวจที่มีอยู่

ในปัจจุบันนี้เพียงพอกับประชาชน ๔๒ ล้านคนหรือไม่ เราเคยคิดคำนวณหรือไม่ว่า
 ในปัจจุบันนี้ตำรวจคนหนึ่งต่อประชาชนกี่พันคนในเมืองหลวง และตำรวจ ๑ คนต่อ
 ประชาชนกี่ร้อยก็พันก็หมื่นคนในต่างจังหวัดและในหมู่บ้าน ด้วยเหตุผลที่กระผมกล่าวนี้
 เองและความไม่สมดุลระหว่างเจ้าหน้าที่ และความไม่สมดุลระหว่างประชาชน
 ต่อเจ้าหน้าที่กับคนนี้เอง ได้สร้างภาวะปัญหาให้เกิดขึ้น ถ้าหากว่ารัฐบาลของเรามี
 เงินอย่างเพียงพอ กระผมเชื่อเหลือเกินว่า รัฐบาลจะผลิตเจ้าหน้าที่ตำรวจให้มาก
 เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมีมากขึ้นแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจก็จะได้ปฏิบัติงานอย่างมี
 ประสิทธิภาพ และอีกประการหนึ่งเครื่องมือในการปราบปรามโจรของเจ้าหน้าที่นั้น
 ก็อยู่ในวงจำกัด เราพูดอยู่เสมอว่างบประมาณแต่ละปีนั้นมีน้อยนัก สำหรับในการ
 ทุนบำรุงกองทัพหรือว่าตำรวจไทย แต่จะถึงอย่างไรก็ตามนะครับ ถ้าหากว่าเราพูดว่า
 ตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบ ตำรวจเป็นผู้เฝ้าผู้กินอยู่ฝ่ายเดียวแล้ว ผมเชื่อเหลือเกินว่า
 วิธีนี้ไม่เป็นวิธีที่จะปราบปรามโจรอย่างแน่นอน เพราะในสังคมปัจจุบันนี้ เรามักจะมี
 ไคยีนแดนที่เป็นนักพนันก็ว่านักกินกษมอยู่ตลอดเวลา แต่เราหาที่ว่าจะเป็นนักปฏิบัติ
 และทำมีน้อยมาก ด้วยเหตุผลอันนี้ครับโจรทั้งหลายจึงเกิดขึ้น ในสังคมไทยมากมาย
 ถ้าหากว่าเรายอมรับสักนิดหนึ่งว่า ความปั่นป่วนทางเศรษฐกิจเป็นเครื่องก่อให้เกิด
 โจรและนอกจากความปั่นป่วนทางเศรษฐกิจแล้ว เรายังมีความปั่นป่วนทางการเมือง
 อีกด้วย แต่ในที่นี้เราอาจจะมองถึง ๒ ประเด็น ประเด็นแรกเราอาจจะหมายถึง
 โจร ซึ่งเราเรียกว่าโจรทางการเมือง ผู้ซึ่งมีความคิดในอีกลักษณะหนึ่งซึ่งตรงกันข้าม
 กับการปกครองซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันเช่นนี้ โจรเหล่านั้นอาจจะตั้งตัวเป็นรัฐบาล
 อีกรัฐบาลหนึ่ง ซึ่งเราเรียกว่ารัฐบาลเงา รัฐบาลเงานั้นก็อาจจะสั่งประชาชน
 หรือว่าสั่งกลุ่มหรือสมัครพรรคพวกของเขาทำอย่างใด อย่างหนึ่ง เพื่อทำลายรัฐบาล
 ในปัจจุบันนี้หรือเพื่อที่จะบ่อนทำลายการเป็นอยู่ของประชาชนด้วยเหตุผล อันนี้ นะครับ
 เราจะทำอย่างไรดีในภาวะเช่นนี้และโจรอีกจำพวกหนึ่งก็คือ โจรที่มีความคับแค้นใจ
 เป็นอย่างมากในเมื่อเขาไม่มีที่อยู่ไม่มีกิน ไม่มีงานทำ แล้วจำเป็นอยู่เองจะต้องมี

โจรชนนี้เกิดขึ้น เพราะว่าในสังคมที่เราเป็นอยู่ในปัจจุบันนี้สังคมเรามีได้ช่วยเหลือ
 คนทุกคน แต่เราช่วยเหลือคนบางคนเท่านั้น ... งบประมาณอาจจะพุ่งตรงไปตรงมาว่า
 ข้าราชการทั้งหมดหรือว่าบุคคลที่ทำหน้าที่กับรัฐบาลนี้รัฐบาลนี้ก็ได้เลี้ยงดู คนเหล่านี้
 ทั้งทางตรงและทางอ้อมมีเงินเดือนก็มีสวัสดิการ และมีอีกทั้งถูกค่าไปโรงเรียน
 ก็มีการเสียค่าเล่าเรียนให้ มีการเสียค่าหมอรักษาให้ แต่ทว่ามีคนเป็นจำนวนมาก
 ซึ่งเป็นชาวไร่ชาวนาผู้ยากจนไม่ได้รับผลประโยชน์อะไรเลย สิ่งเหล่านี้ละครับ
 เป็นสิ่งแบ่งแยกประชาชนทั้งชาติ ด้วยสาเหตุอันนี้โจรก็คือบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งอยู่
 ในภาวะที่ยากจนไปยิ่งกว่าชาวไร่ชาวนาเสียอีก เขาไม่มีงานจะทำ ไม่มีข้าวจะกิน
 ด้วย เมื่อมีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น จำเป็นอยู่เองละครับ เขาจะต้องกลายเป็น
 โจร เมื่อกลายเป็นโจรก็ต้องมีการปราบปรามนะครับ เมื่อมีการปราบปรามกันนั้น
 ถ้าหากว่าการปราบปรามนั้นไม่ไฉน รัฐบาลก็ต้องถูกตำหนิว่าถูกว่าอยู่อย่างนี้ตลอด
 ไปก็จะทำอย่างไรเล่าครับท่านประชาชนที่เคารพของกระผม ในเมื่อชาติของเราเป็น
 อย่างนี้เราทราบแล้วว่าคนจนนั้นมีมากกว่าคนรวย ในเมื่อคนจนมีมากกว่าคนรายนั้น
 ความจนนั้นละครับคือโจรอย่างหนึ่ง เราทราบแล้วว่าภาวะในปัจจุบันนี้เราเรียกว่า
 สงครามชิงประชาชน การแย่งชิงประชาชนนั้นก็คือการแย่งชิงที่อยู่กิน ระหว่างคน
 สองกลุ่มกลุ่มที่มีเงินและกลุ่มที่ไม่มีเงิน กลุ่มที่ไม่มีเงินจะต้องใช้ทักษะความสามารถ
 อย่างไม่ค่อยอย่างหนึ่ง เพื่อการหาอาหารมาเลี้ยงชีพในครอบครัวของเขา ถ้าหากว่า
 เราจะมีมาตรการเพื่อการปราบปรามอย่างแท้จริงแล้ว ผมเห็นอยู่ประการเดียว
 ครับ คือว่าการปกครองที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เป็นการปกครองแบบประชาธิปไตย
 ซึ่งเราให้โอกาสแก่ประชาชนทุกคนในการหาอยู่ ในการเลี้ยงชีพ ในการแสดง
 ความคิดเห็นของตัวเอง มีคนอยู่กลุ่มหนึ่งซึ่งเขาไม่ต้องการจะทำงาน คนกลุ่มนั้น
 ก็มีถ้าหากไม่ทำงานแล้ว เขาจะอยู่ได้อย่างไร ถ้าเราคิดอย่างนี้นะครับ ด้วยเหตุผล
 ดังนี้ คนไม่ทำงานเหล่านั้นจะต้องเกาะกินสังคม การเกาะกินสังคมนี้เองละครับ
 เผยเป็นลักษณะของการเป็นกลุ่มโจร เราจะทำอย่างไรกับคนพวกนี้ เรามีวิธีที่จะ

กำจัดใจได้โดยที่รัฐบาลนั้นจะต้องเป็นรัฐบาลที่ทานผู้มีเกียรติ ซึ่งผูกจบลงไปแล้ว
 ว่า มีคนกลุ่มหนึ่งซึ่งเขาไป เป็นที่พึ่งของประชาชน และคนที่ไป เป็นที่พึ่งของ
 ประชาชนนั้นได้ทำความสงบเรียบร้อยให้แก่มนุษย์ในกลุมนั้น และชนในกลุมนั้นได้ให้
 ความนับถือคนเหล่านั้น เป็นอย่างยิ่ง เพราะกลุมนั้นสามารถปกป้องคุ้มครองคน
 เหล่านั้นได้ สิ่งเหล่านั้นเราอาจจะเรียกว่า เขตปลอดภัย หรือ เขตใด เขตหนึ่งซึ่ง
 นิยมการช่วยเหลือของคนกลุมนั้น ถ้าหากว่าคนเหล่านั้นแผ่ขยายมากขึ้นและมากขึ้น
 มันจะเป็นสิ่งที่ดีครับ ถ้าหากว่ากลุ่มชนเหล่านั้นมากขึ้น สามารถเปลี่ยนแปลงโครงการ
 ของสังคม ซึ่งทำให้ใจไม่มีอยู่ในประเทศไทย ผมอยากจะทำให้ชนกลุ่มนี้มากขึ้น
 และมากขึ้น แต่หากว่าคนกลุ่มนี้ยังไม่ทำงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ รัฐบาลก็ควร
 มีวิธีการอย่างไร โดยอย่างหนึ่งเพื่อที่จะทำงาน เชื่อมโยงกับคนเหล่านั้น ผมหมายความว่า
 ระบบการปกครองลัทธิหนึ่ง ซึ่งเรามากพูดอยู่เสมอว่า สังคมนิยมหรือว่าคอมมิวนิสต์นั้น
 เขาบอกว่าประเทศเหล่านั้นก็ไม่ค่อยมีใจหรือมีใจน้อยที่สุดในโลก สังคมนั้นเขา
 ใช้วิธีการแบบบังคับ เขาใช้วิธีการแบบเผด็จการ ใครทำผิดเขาก็แก้กันเลย
 เขาจะใช้มาตรการทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อที่จะกวาดล้างสังคมของพวกเขา สังคม
 เหล่านั้นเปรียบเสมือนบุคคลที่เจ็บไข้ได้ป่วย เขาต้องรักษา ยื้อยวาคคนเหล่านั้น
 เปรียบเสมือนคนเป็นแผลที่มือ เป็นแขน ขอรหรือ เป็นมะเร็ง คนเหล่านั้นจะต้อง
 ถูกตัดมือออกไปทันที แต่ทว่าสังคมของพวกเราที่มีการกล่าวมีการพูด มีการพูดกัน
 อยู่ทุกวันนี้ ก็คือสังคมที่จะให้โอกาสแก่คนทุกคน เราหวังว่าบุคคลที่เป็นโจรนั้นจะ
 กลับมาเป็นคนดี เราหวังว่าบุคคลที่ติดคุกติดตะรางนั้น จะออกมาช่วยกันพัฒนาการ
 ประเทศชาติ เราหวังว่าโจรที่อยู่ในป่าในดงนั้น จะมีโอกาสเข้ามาตั้งในสภายูแทน
 แห่งนี้ หรือมาเป็นคนดีของชาติ ด้วยเหตุผลอันนี้ละครับ มาตรการรุนแรงต่าง ๆ
 รัฐบาลจึงไม่ค่อยทำไป ในเมื่อรัฐบาลมีมาตรการรุนแรงที่จะทำกับ คนเหล่านั้น เรา
 ก็บอกว่ารัฐบาลเช่นชาวประชาติ รัฐบาลชาวประชาชน รัฐบาลเอาเปรียบประชาชน
 รัฐบาลทำอย่างป่าเถื่อน นี้ละครับคือคำที่ได้คัดมาจากประชาชน ด้วยเหตุผลอันนี้

เราก็จึงพูดอยู่ในจุดหนึ่งว่า ขณะนี้เราจะเอาอะไรกันแน่กับสังคมในปัจจุบัน เราจะให้รัฐบาล มาตรการ เกิดขาดละหรือ รัฐบาลแห่งนี้พร้อมที่จะมอบอำนาจให้รัฐบาลจัดการกับบุคคลที่ว่าเป็นโจรหรือขโมยละหรือ เราเชื่อเหลือเกินว่า โจรและขโมยที่อยู่ในประเทศไทยนี้ไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ในจำนวนประชากร ๘๒ ล้านคนของพวกเรา แต่ถึงอย่างไรประชาชนที่ว่าเป็นโจร เป็นคนกลุ่มน้อยนั้น ยังสร้างความปั่นป่วนรบกวน ให้เกิดขึ้นแก่เศรษฐกิจสังคมและการเมืองของประเทศไทย ดังที่เราพูดอยู่ในปัจจุบันนี้ แล้วเราจะทำอย่างไรในเมื่อท่านทั้งหลายบอกว่ารัฐบาลไร้ประสิทธิภาพ ถ้าหากรัฐบาลขออำนาจจากท่านเพื่อใช้ประสิทธิภาพนั้นในการปราบโจร เราก็บอกว่า รัฐบาลเผด็จการ รัฐบาลฟาสซิสต์ รัฐบาลคอมมิวนิสต์ หรือรัฐบาลอะไรก็แล้วแต่เราก็ไม่ยอม แต่ถ้าหากว่าเราเองในแง่แห่งความเป็นจริงว่า เราต้องการที่จะกวาดล้างสิ่งโสโครกโสรมที่มีอยู่ในสังคมปัจจุบันนี้ไปเสีย โดยที่วามารวมกลุ่มรวมก้อนกันพลังกันเพื่อที่จะจัดจริง ๆ แล้ว ผมเชื่อเหลือเกินว่าเราจะสร้างมาตรการแห่งการปกครองขึ้นมาใหม่ ระบบที่เราพูดถึงนั่นคือระบบการทำความสะอาดสังคมไทย ซึ่งเป็นสังคมที่เรา เรียกว่า เป็นสังคมที่เลอะ เทอะมาเป็นเวลานานแล้ว แม้ว่าระบบการปกครอง ระบบเจ้าหน้าที่ ระบบการบริหารอื่น ๆ ระบบความยากจน เราจำเป็นต้องมาแก้ไขสิ่งเหล่านี้ แต่ถ้าหากว่าเราแก้ไขแบบประชาธิปไตยแล้ว มันก็คล้าย ๆ อย่างนี้ละครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ถ้าหากว่าเราต้องการแบบรวดเร็ว เราต้องเผด็จการ ถ้าหากว่าเราต้องการเผด็จการ เราต้องการระบบการปกครองแบบอื่นซึ่งไม่ใช่แบบปัจจุบันนี้ เราพร้อมละหรือ หรือว่าเราจะทำอะไรกันแน่เอาละครับ ผมก็พูดมาพอสมควร ในประเด็นของโจร อันที่จริงแล้วโจรของเรานั้น มีเหมือนกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูด ทุกภาคทุกหนทุกแห่งแม้แต่ในกรุงเทพมหานครของพวกเรานี้เอง เราสรุปได้ว่าในกรุงเทพ ฯ นี้ละครับ สวัสดิภาพไม่มีเลยครับ ความปลอดภัยของประชาชนก็ไม่ค่อยมี เพราะว่าต่างคนต่างก็เป็นประชาธิปไตยกันทั้งนั้นครับ ระเบิดขวด การยิงกัน ซากัน การลักพาคนเหล่านี้เป็นต้นครับ มีจีปาดะ

ครับ เราทำอะไรครับ สิ่งเหล่านี้แม่แต่คุณแทนราษฎรเองละครับ บ้านผมครับ
ก็ขึ้นมาครับขโมยขึ้นมาแพนทุกคนเลยครับ ผมกลับไปบ้านที่อำเภอหาดลง จังหวัด
นครราชสีมาครับ ขโมยไปลักไก่พอมทุกวันเลยครับ ลักควายบ้าง เหตุผลอันนี้เกิด
ขึ้นทุกยุคทุกสมัย เราจะทำอะไรกันแน่ มีอย่างเดียวครับ ท่านประธานที่เคารพ
มีอย่างเดียวคือ รัฐบาลต้องเพิ่มมาตรการในการเข้มงวดกวดขันขึ้น มาตรการ
ในการเข้มงวดนั้น เราจะต้องการสร้างเครื่องมือของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย เพราะ
ว่าในภาวะปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ก็ไม่มี เครื่องมือพอ และนอกจากเครื่องมือของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว เราต้องขอความร่วมมือจากประชาชนทั้งประเทศว่า โจรเกิด
ขึ้นประชาชนจะต้องรับผิดชอบด้วย มีข่าวปล่อยตั้งแต่ให้เป็นเจ้าหน้าที่ของ
ข้าราชการตำรวจเท่านั้น เพราะว่าประชาชนคือบุคคลผู้จะต้องพิทักษ์ผลประโยชน์
ของตัวเอง ถ้าหากว่าประชาชนยอมลุกขึ้นมาต่อสู้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ผม
เชื่อเหลือเกินว่า โจรก็อาจจะหายไป แต่จะหายไปไม่เด็ดขาดครับ เพราะว่า
ระบบการปกครองแบบนี้เป็นระบบการปกครองซึ่งแยกคนออกเป็น ๒ พวกก็คือ
คนดีและคนจน คนจนนั้นจะต้องมีการกินนอนอยู่ตลอดเวลา เพราะว่าคนจนนั้นถึงแม้ว่า
เขาจนเขาก็ต้องมีการหิว ความอยากความต้องการเหมือนกันในเมื่อไม่มีข้าวใส่ท้อง
เพื่อเลี้ยงตัวเองและลูกเมียและบริวารแล้ว แลละครึ่งงานก็ไม่มี จะต้องเป็นโจร
เป็นขโมย ท่านก็ปราบไปเกิดครับ ปราบจนไม่มีที่สิ้นสุดละครับ โจรก็ตายไป
เท่าไร เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ตายไปเท่าไร งบประมาณก็เพิ่มขึ้นทุกปี ยูแทนราษฎร
ก็ว่ารัฐบาลอยู่ทุกปี ๆ เหตุการณ์อย่างนี้จะจะเป็นเครื่องหมุนเวียนไปอยู่อย่างนี้
ด้วยเหตุผลอันนี้ผมขอเสนอรัฐบาลว่า เรามีวิธีการที่จะทำการปราบปรามโจรนั้น
ด้วยมาตรการเด็ดขาด แต่ความมาตรการเด็ดขาดนั้น เราจะทำไปไม่ได้ เพราะระบบ
การปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น บอกว่าค่อยเป็นค่อยไป ให้สิทธิของประชาชน
ถ้าหากว่าเราทำมากขึ้น ประชาชนก็บอกว่า รัฐบาลนี้ข่มขู่มากจนเกินไป รัฐบาล
ใช้อำนาจจนเกินไป บุคคลที่รัฐบาลจับขึ้นมาขึ้นนั้นไม่ใช่โจร อย่างนี้มันก็มีบ้านอยู่

อย่างนั้นครับ ผมก็ขอฝากไว้เพียงแค่นี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระผม พีร บุนนาค สุพรรณบุรี พรรคพลังประชาชน กระผมขอกราบ
 ขอบพระคุณที่บรรดาเพื่อนได้เสนอญัตติเกี่ยวกับเรื่องโจรผู้ร้าย เพราะมันเป็นความ
 เค็ดรอนของประชาชนทุกหย่อมหญ้า ท่านประธานที่เคารพ ความจริงกระผมได้
 ตั้งกระทู้มานานแล้วครับ แต่ไม่ได้บรรจุเข้าระเบียบวาระสักครั้งหนึ่ง แต่กระผม
 คิดว่าการตอบกระทู้หรือซักกระทู้มัน วงมันอาจจะแคบกว่า บังเอิญในวันนี้เมื่อตีเบท
 (debate) เรื่องนี้ขึ้นมาแล้ว กระผมก็คิดว่าอาจจะได้พูดกันมากขึ้น สำหรับ
 ปัญหาเรื่องโจรผู้ร้าย ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ทาง
 จังหวัดภาคใต้ตอนนี้มีความเค็ดรอนในเรื่องโจรผู้ร้ายเพียงใด จังหวัดภาคกลางและ
 ภาคอื่น ๆ ก็มีเช่นเดียวกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงแคบเข้ามา กระผมจำเป็น
 จะต้องพูดถึงเรื่องจังหวัดสุพรรณบุรีของกระผม ซึ่งเป็นขอเปรียบเทียบและที่จะให้
 รัฐบาลได้พิจารณาว่าบัดนี้มันโจรผู้ร้ายมันเกิดขึ้นชุกชุมจริง ขอให้ ขาดๆ รัฐมนตรี
 ได้โปรดฟัง กระผมคิดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แถลงไปเมื่อตะกี้นี้
 ยังไม่สู้จะสะใจนัก แต่อย่างไรก็ดี เมื่อเรามีรัฐมนตรีอยู่ ๓ คนมาได้เห็นหน้ารัฐมนตรี
 อยู่สักคนหนึ่งมันก็ยังดี อย่างน้อยก็ยังอุบใจบางละครับว่า กระทรวงที่เขานาน
 บานว่าเป็นมาเพียงนั้น มันก็ยังไม่ว่าเพียงจนเกินไปนัก เพราะยังมีผู้รับผิดชอบ ท่าน
 ประธานที่เคารพ ปัญหาเรื่องโจรผู้ร้ายชุกชุมนี้ จังหวัดสุพรรณบุรีของกระผมใน
 ปัจจุบันนี้ กระผมขอกราบเรียนว่า วัว ควาย ถูกโจรผู้ร้ายชุกชุมที่มีอยู่นั้นครับ ลักไป
 เป็นประจำ ต้อนวัว ต้อนควายกันเป็นฝูง ระบบไหลถอน ระบบประปา สิ่งเหล่านี้
 ใครรับผิดชอบ ขาดๆ ที่เคารพ ตำรวจต้องรับผิดชอบในกรณีความเค็ดรอนของ
 ประชาชน เกี่ยวกับเรื่องโจรผู้ร้ายชุกชุม กระผมใครจะขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้
 ว่า การปล้นการขายนันนี่มันเป็นประจำ สถิติของโจรผู้ร้ายที่ชุกชุมเกิดขึ้นในระยะนี้
 กระผมขอยืนยันผมได้ถามท่านผู้ช่วยอธิบดีนะครับ ท่านบอกว่าในจังหวัดสุพรรณบุรี

ของฉนั้น ระยะเวลาเพียงเดือนสองเดือนนี้สถิติขึ้นไปประมาณเกือบ ๒๐๐ ราย ฉนั้น
 แท้จริงอย่างไร ระยะเวลาจะไม่ขอระบุชื่อ ท่านตำรวจท่านผู้ใหญ่ นายพลใหญ่
 แคว้นท่านรัฐมนตรีทองการจะรู้ ฉจะไปบอกให้ท่านที่กระทรวงและขอทราบ เรียน
 ให้ท่านรัฐมนตรีนี้จึงใช้ความเป็นนักการเมืองที่ถูกต้อง อย่าได้ไปคุกคามข้าราชการ
 ประจำมีความหวังคือขอชาติบ้านเมืองที่ได้ให้ความจริงแก่ผู้แทนราษฎร ฉจะปกป้อง
 ข้าราชการที่ดี ๆ เอาไว้ แลถ้าข้าราชการใดที่กระทำตนเป็นนายประชาชน เกาะกิน
 อยู่บนหลังประชาชน เหมือนกาฝากแล้ว ฉจะขอต่อสู้จนกว่าชีวิตจะหาไม่ ท่าน
 ประธานที่เคารพ สิ่งที่ฉจะกราบเรียนต่อท่านนั้นคือว่าระบบการปกครองในปัจจุบันั้น
 ท่านมักจะเชื่อในบุคคลที่ กลัจริตและกับบุคคลที่ กลัจริตนั้น มักจะมีอะไรดี ๆ เข้ามา
 เส้นไหวผู้หลักผู้ใหญ่เขา เรียกว่าเส้นทับ ถ้าเส้นเล็กก็อยู่ตามประสาเส้นเล็ก ถ้า
 เส้นใหญ่แล้วไม่มี ใครจะแตะต้องข้าราชการผู้นั้นได้ นี่แหละครับมันเป็นสัญญาณบอก
 เหตุว่าการปกครองอย่างนี้ เขาจึงขนานนามว่ากระทรวงมหาดไทยนี้ เป็นกระทรวง
 มาเฟีย เพราะฉะนั้นฉจึงอยากบอกกับท่านว่าเราจะกล้าแกภาพพจน์ต่าง ๆ เหล่านี้
 ให้มันลดน้อยลงนั้น นั้นหมายความว่าท่านต้องปรับปรุงโครงสร้างของตำรวจยุทธ ให้
 ดีขึ้นกว่าเท่าที่ได้เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ฉมาได้เคยปรึกษามรรคาข้าราชการตำรวจที่ดี ๆ
 ที่มีความเห็นตรงต่อในการที่จะให้ตำรวจนั้นเป็นตำรวจของประชาชน ไม่ใช่
 จะต้องคุยกับนายพันเอกหรือนายพลเสมอไป ตำรวจชั้นผู้น้อย ตั้งแต่จาชั้นมาชั้น
 ร้อยเอก ร้อยโทซึ่งมีความหวังคือขอชาติบ้านเมืองก็เยอะ แต่ว่ามันแหละครับ
 ถ้าเป็นตำรวจประชาชนไม่ได้ก็กลัจริตผู้หลักผู้ใหญ่ สิ่งที่เขาได้รับนั้นก็คือความไม่เป็น
 ชรรรม ฉจะยกตัวอย่างสักคนหนึ่ง ท่านประธาน ท่านรัฐมนตรี ไปรษณังฉ
 นายตำรวจคนหนึ่งเป็นรองผู้กำกับอยู่จังหวัดสุพรรณบุรีมาประมาณเกือบ ๑๐ ปีครับฉ
 ฉอยากจะได้กราบเรียนทั้งนี้ เป็นพันตำรวจโทอยู่ตั้งแต่ผู้กองร้อยเอกคนหนึ่งอยู่
 อำเภอสองพี่น้อง นั้นมันเป็นเหตุผลที่จะให้ท่านรู้ว่าความเหลื่อมล้ำค่าสูง ของตำรวจนี้
 แหละครับ มันมีในลักษณะอย่างไหน มันเกี่ยวกับการปกครองโดยตรง ผู้กองนั้นครับ

เป็นผู้กอง เป็นพันตรีขึ้นมาเป็นรองผู้กำกับ รองผู้กำกับนี้ยังเป็นรองผู้กำกับอยู่
 รองผู้กำกับคนนั้นขึ้นมาเป็นผู้กำกับ ตัวผู้กำกับนี้เป็นรองผู้กำกับ นี่ยังเป็นรอง
 ผู้กำกับอยู่อีก ตัวผู้กำกับนี้ขึ้นเป็นรองผู้บังคับการ ผมจะบอกให้ท่านก็ได้ครับ แต่
 ว่าโดยมรรยาทอัยการมีข้อเสียแล้วไปคุยกันถ้าท่านอยากรู้ ผมจะบอก
 พันตำรวจโทผู้นั้นคือเงินเดือนนั้นลงมาแล้วครับ ยังเป็นรองอยู่และเป็นพันโท
 อยู่ ชื่อพันตำรวจโท กฤษณ์ ปัจฉิมหงส์ จกเอาไว้ด้วย ตำรวจคนนี้ไม่มีรถเก๋งขี่
 ไปไหนก็ขึ้นรถเมล์นะครับ ไม่มีอุปกรณ์ครับ ไม่มีอุปกรณ์ทั้งหลายที่จะมาใกล้ชิด
 เจ้านายนี้แหละครับนายตำรวจชั้นนายพล ชั้นผู้ใหญ่ ๆ นี้ ผมจะบอกให้รู้เขาคง
 เคยเสนามาครับ เป็นอันกับหนึ่งสองครั้ง แต่พอมาถึงในตัวกรุงเทพมหานคร
 เฝ้าหมกพิศไปเลยอันนี้ ยังมีความเหลื่อมล้ำค่าสูงในวงการตำรวจ
 ยังเป็นอย่างนี้แล้ว ประชาชนจะไปหาความเป็นธรรมได้อย่างไรจากกรมตำรวจ
 นี้แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อได้จกและได้ฟังแล้วไปสอบถามเอาเอง
 ที่ผมพูดนี้ นายตำรวจคนหนึ่งที่ประชาชนรักรู้จักในการปราบปรามโจรผู้ร้ายรู้จัก
 ในหน้าที่ของพิทักษ์สันติราษฎร์ที่เป็นของประชาชน แต่กลับไม่ได้รับการพิจารณา
 ความดีความชอบ เราไม่ต้องการจะให้ท่านให้ยศคุณเป็นกรณีพิเศษใด ๆ ทั้งสิ้น
 แต่ขอให้พิจารณาให้ความเป็นธรรมกับเขาที่แหละครับ มันเป็นเรื่องที่ผมอยากจะ
 ให้ท่านทั้งหลายได้โปรดทราบ ผมจะขอทราบเรียนยกตัวอย่างว่าโจรผู้ร้ายนั้น
 ชุกชุมอย่างไร ราษฎรมาบอกกับผมครับ บอกว่า นายพีร์ ฉันมีเงินมีทองยังไม่
 คอยจะตกใจเท่าไร พอถึงเวลาพอกับหอมดอมริบได้ ฉันก็แอมเอาใส่ชายพกนี้
 ไปหาอมสิน ฉันฝากได้ฉันก็ยังมีผู้คุ้มครองฉัน แต่แล้วความฉัน ฉันต้องกางมุ้ง
 ต้องเฝ้า ถ้าผลอหับไป คอลมาเอาไปกินเสียแล้ว เพราะฉันไม่สามารถ
 จะจูงความนี้ครับไปยกใส่ตู้เซฟของอมสินหรือของธนาคารได้ นี่ท่านประธาน
 มันเป็นอย่างนี้ นี่ขอเท็จจริง เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะบอกให้ท่าน
 เอายกตัวอย่างง่าย ๆ อยากรู้จะฟังไหมครับ ถ้าฟังแล้วจกไปด้วย เมื่อ

๒ - ๓ วันนั้นนางพยุงเป็นผู้หญิง ท่านประธานที่เคารพ มีโรคประจำตัวอยู่ครับ เป็นโรคไทรอย คอหอยพอก สามีเป็นง่อยอยู่ที่บ้าน พาลูกสาวและลูกเขยมาหา บอกว่า ชายวัวควายไป ไปซื้อเครื่องครับ เครื่อง ๗ แร่ง เครื่องยนต์มา เครื่องมีซิมิชิ นีครับ เป็นเครื่องไถนาเพื่อที่จะให้ผมมี เครื่องทุนแรงไว้ ขอมา ไม่เท่าไรครับ ถูกขโมยเอาไป ขโมยเอาไปแล้วแก้ก็พยายามไปแจ้งทาง ราชการจับตัวคนร้ายได้มาครับ ตำรวจที่ไปจับนั้นก็มาอยู่กับกระผม มาที่บ้าน กระผมและกับบอกจับมาได้ เป็นข้อเท็จจริงเป็นผลตำรวจ ท่านประธานที่เคารพ สอบแล้ว ๓ เดือนยังไม่เสร็จ แก้ก็ไปร้องกับผู้กำกับคนปัจจุบันนี้ ผู้กำกับก็ บอกว่าอย่างไรครับ บอกว่า เอะ เขาเรื่องมากอยู่แล้ว มันสอบกันแบบนี้ มันสอบ แบบนี้มันไปถึงอัยการ เขาจะตั้งฟ้องอย่างไร นี่ท่านประธาน มันเป็นอย่างนี้ครับ พอผู้กำกับพูดอย่างนั้นแก้ก็ใจมาเป็นกอง แต่ว่าต่อมาไม่เท่าไรครับ เรื่อง เงี่ยมไป เมื่อเขามาร้องอย่างนี้ กระผมก็นำเรื่อง กระผมก็เขียนไปบอกว่า ถึงผู้บัญชาการ บอกกระผมนี้ไม่ได้ไปก้าวกาย เขายังมาถามบอกว่าภาพพจน์ ของนักการเมืองขอมาก้าวกายข้าราชการประจำ แต่ว่าพันธะของผู้แทน ราษฎร ท่านประธานที่เคารพ เมื่อราษฎรกระผมถือครอนมาร้องนี้ กระผม ทำเรื่องถึงผู้หลักผู้ใหญ่ เป็นการก้าวกายหรือท่านประธาน กระผมอยากจะรู้สัก นี้แหละครับ มัน เป็นปัญหาที่ประชาชนกับผู้แทนราษฎรของเขา เมื่อความสัมพันธ์ มันเกิดอย่างนี้ เมื่อมีทุกขมีร้อนมาเขามาร้องแล้วเขาคงบอกไป กลายเป็น ว่าเอาหน้าที่ผู้แทนราษฎรไปก้าวกายข้าราชการประจำ ท่านได้ไปครัมรู้ไว้ด้วย นี้แหละครับ มัน เป็นความกระทบกระเทือนใจสำหรับกระผม ที่ได้รับอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้กราบเรียนให้ท่านถามไปยังผู้บัญชาการตำรวจภูธร กระผมได้ร้องไปถึงท่านผู้บัญชาการ พลตำรวจโทสนั่น นโมกรสรศักดิ์ และ เชื่อว่าท่านกำลังดำเนินเรื่องนี้อยู่ หรืออีกท่านหนึ่งคือท่านรองแสง หงษ์นคร พลตำรวจตรีผู้นี้เป็นคนตรงไปตรงมา กระผมขอเชิญบุคคลผู้ท่านนี้ถือว่าเป็น

เรื่องความเดือดร้อน เพราะเครื่องมือทำกินของประชาชนเขาจะต้องเอาไว
ใช้ไถนา นี่เป็นเรื่องภาวะและการครองชีพของเขาประจำวัน เมื่อถูกตัดมือ
ตัดเท้าถูกขโมยขโจรไปหมด ลงผลสุดท้ายว่าอย่างไรละครับ ความหาหาญ
ของผู้นั้นครับ ไปพบกับตำรวจเขา มาหาส่งคนมาบอก เอาเงินมาให้ห้า
๕,๐๐๐ บาท แก่สุดสาหัสไปกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตร เอาเงิน
๕,๐๐๐ บาท ถือมาพอจะไปให้ เห็นว่าให้จ่ายนัก หมูเหลือเกิน ไม่ได้ กูจะ
เอา ๖,๐๐๐ บาท ๖,๕๐๐ บาท ลงผลสุดท้ายความมันก็แดงมันก็แตกขึ้นมา
อย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ นี่ยกตัวอย่างให้ท่านเห็น ๒ ตัวอย่าง ๑ ตำรวจ
ที่ไม่มีใครรับการสนับสนุน ไม่ได้รับการปรับปรุง ไม่ได้ให้อยู่ใกล้ชิดกับประชาชน
ถึงจะอยู่ก็อยู่แบบซึ่งกะตายไปวันหนึ่งๆ ยกตัวอย่างของผู้นั้น มาให้ท่านฟัง
นี่แหละครับมันเป็นอย่างนี้ กระผมอยากจะบอกกับท่านประธานที่เคารพว่า
ความเหลื่อมล้ำค่าสูงนั้น จังหวัดกาญจนบุรีมีผู้รายชุกชุมเหลือเกิน แคชะรอย
ท่านเส ๖ พลโท ชาญ อังศุโชติ ซึ่งเป็นรัฐมนตรีร่วมคณะของท่าน ไทน์ ๆ
จะพุกก็พุกกันจริงแล้ว เอาความจริงมาตีแม่กัน ท่านมีบุญวาสนา เหลือเกินครับ
ท่านไปเอาตำรวจมือดีจากปากน้ำ ๓ มาคนหนึ่ง พันตำรวจเอก ราชศักดิ์ บุคคลผู้
เป็นตำรวจที่น่ารัก เป็นตำรวจที่ดีเหลือเกิน ปราบปรามโจรผู้ร้ายราบคาบ
เอามาปราบปรามโจรจังหวัดกาญจนบุรีราบคาบไปหมด แคว้นผลที่กระผมได้รับ
ความกระตือรือร้น ท่านประธานโปรดทราบ ว่า ผู้กำกับจังหวัดกาญจนบุรี
ย้ายมาอยู่สุพรรณบุรี อ้ายเสื่องการที่ถูกราชศักดิ์ปราบนั้นนะครับ คั้นแหมา
ตกคอกก็อยู่จังหวัดสุพรรณบุรีหมด นี้ใครเดือดร้อนท่านประธาน ท่านอยู่ถึงไหน
ท่านอยู่นครนายก ท่านเป็นรัฐมนตรีช่วย ๆ ท่านไม่เดือดร้อน แตนนายพีร์
เดือดร้อน ท่านจะทำอย่างไรครับ นี่แหละครับ กระผมสะเทือนใจ เพราะว่า
วันนี้บังเอิญเหลือเกินท่านประธานชี้กระผม ถ้าไม่ให้กระผมพูดวันนี้ กระผม
จะท่านเต็มที บังเอิญท่านได้พูด ขอขอบคุณครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะ

กรรมเวียนต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ก็พอสมควรแล้ว เรื่องสำคัญ
ข้างหน้ายังมีครับ

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : เรื่องสำคัญข้างหน้า นี่สำคัญ
หรือเปล่าที่กระผมพูดนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยุติแล้ว พูดแล้วก็จบ จบแล้วก็นั่งลงซี

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ประเดี๋ยวครับ ผมกำลังจะจบ
เดี๋ยวนี้ ขอให้กระผมพูด เอนคิง (ending) หน่อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่รู้ เห็นท่าว่าจะนั่ง

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : ให้จบให้ทีหรือไม่ว่านั่ง ให้จบให้ที
ท่านนั่งอยู่เฉย ๆ กระผมจะจับให้สวย ท่านประธานที่เคารพ ในสิ่งที่กระผม
พูดนี้ะครับ กระผมพูดเพื่อใคร พูดเพื่อการปกครองให้มันดีขึ้น ภาพพจน์ที่เสีย
เราต้องการจะให้ปรับปรุง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านจะรวม
กับอธิบดีกรมตำรวจทั้งใหม่ทั้งเก่าที่จะออกและไม่ออกนี้ ลองไปปรึกษากันครับ
สร้างโครงสร้างของตำรวจยุทธเสียใหม่ได้ไหม ถ้าสร้างได้ กระผมจะยกมือ
ให้ท่าน คืออย่างนี้ครับ ตำรวจภูธรนั้น กองบัญชาการภูธรอย่าเอามาไว้ใน
กรุงเทพฯ ๗ เลยครับ มาไว้ทำไม กระผมไม่เข้าใจ ซ้อมมันกับอกภูธร มันต้อง
เอาไปไว้ภูธรครับ ผู้บัญชาการภูธรนั้น ต้องมีทุกภาคครับ ภาคตะวันออก
ตะวันตก เห็นได้มีให้พร้อม แล้วต้องเอาเขตต่าง ๆ นี้ไปขึ้นกับภาค ทำไม
เรามีอธิบดีภาค ผู้พิพากษาภาค ทำไมเรามีอัยการภาคได้ ผู้บัญชาการภูธร
ภาคมีไม่ได้หรือครับ เเลามาตกค้างอยู่กรุงเทพฯ ๗ ทำไมมันได้ผลอย่างไร
ให้เขาไปอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนครับ ให้เขาไปคุมลูกน้องเขาโดยใกล้ชิดครับ
การแตกตาเจ้านายมันจะไม่เกิดขึ้น ให้เขาไปอยู่เพื่อตำรวจดี จะได้มีขวัญดีขึ้น
ให้เขาไปคุมลูกน้องโดยใกล้ชิด นี้ละครับ ถ้าท่านรอโครงสร้างตำรวจ

เสียใหม่เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง ให้เกิดคนไทยทั้งชาติ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดในภาคแต่ละภาคของภูธรนี้ รวมประมาณแล้ว
 ประมาณ ๒๐ - ๓๐ จังหวัดนี้ละท่านจะมีการแก้ไขโครงสร้าง ของตำรวจภูธร
 หรือไม่ เพียงใด กระผมอยากจะบอกกับท่านว่า กฎหมายลักษณะปกครองที่จะ
 โอนอำนาจไปนี้ กระผมก็ยังหวั่นใจอยู่เหมือนกัน กระผมกลัวตำรวจจับแล้ว
 อำเภอลดเลย กระผมยังรังใจไม่ถูกว่ากระผมจะให้คงไว้หรือจะเอาไป แต่ว่า
 ถ้าหากว่าสภาจะให้โครงสร้างของตำรวจเป็นในลักษณะอย่างนี้ ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมเห็นว่าจะต้องโอนการสอบสวนนี้ ไปจากตำรวจเสียแน่นอน
 แต่ถามการจะปรับปรุงโครงสร้างให้ดีขึ้น กระผมก็ไม่อยากจะทำให้ท่านกับตาอยู่
 มารูมเหาะตาอินคนเดียว กระผมยังต้องการที่จะให้ท่านนี้ได้มีการแก้ไขปรับปรุง
 กระผมจะเปิดโอกาสให้ท่าน ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมอยากจะขอพูด
 อีกสักเล็กน้อยนะครับ สำหรับการรื้อโครงสร้างของตำรวจในจังหวัดสุพรรณบุรี
 นั้น อย่างกว่ามันไปจากนายพีร์ อย่างกว่า ให้ไปยึดคนนั้น อย่างออกให้ไป
 เอาคนนี้ กระผมให้ท่านไปสืบเอาเอง ถ้าที่ไหนมันชั่ว ที่ไหนมันเลว ปรับปรุง
 เสียให้มันเรียบร้อย เพื่อนำความร่มเย็นเป็นสุขมาสู่ประชาชนแล้ว กระผม
 ขอกราบเรียนว่ามีหลายอำเภอครับ ผู้กองที่ใช้ไม่ได้ และรองผู้กองที่ใช้ไม่ได้
 ให้ท่านรีบไปสืบเสีย ก่อนที่ประชาชนเขาจะเดินทางเข้ามากรุงเทพฯ ฯ เพื่อมา
 ขี้บไล้ตำรวจชั่ว ๆ ทั้งหลาย กระผมจะไม่ระบุว่าใคร เป็นมารยาทใน
 ทวงการเมือง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอสมควรแล้ว ยุติแล้วครับ

นายประสพ ไชยะโท (ยะลา) : ท่านประธานครับ กระผม

ขอพูดครับ พาดถึง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาหน้า ช่างหน้ายังมีเรื่องอีกเยอะ
 ขอทีเถอะ ถ้าอย่างนั้นต่อไปท่านทั้งหลาย เสนอมา ผมจะข้มยั้งไว้เลย ก็ให้พูด

กันพอสมควรแล้ว ก็นั่งเถาะ เรื่องอื่นยังมี ไม่เอาละครับ พอดะครับ

สำหรับญาติที่ควนต่อไป เรื่องน้ำท่วมภาคเหนือ นั้น เสียใจที่ท่าน
รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้คือการ เพราะฉะนั้นผมขอเลื่อนไปโอกาสหน้า
สำหรับระเบียบวาระต่อไป เรื่องควน ร่างพระราชบัญญัติการ
สื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

วันที่ ๕๑๕๒/๒๕๑๘ วันที่ ๑๑ ก.ย. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ความที่สุด

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๘๕๒๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๑ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้ เสนอร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ต่อรัฐสภา เป็นเรื่องด่วน จึงขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำ เสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ในวันศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๑๘ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำ เสนอวุฒิสภาพิจารณาคำรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

คึกฤทธิ์ ปราโมช
(หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

หลักการ

เพื่อจัดตั้งการสื่อสารแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบการบริหารงานไปรษณีย์ และโทรเลขให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถขยายงานและสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้ทันทางที่ โดยแยกงานในส่วนที่ว่าด้วยการให้บริการและการปฏิบัติการค่านไปรษณีย์และโทรคมนาคม มาจัดตั้งเป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทยมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การสื่อสารแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งการสื่อสารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการสื่อสาร
แห่งประเทศไทย พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อย-
แปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติทุน
ไปรษณีย์ พ.ศ. ๒๕๐๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"การสื่อสารแห่งประเทศไทย" หมายความว่า การสื่อสารแห่ง
ประเทศไทยที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงาน" หมายความว่า พนักงานการสื่อสารแห่งประเทศไทย

"ผู้ว่ากรม" หมายความว่า ผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการการสื่อสารแห่งประเทศไทย

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติมาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง ทน และเงินสำรอง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการสื่อสารขึ้น เรียกว่า "การสื่อสารแห่งประเทศไทย" มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินและนำมาซึ่งความเจริญ ของกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน และดำเนินธุรกิจอันเกี่ยวกับกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคมและธุรกิจอื่นที่ต่อเนื่องใกล้เคียงกัน หรือซึ่งเป็นประโยชน์แกกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคม ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนิติบุคคลอื่นโดยเฉพาะ

มาตรา ๗ ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๘ ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทย ตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ๑ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา ๙ ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยมีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กิจกรรณสิทธิ์ ครอบครองที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ มีทรัพย์สินสิทธิ์ต่าง ๆ สร้าง ซ่อม เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ให้ยืม จัดหา จำหน่าย ทำการแลกเปลี่ยน โอนและรับโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งที่ดิน ทรัพย์สินอื่น หรือสิทธิรับทรัพย์สินที่มีมูลค่าให้ และดำเนินการเกี่ยวกับเครื่องใช้บริการ และความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคม

(๒) ให้บริการต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคม

(๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าดำเนินการธุรกิจต่าง ๆ และค่าบริการอื่น ๆ ของกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคม และจัดระเบียบเกี่ยวกับวิธีชำระค่าต่าง ๆ ดังกล่าว

(๔) จัดระเบียบเกี่ยวกับความปลอดภัยในการให้บริการไปรษณีย์และโทรคมนาคม และความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคม

(๕) กู้ ยืม เบิกเงินเกินบัญชีจากธนาคาร ออกพันธบัตร หรือตราสารอื่นใด เพื่อการลงทุน ให้กู้ ให้ยืมเงิน โดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือด้วยทรัพย์สิน

(๖) ร่วมการงานหรือสมทบกับบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของการสื่อสารแห่งประเทศไทย รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในทางหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลใด ๆ

มาตรา ๑๐ ทุนของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

(๑) ทุนประเมินตามมาตรา ๑๑

(๒) เงินและทรัพย์สินอื่นที่รับโอนตามมาตรา ๑๒

(๓) เงินที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดินที่จ่ายให้ภายหลัง เพื่อ

ดำเนินงานหรือขยายกิจการ

มาตรา ๑๑ ให้โอนเงินทุนไปรษณีย์ทั้งหมดตามพระราชบัญญัติทุนไปรษณีย์ พ.ศ. ๒๕๐๔ รวมตลอดถึงสิทธิหน้าที่และความผูกพันต่าง ๆ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับ ไปเป็นของการสื่อสารแห่งประเทศไทย เว้นแต่เงินทุนไปรษณีย์ที่ได้จัดสรรเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๑๔ สำหรับสำนักงานเลขาธิการกรม กองสื่อสารระหว่างประเทศ กองแผนงาน และสำนักงานบริหารความถี่วิทยุ กรมไปรษณีย์โทรเลข

ให้พระราชบัญญัติทุนไปรษณีย์ พ.ศ. ๒๕๐๔ ยังคงใช้บังคับกับทุนไปรษณีย์ที่มีได้โอนไป เป็นของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ตามวรรคหนึ่ง จนกว่าจะสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๔

เงินทุนไปรษณีย์ตามวรรคสอง ที่ยังคงเหลืออยู่เมื่อวันสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๔ ให้ส่งคืนคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ หนี้ ข้าราชการ และลูกจ้าง ของกรมไปรษณีย์โทรเลข นอกจากสำนักเลขาธิการกรม กองสื่อสารระหว่างประเทศ กองแผนงาน และสำนักงานบริหารความถี่วิทยุ ไปเป็นของการสื่อสารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๑๓ ทรัพย์สินของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ซึ่งใช้เพื่อดำเนินการและเพื่อประสิทธิภาพแห่งการไปรษณีย์ และโทรคมนาคม สาธารณะ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการและพนักงาน เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๕ ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยได้รับสิทธิและหน้าที่ต่าง ๆ ที่บรรดากฎหมาย ให้ไว้แก่กรมไปรษณีย์โทรเลขในส่วนที่ว่าด้วยการให้บริการและการปฏิบัติการด้านไปรษณีย์และโทรคมนาคม

มาตรา ๑๖ ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทย ใ้รับยกเว้นจากการเสียภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๗ เงินสำรองของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดา ซึ่งตั้งไว้เพื่อชดเชย เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

มาตรา ๑๘ เงินสำรองธรรมดาคจะนำออกใช้ได้อีกแต่โดยมติของคณะกรรมการด้วยความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

มาตรา ๑๙ ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยเป็นบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามระเบียบของคณะกรรมการ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๐ พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ พระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และบรรดากฎและข้อบังคับที่ได้ได้ออกตามพระราชบัญญัตินั้น ในส่วนที่ว่าด้วยการไปรษณีย์และโทรคมนาคมให้คงใช้บังคับต่อไป ทั้งนี้ เพียงเท่าที่มีได้มีความบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ และที่มีได้มีความแย้ง หรือขัดกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

เพื่อประโยชน์แห่งการนำพระราชบัญญัติ และกฎข้อบังคับดังกล่าวในวรรคก่อนมาใช้บังคับต่อไป ให้อ่านคำบางคำในพระราชบัญญัติ กฎ และข้อบังคับนั้นดังต่อไปนี้

(๑) ในพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

คำว่า "กรม" และ "กรมไปรษณีย์โทรเลข" ในมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๐ มาตรา

๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕
 มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๙ และมาตรา ๘๑ ให้อ่านว่า "การสื่อสารแห่งประเทศไทย"

คำว่า "รัฐบาล" ในมาตรา ๓๗ ให้อ่านว่า "การสื่อสารแห่ง
 ประเทศไทย"

คำว่า "อธิบดี" ในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ มาตรา
 ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา
 ๓๖ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๑ มาตรา ๗๓ และ
 มาตรา ๗๕ ให้อ่านว่า "ผู้อำนวยการ"

คำว่า "เจ้านักงาน" และ "เจ้านักงานไปรษณีย์" ให้อ่านว่า
 "พนักงาน"

(๒) ในพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

คำว่า "กรม" และ "กรมไปรษณีย์โทรเลข" ในมาตรา ๕
 มาตรา ๖ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐
 และมาตรา ๓๔ ให้อ่านว่า "การสื่อสารแห่งประเทศไทย"

คำว่า "รัฐบาล" ในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้อ่านว่า
 "การสื่อสารแห่งประเทศไทย"

คำว่า "อธิบดี" ในมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ ให้อ่านว่า
 "ผู้อำนวยการ"

คำว่า "เจ้านักงาน" "พนักงานโทรเลข" "พนักงานโทรศัพท์"
 "เจ้าหน้าที่โทรเลข" และ "เจ้าหน้าที่โทรศัพท์" ให้อ่านว่า "พนักงาน"

หมวด ๒

การกำกับ ควบคุม และจัดการ

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแล โดยทั่วไป ซึ่งกิจการของการสื่อสารแห่งประเทศไทย และเพื่อประโยชน์ในการนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ หรือ พนักงาน มาชี้แจงข้อเท็จจริงแสดงความคิดเห็นหรือให้ทำรายงาน เสนอ

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่การสื่อสารแห่งประเทศไทย หรือคณะกรรมการจะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้นำเรื่องเสนอรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการของการสื่อสารแห่งประเทศไทย คณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการสื่อสารแห่งประเทศไทย" ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน รองประธานกรรมการสองคน และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าสี่คน แต่ไม่เกินหกคน รวมทั้งผู้ว่าการซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ต้องมีสัญชาติไทย และอย่างน้อยจะต้องมีผู้มีความรู้ และความชำนาญเกี่ยวกับการไปรษณีย์หนึ่งคน เกี่ยวกับการโทรคมนาคมหนึ่งคน และเกี่ยวกับการเศรษฐกิจหรือการเงินอีกหนึ่งคน

มาตรา ๒๔ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ว่าการ ต้องมีคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐาน สำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. และผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการ และผู้ว่าการ คือ

(๑) มีส่วนได้เสียในสัญญาเกี่ยวกับการสื่อสารแห่งประเทศไทย หรือ
ในกิจการที่กระทำให้แก่อการสื่อสารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือ
โดยทางอ้อม

(๒) เป็นพนักงาน ยกเว้นผู้ว่าการ

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง หรือถอดถอน
ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการของการสื่อสาร
แห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๖ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ
และกรรมการ ที่ได้รับแต่งตั้ง ดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ในกรณีที่มิ
มีการแต่งตั้งซ่อม หรือเพิ่มเติมประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือ
กรรมการ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ ที่ได้
รับแต่งตั้งซ่อมหรือเพิ่มเติมขึ้นนั้น ให้ดำรงตำแหน่งเพียงเท่ากำหนดเวลาของ
กรรมการชุดนั้น

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มี
การแต่งตั้งกรรมการชุดใหม่ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ
และกรรมการ ที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น รักษาการในตำแหน่งต่อไป
จนกว่าคณะกรรมการที่แต่งตั้งชุดใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ที่พ้น
จากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๗ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และ
กรรมการ ขอยุติจากตำแหน่งก่อนถึงวาระตามความในมาตรา ๒๖ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการเกินสามครั้งต่อเนื่องกันโดย

ไม่มีเหตุอันสมควร

- (๗) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ หรือมีลักษณะต้องห้าม ตาม มาตรา ๒๔

มาตรา ๒๒ ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดเงินผลประโยชน์ตอบแทน ของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ และพนักงาน อาจได้รับเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบาย และควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการ ของการสื่อสารแห่งประเทศไทย โดยอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(๒) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานต่าง ๆ

(๓) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนชั้น เงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดชั้นเงินเดือน การถอดถอน และระเบียบ วินัยของพนักงาน ตลอดจนกำหนดจำนวนอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ของพนักงาน

(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าเช่า ค่าดำเนินการต่าง ๆ และค่าบริการอื่น ๆ

(๕) กำหนดอัตราเงินสะสมของผู้ว่าการ และพนักงาน และ วางระเบียบการจ่ายคืนเงินสะสม

ระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานตาม (๒) ถ้ามี
ข้อความจำกัดอำนาจผู้ว่าการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้รัฐมนตรี
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งผู้ว่าการ ซึ่งต้องเป็น
ผู้มีสัญชาติไทยและเป็นผู้ที่มีความรู้และความชำนาญเกี่ยวกับการสื่อสาร

ให้ผู้ว่าการได้รับเงินเดือนตามที่คณะกรรมการกำหนด และพ้น
จากตำแหน่งเมื่อขาดคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา
๒๔ หรือคณะกรรมการให้ออก

มติให้ผู้ว่าการออกจากตำแหน่งต้องประกอบด้วย คะแนนเสียงไม่
น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด นอกจากผู้ว่าการ

การแต่งตั้ง การกำหนดอัตราเงินเดือน และการให้ออกจาก
ตำแหน่งของผู้ว่าการจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๑ เครื่องแบบและเครื่องหมายพนักงาน มีลักษณะ
ชนิด และประเภทเป็นอย่างใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ ผู้ใดแต่งเครื่องแบบ หรือประดับเครื่องหมาย
พนักงานโดยไม่มีสิทธิเพื่อ ใ้บุคคลอื่น เชื่อว่าตนมีสิทธิ หรือแต่งเลียน เครื่องแบบ
เครื่องหมายของพนักงาน เพื่อ ใ้บุคคลอื่นหลง เชื่อว่าตนเป็นพนักงาน มี
ความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้บริหารกิจการของการสื่อสารแห่ง
ประเทศไทย ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะ
กรรมการกำหนด และให้มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ
การสื่อสารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๓๔ ให้ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แดงตั้ง ถอดถอน เลื่อนชั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือลดชั้นเงินเดือน ตลอดจนลงโทษทางวินัยแก่พนักงาน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ของการสื่อสารแห่งประเทศไทย โดยไม่แย้งหรือขัดต่อระเบียบข้อบังคับที่คณะกรรมการวางไว้

มาตรา ๓๕ ในกรณีจำเป็นและรีบด่วน ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการตามมาตรา ๖ และมาตรา ๘ ไม่ได้ทันเวลาที่ให้ผู้ว่าการดำเนินการไปได้ก่อน แต่ต้องรับรายงานต่อคณะกรรมการโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๖ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้กระทำการในนามของการสื่อสารแห่งประเทศไทย และเป็นตัวแทนของการสื่อสารแห่งประเทศไทย และเพื่อการนี้ผู้ว่าการอาจมอบอำนาจให้ตัวแทนของการสื่อสารแห่งประเทศไทยที่ได้ตั้งขึ้นตามมาตรา ๘ หรือบุคคลใด ๆ ปฏิบัติกิจการเฉพาะอย่างแทนได้ แต่ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ระเบียบหรือข้อบังคับ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง กำหนดไว้ว่า นิตินกรมให้ผู้ว่าการจะทำได้ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการก่อนบรรดานิตินกรม ที่ผู้ว่าการทำขึ้นโดยมิได้รับความเห็นชอบดังกล่าว ย่อมไม่ผูกพันการสื่อสารแห่งประเทศไทย เว้นแต่คณะกรรมการจะให้ลั้ดย้ามัน

หมวด ๓

ความสัมพันธ์กับรัฐบาล

มาตรา ๓๗ ในการดำเนินกิจการของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและของประชาชน

มาตรา ๓๘ การสื่อสารแห่งประเทศไทย จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) กู้ยืมเงินครั้งหนึ่งเป็นจำนวนเงินเกินกว่าสิบล้านบาท
- (๒) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๓๙ ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทย จัดทำงบประมาณประจำปี โดยให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๔๐ รายได้จากการสื่อสารแห่งประเทศไทย ได้รับจากการดำเนินกิจการให้ตกเป็นของการสื่อสารแห่งประเทศไทย สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินงาน ค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา และเงินสมทบกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในการสื่อสารแห่งประเทศไทย เงินสำรองขรรคาค้างตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองขยายงานและเงินลงทุนตามที่ได้ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว เหลือเท่าใด ให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

แต่ถ้ายears ได้มีจำนวนไม่พอสำหรับรายจ่ายดังกล่าว นอกจากเงินสำรองที่ได้ระบุไว้ในวรรคสอง และการสื่อสารแห่งประเทศไทยไม่

สามารถหาเงินจากทางอื่น รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่การสื่อสารแห่งประเทศไทย
เท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการทำรายงานปีละครั้ง เสนอรัฐมนตรี
รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ในปีที่ผ่านมาแล้ว
พร้อมด้วยคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงาน
ที่จะจัดทำในภายหน้า

หมวด ๔

การร้องทุกข์ และการสงเคราะห์

มาตรา ๔๒ ให้พนักงานมีสิทธิร้องทุกข์เกี่ยวกับการลงโทษได้
ตามระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๓ ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทย จัดให้มีกองทุน
สำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้มีบิณฑานในการสื่อสารแห่งประเทศไทยและครอบครัว
ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การ
สงเคราะห์

การจัดให้มีกองทุนดังกล่าวในวรรคหนึ่ง การกำหนดประเภท
ของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุน และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจน
การจัดการเกี่ยวกับกองทุนให้ เป็นไปตามระเบียบ หรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

การบัญชี การสอบ และการตรวจ

มาตรา ๔๔ ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยวางและถือไว้ ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้อง แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ และมีสมุดบัญชีลงรายการ

(๑) การรับและจ่ายเงิน

(๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่ตามจริง และตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๔๕ ทุกปี ให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบบัญชีและผู้ตรวจบัญชีรวมทั้งการเงินของการสื่อสารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๔๖ ผู้สอบบัญชีและผู้ตรวจบัญชีมีอำนาจตรวจสอบ สรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของการสื่อสารแห่งประเทศไทย เพื่อกำหนดให้ มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าราชการ และพนักงาน ในการสื่อสารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๔๗ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลของการสอบบัญชีเสนอ คณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยห้าวันนับจากวันสิ้นปีบัญชี และให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยโฆษณารายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น แสดงบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ซึ่งผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วภายในหนึ่งร้อยห้าวันนับจากวันสิ้นปีบัญชี

.....

.....

พลตรี ศิริ ลีวิโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม)
 ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนที่กระผมจะเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอประทานกรูณาขอแก้ข้อความในหน้า ๓ ตรี
 มาตรา ๑๑ กับมาตรา ๑๒ ในหน้า ๓ บรรทัดหนึ่ง บรรทัดที่ ๓ ตอนท้ายว่า
 "เป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๑๔" ขอความกรุณาเป็น
 "๒๕๑๕" ตรี และบรรทัดสอง บรรทัดที่ ๒ ก็เช่นเดียวกัน คำว่า "จนกว่าจะ
 สิ้นปีงบประมาณ ๒๕๑๔" ขอแก้เป็น "๒๕๑๕" แล้วบรรทัดสามของมาตรานี้
 ก็เช่นเดียวกัน ในบรรทัดที่ ๑ ว่า "ที่ยังคงเหลืออยู่เมื่อวันสิ้นปีงบประมาณ
 ๒๕๑๔" ขอความกรุณาแก้เป็น "๒๕๑๕"

ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในการที่รัฐบาล
 ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทยมานั้น ก็โดยหลักการ
 เพื่อจัดตั้งการสื่อสารแห่งประเทศไทย

โดยเหตุผลที่เป็นการสมควรในการที่จะปรับปรุงระบบการบริหาร
 งานไปรษณีย์และโทรเลขให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถขยายงานและสนอง
 ความต้องการของผู้ใช้บริการได้ทันเวลาที่ โดยแย่งงานในส่วนที่ว่าด้วยการให้
 บริการและการปฏิบัติการด้านไปรษณีย์และโทรคมนาคมมาจัดตั้งเป็นการสื่อสาร
 แห่งประเทศไทยมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เพราะฉะนั้น
 เหตุผลที่จะสนับสนุนก็มีอยู่ว่าเพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และในด้านการ
 เงิน ด้านการบุคคล ด้านการบริหาร จึงแยกกิจการของกรมไปรษณีย์
 โทรเลขออกเป็นสองระดับ ระดับหนึ่งคือระดับหน่วยงาน ยังคงมีฐานะเป็น
 กรมไปรษณีย์โทรเลข สังกัดกระทรวงคมนาคม และอีกระดับหนึ่งเป็นระดับ
 ปฏิบัติการซึ่งรับผิดชอบในการให้บริการสื่อสารแก่ประชาชนโดยตรง จัดตั้ง
 เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทยมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ ท่านประธานที่เคารพ

และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอประทานอภัยในการที่ต้องเสนอพระ ราม
 บัญญัติฉบับนี้มา เป็นการควานก็ เพราะ เหตุว่า ที่จริงแล้วพระ รามบัญญัติฉบับนี้
 โดยปกติแล้วก็จะบรรจุเข้าระเบียบวาระในสัปดาห์หน้า แต่บังเอิญได้พิจารณา
 เห็นว่ากำลังมี เหตุการณ์ตรงกับความต้องการของพนักงาน ในกรมไปรษณีย์
 โทรเลขในขณะนี้ อยู่ ก็ถ้าอย่างนั้นแล้วพระ รามบัญญัติฉบับนี้ก็ เป็นแค่ เพียงจัดตั้ง
 องค์การสื่อสารแห่งประเทศไทย เป็นรัฐวิสาหกิจขึ้นมาเท่านั้น ถ้าจะนำเข้ามา
 เสียเลยก็จะทำให้ เหตุการณ์ดีขึ้น และจะทำให้ สถานการณ์เรียบร้อย และ
 ระเบียบด้วย ความราบรื่น กระผมคงขอประทานอภัยอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้น
 ในประเด็นที่จะพิจารณาก็มีอยู่ว่าสมควรหรือไม่ที่จะให้เป็นรัฐวิสาหกิจ ส่วน
 การกระทำของพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่พอสมควรทั้งหลาย อาจจะมีคิดเห็นว่า
 เป็นการคุกคามหรือบีบบังคับนั้นก็อาจจะ เป็นด้วยความกดดันและความหวัง ซึ่ง
 มีมาเป็น เวลานานและกอดอยู่ เพราะฉะนั้นขอได้โปรดให้อภัยแก่พนักงาน
 ในกรมไปรษณีย์ โทรเลขด้วย

(จาสิม เอก ทรงธรรม บัญญัติ ไคยกมือและยืนขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ผมยังไม่ไค้ช้คุณ ไม่เอา
 นั่งลง ๆ

จาสิม เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เจียงราย) : ผมขอเสนอญัตติ
 ความครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ญัตติความอะไรกัน เริ่มพิจารณา
 ความระเบียบวาระแล้ว คุณทรงธรรมจะเสนออะไรละ

จาสิม เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เจียงราย) : ครับ ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมขอเสนอญัตติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ เสนอญัตติช้จน

จาสิม เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เจียงราย) : ผมขอเสนอญัตติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ญัตติอะไรกัน

จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เขียงราย) : คือผมเห็นว่า
วางพระราชบัญญัติฉบับนี้มันมาบีบบังคับสภาผู้แทนราษฎร ผมขอเสนอญัตติ
ผมมีสิทธิเสนอญัตตินะครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ให้คุณมาเสนอญัตติ คุณจะเอา
หรือไม่เอาก็ได้แต่จะว่าไปอย่างไร เมื่อเขานักมานไปแล้วตกลงกันไปแล้ว

จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เขียงราย) : เมื่อเขาเป็นญัตติ
เสนอว่าจะเลื่อนการประชุมไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยวก่อนคุณทรงธรรม ฟังผมก่อน
เมื่อเขาเราตกลงกันว่าจะเอาญัตติควอนก่อน แล้วก็มากฎหมายฉบับนี้และก็จะ
ไปกระทู้อตกลงกันไปเรียบร้อยแล้ว อย่าให้เสียเวลาเลยครับ

จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เขียงราย) : ไม่ใช่อย่างนั้นครับ
ท่านประธานที่เคารพ ผมนั่งฟังอยู่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ยินหรือไม่ได้ยิน คุณจะเอา
หรือไม่เอาก็ได้เรื่องของคุณ

จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เขียงราย) : ผมขอเสนอญัตติ
ต่อท่านประธาน ผมขอเสนอญัตติขอเลื่อนการประชุมตามข้อบังคับข้อที่ ๓๓
เพราะผมถือว่าเป็นการขู่บังคับสภา ผมขอเสนออย่างนี้ ถ้าหากว่าท่านผู้ใด
เห็นว่าผมเสนอมาอย่างนี้ผิดหรือถูก ผมขอเสนอญัตติอย่างนี้ ขอให้ท่านรับรอง
ผมว่าพวกเรากลับกัน เราเป็นผู้แทนที่ได้รับเลือกมาจากประชาชน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอไม่ได้ ตกลงกันเรียบร้อยแล้ว
ไปแล้ว

จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เขียงราย) : ไม่ได้ตกลง
เพียงแต่ว่าตกลงจะเปลี่ยนกระทู้อเข้ามาตอนนี้หรือตอนไหนเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ตกลงอย่างว่าอย่างไรละ เห็นด้วย
เรียบร้อยแล้ว

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ผมขอเสนอ
อย่างนี้ครับ ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรองด้วยครับ ลูกขึ้นรับรองผมด้วยครับ
ถ้าไม่มีคนรับรองผมจะถอนครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับรองอะไร คุณเสนออะไร

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : นี้ละครับ

ท่านคูชิครับ สมาชิกรับรองถูกต้องแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับรองอะไร

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : รับรองญัตติว่า
ขอเลื่อนการพิจารณาตามข้อบังคับข้อที่ ๓๓ ครับ ผมไม่ชอบการข่มขู่สภา
ผมไม่ต้องการให้คน ๒,๐๐๐ คนมาขู่ผม ซึ่งพวกผมทั้งหมดที่นั่งอยู่ในนี้ เป็น
ตัวแทนของประชาชนทั้ง ๕๐ ล้านคน ประชาชน ๕๐ ล้านคน ไม่ได้มาข่มขู่
สภาอย่างนี้ผมไม่ชอบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ๆ นิ่ง คุณเสนออะไร

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ผมเสนอเป็นญัตติ
แล้วมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว

(นายศิริ ผาสุก ไต่ถามมีข้อขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณศิริว่าอย่างไร

นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) : กระผมก็เห็นด้วยกับคุณทรงธรรม
เหมือนกันครับ แต่ว่าเข้าใจว่าจะตกลงกันเพื่อเข้าเดานะครับ เพราะฉะนั้น
ก็อยากจะขออภิปรายในกฎหมายนี้เลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้วครับ เป็นอย่างนั้นละซี
จะมาเป็นญัตติขอน ญัตติอย่างไร คุณไฉจะ ว่าอย่างไร

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานครับ

ผม บัญจะ เกสรทอง พรรคเกษตรสังคม จากเพชรบูรณ์ ผมไม่เห็นด้วยครับ การที่จะเอาพระราชบัญญัติฉบับนี้มาพิจารณาขณะนี้ เพราะผมถือว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติที่ไม่สมบูรณ์ครับ แม้แต่โดยคำยังมาขอแก้ไขในสภา รัฐบาลไม่ผ่านมติคณะรัฐมนตรี ไม่ผ่านกฤษฎีกา จะทำกันอย่างรวดเร็วหรือรับ รัฐบาลแก้ไขกฎหมายของรัฐบาลไม่ได้ รัฐบาลโยนเข้ามาให้สภาเป็นผู้แก้ไขกฎหมายแบบนี้ไม่ถูก แต่ผมไม่คิดว่าในหลักการจะตั้งหรือไม่ตั้ง แต่คำนึงวิธีการที่จะนำเข้ามาแบบนี้ไม่ถูก เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วย ผมสนับสนุนคุณทรงธรรม ต้องเลื่อนพระราชบัญญัติไปพิจารณากันเสียใหม่ ให้รัฐบาลพิจารณากลับกรอง เสียให้ถี่เสียก่อนก่อนที่จะนำเข้ามา ผมเองยังไม่ได้รับต้นร่างพระราชบัญญัติ เลย แล้วผมจะมีโอกาสได้พิจารณาได้อย่างไรครับ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยกับการที่จะพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวันนี้ เพราะฉะนั้นควรจะเลื่อนออกไป ถอนออกไปเสียก่อนแล้วพิจารณากันให้รอบคอบ แต่ผมเชื่อว่า สภานี้ไม่มีใครที่จะคัดค้านในหลักการที่จะตั้งองค์การสื่อสารมวลชน สื่อสารอะไรนี้ ผมเองยังไม่เห็นเดยก็เลยพูดไม่ถูก แม้แต่ต้นร่างฉบับนี้ผมก็ยังไม่ได้รับ เพราะฉะนั้นผมแปลกใจท่านประธานเหลือเกินว่า ท่านทำไมสนับสนุนเหลือเกิน รัฐบาลเสนอมาท่านก็บรรจุมาทันทีอย่างนี้ หิ้งที่สมาชิกยังไม่ได้ รับต้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลย เพราะฉะนั้นผมเองถือว่าภารกิจกระทำของท่านประธานนั้นมีส่วนทำให้เกิดความวุ่นวายเกิดในสภานี้ มีส่วนทำให้คนกลุ่มหนึ่ง มาบังคับสภาได้ ท่านลองคิดดูซิว่าถ้าพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกได้ อีกหนอย ข้าราชการน้อยจะบังคับให้รัฐบาลเลิก พี.ซี. เท่าที่ผมทราบมาแล้ว อีกหนอยคนจะต้องขอเปลี่ยนแปลงการปกครองโครงสร้างในเมืองไทยนี้ ได้ทุกอย่าง เพราะฉะนั้นท่านเป็นประธานสภา ท่านเป็นหลักของสภานิติบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรนี้ ท่านทำอะไรท่านไปรคพิจารณาให้รอบคอบ ไม่ใช่ รัฐบาลเสนอเข้ามาท่านก็ต้องบรรจุเข้าไป ท่านมีสิทธิ ท่านมีเอกสิทธิ์ในการเป็นประธานของท่าน แต่ทำไมท่านไม่ปฏิบัติดังนั้น เพราะฉะนั้นผมไม่พูดใน

หลักการของพระราชบัญญัติ แต่ผมพูดว่าท่านประธานสภาทำไม่ถูก และรัฐบาล
 ก็ทำไม่ถูก รัฐบาลถูกสไตรค์ ถูกบีบ แต่รัฐบาลไม่มีปัญญาแก้เสร็จแล้วรัฐบาล
 ก็โยนเข้ามาให้สภาเป็นผู้แก้ ถ้าเกิดพระราชบัญญัติฉบับนี้พิจารณาออกไปอย่าง
 ผิดพลาดใครจะเป็นผู้เสียหาย ผู้แทนเป็นผู้เสียหาย สมาชิกสภาผู้แทนเป็น
 ผู้เสียหาย เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับคุณทรงธรรม เสนอญัตติขอให้เลื่อนไป
 และผมหวังว่าบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนในสภาแห่งนี้ ซึ่งประชาชนได้มอบความ
 ไว้วางใจมา มาทำหน้าที่ของท่านอย่างสมบูรณ์ที่สุด จะคงไม่มีอำนาจอันใด
 ที่จะมายังคับสภานี้ให้ปฏิบัติไปเป็นเช่นนั้น แล้วต่อไปข้างหน้าถ้าเรายอม ผม
 คิดว่าจะต้องมี เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นอีก บ้านเมืองไทยปกครองโดยสหพรรค
 โดย ๗ พรรค นายกรัฐมนตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ทำอย่างนี้หรือครับ แก้นโยบาย
 ของชาติในฐานะเป็นรัฐบาล อย่างนี้หรือ ผมพรรคเกษตรสังคม บัญจะ
 เกสรทอง ไม่เห็นด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ ผมขอทำความเข้าใจ
 เข้าใจนะครับ

(นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ ไคยขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ นั่งลง ผมไม่ได้ชี้ให้คุณ
 พุก นั่งลง ๆ ที่คุณบัญญัติในแง่รัฐบาลนะ ก็เป็นเรื่องของรัฐบาลนะครับ
 จะสุกเอาเผากินหรืออย่างไรผมไม่ทราบ แต่ในแง่ของสภา ผมก็ทำตาม
 ข้อมบังคับ คณะรัฐมนตรีเสนออะไรมาผมจำเป็นที่จะต้องบรรจุให้ ส่วนสภานี้
 จะเอาหรือไม่เอา จะเป็นเรื่องขมขู่หรือไม่ขมขู่ นี่ผมไม่ทราบเรื่องด้วย

นายสถาบัน ทิวิชัย (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 สถาบัน ทิวิชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคธรรมสังคม
 กระผมก็มีความรู้สึกไม่สบายใจเหมือนกันที่กระผมก็อยู่ในสหพรรค เป็นสมาชิก
 ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลอยู่ ๆ ท่านเข้ามารัฐบาล ก็เสนอร่างพระราชบัญญัติการ

สื่อสารแห่งประเทศไทยเข้ามาในสภา กระผมอยากจะคิดว่าที่รัฐบาลเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้ามาสู่สภานั้น เป็นการข่มขู่สภา เช่นเดียวกับท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปเมื่อตะกี้นี้ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าเกี่ยวกับ
มัน เป็นปัญหาซึ่งอย่าว่าแต่รัฐบาลเลย ขอให้เหวความมีกบหน้ามันมันก็แก้ไข
ไม่ได้ เพราะว่าการที่จะแก้ไขเรื่องของกิจการไปรษณีย์ เรื่องความวุ่นวาย
ของพนักงานองค์การรัฐวิสาหกิจนั้น มันจะแก้ไขได้ในกรณีเดียว คือต้องออก
เป็นกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติถึงจะแก้ไขได้ ถ้าอย่างนั้นมันก็ต้องคาราคาซัง
กันอยู่อย่างนี้ เจ้าหน้าที่พนักงานของไปรษณีย์ เขาก็จะยื่นเหยียดอยู่ว่าถ้าไม่แก้ไข
ให้เขา เขาก็จะสไตรค์อยู่อย่างนี้ ที่นี้แถมแก้ไขให้ถูก กระผมเห็นด้วยว่าแก้ไขให้
มันถูกความคิดของท่าน ท่านอาจจะเห็นว่าพนักงานไปรษณีย์ เหล่านั้นมาข่มขู่
สภา กระผมเห็นด้วยในกรณีนี้ แต่ความเสียหายที่เกิดแก่บ้านเมืองนักเรียน
ที่เรียนหนังสืออยู่ในกรุงเทพฯ พ่อแม่ส่งสรวงค่านี้นี้ให้เสียเงิน เงินจะชดเชย
กินก็ไม่มี แล้วเราจะหาทางออกอย่างไร กระผมอยากให้เห็นหลายจะถือ
ว่าเป็นเรื่องใดเปรียบเสียเปรียบกันระหว่างสมาชิกฝ่ายโน้นฝ่ายนี้ โดยกระผม
ว่าเราเป็นคนไทยด้วยกัน เรามาช่วยกันแก้ไข อย่าไปคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่อง
ใดเปรียบเสียเปรียบ กระผมเห็นด้วยว่ามันเป็นการข่มขู่ แต่มันไม่มีทางเลือก
มันไม่มีทางอื่นที่จะเลือกได้อย่างนี้ กระผมจึงใคร่ขอความกรุณาว่าถ้าเมื่อ
เราจะนำเรื่องขึ้นมาพิจารณา กระผมเห็นว่าสมควรที่จะนำเข้ามาพิจารณา
ในวาระนี้ ขอขอบคุณครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันธวงศ์ ส.ส.พรรคประชาธิปัตย์ แห่งกรุงเทพ-
มหานคร ท่านประธานสภาที่เคารพ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้สมาชิกผู้ทรงเกียรติ
บางท่านและประชาชนบางท่านอาจจะเข้าใจว่ามีการข่มขู่รัฐสภาเกิดขึ้น ซึ่ง
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้จริงนั้นท่านประธานสภาที่เคารพ มิได้เพิ่งเกิดขึ้นมา

วันนี้ครับ ได้เกิดมาร่วมพิเศษแล้วครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะขอ
 กราบเรียนอย่างนี้ครับ เมื่อคราวที่เรามีสถานศึกษาด้วยดีแห่งชาติ และมีการ
 เคลื่อนไหวอย่างนี้เกิดขึ้น ก่อนที่จะมีการเคลื่อนไหวอย่างนี้เกิดขึ้นนั้น พรรค
 ประชาธิปไตยได้หารือกับกรมไปรษณีย์ตลอดเวลากว่า จะหาทางช่วยกิจการ
 ไปรษณีย์อย่างไร ที่จะให้มีความเจริญและคล่องตัวเกิดขึ้น ฉะนั้นถ้าหากเรามี
 ในวันนี้ก็ กระผมเองในพรรคนะส่วนตัวแล้วไม่เห็นว่าเป็นการขมขื่นแต่เห็นว่า
 เป็นความกดดันซึ่งเพิ่งจะระเบิดขึ้นมาแล้วระเบิดขึ้นมาครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒ ครับ
 ท่านประธานสภาที่เคารพ เราในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบางครั้งผิดปกติก็น่า เราจะต้องพยายามขมขื่นบังคับจิตใจ
 พยายามมองปัญหาด้วยความเข้าใจ แต่ว่าท่านทั้งหลายท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
 ที่เคารพ ถ้าหากว่ากระผมพูดวันนี้เป็นการที่ทำให้ท่านไม่สบายใจแล้ว กระผม
 ต้องขอกราบอภัยจริง ๆ เพราะว่าพนักงานไปรษณีย์นี้เป็นบุคคล ที่ถูกทอดทิ้ง
 และขาดการเหลียวแลมาเป็นเวลานานแล้ว กระผมมาถึงเวลาแล้วที่เราจะ
 ให้ความสนใจแก่เขา ฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่เราจะนำมา
 พิจารณาในวาระนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อประมาณหลายเดือนมาแล้ว
 ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองในนามของพรรคประชาธิปไตยได้ติดต่อกับ
 กับอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข ศรีภูมิว่าพรรคประชาธิปไตยมีความสนใจกฎหมาย
 ฉบับนี้อย่างยิ่ง และจะขอนำมาศึกษา แต่ว่าอย่างไรก็ตามเราได้ศึกษาคูแล้ว
 และได้ติดต่อกับทางรัฐบาลได้ทราบว่ขณะนี้รัฐบาลกำลังศึกษาอยู่ และได้
 ส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ ฉะนั้นพรรคประชาธิปไตยก็ได้แทรกค้อย
 และมาบัดนี้ก็นำพิจารณาแล้วและได้ทราบมาแล้ว ก็ยังเห็นว่าตัวร่างนี้
 ยังมีความที่ไม่ครบถ้วนบ้าง ทั้งที่กระผมเองก็ได้เห็นใจอยู่ แต่ว่าท่านทั้งหลาย
 กระผมเองได้ศึกษาเรื่องนี้เป็นเวลาพิเศษ แล้วบัดนี้ก็ได้อีก ได้เห็นว่า
 การที่เสนอกฎหมายฉบับนี้นั้น โดยหลักใหญ่ ๆ นั้นก็คือว่าต้องการโอน

มุรุขไปประดิษฐ์หลายอันมีชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก รายได้น้อย วันหนึ่ง ๆ
 เป็นเบี้ยคอใส่ง่ายตลอดเวลา เขาได้รอความหวังมาเนิ่นคายนาน
 คอยความหวังว่าถ้าหากว่าเป็นรัฐวิสาหกิจแล้ว เขาคงจะพอเผยอหน้าอาปาก
 ขึ้น รัฐบาลก็ได้เห็นด้วยหลักการอันนี้จึง เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา และ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เรียบร้อยอยู่แล้ว และที่แรกถาวรบรรจุตามลำดับก็คง
 จะเข้าบรรจุระเบียบวาระในวันพฤหัสบดี ๗ หน้า แต่เมื่อเหตุการณ์มันขึ้นและ
 ถูกความกักคั้นอย่างที่คุณเจริญได้กล่าวแล้ว บรรดาพนักงานไปประดิษฐ์คอย
 ความหวัง การรอคอยความหวังนี้เอง และถูกกักคั้นมาเป็นเวลานานพร้อมกับ
 ชีวิตของชาวมุรุขไปประดิษฐ์นั้นเต็มไปด้วยรายได้น้อย และความกักคั้นทางการ
 ใช้ชีวิตของตนเอง คอยเหตุนี้เองจึงได้มีการกระตือรือร้นเกิดขึ้น ความ
 กระตือรือร้นนั้นบางครั้งก็อาจจะเกิดด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ แต่หากว่า
 ความจำเป็นในครอบครัวได้ถูกกักคั้นอยู่ รัฐบาลเห็นว่าไหน ๆ พระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ก็ไต่รางไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้เคยเข้าสภานิติบัญญัติมาครั้งหนึ่ง
 แล้ว ผ่านพระราชกฤษฎีกามาเรียบร้อยแล้ว เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น ถ้าหากว่า
 เราจะคัดค้านไป ท่านเพื่อนสมาชิกที่เคารพทั้งหลาย เราได้เปรียบเทียบ
 ความได้และความเสีย จริงอยู่พนักงานไปประดิษฐ์อาจจะมีเพียงสองพันคน แต่
 เวลาในการสื่อสารต่าง ๆ จะงัดหมด จะงัดและทำให้เศรษฐกิจเสียหายอัน
 เสีย ชาวพเจ้าอยากขอวิงวอนกราบไหว้เพื่อนสมาชิกทั้งหลาย นึกว่าเอาบุญ
 สักครึ่งเถอะ ในการที่จะให้คนยากจนมีรายได้น้อยได้พอมีความหวังเผยอหน้า
 อ้าปาก เพียงแต่วันเสาร์วันอาทิตย์ก็ไปเท่านั้นแล้วก็ได้ไปแก้ไขในชั้นกรรมาธิการ
 กันก่อน ก็ยังเหมือนน้ำฝนอันชะโลมน้ำใจบุคคลทั้งหลาย ที่ได้คอยความช่วยเหลือ
 แห้งแล้งมาเป็นเวลานาน กระผมขอวิงวอนจะนิคมจะถูกอย่างไร กระผมขอ
 กราบอภัยด้วยตัวเองแก่ท่านผู้มีเกียรติทุกคนในที่นั่งด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อคุณทรงธรรม เสนอญัตติถูกต้องแล้ว

(จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี ไต่ถามมือและยื่นขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอา ขอมติแล้ว หรือคุณจะถอน

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เขียงราย) : ผมจะลอมขอมกับ
ครับ เมื่อท่านประธานต้องการอย่างนั้นก็ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ คุณจะถอนหรืออย่างไร

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เขียงราย) : ท่านประธานอย่าลืม
ว่า ขณะนี้เรากำลังมีมติของที่ประชุมนี้เกิดขึ้นว่าจะต้องเอาเข้าพิจารณา จะมี
การวอลดเคเอาออกหมด ผมจึงลุกขึ้นมาลอมขอม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าไป ๆ ลอมขอมอย่างไร

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เขียงราย) : ท่านประธานครับ
คือที่ผมลุกขึ้นมาพูดนี้ เพื่อยากจะลอมขอม แต่เมื่อท่านประธานไม่ต้องการอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญว่าไป

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เขียงราย) : กระผมเห็นว่า
ข้าราชการนี้เป็นผู้รับเงินเดือนจากภาษีของประชาชน เรื่องอะไรข้าราชการ
จะมาทำกฎหมาย เป็นเยี่ยงอย่างแก่ประชาชน นี่แหละครับท่านประธานที่เคารพ
จะลอมขอม จะขอพูดก่อน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน มาตรา ๓๕
จะเอาไปทิ้ง ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะ
ละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ การละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มี
เหตุอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่
ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร
หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของราชการ เป็น
ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง นี่แหละครับขณะนี้ เมื่อมันเป็นอย่างนั้นมันจะเป็น
เยี่ยงอย่างต่อไป อีกหนอยลับหรือจะไปนอนหน้าบ้านท่านนายกรัฐมนตรี บังคับให้
ออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ของเขา นี่แหละสภาเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอ
ลอมขอมอย่างนี้ว่า ขอเอากฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นประโยชน์

ของประชาชนคนไทยทั่วประเทศ ไม่ ชคนหยิบมือเดียวมาพิจารณาคนเดียวนี้ ให้ เขาก่อนครับ ทั้งนี้ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีบอกว่าเขาไม่ไปชมชู้ ทำไมไม่ชมชู้ เขามองว่าสภาต้องผ่านวาระ ๓ ไปแล้ว เขาก็จะเลิก เมื่อข้าราชการมันเป็นอย่างนี้ ถ้าเขาไปเป็นนายกรัฐมนตรีสั่งไล่ออกหมดขณะนี้ คนว่างงานต้องการงานมีอีก เยอะแยะ ให้กลับไปทำงานก่อนแล้วจะเอาเรื่องนี้เข้าสภา เมื่อเขาชมชู้เราได้ เราก็ที่แรกกระผมก็เห็นใจพนักงานไปรษณีย์ แต่เมื่อมาทำอย่างนี้กระผมกลับเขม่นกลับไม่พอใจ วิธีการอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมขออวยพรอย่างนี้ เอร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ที่มีความสำคัญสำหรับประชาชนชาวไร่ชาวนา ผู้ไม่มีเงินเดือน ผู้ไม่สามารถเบิกค่าเช่าบ้าน ผู้ไม่สามารถเบิกค่ารักษาพยาบาล และค่าเล่าเรียนลูก มาพิจารณาก่อนพวกนี้เงินเดือนก็มีกินอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวก่อน ต้องเอาเดือนหรือไม่เดือนนี้

เสียก่อน

จาสิบ เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : เอา อย่างนั้นท่านก็

ขอมติไปเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอมตินะ คุณสุจินต์แล้วคุณจะเป็นผู้ใดอะไรละ

นายสุจินต์ เขาวัดศิษย์ (ศรีสะเกษ) : ขอพูดบ้างครับ ท่านประธาน

ครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม สุจินต์ เขาวัดศิษย์ ผมคิดว่าเรื่องที่เกิดขึ้นมานี้

เราเป็นสภาผู้แทน เป็นที่พึ่งอันสุดท้ายของรัฐบาล ยามรัฐบาลมีอะไรลำบาก เอา

เข้ามาปรึกษาในสภาผู้แทนนี้เป็นสิ่งที่ชอบแล้ว ส่วนเราจะเอาหรือไม่ เอานั้นจะชมชู้

หรือไม่ชมชู้มันเป็นอีกเรื่องหนึ่งครับ แล้วชอบที่จะไม่เอาก็ได้ แต่การที่รัฐบาลถึง

เวลาลำบากแล้วนี้ รัฐบาลตัดสินใจเอาอย่างหนึ่งอย่างใด หรือตัดสินใจไม่ได้

นี้เอาเรื่องเข้ามาปรึกษาสภานี้ผมว่าถูกต้องทำนองคลองธรรมของประชาธิปไตยแล้ว

ครับ การที่เราจะเอาหรือไม่เอาก็ขอพูดก่อนครับ ท่านว่าลงมติ ผมขอเสนอ

แนะนำไปอย่างนี้ ทั้งนี้แล้วแต่ที่ประชุมจะเห็นควร แต่มาบอกว่าไม่เอาเลยนั้น

ผมไม่เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรม เสนอมาชอบด้วยฉันทิแล้ว
เมื่อก่อนขอมติฉันหมั้นหมั้นไม่พินละครับ ขอมตินะครับ คุณสมัครเอาอะไรอีกละ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
กระผม สมัคร สุนทรเวช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขึ้นมาพูดนี้ กระผมขอเรียน
ครับท่านประธานครับ กระผมอยากจะเรียนปรับความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิก
เพื่อนสมาชิกทั้งสภาอาจจะเข้าใจ พรรคประชาธิปัตย์ผิดถ้าไม่พูดกันสัก ๒ - ๓ คำ
กระผมขออนุญาตครับก่อนที่จะลงมติดังนั้น ที่กระผมจะพูดกับท่านทั้งหลายพูดกับ
ท่านประธานนี้จะช่วยให้ เราได้เข้าใจกันยิ่งขึ้นครับ กระผมอยากกราบเรียน
เพื่อนสมาชิกทั้งสภาอย่างนี้ครับว่า เรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้เป็น เรื่องของที่เกิดอยู่
นอกเหนือสภา เป็น เรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาล เป็นความบกพร่องของ
รัฐบาล เป็นการปฏิบัติผิดกฎหมายของข้าราชการพวกหนึ่ง ข้อเท็จจริงอันนี้
ท่านทั้งหลายกระผมและเพื่อนสมาชิกทั้งสภารู้ดีกว่าใคร ๆ หมก แต่เวลาถัดมา
ถึงนี้มัน รัฐบาลได้ใช้สิทธิของรัฐบาล จะถูกหรือจะต่องั้น เราจะว่ากันที่หลัง
กระผมยังไม่อยากลงไปถึงรายละเอียดในตัวกฎหมาย กระผมอยากจะกราบเรียน
ว่า มีการใช้สิทธิของรัฐบาล เมื่อเข้ามาแล้วก็ตามสิทธิของรัฐบาลนั้น กฎหมาย
ฉบับนั้นจะเข้ามาสู่สภาได้ เอาแค่นั้นก่อนนะครับ ที่กฎหมายฉบับนี้จะที่จะเลว
อย่างไรนั้น เราจะว่ากันที่หลัง กระผมอยากจะกราบเรียนท่านทั้งหลายอย่างนี้ครับ
เวลานี้มี เหตุเกิดขึ้นในบ้านเมือง เป็นเหตุเลวที่สุดเท่าที่เราเคยเห็นมา คือ
ข้าราชการใช้กฎหมายบังคับรัฐบาล ข้อเท็จจริงอันนี้ เราทุกคนยอมรับ ข้อเท็จจริง
อันดีไปกว่าคือว่า การกระทำอันนี้มีผลกระทบกระเทือนถึงผลประโยชน์ ของคน
ทั้งประเทศ อันนี้เราก็ต้องยอมรับ รัฐบาลนั้นไม่มีทางเลือกอย่างอื่น จะว่ารัฐบาล
ขายมา เอาหน้ารอดก็ยอมพูดได้ในวันนี้ ที่นี้เมื่อเราเป็นสภา เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ
รัฐบาลเป็นฝ่ายบริหาร ตุลาการนั้นไม่คอยมายุ่งอะไรกับเขาหรอกครับ แต่ว่า
รัฐบาลกับสภานั้นต้องพึ่งพิงกันตามสมควร เรานั้นบางครั้งไม่เคยพึ่งรัฐบาล

แต่โดยข้อเท็จจริงนั้นรัฐบาลจะต้องฟังสถานีเสมอ กระผมอยากกราบเรียนเพื่อน
สมาชิกครับว่า-เวลานั้น เราไม่ได้ทำอะไรผิดเลยครับ แต่ถ้าหากการกระทำ
ของเราในวันนี้จะต่อสู้กับรัฐบาลให้ไต่สวนนั้น คนพวกหนึ่งซึ่งได้รับความคับแค้นใจ
จากการกระทำของข้าราชการกรมไปรษณีย์ ฯ วันนี้ จะกลับหันมามองและมาตำหนิ
สถานีว่า ไม่ช่วยแก้ไขสถานการณ์ กระผมอยากกราบเรียนท่านทั้งหลายครับว่า
พรรคประชาธิปไตยลงมติไว้เมื่อเช้าว่าวันนั้น โดยแท้จริงเป็นเรื่องของรัฐบาลกับ
พรรครัฐบาล เราจะนั่งเฉย ๆ ในสถานีเพื่อให้ข้าราชการกรมไปรษณีย์ ฯ ได้รู้ว่า
ที่เขาทำมานั้นมันผิดแล้วพรรคประชาธิปไตยไม่สนับสนุน แต่บัดนี้เหตุการณ์มัน
เปลี่ยนแปลง เมื่อวาระที่จะเข้ามาพูดคุยกันนี้ เพื่อนสมาชิกพรรครัฐบาลเองได้แสดง
ท่าทีออกมาว่า จะไม่ยอมพิจารณา กระผมอยากกราบเรียนว่าสมาชิกพรรค
ประชาธิปไตยทั้งพรรคไม่สบายใจเรื่องนี้ เราเพิ่งสู้หัวทุกคนเมื่อ ๒ - ๓ คำนี้เอง
ว่า ถ้าสภาพการณ์เป็นอย่างนี้ อยากจะกราบเรียนเพื่อนสมาชิกทั้งหลาย เราจะ
เลือกวิธีไม่ให้ใครมาพูดคำว่าข่มขู่สถานี และไม่ใ้ใครมาแสดงการข่มขู่สถานี
ด้วย กระผมขอกราบเรียนครับว่า ในฐานะสมาชิกสถานี กระผมถือว่ากระผม
มีเกียรติแล้วไม่ต้องการให้ใครมาข่มขู่ วิธีการที่จะพิสูจน์ว่าไม่ให้คนมาข่มขู่
เราจะทำหน้าที่ของเราครึ่งทางเท่านั้นของเราคือรัฐบาล ได้ใช้สิทธิส่งกฎหมาย
ฉบับนี้เข้ามาจะดีจะเลวจะชั่วอย่างไรนั้น กระผมจะไม่วิจารณ์กฎหมายฉบับนี้ แต่
วันนี้เราจะทำหน้าที่ว่าเมื่อวาระเข้ามาแล้ว เราจะพิจารณาเพื่อช่วยให้อาณเมือง
ไม่เกิดจลาจลเพราะการกระทำของคนพวกนี้ เราจะลงมติ กระผมหมายความว่า
พรรคประชาธิปไตยจะครับ คราวนี้จะลงมติรับกฎหมายฉบับนี้ไว้ แล้วจะขอเรียน
จะขอกราบเรียนคนทั้งหลายทั้งปวงตั้งแต่อดีตกรมไปรษณีย์ โทรเลข จนเจ้าหน้าที่
ทั้งหลายที่ฟังอยู่เวลานี้ ขอให้รู้ว่าขั้นตอนในการออกกฎหมายนั้น บังคับกันไม่ได้
จะบังคับให้สถานีออกกฎหมาย ๓ วาระ กฎหมาย ๘ มาตรา เป็นไปไม่ได้ครับ
กระผมขอบอกคนที่อยู่ข้างหน้า อยู่หน้ากรมไปรษณีย์ ฯ เวลานี้ว่า เราทำอย่างนั้น

ไม่ได้ แต่เราจะทำให้ในฐานะเท่าที่เราจะทำได้ ในขณะที่เราจะรับผิดชอบได้ คือเราจะรับกฎหมายฉบับนี้ไว้พิจารณา คำช้อยู่ข้างนอกนั้น เขาพูดอย่างนี้รับว่า ให้สถานพิจารณากฎหมาย ๓ วาระให้เสร็จในวันนี้ และประกาศใช้วันพรุ่งนี้ เป็นคำพูดของคนซึ่งไม่มีความรู้ ธรรมดาอยากทราบเรียนครึบว่า คนพวกนี้พูดไปก็โดยไม่มีความรู้ โดยอารมณ์ของกฎหมาย โดยอารมณ์ของคนซึ่งจะเอาที่รู้มานะ เข้ามาต่อสู้กับสถาน ธรรมดาอยากจะทราบเรียนครึบว่า เรานั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะลงไปต่อสู้กับคนพวกนี้ แต่เราอยู่ในฐานะคนที่พึ่งสุดท้ายของบ้านเมือง ธรรมดาด้วยกันคุณสุจินต์ ปกติไม่ได้สนิทกัน ไม่ได้คุ้นเคยกัน ธรรมดาขอเอาคำคุณสุจินต์มาใช้สักคำเถอะครึบว่า นี่เป็นแหล่งสุดท้ายของบ้านเมืองที่จะพึ่งพึ่งได้ เราจะเห็นที่พึ่งทั้งรัฐบาลและทั้งเจ้าหน้าที่กรมไปรษณีย์ ฯ ซึ่งต้องการจะพึ่งเราในวาระนี้ เราให้พึ่งทั้งสองข้างคนละครึ่งทาง เกียรติยศของสถานอยู่ครึ่งครึ่ง ครึบ ถ้าเราจะคว่ำกันไปวันนี้ อะไรจะเกิดขึ้นในบ้านเมืองนั้น คนเขาไม่ได้มอง รัฐบาลหรอกครึบ เขาไม่ได้ไปมองเจ้าหน้าที่กรมไปรษณีย์ ฯ แต่เขาจะบอกวาคคนสภา ๒๖๘ คนนี้มันไม่รับผิดชอบ ธรรมดาไม่อยากให้คนอื่นเข้ามาดูถูกสภาในเวลานี้ ธรรมดาขอทราบเรียนสมาชิกทั้งหลายว่า วันนี้เพื่อนสมาชิกทั้งสภาจะโกรธพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อนสมาชิกบางคนจะเกลียดพรรคประชาธิปัตย์ เรา จะยอมรับอันนี้ไว้เพื่อจะรักษาสถานการณบ้านเมืองเวลานี้ไว้ และธรรมดาขอให้ ครึบนี้เป็นครั้งสุดท้าย ขอให้รัฐบาลได้โปรดสั่งวรไว้ว่า เหตุการณ์ทั้งหลาย ทั้งปวงในบ้านเมืองนั้น รัฐบาลยอมให้เขาชุกันมาหนักคอหนักแล้ว แล้วผลสุดท้าย ตกหนักมาอยู่ที่สภา รัฐบาลไปรับสมอ้างกับเขาไว้ จักการให้เสร็จ ส่งกฎหมายเข้าสภา รับรองเสร็จ เรียบร้อยแล้วก็ไปนอนกระดิกเท้ารอว่าสภากจะทำอย่างไร รัฐบาลทำอย่างนี้ครึบ ทำอย่างนี้เสมอ ธรรมดาขอทราบเรียนท่านประธานครึบว่า เรานั้นพร้อมที่จะช่วยป้องกันเหตุการณ์ในบ้านเมือง ธรรมดาขี้ขลาดไม่ออกครึบว่า วันไหนวันหนึ่งที่พรรคประชาธิปัตย์จะต้องมีอันเป็นสูญสลาย ไปจากบ้านเมืองนี้

พรรครัฐบาลจะเอื้อมมือเข้ามาป้องกันเราได้หรือไม่ แต่ทุกครั้งที่รัฐบาลมีปัญหา
เราไม่เคยละเลย กระทบอยากเรียนอีกครั้งครับ เพื่อสมาชิกทั้งหลาย ใครจะ
โกรธจะเกลียดพรรคประชาธิปัตย์วันนี้ กรุณาเถอะครับได้โกรธได้เกลียด แต่
ขอให้เรารักษาสถานการณ์บ้านเมืองไว้ก่อนไปวันก่อน แล้ววันข้างหน้าเรากับ
รัฐบาลจะชกกันอาจจะหนักยิ่งกว่าวันนี้ กระทบขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมตินะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
ให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ดำเนินการ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวันนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้ดำเนินการ
ประชุมได้ต่อไป

นายแคว่น นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานและท่านสมาชิก
ที่เคารพทุก ๆ ท่าน กระผมนายแคว่น นรปติ ส.ส.ขอนแก่น พรรคแนวร่วม-
สังคมนิยมะครับ ก็นับว่าเป็นประวัติการของการเสนอร่างพระราชบัญญัติกฎหมาย
อีกอันหนึ่งที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลได้เพิกเฉยละเลย กระทบ
เข้าใจว่า รัฐบาลเพิ่งมีความคิดความดำริ ในการที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เข้าสู่สภาเมื่อวานนี้ วานี้ขึ้นเอง เพราะว่ากระทบได้ฟังคำให้สัมภาษณ์
ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมทางวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
โดยปกติขั้นตอนในการเสนอร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลต่อรัฐสภานั้น จะมี
กึ่งนี้ครับ ในขั้นแรกก็ต้องผ่านสหพรรค ในขั้นตอนนี้มาก็ต้องได้มีการประชุม
ในคณะรัฐมนตรี แต่ปรากฏว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ผ่าน
ขั้นตอนทั้งสองนี้ไปทั้งสิ้น ท่านประธานครับ กระทบจะขอกราบเรียนให้ทราบว่า

กระผมจะขอกราบเรียนถามรัฐบาลว่า ๑. ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลนี้ได้ถูกบังคับโดยการสไตรค์ของพนักงานไปรษณีย์ ไซ้ใหม่ ประการที่ ๒ ในการสไตรค์ของพนักงานไปรษณีย์นั้น ได้มีผู้ใหญ่อยู่นิ่งหรือไม้อันนี้ขอให้รัฐบาลตอบ ก็เพราะว่ามาตรา ๑๒ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ได้บัญญัติไว้ว่า ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน ข้าราชการ และลูกจ้าง ของกรมไปรษณีย์โทรเลข นอกจาก ๑. สำนักงานเลขานุการกรม กองสื่อสารระหว่างประเทศ แผนกงานและสำนักงานบริหารความดีของวิฑูฯ ให้ไปเป็นของการสื่อสารแห่งประเทศไทย คือหมายความว่าบรรดาองคมนตรีในกรมไปรษณีย์โทรเลขนั้น ให้โอนไปเป็นของการสื่อสารแห่งประเทศไทยทั้งสิ้น นอกจาก ๔ ประการที่แล้วมานั้น นอกจากนั้นยังได้ปรากฏว่าได้มีกฎหมาย คือร่างพระราชบัญญัติสื่อสารแห่งประเทศไทยฉบับนี้ระบุไว้ว่า ให้มีผู้ว่าการสื่อสาร ให้มีประธาน ให้มีรองประธานกรรมการ ผู้ว่าการสื่อสารนั้นจะต้องมีความรู้เทคนิคเป็นพิเศษ ซึ่งกระผมก็คงจะได้เป็นที่ระแวกกันว่า ในเรื่องนี้ก็คงจะผู้ใดจะกินอริบตีกรมไปรษณีย์โทรเลขคนปัจจุบันนี้ไปเห็นจะไม่มีอีกแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้ก็ขอที่จะให้เกิดสงสัยว่าการสไตรค์ของพนักงานก็ตั้งขึ้นของกรมไปรษณีย์โทรเลขนี้ได้อิทธิพลของผู้ใหญ่หนุนหลังอยู่หรือไม่ ขอให้รัฐบาลตอบนะครับ ท่านประธานนอกจากนั้นปรากฏอีกว่า ถ้าหากว่าพนักงานชั้นผู้ใหญ่จะต้องลาออกและก็โอนไปเป็นของรัฐวิสาหกิจ พนักงานชั้นผู้ใหญ่ นั้น ๑. จะต้องได้รับบำเหน็จบำนาญ จึงขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า ในกรณีที่โอนข้าราชการของพนักงานไปรษณีย์ของกรมไปรษณีย์โทรเลข ไปเป็นรัฐวิสาหกิจแล้วจะมีผู้ที่ต้องโอนไปข้าราชการโอนเท่าไร ท่านได้ทราบมาหรือไม่ และรัฐจะต้องใช้เบี้ยหวัด บำนาญบำนาญ ให้แก่บุคคลเหล่านี้เท่าใด ขอเรียนถามเพื่อเป็นข้อพิจารณาประกอบในการพิจารณา ท่านประธาน นอกจากนั้นกระผมใคร่จะขอเรียนถามว่า ในการนี้รัฐบาลได้คำนึงถึงมาตรการอย่างไรบ้าง

ที่ว่าปัจจุบันนี้เราก็อบรมหาชอยู่แล้วว่า บรรดาธุรกิจของรัฐบาลนั้น เช่น
 องค์การกระทาขี้ดี่ องค์การแกวก็ดี่ หรือองค์การต่าง ๆ ก็ดี่ องค์การแมตเทอริ
 อะไรเหล่านี้เนะครับ รถไฟเหล่านี้ รัฐบาลกิจที่ทาบไปมีแต่ขาดทุนทั้งสิ้น รัฐบาล
 ได้มีมาตรการสำหรับแก้ไข อันนี้ไว้ประการใดหรือไม่ รัฐบาลมีความมั่นใจ
 หรือไม่ว่า นอกจากจะให้รัฐบาลกิจการสื่อสารแห่งประเทศไทยนี้ มีความ
 คล่องตัวในการปฏิบัติงานนั้น รัฐบาลจะรับรองแก่สถานีใดหรือไม่ว่าจะก้าจก
 คอรัปชั่น ถ้าหากมี ท่านประธานครับครั้งหนึ่งกระผมได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
 นายเรียกร่องฟ้องกรมไปรษณีย์โทรเลข ในเรื่องวางเสาโทรเลขคูเหมือน
 ในจังหวัดเชียงใหม่ และในจังหวัดทางภาคใต้ ปรากฏว่าในขณะนั้นได้มี
 ข้าราชการกรมไปรษณีย์โทรเลขมีส่วนคอรัปชั่นอยู่เป็นอันมาก เกี่ยวกับว่า
 การรับจ้างวางเสาแล้วเนะครับ เหล็กข้างในก็ใช้ไม่ถูกต้อง ปูนก็ใช้ไม่ถูกต้อง
 อะไรเหล่านี้ มันได้เกิดมีเรื่องมาแล้วฉาวโฉ่ เมื่อหากว่าเป็นการสื่อสารเป็น
 องค์การเป็นรัฐบาลกิจแล้ว รัฐบาลจะสามารถควบคุมในสิ่งเหล่านี้ได้เพียงไร
 หรือไม่ครับ กระผมขอเรียนถามเนะครับคราวนี้ท่านประธานครับ ที่รัฐบาลแถลง
 มาบอกว่าเพื่อให้การสื่อสาร องค์การสื่อสารแห่งประเทศไทยมีความ กรมหรือ
 กรมไปรษณีย์โทรเลขเท่า ซึ่งกำลังจะโอนอยู่เดี๋ยวนี้มีความคล่องตัว ในการ
 ปฏิบัติเนะเป็นความจริงเพียงใดหรือไม่ หรือหากว่ามีปัจจัยมูลเหตุให้เสนอกฎหมาย
 นี้มานี้ท่านมีปัจจัยมูลเหตุอย่างอื่น เป็นต้นว่าวารสไตรค์ ท่านประธานครับ
 กระผมขอได้โปรดอธิบายให้กระผมได้ทราบด้วยว่า ในการซึ่งที่รัฐบาลจะโอน
 กรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นรัฐบาลกิจครั้งเนะครับ รัฐบาลจะต้องใช้เงินไป
 เท่าไรทั้งหมดเกี่ยวกับเพิ่มเบี้ยเลี้ยง หรือเพิ่มค่าพาหะเหล่านี้ เพื่อเป็นข้อ
 ประกอบในการพิจารณาของรัฐสภาเนะ ประธานครับ กระผมขอกราบเรียนถาม
 ต่อไปว่า ถ้าหากว่ามีข้าราชการหรือองค์การของรัฐอย่างอื่น ๆ ก่อให้เกิดการ
 สไตรค์ขึ้นอีก โดยเห็นว่าถ้าหากว่าเปลี่ยนเป็นองค์การรัฐวิสาหกิจเนะแล้วเนะครับ

ก็จะทำให้ผลประโยชน์คือความความว่ามีรายใดเกิดขึ้น แก่พนักงานหรือองค์การ
นั้น ๆ แก่ของเจ้าหน้าที่นั้น ๆ แล้ว รัฐบาลจะยอมตกอยู่ที่อื่นอันไหนแล้ว วิชา
เป็นแหล่งสุดท้ายอย่างไรหรือไม่ กระผมขอกราบเรียนถาม อย่างไรก็ตาม ก็กิจการที่
ถามมานี้ การที่กราบเรียนมานี้ กระผมก็โต้แย้งกว่าที่นี้คือสภาผู้แทนราษฎร
แห่งชาติ เป็นสภาสูงสุด เป็นองค์กรในทางนิติบัญญัติ หนึ่งในสามของอำนาจ
รัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ตามที่สภาแห่งนี้ ได้รับความรับผิดชอบในโชคชะตาของ
บ้านเมืองเรา มีความรับผิดชอบร่วมกันกับรัฐบาลอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น กระผม
ขอกราบเรียนยอนระลึกถึงคำพูดของคุณทรงธรรมและคุณสมิทธิ์ ที่ว่าสภาแห่งนี้
จะเป็นที่พึ่งสุดท้ายจริงครับ ถ้ามีเหตุผลแต่ต้องขอด้วยเหตุผลนะครับ ท่าน
ประธานครับ ไม่ใช่ใครอยากจะทำสภาใครอยากจะทำอะไร ก็เกินขอบให้
สภาออกกฎหมายเหล่านี้ซึ่งก็ไม่ใช่ขอแต่อย่างไรก็ดี กระผมก็ขอกราบเรียนว่า
สภาแห่งนี้มีหน้าที่ **เรามีหน้าที่ร่วมกันกับรัฐบาลที่จะรับผิดชอบต่อความผาสุก**
และความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองเรา ได้ตระหนักอยู่อย่างนั้นครับ
ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม)

ท่านประธานที่เคารพและเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ คำพูดของท่านบรรดาเพื่อน
สมาชิกที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ กระผมจะขอสังวรไว้ตลอดไป สำหรับเรื่องนี้เป็นกรณี
พิเศษจริง ๆ ที่พิเศษจริง ๆ ก็เพราะเหตุว่าความคืบหน้ากรมไปรษณีย์โทรเลขนี้
ได้เตรียมที่จะเป็นรัฐวิสาหกิจมานานแล้ว แต่ด้วยจังหวะจะโคนที่มีอยู่นั้น จึงทำ
ให้พลาดหลังไปหน่วยต่าง ๆ ในการสื่อสารและโทรคมนาคมก็ได้แยกไปหมด ก็
เหลืออยู่ที่นี้แห่งเดียว จึงทำให้ข้าราชการในหน่วยนี้มีความกระตือรือร้นเป็น
อย่างมาก ความจริงเมื่อกระผมเข้ามารับหน้าที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคมนั้นหาได้เพิกเฉยและละเลยแต่ประการใดไม่ ได้จัดตั้งคณะกรรมการ
เจ้าหน้าที่ของกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นนิติกรชุดหนึ่งขึ้นพิจารณากฎหมาย ฉบับนี้

และในขณะเดียวกันนั้นเจ้าหน้าที่ก็ได้พิจารณากฎหมายแม่บทด้วยคือ พระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพทตลอดจนพระราชบัญญัติไปรษณีย์ด้วย เพื่อจะได้แก้ไขเสียในคราวเดียวกัน เพราะฉะนั้นในการที่กระทำมาใหม่ นั้นเจ้าหน้าที่ของนิติกรของกระทรวงคมนาคมได้ยกวางขึ้นใหม่มีจำนวนทั้งหมด ๑๕๐ กว่ามาตรา ในการนี้เองเจ้าหน้าที่ได้ร่างเสร็จเมื่อประมาณวันศุกร์ที่แล้ว กระทบใจนักกับท่านอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขและท่านปลัดกระทรวงว่า ในวันพุธที่แล้วมานี้ เวลา ๑๓.๓๐ ขอให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข รองอธิบดี ปลัดกระทรวง มาร่วมกันพิจารณาที่จะเสนอกฎหมายเรื่องนี้จะใช้บังคับ ในขณะนั้นเองก็ได้มีการหยุดงานขึ้นในวันพุธ เมื่อมีการหยุดงานขึ้นในวันพุธกระทบก็ได้ไปชี้แจงกับเจ้าหน้าที่ในกรมไปรษณีย์โทรเลขด้วยตัวเองว่า รัฐบาลชุดนี้ไม่ได้ละเลยแม้แต่ประการใดมีความเห็นด้วยในการที่จะให้ส่วนหนึ่งของกรมไปรษณีย์โทรเลข มาเป็นรัฐวิสาหกิจ แต่โดยยกวางขึ้นใหม่เจ้าหน้าที่ที่นั้นก็บอกว่าไม่เชื่อ กระทบบอกว่าไม่เชื่อถามท่านอธิบดีในวันนั้นะ วันพุธ เวลา ๑๓.๓๐ ใต้นค้ออธิบดีไว้จะประชุม เลือกว่าจะเอาพระราชบัญญัติฉบับไหน ถ้าไม่เชื่อก็ส่งตัวแทนไปนั่งหน้าห้องรัฐมนตรีถ้าไม่เสร็จจะไม่ออกมากินข้าว แล้วกระทบก็ชี้แจงต่อไปว่าอย่างช้าที่สุดวันพฤหัสบดี กระทบจะส่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้แก่ท่านนายกรัฐมนตรี เพราะพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ตกลงไว้แล้วและจะเข้าสู่คณะรัฐมนตรีทันทีโดยตกลงกับคุณประกายเพชรไว้แล้วว่าจะเอาเข้าไปประชุมคณะรัฐมนตรี ในวันอังคารหน้า และกระทบก็ยังบอกเขาต่อไปอีกว่าถ้ากระทบทำเสร็จแล้วส่งมานั้น กระทบจะทำหนังสือปะหน้านี้ จะถ่ายรูปสำเนาให้อธิบดีกรมไปรษณีย์และส่งให้บรรดาพนักงานในกรมไปรษณีย์ทราบและวันอังคารกระทบยังบอกกับเขาอีกว่า ส่งตัวแทนสักคนหนึ่งถามกระทบไปนะ ตามไปที่ทำเนียบ ถ้าหากว่าบรรจุแล้วคณะรัฐมนตรีว่าอย่างไรแล้วกระทบจะมาแจ้งให้เขาทราบ แต่อย่างไรก็ตามในฐานะที่กระทบเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้พิจารณาเห็นว่าสมควรเป็นรัฐวิสาหกิจแล้วและเต็มใจสนับสนุนอย่างเต็มที่ พิจารณาโดยรอบคอบแล้วกระทบนี้แล้ว

ถ้าหากว่าคณะรัฐมนตรีไม่เห็นด้วย ในฐานะที่กระผมเป็นเจ้าของกระทรวงกระผม
 รับผิดชอบกระผมก็ต้องลาออก และกระผมยังได้ขอร้องเขาว่า ถ้าหากว่า
 ลาออกไปแล้วก็ไม่จำเป็นต้องคืนขบวนให้ผมกลับเข้ามาอีก เพราะอย่างผมนั้น
 เมื่อออกไปแล้วก็ถอยหลังไม่ได้ ผมพยายามทำทุกอย่าง ผมให้เขาเกิดกำลังใจ
 เอาทุกอย่างที่เข้ามา เป็นเค็มพันประกอบกันทุกอย่าง แต่พอผมกลับมาแล้ว
 ไม่ทราบว่าเป็นอะไร นี่กว่าจะสลายนี่ก็มี คร ไปพูดอย่างไรก็ไม่ทราบ ก็รวมตัว
 กันอีกรวมตัวกันอีกมาหาท่านรองประธานสภา ไปหารัฐมนตรีสำนักนายกรัฐมนตรี
 ทั้งนั้นก็รับว่าจะบรรจุให้ ถ้ารัฐมนตรีเสนอมาเมื่อเป็นเช่นนี้ เมื่อพวกเขา
 หยุดงานขึ้นก็ทำให้เกิดความเสียหายเสียหายทั้งเศรษฐกิจบ้านป่วน ทั้งความ
 เค็ดรอนของประชาชน ผมอยากจะทราบเรียนว่ามั่นคงไม่มีเบื้องหน้าเบื้องหลัง
 หรือผู้ใหญ่อะไรสนับสนุนมากนัก เพราะบรรดาตัวแทนก็ตาม การรวมตัวก็ตาม
 ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบุรุษไปรษณีย์บรรดาข้าราชการนั้น อยากจะเข้าไปทำงาน
 ทานอธิบดีกรมไปรษณีย์ได้รวมกำลังไว้เมื่อเข้าวานนี้ที่วัดข้าง ๆ นั้น และได้
 เป็นกำแพงกันเข้าไปทำงานก็ถูกสกัดกั้นอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นด้วยเหตุ
 เองเราเห็นว่าเรื่องมันจะเสียหายเป็นการใหญ่ แล้วก็ไหน ๆ เราก็จะยินยอม
 ที่จะกระทำแล้ว เราจึงได้ทดลองที่ขอความกรุณาที่เสนอเรื่องขึ้นมา เป็นการควน
 เพื่อขยับยั้งเหตุการณต่าง ๆ แล้วเป็นกรณีพิเศษจริง ๆ ดังที่ผมได้ทราบเรียนมา
 แล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะขอโอนมาเป็นรัฐวิสาหกิจนั้นเหลือเพียงอีก ๔ หน่วย
 ที่เป็นกรม คือหน่วยอำนาจการตั้งที่ตามเห็นมาได้แล้ว คือว่าระดั
 บอำนาจการนั้นก็ในฐานะที่เป็นกรมไปรษณีย์ส่วนระดัปฏิบัติการ ก็ไปเป็น
 รัฐวิสาหกิจ ซึ่งแจ้งชัดอยู่ในมาตราต่าง ๆ แล้วโดยยังเป็นกรมไปรษณีย์อยู่ คือ
 สำนักงานเลขานุการกรม กองสื่อสารระหว่างประเทศ กองแผนงาน และ
 สำนักงานบริหารงานความถี่วิทยุตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวว่า ถ้าหากจะ
 โอนไปแล้วจะมีเจ้าหน้าที่โอนไปประมาณเท่าไร รวมบุรุษไปรษณีย์ทั่วประเทศ

และหน่วยปฏิบัติการที่จะโอนไป มีจำนวนหนึ่งหมื่นสามพันคน และบ้านาญหากว่าจะ
 ทุกคนถ้าจะรับบ้านาญ บ้านาญก็จะต้องจ่ายประมาณเดือนละ ๓ ล้านบาท อันนี้ผม
 กราบเรียนมานี้ ส่วนการที่ไปตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจแล้ว จะมีการชาคคุลย์เยี่ยง
 องค์การอื่นหรือไม่ การปฏิบัติการทางด้านการสื่อสารและโทรคมนาคมนี้ ผมขอ
 รับรองว่าไม่มีทางขาดทุน เพราะว่าจำนวนงานนี้วันแต่ละจะทวีมากขึ้นไปทุกที่ๆ ตาม
 ลำดับและท่านคิดว่าอาจจะ เป็นเมืองหลังของบรรดาผู้ยิ่งใหญ่บางคนในกรณีนี้ อยาก
 จะเป็นผู้ว่าการอยากจะไปเป็นประธาน กรรมการอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ตลอดจน
 ท่านใดกล่าวว่ามีมีการเรื่องคดีอะไรกันอยู่บ้างในกรณีนี้ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้น
 ก่อน ผมขอสดับตรับฟัง บางทีถ้าใครแสดงความอยากจนเกินไปที่จะเป็นผู้ว่าการ
 เราก็จะเพ่งเล็งเป็นพิเศษไม่ให้ไป เพราะว่าอำนาจการแต่งตั้งคณะกรรมการและ
 ผู้ว่าการนั้นเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี ยิ่งท่านมาเล่าให้ฟังอย่างนี้เท่าไร เราจะ
 กวขันคัดเลือบุคคลที่ไว้วางใจได้ ไปกระทำการนี้ส่วนการเป็นแล้วจะทำให้
 คลองตัวนั้น เพราะว่าเมื่อเป็นรัฐวิสาหกิจในการจะปรับปรุงตัวบุคคลก็ตาม ในการ
 ที่จะปรับปรุงอัตราเงินเดือนก็ตาม ในการที่จะปฏิบัติอย่างไรก็ตามก็ย่อมมีความ
 คลองตัว ซึ่งงานชนิดนี้เหมาะอย่างยิ่งในการที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ผมพร้อมที่จะรับคำ
 วิพากษ์วิจารณ์ ตลอดจนคำแนะนำแก้ไขโดยทุกประการ ดังกราบเรียนมาแล้ว

นายฤทธิ์ อินทพันธ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ กระผม ฤทธิ์
 อินทพันธ์ ส.ส.จังหวัดเชียงใหม่ พรรคกิจสังคม กระผมเห็นด้วยในหลักการและ
 เหตุผลของร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารฉบับนี้ แต่กระผมไม่เห็นด้วยทั้งหมด
 เพราะว่าจากประสบการณ์ที่กระผม เคยเห็นมาอะไรที่มันเป็นรัฐวิสาหกิจแล้ว มัน
 มักจะไม่ได้ความอยู่หลายประการ อย่างที่เราทราบกันอยู่เกี่ยวกับการสื่อสาร
 ของประเทศนี้อย่างที่เรารู้กันอยู่ทุกวันนี้ ที่แย่มากที่สุดคือการโทรศัพทที่ได้รับความ
 ความเดือดร้อนอยู่กันทั่วไปในเวลานี้ เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ผมบอกว่าคุณไม่เห็นด้วย
 ทั้งหมดนั้น ผมเห็นแต่เพียงว่าอยากปรับปรุง อยากจะยกฐานะของการไปรษณีย์

อันนี้เหมือนกัน แต่ไม่ใช่เป็นรัฐวิสาหกิจอย่างนี้ การที่ตั้งเป็นรัฐวิสาหกิจอย่างนี้ เราจะต้องเสียเงินค่าบำนาญบำนาญข้าราชการอะไรอย่างที่ว่ากันไว้ทุกเมื่ออีกแทนที่จะให้เป็นรัฐวิสาหกิจ ผมก็อยากจะเรียนถามรัฐมนตรีต่อไปว่า มีประเทศไทยบ้างที่มีการสื่อสารมีการไปรษณีย์เป็นรัฐวิสาหกิจ แทนที่ผมทราบและเขายกขึ้นมาเป็นกระทรวงการไปรษณีย์อะไรของเขา เพราะฉะนั้นผมเห็นยิ่งไปกว่านั้นว่าควรจะยกการสื่อสารของประเทศไทยทั้งหมด รวมทั้งองค์การโทรศัพท์ซึ่งมันไม่ได้ความอยู่เหลวและอยู่ขณะนั้นมารวมกันใหม่ แล้วยกขึ้นมาเป็นกระทรวงการสื่อสารแห่งประเทศไทย อย่างนี้ผมว่าจะได้ผลก็มากกว่า **เท่าที่ท่านรัฐมนตรีได้พูดเมื่อกล่าวพระราชบัญญัติเหล่านี้ เราได้เตรียมกันมาตั้งหลายแล้ว แต่ผมมาอ่านๆ ดูแล้วรู้สึกว่ามีรสๆ เหนียวหนะครับ ท่านรัฐมนตรีที่เคารพ อย่างขอท่านสมาชิกทุกท่านได้กรุณาระครับ เปิดไปหน้า ๔ นะครับ ที่วางร่างขึ้นมาด้วยความรอบคอบนี้ อย่างในหน้า ๔ มาตรา ๒๐ นะครับ (๑) นะครับ คำว่า "กรม" และ "กรมไปรษณีย์โทรเลข" และอ่านต่อ ๆ ไปนะครับ ให้อ่านว่า "การสื่อสารแห่งประเทศไทย" คำว่า "รัฐบาล" ในมาตรา ๓๗ ให้อ่านว่า "การสื่อสารแห่งประเทศไทย" คำว่า "อธิบดี" ให้อ่านว่า "ผู้ว่าการ" เอ๊ะ ทำไมกฎหมายฉบับนี้จะมาบังคับให้ประชาชนหรืออากรม กรมนี้ต้องอ่านว่าเป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย คำว่า "รัฐบาล" ก็ให้อ่านว่า เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย ผมว่าเอาคำว่ารัฐบาลนี้ให้เด็กประถม ๔ นี้มันก็จะต้องอ่านว่ารัฐบาล คำว่า กรม ให้เด็กประถม ๔ อ่านมันก็จะต้องอ่านว่ากรม อธิบดีนี่ให้เด็กประถม ๔ อ่านมันก็ต้องอ่านว่าอธิบดี กฎหมายนี้บังคับให้อ่านว่าผู้ว่าการ แทนที่จะว่าคำว่ากรมหมายถึงการสื่อสารแห่งประเทศไทย คำว่ารัฐบาลหมายถึงการสื่อสารแห่งประเทศไทย อธิบดีหมายถึงอันนั้นอันนี้ นี่บอกว่าจะต้องอ่านว่าอย่างนั้นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราจะพิสูจน์ให้เห็น อย่างนี้บอกว่าการกฎหมายนี้วางขึ้นมาอย่างเร่งรีบเหลือเกิน ไม่ได้เห็นความสำคัญของการสื่อสารของบ้านเมืองเราว่ามันเป็นอย่างไร แทนที่เราจะเอามาเป็นรัฐวิสาหกิจอย่างนี้ มันมีรัฐวิสาหกิจซึ่งท่านสมาชิกทุกท่านก็ยอมรับอยู่แล้วว่า เมื่อเป็นวิสาหกิจนั้น**

เกิดคลองตัวจริง แต่ว่าเป็นการคลองตัวที่จะให้ชั้นระดับหัวหน้าให้ได้มีรถเก๋งใช้
 ได้มีรถประจำตำแหน่ง ให้ได้มีโบนัส ให้มีกรรมการซึ่งเลือกสรรมาจากพรรค
 จากพวก แล้วก็เอาเงินโบนัส ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเบี้ยประชุมอะไรให้สูง อันนี้ผม
 คิดว่าแทนที่เราจะเป็นรัฐวิสาหกิจอย่างนี้ เราก็มาตั้งเป็นกระทรวงการสื่อสาร
 เสียเลย เพราะในต่างประเทศนั้นก็เท่าที่ผมทราบ ไม่มีประเทศไหนเขาจะ
 มีรัฐวิสาหกิจเป็นการสื่อสารไปรษณีย์ของเขา เขาตั้งเป็นกระทรวง และขณะนี้
 รัฐบาลไทยเราไม่มีแผนพัฒนาสัมฤทธิ์เกี่ยวกับการสื่อสาร เราจะส่งอะไรไปต่างประเทศ
 ต่างประเทศจะส่งมาก็เป็นการทำสัญญาระหว่างรัฐต่อรัฐ ที่นี้ถ้าต่างประเทศเขา
 ไม่ยอมรับ องค์การอันนี้ของเรา แล้วเราจะทำอย่างไร และองค์การของเรา
 ผมก็ยังไม่ว่าว่ามันจะได้ผลประโยชน์แค่ไหน ความคลองตัวนี้คือ ผมเห็นด้วย
 แต่ว่าคลองตัวในทางที่จะเอารถประจำตำแหน่ง จะเอาเงินเดือนถึง ๒ - ๓ หมื่น
 ของผู้ซึ่งหมายมั่นปั้นมือว่าจะเข้าไปเป็นผู้ดำเนินการอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
 ถ้าเราตั้งเป็นกระทรวงไปเสีย อันนี้ละครับจะเป็นผลประโยชน์ และสำหรับ
 บุรุษไปรษณีย์ต่าง ๆ ที่มาเดินขบวนนี้ท่านจะรับรองได้อย่างไร ผมก็ไม่เชื่อว่าไม่มี
 ใครหนุนหลัง เพียงแต่ว่าเขาอาจจะหลงผิดไปว่า ถ้าเขาเป็นนั่นนะ เขาอาจจะ
 เป็น เครื่องมือของผู้ใหญ่ ๆ ในนั้น เพื่อให้เขาเอาฝีมือของพวกนี้เข้ามาเดินขบวน
 มา เรียกร้องสิทธิอะไรต่าง ๆ เสร็จแล้วเขาก็จะได้รายได้ขึ้นแต่เล็กน้อยเท่านั้นเอง
 ไม่ได้เหมือนผู้ใหญ่นายโตของเขา เพราะฉะนั้นท่านพนักงานที่กำลังเดินขบวน
 หรือมายืนขอเรียกร้องอันนี้ก็โปรดได้คิดว่า ท่านนี้อาจจะเป็น เครื่องมือของ
 เจ้าใหญ่นายโตในกรมของท่านก็ได้ เพราะฉะนั้นผมก็ขอฝากข้อคิดนี้ให้กับท่าน
 สมาชิกว่า เราควรจะเป็นกระทรวงการสื่อสารหรือควรจะเป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่ง
 ไม่มีอะไรประกันได้ว่า จะทำประโยชน์ให้แก่ประชาชน เมื่อมีเงินประจำตำแหน่ง
 มากมาย มีเงินเดือนมากมายของผู้ดำเนินการ ผู้ว่าการการสื่อสารนี้แล้วก็จะต้อง
 มาเก็บค่าบริการต่าง ๆ ประชาชนให้สูงขึ้น อันนี้เป็นความเดือดร้อนที่อาจจะ

คนมาคมจะไต่ทราบหรือไม่ ได้มีหนังสือเวียนจากกรมไปรษณีย์ถึงข้าราชการ
 ไปรษณีย์ทั่วประเทศ ขอให้ส่งแบบสมุญหมายฉบับนี้เข้ามาแล้ว หนังสือเวียนลงชื่อ
 ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่แห่งกรมไปรษณีย์อย่างชัดเจน นี่เป็นประการหนึ่งและเมื่อได้
 พิจารณาสมุญหมายฉบับนี้ ร่างกฎหมายฉบับนี้จริงอยู่เวลานี้เป็น เรื่องว่าจะรับหลักการ
 หรือไม่ แต่ว่างก็ของคนหากกฎหมายว่ามีเจตนาอย่างไรบ้าง ตามมาตรา ๒๕ คณะ
 รัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งประธานกรรมการ คณะกรรมการ ของการสื่อสาร
 แห่งประเทศไทย ที่กระผมตั้งเกดคือมาตรา ๓๐ วรรค ๓ ไปบอกว่า การจะให้
 ว่างการออกจากตำแหน่งนี้ ต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ หมายความว่า
 ว่า พอดีผู้ว่าการเข้าไปแล้ว ผู้ว่าการไม่ตัวอย่างไรก็ตาม ต้องได้คะแนนเสียง
 ของกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ถึงจะเอาออกได้ ไซ้มันก็ประหลาด มันก็
 ควรจะเป็นตั้งด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ออกก็ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไซ้ไป
 กำหนดวิธีออกให้หนักเหลือเกิน ต้อง ๓ ใน ๔ ถึงจะออกได้ นี่เป็นประเด็นหนึ่ง
 ที่กระผมเกิดความกังขา และโดยเฉพาะมาตรา ๓๕ ในกรณีจำเป็นและรีบด่วน
 ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการดำเนินการตามมาตรา ๒ และมาตรา ๕ ไม่ได้ทันทางที่
 ให้ผู้ว่าการดำเนินการไปก่อน แต่ต้องรับรายงานต่อคณะกรรมการโดยไม่
 ชักช้า มาตรา ๒ คืออะไรครับ ท่านประธานสภา มาตรา ๕ นั้นถือกรรมสิทธิ์
 ครอบครองที่ดิน เขาซื้อ ให้เขาซื้อ ยืม สสารพัดทำไต่ทั้งสิ้น ก็สมมุติตั้งผู้ว่าการ
 ขึ้นมา ผู้ว่าการไปซื้อที่ดินมาสักแปลงหนึ่ง ซึ่งในราคาตลาดเพียง ๕ ล้าน ซ้อมมัน
 ๓๐ ล้านเห็นสัญญาไปเรียบร้อยบอกว่าเป็นเรื่องเร่งด่วน มีอำนาจไต่ตามมาตรา
 ๓๕ มันเป็นข้อให้เกดกังขา กฎหมายไปให้อำนาจกว้างขวางเกินเหลือจะประมาณ
 ได้ เพราะฉะนั้นแต่อย่างไกรก็ก็อย่างที่ทราบเรียนข้างต้นแล้วว่า มันเป็นชั้น
 รับหลักการเท่านั้น กระผมจึงอยากจะทราบเรียนในที่นี้ว่า ถ้าในกรณีจะพิจารณา
 กันว่าจะรับหลักการหรือไม่ในวาระแรกในวันนี้ พลังใหม่เห็นด้วยที่จะพิจารณาเช่น
 แต่ตามข้อเรียกร้องที่โรเนียวขึ้นมานั้นให้พิจารณา ๓ วาระในวันนี้ พรกพลังใหม่
 ขอคัดค้านอย่างเด็ดขาดที่จะไม่ให้มีการพิจารณาตลอด ๓ วาระในวันนี้ ต้องให้

แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับให้ผ่านไปในวันแรกนั้น กระผมในนามพรรค
 ประชาธิปไตยคิดว่า เราทั้งหมดที่จะรับในหลักการนี้ แต่สิ่งหนึ่งซึ่งกระผมจะต้องทำ
 ความเข้าใจกับ พวกฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในวันนี้ ในฐานะที่ท่าน
 เป็นหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาโดยตรงของข้าราชการกรมไปรษณีย์ ที่ได้ก่อปฏิริยา
 ครั้งนี้ขึ้นมา เป็นที่ทราบกันคืออยู่แล้วครับว่า ข้อเรียกร้องที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
 เป็นรัฐวิสาหกิจของกรมไปรษณีย์นั้นมีมานานแล้ว ท่านได้เข้ารับตำแหน่งนี้มานาน
 พอสมควรแล้ว ท่านละเอียดท่านไม่สนใจท่านไม่ใยดีกับข้อเรียกร้องต่าง ๆ เหล่านี้
 ปล่อยให้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มันสร้างสมขึ้นมาจน แต่ในทางตรงกันข้าม ข้อที่
 เขาไม่ได้เรียกร้องเช่น รถเมลฟรี ท่านกลับยกปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นมาทำก่อน
 เมื่อมันมีปฏิริยาขึ้นมาแล้ว ท่านเคยมีอคติเป็นถึงประธานสภาผู้แทนราษฎรมา
 สมัยหนึ่ง ท่านยอมทราบที่ว่ากฎหมายทุกฉบับที่จะเข้ามาสู่สภาฯ ขึ้นตอนในการ
 พิจารณานั้นจะเป็นอย่างไร กฎหมายที่จะต้องออกไปบังคับ จะต้องเมื่อผลตอบ
 ผลประโยชน์ของประเทศไทยจะต้องผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบ ในเมื่อลูกน้อง
 ในบังคับบัญชาของท่านเรียกร้องให้ท่านพิจารณารับกฎหมายนี้มาสู่สภาฯ ท่านจะมี
 อำนาจอะไรครับที่ท่านไปปรับปากกับลูกน้องของท่านว่า กระผมจะขอยืนยันว่าจะเอา
 กฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภาฯ ให้ได้ ถ้าเมื่อเขาไม่ได้แล้ว กระผมพร้อมจะลาออก
 ท่านกลับหวังตำแหน่งของท่าน โดยไม่ได้คิดถึงหลักการ ไม่ได้เอาประสบการณ์ที่
 ท่านเคยเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วนี่มาประยุกต์ หรือว่านำมาใช้ในการ
 กระทำครั้งนี้ ท่านน่าจะพูดบอกว่าท่านเรียกร้องมานาน กระผมเห็นด้วย แต่
 กระผมในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมนี้ไม่มีอำนาจอะไร ที่จะไปบังคับ
 ท่านประธานสภาฯ หรือไม่มีอำนาจใด ๆ ที่จะไปบังคับสภาฯ ให้เขาผ่าน ๓ วาระ หรือ
 เอาพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าได้โดยทันทีทันใด เพราะโดยสิทธิและหน้าที่แล้ว
 ท่านไม่มีอำนาจที่จะทำอย่างนั้น แต่ท่านก็กล้าไปปรับปากกับเขาว่า ถ้าเมื่อไม่
 สามารถที่จะเอากฎหมายฉบับนี้ไปขึ้นประธานสภาฯ ให้บรรจุในวันแรกนี้ได้แล้วท่านพร้อม

ที่จะลาออก ท่านน่าจะบอกกับลูกน้องของท่านบอกว่า การที่พาผมมา เรียกร้อง ให้ผม
 กระทำการโดยรีบด่วน เพราะความเฉื่อยฉะของผมที่ไม่พิจารณามาตั้งแต่ต้น
 ผมทำไม่ได้ ถ้าเผื่อจะให้ผมทำอย่างนี้ ผมพร้อมที่จะลาออกจากกระทรวงคมนาคม
 ผมอยากให้เห็นรัฐมนตรีในระบอบประชาธิปไตยของเราเนี่ย อย่าได้หวังตำแหน่ง
 ขอให้คิดถึงหลักการที่ถูกต้องบ้างว่า หลักการที่ถูกต้องนั้นเป็นอย่างไร รู้จักรับ
 ผิดชอบด้วย ไม่ใช่ว่ามี การเรียกร้องขึ้นมาครั้งใด ร้อนอาสน์แล้ว เก้าอี้รัฐมนตรี
 ทำท่าจะไปแล้ว เขาจะโยนอะไรมาก็รับมาโดยตลอด แล้วไม่ได้มาคำนึงถึง
 ความถูกต้องเลยหรือท่านมีใจอย่างไรครับว่า ท่านประธานสภาคนนี้จะต้องรับแ
 จะต้องเอาเรื่องนั้นเข้ามาบรรจุแน่ นี่ยังถือว่าท่านประธานสภาเกิดเห็นอกเห็นใจ
 ถ้าเผื่อท่านถือว่าท่านจะต้องพิจารณาไปตามระเบียบวาระ ไม่บรรจุเข้ามาท่านจะ
 ต้องมาลาออกเพราะว่าเรื่องอย่างนี้หรือ ลาออกโดยหลักการที่มันไม่ถูกหลักการ
 อย่างนี้หรือกระผมจึงขอกราบเรียนอีกสักครั้งหนึ่งเถอะครับว่า รัฐบาลที่ได้รับ
 การเลือกตั้งจากประชาชนนั้น ก่อนที่ท่านจะไปปรับปากต่อมวลชนใด ๆ อย่าได้คิด
 หวังตำแหน่งของท่านเลย ขอให้ยึดหลักการที่ถูกต้อง มันจะได้เป็นแบบอย่างเป็น
 เยี่ยงอย่างในระบอบประชาธิปไตยที่ทุกคนใฝ่ฝัน ไม่ใช่ว่ามานั่งหวังตำแหน่ง
 แล้วรับปากกันไปโดยไม่ได้มีความรับผิดชอบใด ๆ เกิดขึ้น กระผมขอขอบคุณ
 ท่านประธานครับ

นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เสนอเข้ามาเนี่ย กระผม
 เห็นชอบด้วยในหลักการ แต่ว่าโดยวิธีการแล้วกระผมไม่เห็นชอบด้วยที่จะโอนไป
 เป็นรัฐวิสาหกิจ กระผมใครจะขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านจะเห็นได้
 จากแผนการรถไฟซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง และโรงงานยาสูบเป็นส่วนหนึ่ง การรถไฟ
 ดำเนินกิจการในปัจจุบันนี้ได้จัดขบวนรถเพิ่มขึ้นหลายขบวน ผู้โดยสาร จะเป็นรถ
 ราชภัฏที่ รด ๖.๓๐ นาฬิกาที่ รดควนแก้ว ผู้โดยสารจะต้องยืนตลอดเส้นทาง

แล้วการรถไฟก็ขาดทุนปีละ ๗๐ - ๘๐ ล้านบาท รัฐบาลก็ต้องมาตั้งงบประมาณ
 ให้ปีละ ๒๐๐ - ๓๐๐ ล้านบาท อยู่ตลอดเวลา กรมไปรษณีย์ก็จะกลับไปอยู่ใน
 ลักษณะเดียวกัน ความรับผิดชอบคือประชากรในชาติจะต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น
 ความสะดวกความสบายของเขาไม่มี จะต้องทรมาน กระทบเองก็ได้หาหรือผู้ว่าการ
 รถไฟว่าทำไมท่านไม่เพิ่มโบกี้โดยสารให้เพิ่มขึ้นตามความจำเป็นของประชาชน ก็
 อ้างว่าหัวรถจักรลากไม่ไหว ก็ขอมหาหัวละตั้ง ๓๐ - ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท ไม่
 สามารถจะลากโบกี้ได้ ๘ - ๙ โบกี้มันก็แยะเต็มที ความหายณะก็มาตกอยู่กับ
 ประชากรในชาติเสียภาษี อันนี้กระทบชอกช้ำเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ
 มันเป็นอย่างนี้ โรงงานยาสูบก็เช่นเดียวกัน ยาสั่งเอามาพันธุ์ที่มาจากต่างประเทศ
 เอามาส่งเสริมให้ราษฎรชาวไร่ยาสูบปลูกเพื่อผลิตให้มียาสูบไปส่งต่างประเทศ แต่
 เวลาผลิตมาแล้วกระทรวงการคลังไม่ซื้อ กันไปซื้อเอาจากต่างประเทศซึ่งเป็น
 กากยาที่เขาทิ้งอยู่ข้างโกดัง ปีละ ๕๐ - ๖๐ ล้าน ๒๐๐ ล้านบาท เช่นนี้เป็นต้น
 และจะให้ผู้ผลิตเจริญได้อย่างไรกันครับ ก็เช่นเดียวกันกับที่จะโอนกรมไปรษณีย์
 โทรเลขไปเป็นรัฐวิสาหกิจเดี๋ยวนี้ ผลลัพธ์มันคือผู้ใหญ่นั่นเดี๋ยวเท่านั้น ผู้ว่าการ ๆ
 เป็นคนรวย จะยกตัวอย่างเห็นได้จาก การรถไฟจะขอยุบรวมทุกสินค้าขึ้นไปที่ ใน
 จังหวัดหนึ่ง ๆ ตามเส้นทางนี้จะต้องเสียเวลาถึง ๗ - ๘ วัน ๑๐ วัน ๑๕ วัน
 จะต้องเสียค่าสปอนเซอร์อยู่ไม่เกิน ๒๐๐ บาท จึงจะไปได้ไปรษณีย์เป็นต้น
 แล้วทำให้กิจการค้าของพ่อค้าประชาชนที่เขาผลิตเสียเวลาเป็นแรมวันแรมปีแรมคืน
 อย่างนี้ มันก็ตายชิตานครับ ลักษณะมันเข้าในรูปการเดียวกัน ท่านรัฐมนตรี
 กระทรวงคมนาคมนั้นนะ ท่านคุณโยมยังไม่ถึง ท่านมาฟังซิ บัญชี ๕ เล่มของ
 ลูกน้องของท่านเสนอมา ให้ท่านเห็นท่านก็หลับหูหลับตาเข้าไป ความเดือดร้อน
 ส่วนใหญ่ท่านไม่ได้คำนึงถึง กระทบใครจะกระทบเรียนท่านประธานได้ตระหนักถึง
 เรื่องนี้ และรัฐบาลก็ใจเอาใจใส่อย่างจริงจัง ความเดือดร้อนก็จะหมดไป
 เหตุการณ์ต่าง ๆ มันเกิดขึ้น ท่านจะว่ามันจะสิ้นสุดแต่เพียงแค่นี้ เมื่อโอนไปแล้ว

มันจะมีอะไรเกิดขึ้นอีก มันก็จะเดินขบวนประท้วง การรถไฟก็ได้กระทำมาแล้ว
 คงปรากฏ ท่านก็ต้องยอมรับเห็นเหตุการณ์ไม่ดี เหตุการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้นนั้นมันเป็น
 บุคคลเพียงไม่กี่คน แต่ทำให้เจ้าหน้าที่ของการรถไฟต้องได้รับความเดือดร้อนไป
 หมด ทั้งการเป็นอยู่ของเขามันเป็นเช่นนี้ เมื่อโอนเป็นเช่นนี้ก็เช่นเดียวกันครับ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโทรศัพท์ ถ้าหากว่าท่านโอนให้ไปแล้วนี้ จะต้อง
 ไปตั้งอยู่ที่สามารณะ เป็นของบุคคลคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ดูแล ถึงเวลาราชการ
 มีความจำเป็นจะมาโทรศัพท์ทางไกลก็ดี ทางไกลก็ดี เมื่อมีเหตุจำเป็นเกิดขึ้น
 ผู้รักษาบิดาสักญแจเลยจากเวลา ๒๑ นาฬิกา ไม่อำนวยความสะดวกให้ประชาชน
 แล้ว อย่างนี้เป็นต้น แล้วเหตุการณ์ก็เกิดความเสียหายเกิดขึ้น ขออนุญาตตั้ง
 โทรศัพท์มาเป็นเวลา ๗ ปี ไม่ใ้ก็มี น้อยกับรัฐบาลนะครับ งบประมาณยังไม่ใ้
 โอนไป ถ้าโอนไปแล้วอะไรจะเกิดขึ้น ท่านไม่ใ้คำนึงถึงส่วนเสียหายของประเทศ-
 ชาติบ้านเมือง ความเดือดร้อนของประชาชนส่วนใหญ่ ท่านประธานสภาที่เคารพ
 การโอนไปนั้นงบประมาณก็เห็นชอบด้วยในทางปฏิบัติ แต่วิธีปฏิบัติมันใ้ไม่ได้ ฉะนั้น
 งบประมาณจึงใ้ใครขอประทานทราบเรียนใ้ท่านประธานสภาที่เคารพ ได้รับทราบ
 ใ้ด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดศรีสะเกษของกรม ไปตั้งเครื่อง
 โทรศัพท์ทางไกล จะใ้มีการพูดคุยกันใ้ในวันหนึ่งเพียง ๔ - ๕ ครั้งเท่านั้นเอง
 เสียตลอด ไม่มีอะไรดีขึ้น ไม่มีการปรับปรุง และก็โอนไปใ้ไปรษณีย์เอกชน
 ค่าเนิการอยู่ใ้ในราว ๆ ๔ - ๕ เดือนที่ผ่านมานี้ ไปอยู่ใ้ ๓ - ๔ เดือน
 ก็กลับคืนมาอย่างเก่า ใ้ประโยชน์เขา ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วท่านจะผลิตเอาคน
 ของรัฐนี้ เอาเงิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ใ้ไปจ้างคนใ้ไปทำงานอยู่ใ้ในโทรศัพท์ทางไกล
 นั้นนะ โดยไม่ต้องไปตกเป็นของบุคคลภายนอกนั้นจะไม่ดีกว่าหรือ ราษฎรชาวไทย
 ทั้งชาติจะใ้ใ้ไม่ตกลงกัน เร็วสำเร็จ ม. ๒ ม. ๗ ม. ๘ ไม่มีงานทำ สำเร็จ
 ปริณญาตรียังไม่มีงานทำครับ อยู่ตามช่อง ตามโรงแรม ตามคลับ ตามบาร์
 เหตุการณ์มันเกิดขึ้นมาอย่างนี้ รัฐบาลไม่ใ้ใ้มองถึง มันเป็นเช่นนี้ และท่านจะ

สร้างแต่ความรำรวยเพียงคนกลุ่มเล็ก ๆ แล้วชาติจะตกหายนะ พลเมือง ๓๖ ล้านคนไม่มีที่ทำกิน แล้วอะไรจะเกิดขึ้นครับ ไม่จำเป็นต้องไปซื้ออาวุธ ไม่จำเป็นต้องไปป้องกันประเทศ ไม่จำเป็นต้องกลัวคอมมิวนิสต์จะบุกประเทศไทย คนไทยในชาติจะฆ่ากันเองครับผม เพราะความอดอยาก เพราะความเห็นแก่ตัวของผู้บริหาร ระหว่างนี้รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี ตัวท่านนายกรัฐมนตรีเอง ถูกทอยหน้าและหมกแล้วระหว่างนี้ และท่านประธานสภาที่ถูกเขาตอยอยู่ในสภานี้ หน้าวมอยู่แล้ว เพราะอะไรครับ เพราะท่านเกรงใจเขา ตัดสินใจไม่เด็ดขาดทำอะไรไม่แน่นอน เราอย่าเป็นรัฐบาลที่ว่าทำได้ ท่านเอาระบบการบริหารเก่า ๆ เมื่อ ๒๐ ปีก่อนมาใช้อยู่ ระหว่างนี้ท่านเป็นรัฐบาลประชาธิปไตย ท่านทำอะไรลงไปทั้งสถานที่ซึ่งที่ตายเคียงบา เคียงไหลท่าน แม่แต่กระผมเอง มาנית พรหมมานนท์ ส.ส.จังหวัดศรีสะเกษนี่ จะเป็นฝ่ายค้านตลอดเวลามา แต่ว่าความเป็นตายกระผมจะตายเคียงบา เคียงไหลท่านประธานสภาตลอดเวลา เพื่อชาติบ้านเมือง ขอกราบขอบพระคุณครับผม

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานครับ สภาและรัฐบาลเสนอกฎหมายนั้นมานั้น กระผมคิดว่าท่านสมาชิกยังลืมความสำคัญอยู่ประการหนึ่ง ว่าการที่เราส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ไปได้ทั่วโลกนั้น เรามีสัญญา กับนานาประเทศ กฎหมายฉบับนั้นมาเปลี่ยนจากรัฐบาลมาเป็นองค์การวิสาหกิจนั้น มันจะกระทบกระเทือนกับสัญญาการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์หรือเปล่า กระผมอยากขอความกรุณาให้ท่านไปคนดูว่า ประเทศไทยกับนานาประเทศทั่วโลกที่ส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ให้แก่กันและกันนั้น มีอย่างไร ถ้าออกกฎหมายฉบับนี้แล้ว จะกระทบกระเทือนกับสัญญาฉบับนั้นหรือไม่ ถ้าหากว่ากระทบกระเทือน ผลที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่มันจะเป็นอย่างไร กระผมอยากจะเรียนว่าก่อนตัดสินใจจะทำอะไรนั้น กระผมพอรู้อยู่บ้างว่าประเทศไทยที่ส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ไปได้ทั่วโลกก็เพราะสัญญากับนานาประเทศ และในเรื่องการแลกเปลี่ยนในเรื่องไปรษณีย์ภัณฑ์ก็

ที่นั่น เรามาเขียนอย่างนี้ โดยไม่ได้ทาบตามประเทศที่เป็นภาคีสัญญากับเรา นั้นไปรษณีย์ภักธนานาประเทศทั่วโลกมันจะเป็นอุปสรรคหรือเปล่า กระผมทราบเรียนอย่างนี้ครับ ขอเตือนไว้ว่า การที่เราจะส่งไปรษณีย์ภักธจากประเทศไทยไปทั้งโลกนั้น ทำไมเราจึงส่งไม่ได้ เพราะมันมีสัญญาะหว่างกัน ทำไมเขาส่งมาให้เราได้ ก็เพราะมีสัญญาะหว่างกัน ระหว่างกันในขณะที่นั้นมันเป็นว่าระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลของนานาประเทศที่เรามีสัญญาต่อกัน ที่นี้อยู่ ๆ เรามาเปลี่ยนเป็นรัฐวิสาหกิจ ปัญหาที่ประเทศอื่น ๆ ที่เคยมีการผูกพันกับเราในการส่งไปรษณีย์ภักธ แลกเปลี่ยนกันนั้น มันกระทบกระเทือนหรือเปล่า บางประเทศอาจจะถือว่าใช้ได้ บางประเทศอาจจะถือว่าใช้ไม่ได้ ถ้าเราผลัดลามออกไปโดยไม่ได้ศึกษาถึงปัญหานั้นแล้ว กระผมอยากขอความกรุณาท่านสมาชิกว่า ไปดูและถึงคักสินใจ และก็จะไม่ผิดพลาดแก่ประโยชน์ของประเทศ

นายสุจินต์ เขาววิศิษฏ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่กระผมจะอภิปรายถึงเรื่องกรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นรัฐวิสาหกิจนั้น กระผมอยากเรียนว่า เมื่อคืนนี้ที่กระผมได้ทราบ ว่า รัฐบาลจะเสนอกฎหมายยกกรมไปรษณีย์โทรเลขขึ้นมาเป็นรัฐวิสาหกิจ กระผมได้ศึกษาและประชุมพวกกระผมว่า เมื่อเป็นการขมู่เช่นนี้แล้วกระผมจะไม่ยอมรับและจะคัดค้านกฎหมายฉบับนี้ให้ตกไป และในเวลาเดียวกัน กระผมจะเสนอให้สภานี้ให้อำนาจกับคณะรัฐบาลไปแก้ไข จะไล่ออกหรือจะปลดออกก็ว่ากันไป เราต้องยอมลำบากแล้วหนหนึ่ง เพื่อให้การสไตรค์ของข้าราชการได้สงบยุติกันเสียที นี่คือเจตนาของกระผมตั้งที่แรก แต่เมื่อกระผมได้มาฟังข้อชี้แจงจากทางรัฐบาลแล้ว กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่เสนอมายังครั้งรัฐบาลเก่า แล้วได้แจ้งให้พวกเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ทราบแล้ว เขาคอยมาบอกว่าโดยที่รัฐบาลมีเจตนาที่จะยอมเขาค่าย เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วกระผมจึงได้พิจารณาว่า เมื่อเหตุการณ์ดวงเลยมาอย่างนี้แล้ว แล้วรัฐบาลก็เต็มใจที่จะให้เขากระผมก็เลยบอกว่าถ้าอย่างนั้นแล้วกระผมก็จะยอม แต่ไม่ใช่อยอมด้วยเพราะการ

ขมขู่ ไม่ไช่ข่มขู่ด้วยว่าจะกลัวลำบาก กระผมคิดว่าวันหนึ่งเราจะต้องลำบาก แต่
 จะเป็นใครเท่านั้น จะเป็นกรมไปเท่านั้น ถ้าเหตุการณ์มันเป็นอย่างนั้น ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมขอเข้าเรื่องเลยครับ ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรมทั้งสองสังเกตเป็นห่วงว่า ถ้าเราเปลี่ยนกฎหมายนี้ นานาชาติจะไม่รับ
 เรานั้น ขอเรียนนะครับว่าอย่าไปห่วงเลยครับ กระทรวงคมนาคมเรายังอยู่ทั้ง
 กระทรวง เพียงมีจดหมายไปแจ้งยังศูนย์กลางของเขาเท่านั้นว่า บัดนี้เราได้
 เปลี่ยนเป็นรัฐวิสาหกิจ เขาก็ดำเนินการต่อครับ ไม่มีอะไรเกินกว่านั้นเลยครับ
 ท่านห่วงมากไปเปล่า ๆ ท่านประธานที่เคารพ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติว่าด้วย
 การตั้งการสื่อสารแห่งประเทศไทยนั้น เมื่อกรมไปปรารถน โทรเลขโดยฐานะขึ้น
 เป็นรัฐวิสาหกิจแล้ว กระผมก็รู้สึกเป็นห่วงอยู่อย่างหนึ่งว่า โดยปกติแล้วทาง
 รัฐบาลจะตั้งคณะกรรมการไป แต่ในเวลาเดียวกันจะตั้งพรรคพวกที่ใกล้ชิดไป
 เป็นผู้อำนวยการอย่างที่มีสมาชิกพรรคพลังใหม่ได้พูดเมื่อครั้ง ในมาตรา ๓๕ ใน
 กรณีจำ เป็นและรับความซึ่งคณะกรรมการดำเนินการตามมาตรา ๖ และมาตรา ๘
 ไม่ได้ทันห่วงที่ ให้ผู้ว่าราชการ ฯ ดำเนินกิจการไปก่อนได้ แต่ต้องรับรายงาน
 ต่อคณะกรรมการโดยไม่ชักช้า กระผมเป็นห่วงอย่างที่มีสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งพรรค
 พลังใหม่ได้อภิปรายไว้ว่าโดยปกติแล้ว ท่านจะไปเถอะครับ รัฐวิสาหกิจนั้นนะครับ
 ผู้อำนวยการนี่จะเป็นผู้ใกล้ชิดกับรัฐมนตรีมากกว่าคณะกรรมการ แล้วโดยปกติแล้ว
 ผู้อำนวยการถ้าพูดตามภาษาชาวบ้านจะพูดว่าเป็นผู้ซื้อประชาชนเลยครับ ประธาน
 ไม่ได้มีอำนาจมากกว่าผู้อำนวยการเลย เพราะความใกล้ชิดสนิทสนมถ้าจะพูดอีก
 อย่างก็คือว่าผู้อำนวยการโดยมากเป็นลูกเจ้าฟ้า คือเป็นคนใกล้ชิดหรือเป็นลูกน้อง
 ที่ใกล้ชิดของรัฐมนตรีว่าการที่จะแต่งตั้งไปนั้นเอง เพราะฉะนั้นข้อนี้เป็นข้อสังเกต
 ที่น่าที่สภา เราจะได้พิจารณากันให้รอบคอบ ในเมื่อไปพิจารณาในวาระที่สองในชั้น
 แปรญัตติ ส่วนเรื่องกำไรขาดทุนของรัฐวิสาหกิจโดยเฉพาะที่เราตั้งใหม่ขึ้นมาขึ้น
 กระผมขอเรียนว่าคณะกรรมการโดยปกติแล้ว จะทำเป็นงบบุคคลให้ทางกระทรวง
 แต่เท่าที่กระผมได้ทราบมาและได้เห็นมา ไม่ปรากฏว่ากระทรวงมีข้อหักท้วง

เลยครับ ถ้าคณะกรรมการทำมาอย่างไร กระทรวงโดยมากก็อนุมัติเห็นชอบไป
 ตามที่คณะกรรมการได้พิจารณา ข้อนี้แหละครับที่น่าเป็นห่วงว่าตลอดระยะเวลา
 มารัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ของเราถึงไม่เจริญและก้าวหน้า ไปตามที่ควรจะเป็นไป
 ฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้เมื่อเสนอมานี้แล้ว กระจกก็อยากจะ
 เรียนต่อสภาว่าเมื่อเหตุการณ์ดวงเดยมมา เพื่อที่จะให้ความวุ่นวายต่าง ๆ ที่จะ
 เกิดขึ้นนั้นได้สงบเรียบร้อยลงไป เราน่าที่จะได้พิจารณาเห็นชอบในหลักการ
 กฎหมายฉบับนี้ ส่วนที่จะแปรญัตติข้อบกพร่องทั้งหลายนั้น กระจกคิดว่า เป็นกฎหมาย
 ที่มาอย่างเร่งด่วน เท่าที่กระจกได้ดูก็รู้สึกว่าข้อบกพร่องอยู่มาก ซึ่งกระจกจะ
 ได้ติดตามขอแปรญัตติต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

นายประยูรศักดิ์ ชลาชนนเศรษฐ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระจก ประยูรศักดิ์ ชลาชนนเศรษฐ ส.ส.กรุงเทพมหานคร พรรค
 ประชาธิปัตย์ ผมมีความจำเป็นที่จะประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่าถึงความ
 เป็นมาของกฎหมายฉบับนี้มีความเกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ อยู่เป็นอันมาก
 กล่าวคือเมื่อประมาณเดือนมิถุนายน ศกนี้ ได้มีบุรุษไปรษณีย์จำนวนหนึ่ง ประมาณ
 ๕๐ - ๕๐ คนไปที่พรรคประชาธิปัตย์และก็ได้นำร่างกฎหมายฉบับเดียวกันนี้ไปมอบ
 ให้แก่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ในขณะนั้น แล้วบอกว่าใครขอที่จะให้มีการนำ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น เสนอต่อสภาและท่านหัวหน้าพรรคก็ได้มอบให้ผมในฐานะ
 ที่ผมได้เคยสังกัดอยู่กระทรวงคมนาคม ในองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เป็น
 ระยะเวลาานาน ท่านก็มอบให้ผมดำเนินการ ผมก็ได้พยายามจัดทำและดำเนินการ
 ร่างกฎหมายตามแนวนั้น ประกอบกับ เป็นความคิดส่วนตัวของผมเองก็จะขยายงาน
 ทางด้านกิจการโทรคมนาคมนี้ตามหลักการเดิม ซึ่งได้เคยมีมติคณะรัฐมนตรีไว้
 หลายปีมาแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ ซึ่งขณะนั้นผมก็เห็นว่า เป็นวิธีการที่ดีที่สุด คือมีการ
 รวมการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกว่าการไปรษณีย์หรือการโทรคมนาคมแห่ง
 ประเทศไทย ซึ่งรวมทั้งกิจการโทรเลขโทรศัพท์และวิทยุ ตลอดจนโทรศัพท์

ต่างประเทศเข้าไปในหน่วยงานเดียวกัน และหลังจากนั้นเมื่อประมาณเดือน
กรกฎาคม ผมก็ได้นำร่างนี้ส่งไปให้อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข ๑ สำเนา และ
ส่งไปให้ผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์ ๑ สำเนา เพื่อจะได้พิจารณาให้ขอ
เสนอแนะต่อผมในการปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำร่างสู่สภา อันนี้ผมก็ถือว่าเรา
ก็ควรจะได้ปรึกษาผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อจะได้เป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์แบบ
ที่สุด อันนี้ผมก็ได้ดำเนินการเช่นนั้น แต่จนกระทั่งบัดนี้และจนกระทั่งเมื่อวานนี้
ผมได้ทราบว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้นำร่างกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา ก็ปรากฏว่า
ผมยังไม่ได้รับคำตอบจากท่านอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลขหรือผู้อำนวยการองค์การ
โทรศัพท์แต่ประการใด เมื่อวานนี้ผมก็ได้นำร่างของที่ผมได้จัดทำไว้เสร็จแล้ว
เสนอต่อท่านประธานสภาด้วยอีกเหมือนกัน ได้เรียนต่อท่านประธานขอความ
กรุณาว่าถ้าหากว่าถือว่าเป็นหลักการเดียวกันก็ควรจะได้มาพิจารณาพร้อมกันไป
เพราะผมก็ถือว่าในฐานะที่กฎหมายฉบับนี้จะมีความสำคัญต่อประเทศชาติ
อย่างที่สุด ควรจะได้มีการพิจารณากันอย่างกว้างขวาง มิใช่เพียงแต่ร่างที่
รัฐบาลเสนอมาเท่านั้นเป็นเพียงการคัดกรมไปรษณีย์ ๑ ส่วนหนึ่งออกไปปฏิบัติการ
ในฐานะเป็นหน่วยงานอิสระเป็นรัฐวิสาหกิจเท่านั้น มิใช่ทั้งหมดของกรมไปรษณีย์
ตามมาตรา ๑๒ ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะได้พิจารณาเห็นแล้วว่ามาตรา ๑๒ นั้น
กรมไปรษณีย์ ๑ ยังอยู่ตามเดิม ยังมี ๔ หน่วยงานที่ยังเป็นกรมไปรษณีย์โทรเลข
อยู่ แต่เป็นแบบอำนาจการ แล้วก็นายปฏิบัติการก็มีหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ
วิหุยกต่างประเทศ โทรเลขแล้วก็โทรศัพท์ต่างประเทศ เหล่านี้เป็นต้น มารวมอยู่
ในหน่วยงานเดียวกันเป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งตั้งขึ้นใหม่ชื่อว่าสื่อสารแห่งประเทศไทย
นะครับ เรียกว่า "การสื่อสารแห่งประเทศไทย" อันนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของ
กรมไปรษณีย์โทรเลขเท่านั้น เมื่อก่อนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้
กล่าวถึงว่าอาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องสัญญาระหว่างประเทศ เกี่ยวกับ
กิจการไปรษณีย์ ผมใครขอประทานทราบเรียนว่า อันนี้คงไม่มี
ปัญหาครับ เพราะว่าในต่างประเทศนั้น ผมก็ได้คัดลอกมาแล้วจากหลักฐาน

ก็ปรากฏว่าประเทศอินโดนีเซียนี้ระดับก็มีเป็นองค์การไปรษณีย์ แยกเป็น ๒
 องค์การ คือองค์การไปรษณีย์และบริหารการเงิน และองค์การโทรคมนาคม
 อันนี้ก็เป็้องค์การรัฐวิสาหกิจเหมือนกัน และนอกจากนี้ในประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็น
 ประเทศใหญ่และมีกิจการโทรคมนาคมกว้างขวาง ก็มีองค์การอยู่ ๒ องค์การ
 คือองค์การโทรศัพท์ในประเทศ ซึ่งเราเรียกว่า เอ็น.ที.ที. (N.T.T.) และ
 องค์การโทรศัพท์นอกประเทศเรียกว่า เค.ดี.ดี. (K.D.D.) เป็นต้น อันนี้
 ก็เป็้องค์การรัฐวิสาหกิจเหมือนกัน และนอกจากนั้นสำหรับประเทศที่เป็นกรมี
 ประเทศบางประเทศก็เป็นหน่วยงานรัฐบาล เช่นอย่างประเทศสหราชอาณาจักร
 นี้เป็นระดับกระทรวงไปรษณีย์และโทรคมนาคม แต่ก็มีงานในระดับ ประธานโทษ
 คือหน่วยงานระดับกระทรวงนั้น เป็นระดับอำนาจการและที่ระดับปฏิบัติการนั้นเป็น
 หน่วยงานขององค์การรัฐวิสาหกิจเหมือนกัน ที่แตกต่างไปกว่านั้นก็คือที่สหรัฐอเมริกา
 นั้น สำหรับการดำเนินการสื่อสารโทรคมนาคมเป็นบริษัทเอกชนทั้งสิ้น ก็แบ่ง
 โชนกันทำงานกันไปและครบ ก็มีการติดต่อประสานงานกันทั่วประเทศ อันนี้กระผม
 ก็ขอเรียนต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า ไม่น่าวิตกในเรื่องปัญหา
 เกี่ยวกับสัญญาระหว่างประเทศ ที่นี้กระผมหันกลับมาถึงว่าการพิจารณาเรื่องนี้
 อย่างไรก็ตามพรรคประชาธิปัตย์เราก็ได้ประกาศไปในเบื้องต้นแล้วว่า เราจะ
 ยินดีที่จะสนองรับหลักการสำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ก็ใคร่ขอตั้งไว้ว่า
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ยังหาความสมบูรณ์ได้ เพราะว่าคุณความจริงแล้วหน่วยงาน
 ที่เป็นหน่วยงานเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมนี้ มีไม่เพียงแต่กรมไปรษณีย์โทรเลข
 เท่านั้น เรายังมีหน่วยงานอื่น ๆ อีกเป็นอันมาก อาทิเช่น องค์การโทรศัพท์แห่ง
 ประเทศไทย และเรามีศูนย์โทรคมนาคมของกระทรวงมหาดไทย แล้วก็ศูนย์
 กิจการทางคานสื่อสารของทางทหาร เป็นต้น ซึ่งกิจการต่าง ๆ เหล่านี้ต่างคน
 ต่างทำ มิได้รวมมาอยู่ในกิจการเดียวกัน และก็ขอการประสานงานกัน
 ถ้าหากว่ากิจการต่าง ๆ เหล่านี้ได้ผนึกกำลังเข้ามาแล้วจะเป็นประโยชน์มหาศาล

ทั่วประเทศทั้งในทางเศรษฐกิจและในทางยุทธศาสตร์ของประเทศชาติ เป็น
 อย่างมาก อันนี้กระผมจำเป็นต้องกราบเรียนถึงว่า ในลักษณะกิจการโทรคมนาคม
 ในปัจจุบันนี้มีหลายสิ่งหลายประการที่เรามีการลงทุน ในแบบลักษณะที่ซ้ำซ้อนกัน
 เป็นอันมาก และมีการสิ้นเปลือง อาทิเช่นเราจะเห็นได้ว่ากิจการโทรเลขของ
 การไปรษณีย์โทรเลขก็ดำเนินการวางสายโอเพนไวร์ (open wire) เรียกว่า
 โอเพน คอปเปอร์ไวร์ (open copper wire) ไปทั่วประเทศ ปี ๆ หนึ่ง
 ต้องมีการบำรุงรักษา และสิ้นเปลืองเป็นอันมาก นับเป็นจำนวนสิบล้านบาท
 แต่ในขณะที่เดียวกันทางองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ก็มีคลื่นเรียกว่าช่องวิทยุ
 วี.เอส.เอฟ. กระจายไปทั่วประเทศเหมือนกัน มีเน็ตเวิร์ก (net work)
 กระจายไปทั่วจะติดต่อกันไปทั่ว ในขณะที่เดียวกันที่โทรเลขของการไปรษณีย์
 โทรเลขนั้นใช้ไปในทางสาย แต่ก็ต้องลงทุนเป็นอันมาก และยุ่งยากแก่การบำรุง
 รักษา แต่ขณะเดียวกัน แชนแนล (channel) ขององค์การโทรศัพท์แห่ง
 ประเทศไทยก็ว่าง และไม่มีโอกาสได้ใช้ได้ พูลคาปาซิตี (pool capacity) นั้น
 ก็เป็นเหตุให้เกิดความสิ้นเปลือง แต่ถ้าหากว่ากิจการทั้งหลายเหล่านี้มารวมอยู่
 ในลักษณะอันเป็นหน่วยงานเดียวกันแล้วก็จะ เป็นผลประโยชน์อันมหาศาล เราใช้
 อุปกรณ์ที่เรามีอยู่ได้อย่างเต็มภาคภูมิ และนอกจากนี้ เราจะเห็นได้ว่าหน่วยงาน
 ของโทรคมนาคมของกระทรวงมหาดไทยเองก็ดี ของทางหน่วยการทหารเองก็ดี
 เหล่านี้ถ้าหากว่าเรามีกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเป็นระดับทั่ว ๆ ไปแล้ว จะ
 เป็นประโยชน์อย่างมหาศาลที่สุด และปัญหาที่สำคัญอีกอันหนึ่งก็คือปัญหาเรื่อง
 ก้าวังคน ก้าวังคนของงานกิจการโทรคมนาคมนี้ ย่อมถือว่าเป็นปัจจัยอันสำคัญยิ่ง
 เพราะต้องเป็นบุคคลที่เรียกว่ามี แคพาบิลิตี (capable) สูง เป็นวิศวกร
 มีเป็นนายช่างเทคนิคหลายระดับชั้น ซึ่งถ้าหากว่าเรายิ่งกระจายหน่วยงานมาก
 ออกไปเท่าไรแล้วมันก็จะสิ้นเปลืองก้าวกังคนและขณะนี่กิจการทางด้านวิศวกรรมก็ดี
 กิจการธุรกิจของเอกชน อุตสาหกรรมของเอกชนก็ประมูลตัวออกไปในทางราชการ เราซึ่ง

ให้เงินเดือนน้อยก็ไม่สามารถที่จะเผิกกำลังผู้คนเหล่านี้ และก็มีหน่วยงานมาก ๆ หน่วยงานออกไปก็ยิ่งเป็นปัญหามากยิ่งขึ้น ปัญหาขาดกำลังคนที่จะเป็นกำลังในการทำงานนั้น นอกจากนั้นที่สำคัญอีกอันหนึ่งก็คือปัญหาทางด้านการประสานงานระหว่างกัน คือต่างคนต่างทำ บางทีก็ทำไม่มีการประสานงานกันนี้ ก็เป็นเหตุผลอันหนึ่งที่เกิดการเรียกว่าสิ้นเปลืองอย่างมหาศาล และนอกจากนั้นก็ เป็นข้อขัดแย้งระหว่างตัวบุคคลกันก็เป็นอันหนึ่งที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินงาน และนอกจากนี้ปัญหาของขวัญของผู้ปฏิบัติงาน เราจะเห็นได้ว่าจากที่บรรดาพนักงานไปรษณีย์ ที่ได้มีการสไตรก์กันครั้งนี้ ในฐานะที่กระผมได้เคยอยู่ในองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยมานาน กระผมก็คิดว่าอันนี้มันก็ยอมจะเป็นสิ่งที่เขาควรจะทำ เพราะว่าเงินเดือนข้าราชการไปรษณีย์นี้เป็นเงินเดือนข้าราชการตามปกติ ไม่ได้มีเงินเพิ่มพิเศษแต่ประการใด ส่วนองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยนั้น มีอัตราเงินเดือนสูงกว่าประมาณ ๓๐ เท่าเปอร์เซ็นต์ และนอกจากนั้นทางคานส์สวัสดิการทางคานเงินค่าโบนัสอะไรต่าง ๆ ก็มีเรียกว่าเป็นอันมาก สมมุติว่าคนเงินเดือนของไปรษณีย์ประมาณพันบาท คนในองค์การโทรศัพท์ก็จะได้ในระดับเดียวกันจะได้เงินเดือนประมาณ ๑,๕๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น อันนี้ขวัญของผู้ปฏิบัติงานมันก็ยอมมีการเห็นในลักษณะเดียวกัน ทำงานคล้ายคลึงกัน แต่รายได้มันแตกต่างกัน ความคุ้มครองทางคานส์สวัสดิการก็แตกต่างกัน ก็เป็นผลให้เขาต้องคิดถึงว่าขวัญของเขาที่เราจะไปโทษเขาว่าเขาสไตรค์ อันนี้มันก็เกาะกินกันมานานแล้ว อันนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจไม่ใช่ว่าจะไปหาเสียงกับไปรษณีย์หรอกครับ แต่เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจจริง ๆ ในฐานะที่กระผมก็ทำงานในหน่วยงานประเภทนี้มา ๒๐ กว่าปี และอยู่ใกล้ชิดกันทั้งสองฝ่าย ผมก็อยากจะกราบเรียนว่านอกจากนี้ก็มีปัญหาทางคานระหว่างประเทศในการติดต่ออันนี้ต่างประเทศทั่ว ๆ ไปนี้ ทางคานโทรศัพท์ที่เราจะเห็นได้ว่าองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย มีการติดต่อโทรศัพท์ทางไกลกับประเทศมาเลเซียและเวียงจันทน์สองประเทศ แต่ว่าทาง

โทรศัพททางประเทศ ประเทศอื่น ๆ แล้ว นอกจากนั้นก็ เป็นของกรมไปรษณีย์
โทรเลข ซึ่งเป็นที่นาชั้นสำหรับชาวต่างประเทศ ที่เขาต้องการประสานงานกับ
เราทางคานโทรศัพททางประเทศ เหล่านี้ก็ เป็นเหตุอันหนึ่งที่มีสองหน่วยงานอันนี้
ผมอยากจะให้ ราชอาณาจักรรวมตัวอันนี้ให้มันกว้างขวางยิ่งขึ้น อันนี้ผมอยาก
จะทราบ เรียบถึงว่าความเดิมที่ได้แล้ว เรา เคยมีมติคณะรัฐมนตรี เรื่องการ
รวมกิจการโทรคมนาคมเข้าไว้ด้วยกัน ตั้งแต่เมื่อปี ๒๕๐๗ นะครับ คณะรัฐมนตรี
นะครับ ผมขออ่านสั้น ๆ ว่า เห็นควรรวมกิจการโทรเลข โทรศัพท และ
โทรคมนาคมทั้งสามหน่วยเข้าด้วยกันนะครับอันนี้ตั้งแต่ เดือนสิงหาคม ๒๕๐๗ ครับ
อันนี้คิดว่าถ้าหากว่ากิจการอันนี้ถ้าเรามีโอกาสที่จะขยายการรวมนี้ออกไป ได้
กว้างขวางกว่านี้ก็จะเป็นประโยชน์มหาศาลแก่ประเทศชาติ แต่อย่างไรก็ตาม
สำหรับอันนี้ผมก็ได้ เสนอพระราชบัญญัติว่าด้วยการไปรษณีย์และโทรคมนาคม ไว้
แล้ว ซึ่งจะคงได้มีโอกาสได้รับการพิจารณาจากสภาในโอกาสต่อไป แต่
สำหรับในเรื่องนี้สำหรับกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่เป็นข้ออุปสรรคอันใด ที่จะได้พิจารณา
ในชั้นนี้ครับ ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับหลังของผมที่ได้ เสนอต่อสภาแล้ว ก็คงจะ
ได้มีโอกาสพิจารณาต่อไป แล้วก็ในชั้นนี้ประชาธิปไตยที่ยืนดีที่จะรับหลักการสำหรับ
พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่ออย่างน้อยก็เป็นการแก้ปัญหาให้ลุล่วงไปด้วยดี ซึ่งจะ เป็น
ประโยชน์ต่อประเทศชาติในที่สุด ขอขอบคุณครับ

นายอุคมพร ขอเพิ่มกลาง (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม อุคมพร ขอเพิ่มกลาง จากจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม
เนื่องจากได้อภิปรายมานานครับ กระผมจึงขอปิดการอภิปรายครับ ขอเชิญ
รับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ เสนอปิดอภิปรายแล้ว คุณสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้ เป็นประธาน

ใครจะขอกราบเรียนต่อทางท่านสมาชิกแห่งสหประชาชาติว่า กฎหมายฉบับนี้เป็น
กฎหมายสำคัญ แล้วในขณะที่เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ก็ยังดำเนินการสไตรค์ไม่ได้ทำงาน
กันอยู่ มันเป็นเรื่องหาซึ่งเราจะต้องพูด ไม่ใช่พูดเฉพาะรับหลักการเท่านั้น เรา
จะต้องพูดให้บุคคลส่วนใหญ่ซึ่งหยุดงานขณะนี้ได้มีความเข้าใจ ให้มีความหวังด้วย
เพื่อความอยู่รอดของเหตุการณ์ที่เป็นอยู่ขณะนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่จะขอ
เสนอให้มีการเปิดอภิปรายต่อไป ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมตินะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรดเอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรปิดการอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะรับ
หลักการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการ
สื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรดเอามือลงได้ครับ ท่านผู้ใด
เห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. เสนอส่งคณะ
กรรมาธิการครับ ท่านรัฐมนตรีคมนาคม

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ทานประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๐ ท่านครับ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการวิสามัญ
 จำนวน ๓๐ ท่าน

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 รัฐบาลขอเสนอ ๔ ท่าน
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณขุนทอง
 นายขุนทอง ภูมिवัดเียน (ภาพสินธุ์) : ทานประธานที่เคารพ
 กระผม ขุนทอง ภูมिवัดเียน พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอเสนอ
 คณะกรรมการวิสามัญ ชุดการคมนาคมเป็นผู้พิจารณา
 (มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณขุนทอง เสนอส่งคณะกรรมการ
 วิสามัญ มีผู้รับรองแล้ว ทานรัฐมนตรีว่าอย่างไรครับ เชิญครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 รัฐบาลไม่ขัดข้องครับ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ขัดข้อง ก็เป็นอันว่าที่ประชุม
 ตกกลงให้คณะกรรมการวิสามัญการคมนาคมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน
 ก็วันครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 แปรญัตติถ้าจะเอา เร็วก็น่าจะเอาตามข้อบังคับก็ใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามข้อบังคับก็ ๗ วัน คุณสุจินต์
 นายสุจินต์ ชาววิศิษฐ์ (ศรีสะเกษ) : ทานประธานครับ ผมขอ
 อนุญาตทานประธานนี้เถอะครับ อยากเรียนปรึกษาทางรัฐบาล ถ้าว่าเรา
 หลักการแล้วนี้ สัปดาห์ยังไม่สลายไปจะทำอย่างไรครับ จะเรียนปรึกษาด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คนละประเด็นครับ คนละเรื่องครับ

นายสุจินต์ เขาววิศิษฐ์ (ศรีสะเกษ) : ไม่ใช่ ผมคิดว่าอยากจะ
ปรึกษาไว้ก่อนครับ เพราะเหตุที่เกิด เพราะว่าเกิดการสไตรค์ครับ บัดนี้เรา
รับหลักการแล้ว ถ้าหากว่าการสไตรค์ยังไม่สลายตัว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่หน้าที่ของสถานที่เราจะไป
รับรู้เรื่องนี้

นายสุจินต์ เขาววิศิษฐ์ (ศรีสะเกษ) : เปล่า ผมถามรัฐบาลครับ
เดี๋ยวจะมาบอกว่าสภาต่อวาระที่ ๒ ที่ ๓ เลย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้องก็ถือว่า ที่
ประชุมเห็นด้วย กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ผมขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๕ นาฬิกา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ คณะกรรมาธิการ
 ตรวจรายงานการประชุมได้ตรวจเสร็จแล้ว แต่สภายังมิได้รับรอง เพราะได้มี
 พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๑๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม
 พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของ
 รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๓ ข้อ ๒๔ ซึ่งสภาผู้แทน-
 ราษฎรได้อนุโลมให้ไปพลางก่อน

สงวน คำวงษา

(พันเอก สงวน คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา